

วิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

นายบุญชัย ศรีประทีป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-13 -0047-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ANALYSIS OF RHETORIC IN THE CRIME NEWS OF DAILY NEWSPAPERS

Mr. Boonchai Sripratheep

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts in Journalism

Department of Journalism

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0047-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์   วิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน
โดย   นายบุญชัย ศรีประทีป
ภาควิชา   วารสารสนเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา   ศาสตราจารย์สุกัญญา สุตบรรทัด

.....
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานคณะกรรมการ
(รองศาสตราจารย์นันทริกา คุ้มไพโรจน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์สุกัญญา สุตบรรทัด)

.....กรรมการ
(อาจารย์พรรณพิมล นาคนาวา)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุญชัย ศรีประทีป : วิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน
(ANALYSIS OF RHETORIC IN THE CRIME NEWS OF DAILY NEWSPAPERS)
อ.ที่ปรึกษา : ศ. สุภัทญา สุกบรรทัด : 168 หน้า ISBN : 974-13-0047-6

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบแนวคิดของ Jack Fuller เกี่ยวกับการใช้วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาจากกรณีข่าวอาชญากรรม 9 เรื่องในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2543 และการสัมภาษณ์เชิงลึกนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน 2 คนและนักหนังสือพิมพ์ 2 คน

ผลการวิจัยพบว่า ข่าวอาชญากรรมทั้ง 9 เหตุการณ์ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีแนวโน้มในการนำเสนอตามแนวคิดวาทศิลป์ในข่าว ทั้งในแง่มุมการมีแก่นของหัวข้อ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางโครงเรื่อง การกล่าวถึงบุคคลในข่าวคล้ายๆกับตัวละครในนวนิยาย การกล่าวถึงบทสนทนา การกล่าวถึงมุมมองในการเล่า รวมถึงการเขียนถึงฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์ได้อย่างมีอรรถรส ดังนั้นการอ่านข่าวก็เหมือนการอ่านนวนิยายเรื่องหนึ่ง รวมทั้งการใช้ถ้อยคำที่มุ่งเน้นให้ภาพพจน์ ไร่อารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านด้วย

สำหรับความคิดเห็นของนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์ เห็นร่วมกันว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีการแข่งขันกับสื่อมวลชนแขนงอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ต รวมถึงสื่ออื่นๆ ทางด้านธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงต้องแสวงหาวิธีการเพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจ ซึ่งเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้หนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันมีแนวโน้มในการรายงานข่าวแบบนี้เพิ่มขึ้น การรายงานข่าวอาชญากรรมในลักษณะแบบนี้เป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวได้ แต่ควรคำนึงถึงผลกระทบของการรายงานข่าวอาชญากรรมแบบนี้ที่สามารถเกิดขึ้นได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา	วารสารสนเทศ	ลายมือชื่อนิสิต .....
สาขาวิชา	การหนังสือพิมพ์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....
ปีการศึกษา.....	2543	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4285238428 : Major JOURNALISM

key word : RHETORIC / CRIME NEWS / DAILY NEWSPAPERS

BOONCHAI SRIPRATHEEP : ANALYSIS OF RHETORIC IN THE CRIME NEWS OF DAILY
NEWSPAPERS. THESIS ADVISOR: PROF. SUKANYA SUDBANTHAD.

168 pp. ISBN : 974-13-0047-6

The objective of this research is to test Jack Fuller's concept about the usage of rhetoric in the crime news of daily newspapers. This research analyzed the content of 9 crime news during January to June 2000 and in-depth interviews with 2 mass communication educators and 2 journalists.

The research found that all 9 crime news, reported on **Thai Rath** and **Kao Sod** newspapers presented the story according to the concept of rhetoric in the news. The news had main theme that was used as outline or plot of this story. The mentioning of people in the news was similar to characters in novel. The dialogue or conversations, commentary including atmosphere were reported descriptively with style. Reading news was similar to reading novel. The reporters also used descriptive words to build pictures and feeling to the readers.

All of mass communication educators and journalists agree that newspapers is a mass communication media that has to compete with other media such as radio, internet and other business related media. Thus, to survive in the business world, daily newspaper publishers increasingly adapt this approach of news reporting. The newspaper publishers should also consider the possible impacts that may result from this style of reporting the crime news.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department.....Journalism

Field of study.....Journalism

Academic year.....2000

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยคำแนะนำและความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งของศาสตราจารย์สุภัทญา สุดบรรทัด ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้จุดประกายความคิดเรื่องวาทศิลป์ในการรายงานข่าว รองศาสตราจารย์นันทริกา คຸ້ມໂພໂຈນີ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิทยานิพนธ์และอาจารย์พรณพิมล นาคนาวา ในฐานะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำงานวิจัยฉบับนี้ ทั้ง 3 ท่านเป็นครูที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาการหนังสือพิมพ์อย่างไม่รู้จักจบสิ้นให้กับผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทุ่มเทให้ความรู้วิชาการหนังสือพิมพ์แก่ผู้วิจัยอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาคและเจ้าหน้าที่ห้องสมุดที่อำนวยความสะดวกในการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณกลุ่มเพื่อนสนิท ขอขอบคุณพี่และเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ได้ช่วยเหลือ เป็นห่วงเป็นใย และคอยให้กำลังใจที่ล้นเปี่ยมมาตลอด 2 ปีของการศึกษา

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร.ณิ นีรัญรักษ์ อาจารย์พรณพิมล นาคนาวา คุณคมกฤษ ราชเวียง และ คุณชวรงค์ ลิ้มปีฑมปาณี ที่สละเวลาอันมีค่าตอบคำถามในการสัมภาษณ์ ประกอบงานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบคุณคุณเพชร แพงสองคร พี่ที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือด้านงานพิมพ์วิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณพี่ เพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานทุกท่านที่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ช่วยแบกรับภาระในระหว่างที่ผู้วิจัยต้องทุ่มเทให้กับการเรียนและการทำวิจัย

และที่สำคัญที่สุดขอกราบขอบคุณพระคุณของ “แม่” ที่เลี้ยงดูและหล่อหลอมลูกคนนี้ให้มีชีวิตในด้านการงานและการศึกษาที่ดี รวมทั้งพี่สาว พี่ชาย น้องสาวและหลานๆ ที่ให้กำลังใจเสมอมา ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว “ศรีประทีป” ที่ให้การสนับสนุนกำลังใจทรัพย์และกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งในแง่วิชาการและวิชาชีพทั้งในปัจจุบันและอนาคต หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้

บุญชัย ศรีประทีป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ	
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
- วัตถุประสงค์.....	7
- คำถามวิจัย.....	7
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
- แนวคิดเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์.....	8
- แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าว.....	17
- แนวคิดเกี่ยวกับประเภทข่าว.....	18
- แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการเขียนข่าว.....	22
- แนวคิดศิลปะการใช้ภาษา.....	33
- แนวคิดวาทศิลป์ในข่าว.....	40
- แนวคิดจริยธรรมในสื่อมวลชน.....	47
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
- สมมติฐาน.....	52
- นิยามศัพท์.....	52
- กรอบแนวคิด.....	55
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
- วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	56
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	58
- การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
- วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา.....	60
- ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึก.....	68
- การนำเสนอข้อมูล.....	68
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
- ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน.....	69
- กรณีศึกษาที่ 1 ชาวนักเรียนหญิงโดดตึกฆ่าตัวตาย.....	70
- กรณีศึกษาที่ 2 ชาวคนใช้วางระเบิดคลินิกรักษากามโรค.....	76
- กรณีศึกษาที่ 3 ชาวข่มขืน – หม่ามี้ท่อก่เหตุยิวสาวออสเตรเลีย.....	81
- กรณีศึกษาที่ 4 ชาวเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ.....	87
- กรณีศึกษาที่ 5 ชาวฆ่าตัดคอแม่ – ลูกชาวเกาหลี.....	92
- กรณีศึกษาที่ 6 ชาวคนขับแท็กซี่ยิง – ชิงทรัพย์ช่างภาพอังกฤษ.....	96
- กรณีศึกษาที่ 7 ชาวฆาตกรรมเสียเจ้าของโรงไม้และครอบครัว 5 ศพ.....	100
- กรณีศึกษาที่ 8 ชาวฆาตกรรมเจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว.....	105
- กรณีศึกษาที่ 9 ชาวอุบัติเหตุดาราสาว วิมลเรขา พลิกคว่ำ.....	110
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักวิชาการและนักหนังสือพิมพ์.....	123
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
- สรุปและอภิปรายผล.....	133
- ข้อเสนอแนะ.....	146
รายการอ้างอิง.....	147
ภาคผนวก.....	152
ประวัติผู้วิจัย.....	168

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ลักษณะแก่นของหัวข้าวที่ปรากฏในข้าวอาชญากรรม.....	113
ตารางที่ 2 จำแนกองค์ประกอบที่เน้นคุณค่าข้าวในการพาดหัว.....	115
ตารางที่ 3 จำแนกกลวิธีการนำเสนอข้าวอาชญากรรม.....	116
ตารางที่ 4 จำแนกรูปแบบการเขียนความนำในข้าวอาชญากรรม.....	117
ตารางที่ 5 จำแนกรูปแบบการจบเรื่องในข้าวอาชญากรรม.....	119
ตารางที่ 6 จำแนกวิธีการพรรณนาบทสนทนาในข้าวอาชญากรรม.....	120
ตารางที่ 7 จำแนกมุมมองการเล่าเรื่องในข้าวอาชญากรรม.....	121
ตารางที่ 8 จำแนกการพรรณนาฉากและบรรยากาศในข้าวอาชญากรรม.....	122

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุและโทรทัศน์ ต่างพยายามสร้างจุดเด่นหรือเอกลักษณ์พิเศษในการรายงานข่าวเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความประทับใจ ตีติใจ และติดตามสื่อต่างๆ เหล่านั้นนอกเหนือจากการมุ่งมั่นไปที่การสะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมที่เกิดขึ้นตามหลักของสื่อมวลชน

ธุรกิจหนังสือพิมพ์เป็นกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการรายงานสภาพเหตุการณ์หรือสถานการณ์ความเคลื่อนไหวที่ปรากฏขึ้นในสังคม โดยหนังสือพิมพ์จะมีบทบาทโดยตรงต่อการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชนอย่างรวดเร็ว ถูกต้องครบถ้วน ตรงไปตรงมา ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อเท็จจริงและสามารถนำข้อเท็จจริงที่ได้รับรู้นั้นมาใช้ประกอบการตัดสินใจและปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดี

เสฐียร พันธรั้งซี (อ้างในถาวร บุญวัฒน์ 2538) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์เปรียบเสมือนตะเกียงดวงใหญ่ที่นำไปวางตรงทางแยกเพื่อให้คนอ่านเลือกว่าจะเดินไปทางแยกใด หนังสือพิมพ์ไม่ใช่ตัวชี้ขาดว่าจะต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ แต่หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ชี้แนะเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองหนังสือพิมพ์จึงกลายเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิตที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งค่อนข้างมีบทบาทมากในยุคนี้

ภาระหน้าที่ในการรับใช้สังคมถือเป็นหน้าที่หลักสำคัญสูงสุดสำหรับองค์กรหนังสือพิมพ์ทั้งในด้านของการให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ความบันเทิงและข้อเสนอแนะต่างๆ อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากหนังสือพิมพ์จะมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นสถาบันสาธารณะแล้ว (อดิสา วงศ์ลักษณะพันธ์ 2542) หนังสือพิมพ์ยังอยู่ในฐานะองค์กรธุรกิจเอกชนที่ต้องแสดงบทบาทตามแบบฉบับของการประกอบธุรกิจทั่วไป

เป้าหมายที่สำคัญของการประกอบธุรกิจก็คือ “ความอยู่รอด” และการสร้างผลกำไรให้กิจการ การประกอบกิจการในฐานะองค์กรธุรกิจ ถือเป็นบทบาทหลักของการดำเนินธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ลักษณะของการดำเนินกิจการหนังสือพิมพ์ในรูปแบบธุรกิจ เป็นบทบาทที่เกิดขึ้นมาควบคู่กับบทบาทในการนำเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มานานแล้ว ดังนั้นหนังสือ

พิมพ์จึงมีบทบาทเพียงเฉพาะในบรรณานุกรมเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทในการเป็นองค์กรเอกชนและเป็นกิจการในระบบทุนด้วยเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่า การทำหนังสือพิมพ์ก็คือ การลงทุนอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีเป้าหมายสำคัญในการดำเนินกิจการคือ การนำเสนอข่าว (มาลี บุญศิริพันธ์ 2534)

จากการที่เป็นองค์กรเอกชนและเพื่อความอยู่รอดจึงเป็นเหตุให้หนังสือพิมพ์พยายามสร้างข่าวให้มีความน่าสนใจ อีกทั้งยังมีการแต่งแต้มสีสันให้กับข่าวโดยใช้ศิลปะทางภาษา และนำมาเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยในการปรุงแต่งข่าวต่างๆ ให้มีอรรถรสมากยิ่งขึ้น

วาทศิลป์ (Rhetoric) ในการรายงานข่าวในปัจจุบันถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการตกแต่งเนื้อหาของข่าวให้มีความน่าสนใจทั้งในแง่ของการเลือกใช้ภาษาที่สั้น กระชับ ได้ใจความและรุนแรง รวมถึงการใช้สำนวนถ้อยคำภาษาต่างๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในงานเขียนและรายงานข่าวต่างๆ ดังที่ Jack Fuller (1996) ให้คำอธิบายของคำว่า วาทศิลป์ ในข่าวดังนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเขียนนำมาใช้อธิบายงานเขียนด้วยรูปแบบการเขียนแนวใหม่ และนำเสนอผ่านถ้อยคำสำนวนที่คมคาย
2. คือศิลปะแห่งการชักจูงใจและโน้มน้าวใจ
3. และที่สำคัญยังหมายถึง ศิลปะการใช้ภาษาให้เกิดประสิทธิผลในงานเขียนมากที่สุด

การใช้วาทศิลป์เข้ามาเกี่ยวข้องในการเขียนหรือรายงานต่างๆ นั้น Jack Fuller ได้กล่าวถึงจุดประสงค์หลักของวาทศิลป์ในข่าวก็คือ การที่หนังสือพิมพ์อยู่ในรูปแบบขององค์กรธุรกิจที่ทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงจิตใจของผู้อ่าน ตลอดจนทำหน้าที่ของการที่จะเสนอหรือให้ความรู้จากผู้อ่านที่ไม่รู้ไปสู่ผู้อ่านที่อยู่ในฐานะผู้รู้ได้ด้วยศิลปะของการถ่ายทอดสารต่างๆ ไปยังผู้รับสาร นั่นก็คือการใช้ “วาทศิลป์” นั่นเอง

หนังสือเรื่อง “ The Rhetoric “ ของอริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีกได้กล่าวถึงศิลปะที่นักพูดผู้ประสบความสำเร็จพึงใช้นั้นคือ การจูงใจ (Persuasion) เพื่อให้การพูดนั้นสามารถเปลี่ยนความคิดผู้ฟังให้มาคล้อยตามผู้พูดหรือเปลี่ยนพฤติกรรมมาปฏิบัติตามที่ผู้พูดชักจูงใจว่าดี (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ 2534)

การจูงใจนั้นมักจะประกอบไปด้วยการนำเอาข้อยืนยันต่างๆ มาสนับสนุนค้ำกล่าวตลอดจนข้อเขียนของตนเพื่อให้เกิดการมองเห็น คล้อยตาม โดยใช้วิธีการจูงใจลักษณะต่างๆ อันได้แก่ การจูงใจโดยใช้เหตุผล (Logo) การจูงใจโดยใช้อารมณ์ (Pathos) และการจูงใจโดยใช้อัตลักษณ์ (Ethos)

การจูงใจโดยใช้เหตุผลคือการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิด และการกระทำกับสิ่งที่เกิดตามมาม่าว่าน่าพึงพอใจสำหรับผู้คิดและกระทำหรือไม่ การจูงใจโดยใช้อารมณ์คือการสร้างให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกสะเทือนใจกับสิ่งที่เสนอและเกิดความสุข เศร้า เสียใจ โกรธ รัก ฯลฯ ตามแต่ที่ผู้ส่งสารต้องการให้เกิด ส่วนการจูงใจโดยใช้อัตลักษณ์นั้นเป็นการแสดงออกของผู้ส่งสารว่าเป็นผู้ทรงปัญญา มีคุณธรรม และความปรารถนาดี (Goodwill) ต่อผู้รับสาร ความเลื่อมใสในตัวของผู้เขียนจะช่วยผลักดันให้ผู้รับสารคล้อยตามและเชื่อถือในสิ่งที่ผู้พูดพูดเสมอ (Cooper 1932)

กระบวนการทั้งหมดนี้ถือเป็นเทคนิคสำคัญในการใช้วาทศิลป์เข้ามาใช้เพื่อการรายงานข่าว ซึ่งส่งผลผลักดันให้ข่าวแต่ละข่าวแลดูมีสีสันหรือได้อรรถรสมากยิ่งขึ้น ความพยายามในการพัฒนารูปแบบการนำเสนอข่าวโดยใช้เทคนิคลีลาการเขียนต่างๆ รวมถึงวาทศิลป์ล้วนแต่เป็นกลวิธีที่แยบยลของการรายงานข่าวที่นำมาใช้เพื่อปลุกแต่งข่าวให้ดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านข่าวได้ นอกเหนือจากนั้นยังเป็นวิธีการที่จะช่วยให้สื่อสิ่งพิมพ์สามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางการตลาด อันได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์ด้วยกัน สื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุด้วยการใช้กลยุทธ์ต่างๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า ข่าวก็ไม่ได้มีความแตกต่างไปจากสินค้าทั่วๆ ไป ที่จะต้องผ่านกระบวนการตกแต่งให้มีสีสันหรือเพิ่มรสชาติขึ้นเพื่อหาจุดขายให้กับข่าวโดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ ยอดขาย

สำหรับสื่อหนังสือพิมพ์นั้น “ข่าว” ถือได้ว่าเป็นเนื้อหาที่สำคัญที่สุด ข่าวแต่ละข่าวที่ปรากฏอยู่ในหน้าต่างๆ ของหนังสือพิมพ์จะรายงานให้ผู้อ่านได้ทราบว่า ได้มีอุบัติการณ์ (Events) อาทิ การเกิด การตาย อุบัติเหตุ อุบัติภัยทางธรรมชาติ การต่อสู้ การประท้วง การค้นพบสิ่งแปลกใหม่ การประชุม การแข่งขันกีฬา ฯลฯ เกิดขึ้นที่ใดบ้าง (สิริทิพย์ ชันสุวรรณ 2539) อุบัติการณ์เหล่านี้กว่าจะได้รับการรวบรวมข้อมูลข่าว การเขียนข่าว และการตีพิมพ์ จะต้องได้รับการพิจารณาประเมิน เปรียบเทียบคุณค่าและความสำคัญจากผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ โดยใช้มาตรฐานบางประการวินิจฉัยว่าเป็น “ข่าว” หรือไม่

นักหนังสือพิมพ์และนักศึกษาทางวารสารศาสตร์มากมายได้เพียรพยายามหาคำนิยามของคำว่า “ข่าว” ที่สมบูรณ์เพื่ออธิบายความหมายของคำว่าข่าวอย่างแท้จริง ทว่าก็ยังหาผู้สามารถนิยามคำ “ข่าว” ให้ได้ความสมบูรณ์ครบถ้วนไม่ ทั้งนี้เพราะ “ข่าว” เป็นมโนทัศน์ที่ไม่มีลักษณะตัวตน (Abstract Concept) สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์และความสนใจของผู้รับสาร และที่ยุ่งยากขึ้นไปอีกก็คือ สาธารณชนซึ่งเป็นผู้รับสารแต่ละคนนั้นให้ความสนใจในเรื่องราว อุบัติการณ์แต่ละเรื่องไม่เหมือนและไม่เท่ากัน

วอลเตอร์ ลิปปป์มานน์ (Walter Lippmann) นักหนังสือพิมพ์ผู้มีชื่อเสียงในยุคต้นศตวรรษที่ 20 จะเป็นผู้อธิบายความหมายของ “ข่าว” ไว้อย่างชัดเจนที่สุดในหนังสือของเขาชื่อประชาชาติ (Public Opinion) ซึ่งพิมพ์ออกจำหน่ายครั้งแรกใน ค.ศ.1922 ลิปปป์มานน์ อธิบายธรรมชาติของ “ข่าว” ว่า

“วิถีชีวิตปัจเจกชนจะมีคุณค่าเป็นข่าว (Newsworthy) ก็ต่อเมื่อการกระทำของเขา หรือสิ่งที่อุบัติขึ้นแก่เขา ได้ปรากฏเป็นสาระสำคัญในการบันทึกสาธารณะ (Public Record) และการที่สิ่งเหล่านี้จะปรากฏในสาธารณะได้นั้น ต้องเป็นการกระทำที่เปิดเผย (Overt Act) ซึ่งมีคุณค่าต่อความสนใจของสาธารณชนด้วย”

จากคำนิยามที่กล่าวมานี้สามารถสรุปได้ว่า “ข่าว” ก็คือการรายงานเหตุการณ์หรือความคิดเห็น ซึ่งผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการในฐานะที่เป็นตัวแทนประชาชน ได้พิจารณาเลือกสรรแล้วด้วยความเชื่อมั่นว่า เหตุการณ์หรือความคิดเห็นดังกล่าวเป็นที่สนใจของผู้รับสารส่วนใหญ่หรือบางส่วน

ข่าวนั้นเปรียบเสมือนหนทางซึ่งผู้อ่านโดยทั่วไปใช้แสวงหา “สัจจะ” ที่ถูกซ่อนเอาไว้ ดังนั้นการเขียนข่าวจึงผิดแผกไปจากการเขียนอื่นๆ เพราะถึงแม้ว่าผู้เขียนข่าวจะต้องจินตนาการความเห็นอกเห็นใจและรสนิยมที่ดีประกอบการเขียนเช่นเดียวกับการเขียนอื่นๆ ก็ตาม (อ้างแล้ว สิริทิพย์ ชันสุวรรณ 2539) แต่การเขียนข่าวยังต้องการระเบียบแบบแผนในการนำข้อเท็จจริง (Facts) ต่างๆ ของเหตุการณ์ที่มีคุณค่าทางข่าวมาเรียบเรียง นำเสนอเป็นเรื่องราวโครงสร้าง (Structure) การเขียนซึ่งจะทำให้ผู้อ่านทราบว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ที่ใด และอย่างไร ได้อย่างรวดเร็วด้วย

ความเข้าใจในเรื่องการนำเสนอข่าวในอดีต คือ ข่าวต้องมีความตรงไปตรงมาในการเสนอข้อเท็จจริง มีความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity) แต่เพราะความจำเป็นทางธุรกิจทำให้การเขียนข่าวในปัจจุบันมีความเป็น “อัตวิสัย” มากขึ้น ข่าวอาชญากรรมที่นำเสนออยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันมากว่าเป็นการนำเสนอข่าวที่น่าหวาดกลัว ทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นตกใจ การนำเสนอข่าว ภาพ และรายละเอียดด้วยการใช้ถ้อยคำที่รุนแรงและโหดร้ายเกินความจำเป็นไปจนเป็นที่กล่าวกันว่าข่าวอาชญากรรมให้สิ่งใดกับผู้อ่านบ้าง

ตามหลักการรายงานข่าวต้องไม่แทรกความคิดเห็นของผู้เขียน แต่อย่างไรก็ดีในความเป็นจริงผู้สื่อข่าวมักจะมีความคิดเห็นเข้าไปเกี่ยวข้องในข่าว นับตั้งแต่การเลือกประเด็นข่าว การเลือกรูปแบบวิธีการที่จะนำมาเสนอ การกำหนดลักษณะและลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์นั้นๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ “ข่าว” จึงเป็นเนื้อหาที่ส่วนหนึ่งถูกสร้างขึ้นมาจากทัศนคติของผู้รายงานตลอดจนหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม

เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ หนังสือพิมพ์มักมุ่งให้เรื่องราวต่างๆ แตกต่างไปจากเรื่องเดิมที่คนในสังคมคุ้นเคยกันอยู่แล้ว จึงพยายามใช้วิธีการเสนอข่าวที่จะทำให้เรื่องราวนั้นเป็นเรื่องเร้าความรู้สึกของผู้อ่านโดยใช้วิธีการเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic Writing) เป็นการสร้างเรื่องให้มีสีสัน มีแก่นเรื่อง มุมเรื่อง ฉาก ตัวละครต่างๆ ตลอดจนมีวิธีการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจ บ้างก็ถ่ายทอดเหตุการณ์นั้นสู่ผู้อ่าน โดยใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดภาพพจน์ หรือใช้ศิลปะทางภาษาในการอธิบาย (Explanation) แบบพรรณนาโวหารให้เห็นภาพและการบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ อย่างละเอียด เพื่อให้เหตุการณ์นั้นเป็นข่าวที่น่าสนใจขึ้นมา

ในสังคมไทยในปัจจุบันหนังสือพิมพ์เริ่มให้ความสนใจกับวิธีการเขียนข่าวมากขึ้น แนวคิดและลักษณะการรายงานข่าวที่เน้นการเสนอข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่มีการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนลงไป (Objectivity) ได้ถูกปรับเปลี่ยนไป เราจะพบว่าข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันนั้นจะมีมิติมากขึ้น มีเทคนิควิธีการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตาม เช่น การกล่าวอ้างคำพูด การใช้ภาษาที่เกินจริงตลอดจนการรายงานข่าวยังใช้ถ้อยคำในเชิงเปรียบเทียบ การเล่นคำโดยมีภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหมือนกับการเข้าไปอยู่ร่วมกับเหตุการณ์จริง บทบาทของหนังสือพิมพ์รายงานข่าวดูเหมือนว่ากำลังอยู่ในพื้นที่เกิดเหตุ การเรียงลำดับเหตุการณ์ข่าว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันนำมาใช้

จากวิธีการดั้งเดิมเกี่ยวกับการรายงานข่าวที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงมาสู่การรายงานข่าวที่มีการแต่งแต้มสีสันทันเข้าไปเพื่อเสริมให้เนื้อหาที่น่าติดตามขึ้นนั้นเป็นผลทำให้การถ่ายทอดเหตุการณ์ข่าวมีรูปแบบและวิธีการนำเสนอที่หลากหลาย นับเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งโดยเฉพาะการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบัน ซึ่งต่างพยายามสร้างเอกลักษณ์ ดึงดูดความสนใจและความน่าเชื่อถือเพื่อการแข่งขันทางการตลาดอย่างเข้มข้นในขณะนี้ จึงนำมาสู่เหตุผลในการศึกษาเกี่ยวกับวาทศิลป์ในข่าว โดยเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด

ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวได้นำมาสู่งานวิจัยขึ้นนี้ที่ต้องการศึกษารูปแบบวาทศิลป์ (Rhetoric in the News) ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน โดยในการศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาคำประกอบต่างๆ ที่ประกอบเป็นลักษณะและรูปแบบวาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ใช้เป็นสื่อกลางในการรายงานรวมทั้งบอกเล่าเหตุการณ์ข่าวอาชญากรรมไปยังประชาชนคนอ่านในสังคม

และสำหรับในการศึกษาวิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมนั้น ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาไปที่สาระความคิดที่ปรากฏอยู่ในกระบวนการรายงานข่าวอาชญากรรมเพียงอย่างเดียว แต่จะทำการศึกษาร่วมกันนอกเหนือจากการสะท้อนการใช้วาทศิลป์เพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านแล้ว ลักษณะวาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมเหล่านี้ยังมีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัวอย่างไร ต่างไปจากหลักการเขียนข่าวที่ดีหรือไม่ เพราะโดยความจริงแล้วหนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่รายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริง (Facts) ต่างๆ ของเหตุการณ์อย่างตรงไปตรงมา (Objectivity) ที่มีคุณค่าทางข่าวมาเรียบเรียง

ดังนั้นการที่หนังสือพิมพ์ได้ปรับเปลี่ยนแนวทางในการรายงานข่าวอาชญากรรมในปัจจุบันก็น่าที่จะส่งผลต่อรูปแบบของการเขียนข่าวดั้งเดิมด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อนำแนวคิดของ Jack Fuller ในเรื่องการใช้วาทศิลป์มาทดสอบกับข่าวอาชญากรรมว่าหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันมีการใช้วาทศิลป์ในข่าวหรือไม่ อย่างไร
2. เพื่อสะท้อนให้เห็นวิธีการเขียนข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันที่มีการใช้วาทศิลป์อย่างไรและด้วยวิธีการใด ซึ่งแตกต่างจากวิธีการดั้งเดิมที่ว่าด้วยการเขียนข่าวต้องมีความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity)
3. เพื่อทราบความคิดเห็น ตลอดจนมุมมองเชิงจริยธรรมของนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับการใช้วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

คำถามวิจัย

1. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้วิธีการเขียนแบบนวนิยาย โดยใช้แก่นของหัวข้อ โครงเรื่อง บุคคลในข่าว บทสนทนา มุมมองในการเล่ารวมถึงฉากและบรรยากาศในข่าวอาชญากรรมอย่างไร
2. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้วิธีการเขียนแบบนวนิยายแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์มองวิธีการเขียนข่าวอาชญากรรมแบบนวนิยายนี้อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะของลักษณะวาทศิลป์ในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบัน
2. เพิ่มพูนความรู้และศิลปะการใช้วาทศิลป์ในการเขียนข่าวและรายงานข่าวของนักข่าวและนักหนังสือพิมพ์
3. เป็นพื้นฐานสำหรับผู้ต้องการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะวาทศิลป์โดยวิธีการเขียนแบบนวนิยายในข่าวแต่ละประเภทต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน เปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสดในครั้งนี้ ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- แนวคิดเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์
- แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าว
- แนวคิดเกี่ยวกับประเภทข่าว
- แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของการเขียนข่าว
- แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะการใช้ภาษา
- แนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in the News)
- แนวคิดจริยธรรมในสื่อมวลชน

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์

ในกระบวนการสื่อสารมวลชน คำว่า “สื่อ” (Channel or Medium) (ยุพา สุภากุล 2534) คือ พาหนะนำข่าวสาร (Message Vehicles) หรือ พาหนะของสาร หรือสิ่งที่ขนส่งสาร (Carrier of Messages) จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งจะส่งสารไปได้ก็ต้องอาศัยสื่อที่จะถ่ายทอดข่าวสาร ออกไปและข่าวสารจะไปถึงผู้รับได้ก็ต้องอาศัยสื่อพาไป เช่น คลื่นวิทยุในอากาศนำเสียงพูดไปให้ผู้ฟัง กระดาษ นำตัวอักษรและภาพที่ปรากฏไปให้ผู้รับสารได้อ่าน เป็นต้น ทางด้านผู้รับสารก็เช่นเดียวกัน ต้องอาศัยสื่อในการรับสารนั้นๆ เช่น ผู้รับสารจะต้องมีเครื่องรับวิทยุ เป็นต้น ดังนั้น ทั้งสองฝ่ายต่างอาศัยสื่อเพื่อนำการติดต่อให้ถึงกัน มนุษย์ได้คิดค้นประดิษฐ์สร้างขึ้น เสาะหาวิธีการหาช่องทางในรูปแบบต่างๆ กัน ตามสภาพของทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเอง และพัฒนาวิธีการกระบวนการ และเครื่องมืออุปกรณ์ให้ก้าวหน้า เพิ่มพูนสมรรถนะ คุณภาพ และประสิทธิภาพในการแสวงหา การเก็บสาร การรับสาร และการสื่อสารกลับ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารของมนุษย์ต่อไป

การพิจารณาถึงเรื่องสื่อนั้นมีปัจจัย 3 ประการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ที่รองรับ
2. สัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นอย่างมีความหมาย
3. พาหนะที่จะนำวัสดุที่มีสารไปให้ถึงผู้รับสาร

เมื่อมนุษย์รู้จักที่จะแสดงออกและถ่ายทอดความคิดของตนเองให้เข้าใจได้นั้น ในสังคมหรือกลุ่มชนเล็กๆ ก็พอที่จะติดต่อหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้ แต่เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันมากขึ้น และสังคมสลับซับซ้อนมากขึ้น การติดต่อระหว่างกันเป็นไปด้วยความยากลำบาก มนุษย์จึงคิดเครื่องมือในการติดต่อซึ่งกันและกันขึ้น โดยถือว่าเป็น “ตัวกลาง” หรือ “สื่อ” ในการติดต่อของสังคม นับตั้งแต่จดหมายสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ตลอดจนเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ (บำรุง สุขพรรณ 2527)

ในการสื่อสาร ผู้ส่งสารจะต้องอาศัยสื่อให้ทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร (สวณิต ยมาภัย 2526) อาจกล่าวได้ว่า สื่อเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงผู้ส่งสารกับผู้รับสารให้ติดต่อกันได้ หากขาดสื่อย่อมไม่มีทางที่สารจะถ่ายทอดจากผู้ส่งไปถึงผู้รับได้ แม้ผู้ส่งจะเรียบเรียงสารไว้แล้วเป็นอย่างดีและผู้รับก็พร้อมอยู่แล้วที่จะรับสารก็ตาม ในบางโอกาสจะเห็นได้ว่า กระบวนการสื่อสารกำลังดำเนินอยู่ เกิดมีอุปสรรคบางอย่างขึ้น ทำให้สื่อหมดคุณสมบัติในการนำสารได้ดังปรกติ กระบวนการสื่อสารก็จะชะงักลงทันที

โดยปกติแล้วสารจากผู้ส่งที่ถ่ายทอดไปยังผู้รับโดยผ่านสื่อชนิดใดชนิดหนึ่งจะเข้าไปสู่ระบบการรับรู้ของผู้รับสารโดยผ่านประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่ง เช่น เสียงพูดต้องอาศัยคลื่นเสียงผ่านอากาศที่อยู่รอบตัว เข้าสู่ผู้รับสาร โดยผ่านประสาทหู กิริยาอาการจะผ่านมาจากคลื่นแสงที่มีอยู่รอบตัว เข้าสู่ผู้รับสาร โดยผ่านประสาทตา ในการสื่อสารทางวิทยุโทรทัศน์ ภาพและแสงก็จะผ่านระบบวิทยุโทรทัศน์ที่ผู้ส่งและผู้รับปรับให้ตรงกันเข้าสู่ประสาทตาและประสาทหูของผู้รับพร้อมๆ กัน นอกจากนี้สารบางชนิดอาจผ่านทางจมูก ลิ้น และกายได้อีกด้วย

นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา เป็นที่ยอมรับกันว่า สังคมเราทั้งประเทศพัฒนา หรือแม้จะเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาก็ตาม จะอยู่รวมกันในยุคของการสื่อสารมวลชน (Mass Communication) ด้วยกันทั้งสิ้น สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ สื่อมวลชนประเภทอิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ กลายเป็นองค์ประกอบในการให้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และความบันเทิง (จงจิต ศรีพรรณ 2524)

Mcquail et al.(1981) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการสื่อสารมวลชน ไว้ว่า เป็นลักษณะของการสื่อสารที่เปิดเผยต่อสาธารณชน บุคคลในสังคมมีสิทธิที่จะได้รับและเข้าถึง แต่การส่งสารนั้นอยู่ในขอบเขตจำกัดและถูกควบคุมด้วยปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านบุคคล เวลา สถานที่ สัมพันธภาพระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารจะไม่มี ความสมดุล เนื่องจากผู้ส่งสารจะส่งสารจำนวนมากไปยังผู้รับ ผู้รับจะมีโอกาสตอบได้น้อยมาก

คำว่า “สื่อสารมวลชน” ตามความหมายของ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (2507) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เป็นการนำสาร ไม่ว่าจะภาพหรือเสียงก็ตาม ไปสู่บุคคลต่างๆ จำนวนมากทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับรัฐบาล วงการธุรกิจ และองค์การเอกชน เนื่องจากรัฐบาลจะต้องให้ประชาชนทราบนโยบายและการปฏิบัติงานของตน วงการธุรกิจจะต้องประกาศสินค้าของตน และองค์การเอกชนก็ต้องวิงวอนขอความกรุณา ให้ประชาชนช่วยบริจาค เพื่องานการกุศลต่างๆ จึงล้วนมีความจำเป็นที่จะสื่อสารไปยังมวลชน แม้สื่อมวลชนเองก็มีความจำเป็นเช่นนั้น เพราะมีหน้าที่ที่จะให้ความบันเทิงและให้ข่าวสารและความคิดเห็นต่อมวลชนด้วยเหมือนกัน แต่การสื่อสารไปนั้นมีค่าใช้จ่าย เพราะจะต้องเอาใจมวลชน ซึ่งไม่ปรากฏตัว ผู้ส่งสารจะต้องททายใจ และแทงใจมวลชนให้ดี จึงจะประสบผลสำเร็จ

โดยที่สื่อสารมวลชนจะต้องได้รับความสนใจจากคนทั่วไป ฉะนั้น จึงจะต้องจับใจคนโดยหาทางปลอ่ยความสะเทือนใจ ซึ่งอัดอั้นอยู่ในใจคนนั้นออกมา หรืออีกนัยหนึ่งจะต้องล่งเข้าไปหยั่งถึงจิตใจที่เป็นอยู่โดยไม่รู้สึกตัว และจะต้องพยายามให้ผู้อ่าน ผู้ฟัง ผู้ชมรู้สึกว่าคุณเป็นคนเดียวกับผู้ที่แสดงบทบาทอยู่ในเรื่อง

โดยทั่วไปแล้ว “ระบบสื่อสารมวลชน” นั้น หมายรวมถึง การดำเนินงานทางด้านหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นรูปแบบที่เชื่อมโยงสื่อไปยังผู้รับสารจำนวนมาก ในลักษณะการสื่อสารทางเดียว ที่มีอาจแสดงผลกระทบย้อนกลับไปสู่ผู้ส่งสารได้ทันที ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น ต่างก็มีผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็น ผู้อ่าน ผู้ฟัง หรือผู้ชมที่มีจำนวนมาก สื่อสารมวลชนจึงมีอิทธิพลอย่างสูง และสมควรที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมต่อผู้รับสารควบคู่กันไปด้วย

ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสื่อเฉพาะตัวที่มีความเป็นอิสระจากเงื่อนไขของเวลา และสถานที่อยู่อย่างค่อนข้างจำกัด เนื้อหาของหนังสือพิมพ์จะไม่จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้นแต่จะครอบคลุมในหลายประเด็นรูปแบบของหนังสือพิมพ์จึงมีอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบ คือ หนังสือพิมพ์ของ “ชนชั้นนำ” หรือหนังสือพิมพ์ของพรรคการเมือง กับหนังสือพิมพ์ “ประชาชนนิยม”

หนังสือพิมพ์ของชนชั้นนำ จะเน้นเรื่องที่เป็นความจริงมีลักษณะเอาจริงเอาจังและเรื่องของศีลธรรม ส่วนหนังสือพิมพ์ประชาชนนิยมเน้นในเรื่องของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เช่นเดียวกัน เพราะถ้าหากปราศจากข้ออ้างดังกล่าวนี้ ก็จะทำให้ขาดลักษณะของการเป็นหนังสือพิมพ์ที่แท้จริง และไม่สามารถสร้างความคิดเห็นให้แก่ประชาชนได้

โดยทั่วไปในสภาพปัจจุบัน สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่รับได้ด้วยการมองเห็น ผู้รับสารรับได้ด้วยประสาทสัมผัสที่เกี่ยวกับการมองเห็น เป็นสื่อซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ (ยูพา สุภากุล 2534)

1. การส่งสารไปยังผู้รับสารได้คราวละมาก ๆ

การส่งสารไปยังผู้รับสารใช้ตัวอักษร ภาพ และสี ทำให้ผู้รับสารต้องมีความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ ในการผลิตสารเพื่อให้ผู้อ่านรับสารอ่านง่าย ดึงดูดความสนใจ จึงต้องมีการออกแบบตัวอักษร ขนาดอักษร การเว้นช่องไฟ ระยะห่างของตัวอักษร ระยะห่างของบรรทัด การใช้ข้อความที่ง่ายต่อการเข้าใจ การใช้สีเส้นประกอบ และคุณภาพของกระดาษ ดังนั้น ผู้ที่มีความรู้น้อยที่อ่านหนังสือออก ก็จะรับสารได้ และอาจเป็นจุดด้อยของสื่อชนิดนี้ กลุ่มเป้าหมายจึงเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษามากกว่าสื่ออื่น หากมีการพัฒนาการในการผลิต มีแท่นพิมพ์ที่ทันสมัย ก็จะสามารถผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้คราวละมาก ๆ อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพด้วย

2. การหมุนเวียนของสาร

สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่มีราคาโดยเฉลี่ยไม่สูงนัก คนโดยทั่วไปหาซื้ออ่านได้และเป็นเจ้าของได้จึงสามารถหยิบมาอ่านได้ในสถานที่และเวลาที่ต้องการ พร้อมทั้งสามารถอ่านซ้ำได้ ข้อด้อยของสื่อนี้ คือการผลิตสารต้องผ่านกระบวนการพิมพ์ กระบวนการจัดจำหน่าย ทำให้ผู้รับสารได้รับซ้ำ

3. ผลสะท้อนกลับของสาร

สื่อสิ่งพิมพ์เปิดโอกาสให้ผู้รับสารหรือผู้อ่าน ได้ส่งผลสะท้อนกลับมาในรูปแบบของจดหมาย วิจารณ์ จดหมายถึงบรรณาธิการและบทความ

4. รายได้ของสื่อสิ่งพิมพ์

หนังสือพิมพ์และนิตยสาร มีรายได้หลักจากการโฆษณา นอกจากนี้ยังมีรายได้จากการขายปลีก และการเป็นสมาชิก บางฉบับได้รับเงินสนับสนุนจากพรรคการเมืองและเอกชน

5. ความยืดหยุ่นในการส่งสาร

สิ่งพิมพ์มีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่แต่สามารถมีความยืดหยุ่นในการส่งเนื้อหาของสารได้มากกว่าสื่ออื่นด้วยการเพิ่มหน้าพิเศษ หรือใบแทรกเมื่อต้องการได้ ผู้อ่านสามารถเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานได้แรมปี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

6. การให้น้ำหนักความสำคัญของสาร

หนังสือพิมพ์สามารถเน้นเสนอข่าวสาร และให้การเสนอรายละเอียดเจาะลึกได้ดี ส่วนนิตยสารและหนังสือสามารถให้ข้อมูลรายละเอียดเจาะลึก วิจารณ์ และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านได้ดีกว่าหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์นั้นความจริงเป็นธุรกิจที่เอกชนตั้งขึ้น (อรุณีประภา หอมเศรษฐี 2535) หากจะพูดในทางการค้าก็เพื่อประโยชน์แก่เอกชนโดยตรง แต่คนที่อ่านหนังสือพิมพ์นั้นเป็นประชาชนทั่วไป การเสนอข่าวสาร บทความ ตลอดจนบันเทิงคดีต่างๆ จึงเสนอเพื่อให้คนส่วนรวมได้รับทราบ ในลักษณะของสาธารณประโยชน์ และสิ่งตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ก็มักจะเป็นที่เชื่อถือเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และได้รับการยกย่องแล้ว บางครั้งหนังสือพิมพ์ก็สร้างให้เกิดประชามติในรูปแบบต่างๆ นับว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลมาก ในลักษณะนี้หนังสือพิมพ์จึงมีภาวะรับผิดชอบมากต่อสังคม

นอกจากนั้นแล้วหนังสือพิมพ์ยังสามารถเป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นมติมหาชนในกรณีต่างๆ ได้ เป็นแหล่งบริการและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประชาชนอาจติดต่อกับหนังสือพิมพ์โดยตรง หรืออาจส่งจดหมายหรือเรื่องราวต่างๆ มาถึงหนังสือพิมพ์หรือในบางครั้งผู้สื่อข่าวอาจจะออกไปพบกับประชาชนเพื่อได้ถามสัมภาษณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งหนังสือพิมพ์ยังทำงานใกล้ชิดกับรัฐบาล ในการติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหว รวมทั้งการตีพิมพ์ประกาศของทางรัฐบาลด้วย เห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาทมากในการจะชักจูงให้ประชาชนมีความคิดเห็นคล้ายตาม รัฐบาลหลายยุคพยายามจะเข้ามามีอำนาจครอบคลุมหนังสือพิมพ์เพื่อให้ลงข่าวสารที่ตนเองต้องการ

หรือบางครั้งก็เห็นว่าหนังสือพิมพ์ไม่สมควรเสนอข่าวที่เป็นการให้ร้ายต่อรัฐบาล แต่ความจริงแล้วยังมีการปิดข่าวก็ยังมีผลร้าย ทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจผิดมากขึ้นแค่นั้น

ความจริงแล้วหนังสือพิมพ์จะต้องเสนอข่าวทั้งข่าวดี และข่าวร้ายให้ประชาชนได้รับทราบ ในกรณีที่ข่าวนั้นเป็นความจริง แต่ในบางกรณีก็มีผู้เห็นว่าการเสนอข่าวร้ายบางครั้งอาจจะก่อให้เกิดการลอกเลียนแบบได้

ถึงแม้ว่าส่วนหนึ่งหนังสือพิมพ์จะทำงานใกล้ชิดและเป็นปากเสียงของประชาชน แต่โดยสภาพความเป็นจริงแล้ว หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องเลี้ยงตนเองเพื่อความอยู่รอด ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงต้องพึ่งพาโฆษณา และพยายามลงข่าวที่เอาใจผู้อ่านมากกว่าการเสนอข้อเท็จจริง โดยทั่วไป การเสนอข่าวจะมีลักษณะจูงใจคนอ่าน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มปริมาณการขาย ในบางครั้งหนังสือพิมพ์จึงไม่สามารถทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งนอกจากจะคำนึงถึงความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสื่อเพื่อสาธารณชนแล้วยังต้องคำนึงถึงความอยู่รอดของตนเองในภาวะเศรษฐกิจด้วย

ชวรัตน์ เชิดชัย 2527 ได้พิจารณาลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้คือ

1. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Completeness) ซึ่งจะมีส่วนผูกผันตรงข้ามกับความรวดเร็ว สื่อที่ช้าที่สุดจึงสามารถจะให้เนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งสมบูรณ์ ดังนั้น หนังสือพิมพ์จะให้เนื้อหาได้ครบถ้วนที่สุด
2. ความกว้างของเนื้อหา (Breadth) หนังสือพิมพ์สามารถเสนอเนื้อหาได้กว้างขวาง และหลากหลาย ดังนั้น จึงเข้าถึงผู้รับข่าวสารได้ทุกมิติ เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่ เป็นต้น
3. ความน่าเชื่อถือ (Believability) เป็นธรรมชาติของคนเราที่จะมีความเชื่อถือนในสิ่งที่อ่านได้เห็นมากกว่าได้ฟังโทรทัศน์แม้จะทำให้ผู้ชม ได้เห็นก็ตาม แต่ภาพทางโทรทัศน์จะผ่านสายตาผู้ดูไปอย่างรวดเร็วกว่าหนังสือพิมพ์
4. การใช้อ้างอิง (Referability) ข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มีรายละเอียดมากกว่าและสามารถนำมาใช้อ้างอิงได้แทบทุกเวลาที่ต้องการ

5. การเสนอซ้ำ (Repetition) หนังสือพิมพ์เมื่อเสนอข่าวสารไปแล้ว อาจจะมีการติดตามข่าวและเสนอรายละเอียด รวมทั้งการเสนอเรื่องเดียวกันในรูปของบทความ วิเคราะห์หรือการอธิบายข่าว แต่วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์มีโอกาสเช่นนี้น้อยกว่า

6. ความถาวร (Permanence) ข่าวสารที่เสนอทางหนังสือพิมพ์มีความคงทนถาวรมากกว่าข่าวสารทางวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งเมื่อรายการผ่านไป ผู้ชมไม่สามารถจะย้อนกลับมาดูได้อีกนอกจากบันทึกเทปเอาไว้

ซึ่งหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์นั้น คือ การรายงานข่าว (มาลี บุญศิริพันธ์ 2537) กิจกรรมของหนังสือพิมพ์จึงเป็นธุรกิจที่ผูกพันอยู่กับความเคลื่อนไหวของสังคมอย่างแยกไม่ออก ถึงแม้ว่ากิจกรรมหนังสือพิมพ์จะเป็นกิจกรรมอิสระโดยเอกชนเป็นเจ้าของ แต่ก็ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน “เป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะ” ซึ่งต้องเสนอข่าวให้แก่ประชาชนไม่ว่าจะเป็นข่าวประเภทใดก็ตาม หนังสือพิมพ์บางฉบับอาจให้ความสำคัญต่อข่าวตีรั้นพันทาง ข่าวอาชญากรรม ข่าวบุคคล ในขณะที่เดียวกันอีกหลายฉบับกลับให้ความสำคัญประเภทของข่าวแตกต่างกันไป ทำให้มีการจัดแบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของข่าวที่เสนอและรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกัน คือ

หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ (Popular Newspaper) คือ หนังสือพิมพ์ที่ให้ความสำคัญต่อข่าวประเภทเร้าอารมณ์ ตื่นเต้น (Sensational) เช่น ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวเบาๆ (Soft News) มักเป็นที่นิยมสำหรับผู้อ่านระดับกลางลงไป เนื้อหาสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่จำเป็นต้องนำไปคิดต่อให้นักมอง ลักษณะการจัดหน้าค่อนข้างดูฉลาด พาดหัวตัวโต เน้นภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญของข่าวในการจูงใจคนอ่าน หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมุ่งที่ปริมาณการจำหน่ายให้มากที่สุด สนองรสนิยมผู้อ่านส่วนใหญ่

หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพ (Quality Newspaper) คือ หนังสือพิมพ์ที่ให้ความสำคัญต่อข่าวประเภทมีผลกระทบต่อสังคม ลักษณะของเนื้อหาสาระค่อนข้างหนัก (Hard News) เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวต่างประเทศ ฯลฯ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นการรายงาน วิเคราะห์สถานการณ์ หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประกอบในคอลัมน์หน้าในด้วย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพค่อนข้างอยู่ในวงจำกัดเฉพาะกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจในความเคลื่อนไหวของข่าวสารการเมืองมากกว่าผู้อ่านประเภทปริมาณ ฉะนั้น ยอดจำหน่ายจึงต่ำกว่า ลักษณะการจัดหน้าหนึ่งมักเรียบง่ายเป็นระเบียบ ไม่หวือหวาเท่ากับหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ

อีกทัศนะหนึ่งของ Dale (1941) ได้เสนอความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ควรจะตั้งรายงานข่าวอย่างถูกต้องตามความเป็นจริง เป็นข่าวที่ควรค่าแก่ความสนใจ รายงานเหตุการณ์ข่าวให้ตรงกับเนื้อหาที่สื่อสารออกไป ต้องแปลความหมายของข่าวให้ผู้อ่านได้รับทราบ มีการเสนอความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลที่เชื่อถือได้ มีหลักฐานอ้างอิงชัดเจน มีความเป็นกลาง อีกทั้งไม่ควรเห็นแก่รายได้เพียงอย่างเดียวในการประกอบธุรกิจ รวมถึงการช่วยรายงานสิ่งที่เกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต เช่น ปัญหาสุขภาพ ความรู้รอบตัว และต้องสอดแทรกความบันเทิงให้ผู้อ่านได้ผ่อนคลายด้วย

ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์นับว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีความสำคัญมาก (อรุณประภา หัศภาคย์ 2524 อ้างถึงใน สมิตา บุญวาศ 2540) เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่สลับซับซ้อน ไม่มีใครสามารถรู้อะไรทุกอย่างที่ต้องการจะรู้เกี่ยวกับสังคม ความเป็นอยู่และความเป็นไปของสมาชิกสังคมที่เขาารวมกันอยู่ นอกจากนั้นยังไม่สามารถไปอยู่ในที่หลายๆ แห่งในเวลาเดียวกันได้ และมีคนจำนวนน้อยในสังคมที่มีพื้นฐานหรือความรู้ลึกซึ้งที่สามารถเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมด เช่น การเพิ่มราคาข้าวสาร การเพิ่มภาษี การปฏิรูปที่ดิน ตลอดจนไปจนถึงการเรียกร้องสิทธิต่างๆ

ในขั้นนี้มีปัญหาว่า ราษฎรธรรมดาทั่วๆ ไปจะได้อ่านข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เขาเหล่านั้นต้องการและจำเป็นจากไหน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เขาสามารถตัดสินใจในการออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้าน และเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างถ่องแท้ เรื่องต่างๆ อาจจะได้มาจากการพูดกับคนคุ้นเคย เพื่อนฝูง หรือจากแหล่งอื่นๆ แต่ทั้งนี้ประชาชนก็ย่อมที่จะต้องคิดพึ่งพาข่าวสารจากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่

พลตรีพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ (2507) ได้อธิบายถึงข้อแตกต่างระหว่างหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์ ไว้ดังนี้ คือ

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์

1. เก็บเป็นหลักฐานได้ยั่งยืน
2. ใช้สอบข้อเท็จจริงได้ แก้ไขได้
3. อ่านเมื่อไรก็ได้ตามความสะดวก
4. ให้ข่าวได้ละเอียดกว่า และติดตามข่าวได้เสมอ ถ้ามีเนื้อหามาก สามารถทำฉบับพิเศษได้
5. เอกชนเป็นเจ้าของ ฉะนั้นจึงมีความคิดเห็นแตกต่างได้มาก
6. เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นและคำร้องทุกข์ของราษฎรได้มากกว่า
7. มีขอบเขตจำกัดเฉพาะผู้ที่อ่านหนังสือออก

วิทยุกระจายเสียง

1. ฟังแล้วหมดไป
2. ทดสอบได้ยากนอกจากบันทึกเทปเอาไว้
3. รับได้เฉพาะตามเวลากำหนด
4. ให้ข่าวได้น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ เพราะติดขัดด้วยเวลา
5. เป็นของราชการส่วนมาก ความเห็นจึงสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่
6. เปิดโอกาสรับความคิดเห็นและคำร้องทุกข์ของราษฎรได้ไม่มากเท่าหนังสือพิมพ์
7. มีอิทธิพลมากที่สุด เนื่องจากส่งกระจายเสียงไปได้ไกลที่สุด เข้าถึงคนได้จำนวนมากที่สุดและทุกประเภท
8. เหมาะสำหรับผู้ที่มีความรู้มาก
9. อาจฟังได้สนุกกว่าโทรทัศน์ เพราะใช้จินตนาการได้ตามใจตนเอง ได้คิดวาดภาพตามใจตนเอง ไม่ถูกจำกัดด้วยภาพที่โทรทัศน์เสนอ
10. มีอิทธิพลทางภาษา
11. จะได้ผลเต็มที่ต่อเมื่อมีกลวิธีเสนออย่างถูกใจผู้ฟัง

โทรทัศน์

1. ขณะที่โทรทัศน์ออกอากาศจะได้รับความนิยมมากกว่าสื่อชนิดอื่น
2. โทรทัศน์เป็นภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์รวมกัน
3. เข้าถึงผู้ชมในบ้าน และจะมีอิทธิพลเพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนี้สื่อต่างๆ อาจมีอิทธิพลในทางที่เร้นลับได้อีกหลายทาง (จอห์น เอ.อาร์.ลี 2522) เช่น เป็นผู้รายงานที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเหนือสติปัญญาของเรา อาจเสนอตัวแบบใหม่ๆ ในการระลึกถึงรูปพรรณ (Identification) อาจกำหนดจุดศูนย์กลางของความสนใจ ขยายทัศนภาพต่างๆ ให้กว้างยิ่งขึ้น แสดงถึงการดำรงชีวิตแบบอื่นๆ นิยามปัญหาต่างๆ เสียใหม่ ตั้งคำถามต่อการกระทำสิ่งต่างๆ แสดงความเห็นพ้องด้วย หรือความไม่เห็นพ้องด้วยกับพฤติกรรม และทัศนคติ มีการขยายหรือจำกัดการสนทนา และกำหนดว่าอะไรสำคัญอะไรน่าสนใจ และอะไรเป็นอันตราย ซึ่งอาจทำให้สิ่งที่แต่แรกเริ่มเป็นของแปลกกลายเป็นสิ่งที่เข้าใจกัน รวมทั้งสร้างความลับสนและความไม่แน่นอนก็ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าว

“ข่าว” เป็นนิเทศน์ที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างได้ตามประสบการณ์และความสนใจของมนุษย์ซึ่งมีความแตกต่างกัน จึงเป็นการยากต่อการให้ความหมายหรือนิยามเกี่ยวกับ “ข่าว” ทำให้การนิยามของคำว่า “ข่าว” มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้การอธิบายถึงความหมายของข่าวตามมุมมองของ Chamley (1965) กล่าวว่า “ข่าว” คือ ข้อมูลที่ได้รับการเผยแพร่ซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบถึงสิ่งที่กำลังดำเนินอยู่ จึงอาจกล่าวได้ว่า “ข่าว” คือ รายงาน (report) เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นในระยะเวลาที่เหมาะสม (timely) รัดกุม (concise) และถูกต้อง (accuracy) ดังนั้นโดยตัวของเหตุการณ์เองแล้วจึงไม่ถือว่าเป็นข่าวได้ ข่าวไม่ใช่เหตุการณ์ตายของบุคคลสำคัญทางการเมือง หรือการเลือกตั้งประธานาธิบดี หรือการเล่นเกมการแข่งขันกีฬา แต่ข่าวจะเกิดจากการบันทึกเหตุการณ์การตาย เหตุการณ์การออกเสียงเลือกตั้ง หรือสภาพภูมิอากาศที่ปกคลุมไปด้วยฝนที่สนามกีฬาโดยผู้สื่อข่าว

จากการสำรวจคำจำกัดความเกี่ยวกับข่าวในรูปแบบต่างๆ มาลี บุญศิริพันธ์ (2537) ได้ข้อสรุปว่า “ข่าว” คือ รายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีความน่าสนใจที่มีใช้เป็นเพียงเฉพาะเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเท่านั้น แต่ข่าวจะเป็นเรื่องราวที่มีรายงานเกี่ยวกับเรื่องนั้นให้เราได้รับทราบถึง

สาระสำคัญของข่าว และจำเป็นต้องเป็นการรายงานเหตุการณ์ปัจจุบันที่ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการเห็นพ้องต้องกันว่า ประชากรในสังคมควรที่จะได้รับทราบถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น

ข้อสรุปเกี่ยวกับความหมายของข่าวตามการรวบรวมของ สิริทิพย์ ชันสุวรรณ (2539) พบว่า “ ข่าว “ คือ รายงานของเหตุการณ์หรือความคิดเห็น ซึ่งนักข่าวและบรรณาธิการได้พิจารณาเลือกสรรแล้วมีความเชื่อมั่นว่าเหตุการณ์หรือความคิดเห็นดังกล่าวจะเป็นที่น่าสนใจของผู้รับสารส่วนใหญ่หรือบางส่วน ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงคำว่า “ ข่าว “ คนทำข่าวมักจะอธิบายความไปที่การรายงานมากกว่าเหตุการณ์ ซึ่งนั่นก็หมายความว่า เฉพาะเหตุการณ์เพียงอย่างเดียวไม่ถือว่าเป็นข่าวได้ เหตุการณ์จะกลายเป็นข่าวได้ก็ต่อเมื่อผู้สื่อข่าวหยิบเอาเหตุการณ์ขึ้นมาอธิบายให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์นั้น ถึงแม้ว่าการรายงานนั้นจะมีผลต่อการกระตุ้นความคิดหรือพฤติกรรมได้หรือไม่ก็ตาม ก็ยังถือว่าการรายงานนั้นยังคงเป็นข่าว การรายงานมีความต้องการเพียงแค่ว่าจะเผยแพร่ข้อมูลที่มีความเหมาะสมต่อผู้อ่านเท่าที่จะเป็นไปได้ (Chamley 1965)

แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของข่าว

ตามความหมายของ “ ข่าว “ นั้น เหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งปรากฏเป็นที่น่าสนใจสามารถจัดเป็นข่าวได้ทั้งสิ้น แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะมีความเข้มข้นและผลกระทบต่อสังคมในระดับที่ไม่เท่ากัน คือ บางเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วก็หายไป ไม่ได้อยู่ในความสนใจของผู้อ่าน ในขณะที่เหตุการณ์บางเหตุการณ์มีประเด็นความสนใจต่อเนื่องในระยะหนึ่ง ลักษณะเช่นนี้ มาลี บุญศิริพันธ์ (2537) ได้แบ่งประเภทของข่าวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ข่าวหนัก (Hard News) ได้แก่ ข่าวที่มีคุณสมบัติของความสำคัญ มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมากกว่าข่าวที่มีองค์ประกอบของความน่าสนใจเพียงอย่างเดียว เช่น ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวสังคม ข่าวสิ่งแวดล้อม ข่าวเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบโยงใยต่อบัจจัยอื่นๆ อีกมาก ยกตัวอย่าง ข่าวเศรษฐกิจมักจะมีผลกระทบจากสภาวะทางการเมืองสะท้อนถึงสภาพความเป็นอยู่ ค่าครองชีพของประชาชน หรือข่าวอาชญากรรมร้ายแรงที่มีผลกระทบต่อศีลธรรมและความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งมักจะทิ้งปมปัญหาบางอย่างให้ผู้อ่านหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องนำไปขบคิดแก้ปัญหาต่อไป มิได้หยุดเพียงแค่การรายงานข่าวเท่านั้น สรุปก็คือ ข่าวหนักเป็นข่าวที่ให้ความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ในสังคม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และข้อคิดแก่ประชาชน ก่อให้เกิดความคิดต่อเนื่องแก่ผู้อ่านมากกว่าจะเป็นเพียงสนองอารมณ์ความอยากรู้ อยากเห็นเพียงอย่างเดียว

ในอีกทศวรรษหนึ่งของ Tuchman (1978) เขาเห็นว่าข่าวหนักเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ และ ข่าวเบา เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นภูมิหลัง ไม่ยึดติดกับเงื่อนไขของเวลา เขายังเห็นความสำคัญของคำว่า ความเป็นกลาง หรือ ภาววิสัย ซึ่งเน้นในส่วนของข้อเท็จจริงและสามารถพิสูจน์ได้ อีกทั้งผู้ที่ทำหน้าที่รายงานข่าวต้องรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างทันท่วงที ซึ่งหลักการผลิตข่าวนั้นประกอบไปด้วย การทราบถึงเหตุการณ์ที่จะมาเป็นข่าวที่ต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ และการมีวิธีการที่ดีในการทำข่าวอย่างมีประสิทธิภาพออกสู่สาธารณชน

2. ข่าวเบา (Soft News) ได้แก่ ข่าวที่มีองค์ประกอบของความน่าสนใจมากกว่าความสำคัญ มักเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความสนใจให้ผู้อ่านระยะเวลาเดียว แล้วจางหายไปจากความทรงจำของประชาชน เช่น ข่าวอาชญากรรม ตีรันฟันแทง ข่าวบันเทิง เหตุการณ์ที่เป็นข่าวจะไม่มีผลกระทบต่อเนื่องกับความเป็นอยู่ของประชาชนเท่าใดนัก แต่จะให้อารมณ์สนองความอยากรู้อยากเห็นแก่ผู้อ่านต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวัน ข่าวประเภทนี้จึงมักจะมีองค์ประกอบของความสนใจกระตุ้นอารมณ์ตื่นเต้น เร้าใจ ได้มากกว่าข่าวหนัก

และถ้าจะพิจารณาความสัมพันธ์ของประเภทหนังสือพิมพ์กับประเภทของข่าวแล้ว แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณจะมีนโยบายให้ลำดับความสำคัญในการเสนอข่าวประเภทข่าวเบามากกว่าประเภทข่าวหนัก ในขณะที่หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพให้ความสำคัญกับข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

การที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหา และวิธีการนำเสนอแตกต่างกัน จึงแบ่งหนังสือพิมพ์ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ (พีระ จิโรโสภณ 2528)

1. หนังสือพิมพ์แนวคุณภาพ หรือ เพ่งคุณภาพ ในที่นี้มีได้หมายความว่าหนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพดีเสมอไป แต่หมายถึงลักษณะการเสนอเนื้อหาเน้นข่าวประเภทหนัก (Hard News) เช่น ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา ข่าวประเภทนี้มุ่งสนองความรู้ ความคิดเห็นเป็นสำคัญ ให้ผลตอบแทนกับผู้อ่านในระยะยาว (Delayed Reward) คือ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้ เช่น ข้อมูลในการตัดสินใจ วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ส่วนรูปแบบของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ไม่หวือหวาเร้าอารมณ์เหมือนหนังสือพิมพ์ประชานิยม มีลักษณะค่อนข้างจริงจังมากกว่า เนื้อหาไม่ว่าจะเป็นข่าวหรือบทความหนักไปทางรายละเอียด ข้อเท็จจริง การแสดงความคิดเห็นจะใช้เหตุผลมากกว่าเล่นสำนวนโวหาร หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงมียอดจำหน่ายไม่สูงนัก

2. หนังสือพิมพ์แนวประชานิยม บางคนเรียกว่า หนังสือพิมพ์ปริมาณ เพราะเหตุที่เป็นหนังสือพิมพ์ที่คนทั่วไปอ่านกันมาก แพร่หลายทั่วไป มียอดจำหน่ายค่อนข้างสูง แต่อย่างไรก็ดี ข้อบ่งบอกถึงลักษณะของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ไม่ได้อยู่ที่จำนวนจำหน่ายเป็นสำคัญ แต่อยู่ที่เนื้อหาและวิธีการนำเสนอเนื้อหาเหล่านั้นให้ผู้อ่าน จุดเด่นของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้คือ เน้นการเสนอข่าวประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน (Sensation) เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวภัยพิบัติต่างๆ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับเพศ ข่าวบุคคล ตลอดจนข่าวความขัดแย้งและความรุนแรงต่างๆ ข่าวลักษณะนี้เป็นข่าวประเภทที่คนธรรมดาสามัญชนทั่วไปสนใจตามปฏิกิริยา (Human Interest) บางที่เราเรียกข่าวประเภทนี้ว่า ข่าวเบา (Soft News) นักวิชาการจัดข่าวประเภทนี้เป็นข่าวที่ให้ผลตอบแทนของทางอารมณ์โดยทันที (Immediate Reward) ส่วนลักษณะการเสนอเนื้อหาประเภทนี้เต็มไปด้วยการเร้าอารมณ์ ดึงดูดความสนใจโดยการพาดหัวข่าวตัวโต มีรูปภาพประกอบข่าวมากมาย รูปแบบการเขียนเต็มไปด้วยสีสันจินตนาการ

ซึ่งวัตถุประสงค์ของการเสนอข่าวนั้น (อรุณีประภา หอมเศรษฐี 2535) นอกเหนือไปจากการเสนอข่าวเพื่อสาธารณประโยชน์แล้ว อีกวัตถุประสงค์หนึ่งคือการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน (to entertain) และดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน (to attract) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในเรื่องจำนวนจำหน่ายนั่นเอง วัตถุประสงค์ทั้ง 2 ประการนี้มีความเกี่ยวพันกัน คือ เมื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านได้ ก็ย่อมเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านได้ และเมื่อมีผู้อ่านมากก็ย่อมจะเป็นผลดีในเรื่องความมั่นคงในฐานะการเงิน แต่วัตถุประสงค์ทั้ง 2 ประการนี้ บางครั้งก็ถูกแอบอ้างไปใช้ในทางที่เสียหาย ทั้งนี้ก็เพื่อวัตถุประสงค์ในการจะขายหนังสือพิมพ์ให้แก่ผู้อ่านอย่างเดียว

ในภารกิจหน้าที่ที่นักข่าวจะต้องเสนอข่าวเพื่อให้ข้อเท็จจริงแก่ประชาชนนี้ นักข่าวย่อมจะต้องทำหน้าที่ควบคู่ไปกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสนอข่าวประเภท soft news คือ ข่าวอาชญากรรม ข่าวโรงพัก ข่าวสังคม หรือที่เรียกว่า ข่าวประเภทข่าวชาวบ้าน ซึ่งหมายความถึงข่าวที่อยู่ในความสนใจของมนุษย์ มักจะเป็นข่าวทั่วๆ ไป ไม่เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นข่าวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ข่าวประเภทนี้จะปรากฏอยู่ตามหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในระดับชาวบ้าน เป็นข่าวที่เรียกร้องความสนใจของคนทั่วไปได้ การลงข่าวประเภทนี้จะทำให้จำนวนจำหน่ายของหนังสือพิมพ์สูงขึ้นกว่าเก่ามาก

จากหลักฐานที่มีอยู่ แสดงว่าการผลิตงานของสื่อมวลชนเน้นหนักอย่างมากไปที่เรื่องของข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ 2531) การที่กล่าวว่า สื่อมวลชนเป็นเสมือน “โรงงานผลิตข่าว” ทำให้คิดไปได้ว่าความเป็นจริงที่มาจากข่าวซึ่งควรจะมาจากสิ่งที่รายงานจากเหตุการณ์ที่ไม่ได้ปรุงแต่งขึ้น กลับกลายเป็นว่ามีการวางแผน การคาดการณ์ ทำนายล่วงหน้า และเป็นงานผลิตที่สามารถผลิตขึ้นเองได้เป็นประจำวัน ในความเป็นจริงแล้ว ข้อขัดแย้งนี้ยังไม่สามารถครอบคลุมเรื่องทั้งหมดได้ เนื่องจากการทำข่าวถูกมองว่าเป็นความพยายามที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้คาดเอาไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ การที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับในลักษณะดังกล่าวนี้จำเป็นต้องมีระเบียบวิธีการที่แน่ชัดเกิดขึ้น

อรุณีประภา หอมเศรษฐี (2535) ได้แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. Penny Press
2. Party Press

ลักษณะของหนังสือพิมพ์ประเภท Penny Press เป็นหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวประเภท Soft News มากกว่าเนื่องจากข่าวประเภทนี้สามารถที่จะเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านได้มาก และจะอ่านได้ทุกระดับไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาสูง หรือมีความสนใจเป็นพิเศษเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีจำนวนจำหน่ายสูง และให้ความสำคัญกับการโฆษณาเพราะรายได้ส่วนใหญ่มาจากการโฆษณา เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะเอาใจผู้อ่าน ซึ่งคุณสมบัติแบบนี้เรียกว่าเป็น Popular Paper ส่วนของการเขียนหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการสร้างให้เกิดจินตนาการ บางครั้งก็อาจจะเกินความเป็นจริงได้

สำหรับหนังสือพิมพ์ประเภท Party Press เป็นหนังสือพิมพ์ที่มุ่งชักจูงให้คนอ่านเกิดความคิดเห็น และเกิดความเข้าใจในปัญหาต่างๆ แนวการเขียนเรื่องปัญหาหรือข่าวสารจะเป็นไปในลักษณะให้รายละเอียดโดยตรงไปตรงมา ไม่มีการเล่นสำนวนหรือสร้างให้เกิดภาพพจน์จนเกินความเป็นจริง พยายามเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจถึงปัญหาต่างๆ ไป และปัญหาของชาติ ทั้งนี้ขอบเขตของการรายงานเรื่องราวต่างๆ ต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง จะต้องมีลักษณะที่เป็นจริงเป็นจัง เชื่อถือได้ มีความเสมอต้นเสมอปลาย มีเหตุผลในสิ่งที่ได้กระทำลงไป มีความเปิดเผยและเป็นอิสระ ดังนั้นจึงมีบ่อยครั้งที่อยู่คนละฝ่ายกับรัฐบาล เพราะมักจะหยิบยกเรื่องต่างๆ มาให้สาธารณ

ชนพิจารณาด้วยตนเองถึงความถูกต้อง โดยไม่เอนเอียงเข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด มุ่งที่จะชักนำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา

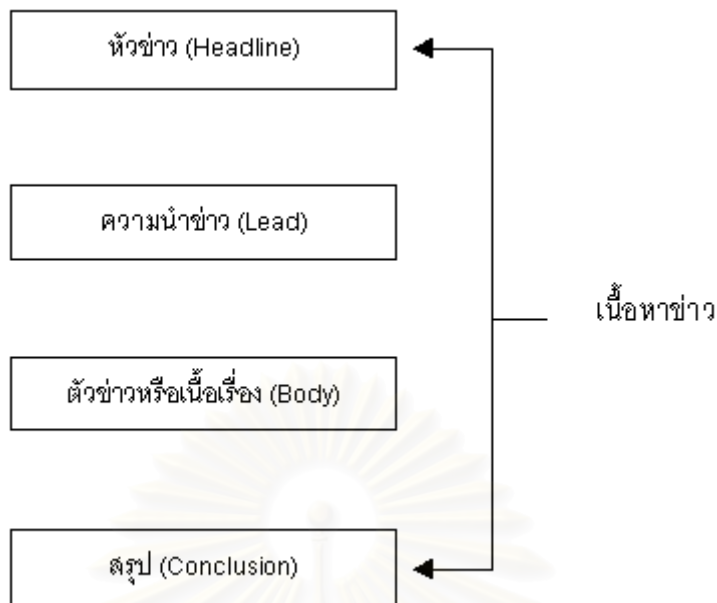
ซึ่งหนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีจำนวนจำหน่ายสูง หรือเสนอข่าว เรื่องราวบางเรื่องเป็นฉบับแรก ลักษณะของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะรายงานข่าวตามความเป็นจริง ไม่มีการเพิ่มเติมสีสันในข่าวจนเกินความเป็นจริงอันเป็นภัยอย่างมากต่อสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของการเขียนข่าว

โดยทั่วไปแล้วธรรมชาติของข่าวจะประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ มากมาย แต่จะมีการนำเสนอประเด็นหลัก (Main idea) ของเรื่องเพียงประเด็นเดียวเท่านั้น ผู้เขียนจะต้องอธิบายและให้รายละเอียดที่เป็นการสนับสนุนแกนความคิดหลัก (Theme) ของเรื่อง ดังนั้นองค์ประกอบในทุกๆ ส่วนของข่าวจะเขียนขึ้นเพื่อนำมาใช้สนับสนุนแกนความคิดหลักของเรื่อง ซึ่งสามารถเรียบเรียงได้หลากหลายรูปแบบ

ชวรัตน์ เชิดชัย (2530) กล่าวว่า ข่าวแต่ละรูปแบบจะมีโครงสร้างอันประกอบด้วย 1. หัวข่าว (Headline) 2. ส่วนเริ่มของเนื้อหาข่าวหรือที่เรียกว่า ความนำ (Lead) 3. ส่วนตัวข่าวหรือส่วนเนื้อเรื่อง (Body) ซึ่งเป็นส่วนของเนื้อหาข่าวที่จะขยายและอธิบายข้อเท็จจริงลงไปในเรื่องโดยจะเพิ่มเติมจากที่เขียนไว้ในส่วนความนำ และ 4. ส่วนจบหรือท้ายข่าว ซึ่งอาจมีการเขียนแบบสรุปความ (Conclusion)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้างพื้นฐานของข่าวโดยทั่วไป

หัวข้อ (Headline) เป็นส่วนแรกของข่าวที่จะเรียกความสนใจให้กับข่าวแต่ละข่าว ทั้งนี้ ลักษณะการเขียนข่าวในส่วนนี้จะเป็นการเขียนแบบสรุปเนื้อหาข่าว โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถประเมินความสำคัญของข่าวนั้นได้เพียงแค่อ่านแบบผ่านๆ เท่านั้น ปกติการเขียนหัวข้อจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของบรรณาธิการหรือผู้ที่ทำงานด้านบรรณาธิการณ์ Rich (1994) กล่าวว่า หัวข้อเป็นส่วนที่ให้ภาพรวมของเรื่องราวทั้งหมดของข่าว ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญ (Concept) หรือประเด็นหลัก (Main point) ของข่าวนั้นได้ Bell (อ้างในวิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ 2540) กล่าวว่า การเขียนหัวข้อเป็นการสรุปสาระสำคัญของข่าวจากความเข้าใจ และจากมุมมองของผู้ทำข่าว ซึ่งนอกจากจะเป็นการสรุปสาระสำคัญของข่าวแล้วยังเป็นสิ่งชี้บอกถึงแนวคิด และทิศทางของการนำเสนอข่าวนั้นๆ ด้วย ทั้งนี้หัวข้อจะมีหน้าที่สร้างและดึงดูดความสนใจ โดยมักจะเลือกจุดเด่นที่สุดจากย่อหน้านำ (Lead) มาเป็นหัวข้อ

ความนำ (Lead) เป็นส่วนที่เขียนขึ้นเพื่อเรียกความสนใจจากผู้อ่าน และเสนอข้อมูลที่นำสนใจรองจากหัวข้อ โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงลำดับเวลาที่เกิดขึ้นจริง ความนำข่าวอาจเขียนได้หลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่นิยมเขียนมากและเป็นรูปแบบพื้นฐานของการเขียนความนำในข่าว ได้แก่ ความนำแบบสรุปความ (Summary Lead) ซึ่งเป็นการเขียนสรุปย่อสาระสำคัญของข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของข่าว ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) เพราะเหตุใด (Why) และอย่างไร (How) ทั้งนี้การเขียนความนำอาจจะประกอบด้วยองค์ประกอบเพียงตัวใดตัวหนึ่งหรือหลากหลายองค์ประกอบก็ได้

ความนำข่าวแบบสรุปข้อเท็จจริงหรือสรุปความ (Summary Lead) เป็นการเขียนสรุปข้อเท็จจริงต่างๆ ที่สำคัญของข่าวไว้ในวรรคเดียวกันทั้งหมด ความนำแบบสรุปส่วนมากจะให้ความหมายของข่าวอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แม้ผู้อ่านจะไม่อ่านรายละเอียดต่อจากวรรคนั้นก็ยังสามารถจะรู้หัวใจหรือความหมายสำคัญที่สุดของข่าวได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เฉพาะความนำเพียงอย่างเดียวก็นับเป็นข่าวหายๆ ได้ข่าวหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งรายละเอียดอื่นๆ อีกก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ประเด็นเดียว คือความนำข่าวแบบสรุปข้อเท็จจริงอย่างสั้น และจะสามารถตอบคำถาม 5 W's + H ได้ทั้งหมดว่าเรื่องเกิดอะไรขึ้น มีใครเกี่ยวข้องบ้าง เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน เรื่องเกิดขึ้นเมื่อไร เพราะเหตุใด และเกิดขึ้นอย่างไร จะเห็นว่าการตอบคำถามดังกล่าวนอกจากจะทำหน้าที่เป็นความนำข่าวแล้ว ยังอาจทำหน้าที่เป็นกรอบของเนื้อหาอย่างละเอียดในวรรคต่อไปอีกด้วย

ดังนั้นความนำข่าวแบบสรุปจึงอาจแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทย่อยๆ ตามลักษณะการเน้นความสำคัญของข้อเท็จจริงแต่ละตัว กล่าวคือ

1.1 ความนำแบบเน้น “เรื่อง” (The What Lead) จุดประสงค์หลักของข่าวคือการถ่ายทอดสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้น ดังนั้นเรื่องราวหรือเหตุการณ์จึงมักจะใช้เป็นองค์ประกอบของความนำทั่วไปมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเรื่องราวหรือเหตุการณ์มีความเด่นมากกว่าบุคคล (ที่เกี่ยวข้องในข่าว) แล้ว การเขียนความนำจะเน้นเหตุการณ์หรือนำเหตุการณ์มาเขียนก่อน

1.2 ความนำแบบเน้น “ใคร” (The Who Lead) ใครในที่นี้หมายความว่าบุคคล สถานที่ และสิ่งของด้วย เป็นที่รู้จักกันทั่วไปแล้ว ความนำก็จะเริ่มต้นด้วย “ใคร” ก่อนตามปกติ ชื่อบุคคล (สถานที่หรือสิ่งของ) ที่มีชื่อเสียง มีความสำคัญหรือเด่นมาก ก็สามารถดึงดูดความสนใจได้อยู่แล้ว จึงมักจะนำมาเริ่มในความนำข่าวต่างๆ เสมอ ส่วนในทางปฏิบัติ ความนำประเภทนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนกว่าความนำแบบเน้นเรื่อง เพราะนอกจาก “ใคร” อาจจะเป็นได้ทั้งส่วนหนึ่งของเรื่อง เป็นแหล่งที่มาของข้อเท็จจริงแล้ว บางครั้งก็ไม่ปรากฏ “ใคร” อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ความนำแบบนี้ไม่จำเป็นต้องใช้กับชื่อบุคคลสำคัญหรือเด่นโดยตรงเสมอไป แต่อาจใช้กับสิ่งที่เกี่ยวข้อง (กับบุคคล) ซึ่งมีลักษณะเด่นทางใดทางหนึ่งเป็นพิเศษ เช่น อาชีพ เพศ อายุ เป็นต้น

1.3 ความนำแบบเน้น “สถานที่” (The Where Lead) บางครั้งสถานที่ของข่าวก็มีความสำคัญหรือน่าสนใจ ความนำประเภทนี้จึงเน้นสถานที่อย่างเด่นชัดมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ โดยทั่วไปการเขียนความนำมักอ้างข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่ บางครั้งมีเวลาดำยอยู่เสมอเพื่อบอกสถานที่ที่ข่าวนั้นเกิดหรือกำลังจะเกิดขึ้น แต่ส่วนมากจะระบุไว้ตอนท้ายความนำเนื่องจากไม่เน้นเป็นพิเศษ

1.4 ความนำแบบเน้น “เวลา” (The When Lead) องค์ประกอบเกี่ยวกับเวลามีความสำคัญและจะระบุไว้ในความนำข่าวทุกข่าว เพียงแต่ไม่ได้ให้การเน้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามบางกรณีหากเวลาเป็นองค์ประกอบสำคัญของข่าว ความนำก็ควรเริ่มต้นด้วยการระบุเวลาก่อนองค์ประกอบอื่นๆ

1.5 ความนำแบบเน้น “เหตุผล” (The Why Lead) ข้อเท็จจริงของข่าวบางครั้งก็สามารถค้นหาสาเหตุมาอธิบายได้

1.6 ความนำแบบเน้น “วิธีการ” (The How Lead) ข้อเท็จจริงประเภทหนึ่งซึ่งผู้เขียนไม่ค่อยสนใจและให้ความสำคัญ มักจะนำไปเขียนไว้ในเนื้อหาตัวข่าววรรคหลังๆ มากกว่าจะเขียนในความนำ คือการอธิบายเหตุการณ์และข้อเท็จจริงอันเป็นข่าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่สามารถสรุปการอธิบายเหตุการณ์ให้ได้ข้อความสั้นที่สุดอย่างง่าย ๆ นั่นเอง บางครั้งก็ละเว้นไม่นำมาเขียนด้วยซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสั้นๆ และบางครั้งคำอธิบายก็จะละเว้นให้ผู้อ่านเข้าใจกันเองโดยไม่จำเป็นต้องเขียนอธิบายออกมาตรงๆ

ความนำแบบภาพพจน์ (Picture or Colorful Lead) เป็นการเขียนความนำโดยการหาถ้อยคำมาอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพพจน์เหตุการณ์นั้นๆ ได้เสมือนหนึ่งว่าผู้อ่านได้เห็นมาด้วยตนเอง ความนำแบบนี้เหมาะที่จะใช้กับเหตุการณ์ที่มีความเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา มีสีสัน ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้จะทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ได้ทั้งทางบวกและทางลบ เช่นเกิดเพลิงไหม้เปลวไฟพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า มีการเดินพาเหรด หรือสวนสนามอย่างสวยงาม มีการร้องไห้เมื่อทราบวาญาติที่รักษาการณอยู่ชายแดนถูกผู้ก่อการร้ายยิงตาย สีสันดังที่กล่าวนั้นถ้าหากเป็นสื่ออย่างอื่นเช่นโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์สามารถที่จะถ่ายมาฉายให้ผู้อ่านได้ชมเหมือนของจริง แต่สำหรับหนังสือพิมพ์นั้น อาจจะถ่ายเป็นภาพนิ่งมาลงประกอบเรื่อง และในบางเหตุการณ์อาจจะไม่ได้บันทึกไว้ด้วยกล้องถ่ายภาพ แต่ถ้านักข่าวได้ไปประสบเหตุการณ์มาด้วยตนเองก็อาจจะบันทึกไว้ด้วยความจำและบรรยายออกมาด้วยภาษา เขียนเป็นภาพพจน์ ถ้าหากว่าผู้

เขียน (นักข่าว) มีความชัดเจน มีความสามารถเป็นพิเศษย่อมสามารถบรรยายภาพพจน์นั้นออกมาได้แจ่มชัด พอที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้มองเห็นภาพเหตุการณ์ประหนึ่งว่าได้เห็นด้วยตนเอง

วรรคนำแบบภาพพจน์ สร้างขึ้นจากความนำแบบสรุป (Summary Lead) ด้วยการเพิ่มส่วนขยาย (adjectives, adverbs) เข้าไปในข้อเขียนนั้นหรือเท่ากับเป็นการใส่สีสันทันเข้าไปในวรรคนำแบบสรุปนั่นเอง วรรคนำแบบภาพพจน์นี้มีลักษณะที่แตกต่างจากความนำแบบสรุปความดังนี้

1. ความนำแบบสรุป บอกเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ขาดสีสันทันคำพูดโดยเฉพาะคำกริยาที่เลือกใช้จะเป็นคำที่มุ่งให้ผู้อ่านได้รู้เรื่องอย่างกว้างๆ (General idea) ไม่ได้ให้รายละเอียดอะไร ไม่ได้ให้อรรถรสที่ปลื้มก่อกวน

2. ตรงข้ามกับวรรคนำแบบภาพพจน์ พยายามจะสอดแทรกสีสันทันเพื่อให้อ่านได้เห็นภาพพจน์ ได้เห็นจังหวะและลีลาของเหตุการณ์หรือผู้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์นั้นและ Colorful Lead นั้นเป็นลีลาที่ไม่เป็นทางการในการบอกข่าว (Informal) ตรงข้ามกับความนำแบบสรุปมักจะมีลีลาที่เป็นทางการ (Formal) พูดกันแต่เนื้อ ตัดน้ำทิ้งไปหมด ภาษาหนังสือพิมพ์นั้นกลมกลิ้งในตัวของมันจะมีแบบของการเขียนวรรคนำไว้ใช้ให้เหมาะกับเหตุการณ์

ส่วนความนำแบบ Punch Lead เป็นความนำที่เลือกเอาใจความสำคัญที่สุดของเรื่องมาเริ่มต้น ทำนองเดียวกับความนำแบบสรุปและพยายามหาคำพูดที่หนักแน่น (Strong Words) มาใช้เขียนความนำ การสร้างความนำชนิดนี้จึงอยู่ที่การตัดสินใจว่าเหตุการณ์ใดที่มีลีลาค่อนข้างซึ้งซึ้ง ตั้งตั้ง (Serious) และการสรรหาคำพูดที่เหมาะสมกับลีลาของเรื่อง

คำในภาษาไทยก็คล้ายๆคำในภาษาอังกฤษในความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกันอาจจะมีคำหลายคำ แต่อย่างไรก็ตามอาจแบ่งได้ว่า คำที่มีความหมายอย่างอ่อน (Weak Words) และมีความหมายอย่างแข็งหรือลึกซึ้งกว่า (Strong Words) เช่น

Weak Words	Strong Words
ฆ่า	ประหารชีวิต
ขอ, ขอร้อง	เตือน, ยืนคำขาด
ดี	เยี่ยม, ลงโทษ

จะเห็นว่า Strong Words นั้นมีทั้งที่เป็นคำกริยาและคำขยายกริยาหรือขยายนาม ข้อสำคัญก็คือว่าจะต้องพยายามหาคำขยายให้ตรงกับลีลาของเรื่อง ตรงกับน้ำหนักของเรื่อง คำที่ตรงที่สุดจะหาได้โดยง่ายถ้าหากเรื่องนั้นหรือเหตุการณ์นั้นเหมาะจะเขียนแบบ Punch Lead แล้ว Strong Words ก็จะต้องมาอยู่ในเนื้อเรื่องได้อย่างไม่ต้องสงสัย

การ Punch ผู้อ่านด้วยถ้อยคำที่เรียกว่า Strong Words นี้ควรจะต้องใช้อย่างระมัดระวัง เพราะเหตุว่า ถ้าเลือกคำมาใช้ไม่เหมาะสมกับลีลาและบรรยากาศของเรื่องแล้ว แทนที่จะทำให้ความน่าอ่านอาจจะกลายเป็นที่น่าขบขันสำหรับผู้อ่าน นอกจากที่กล่าวมาแล้ว Punch Lead ยังมีความหมายถึงการสร้างความตึงหรือเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านด้วยการไขความหรือแปลความ (Interprete) ไปในลักษณะที่ค่อนข้างจะเกินความเป็นจริง การทำเช่นนี้มิได้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายไป อีกประการหนึ่ง เหตุการณ์ที่จะนำมารายงานในรูปนี้ก็จะเป็นเหตุการณ์ที่เลือกสรรมาเพื่อผู้อ่านจะได้ผ่อนคลายความเครียดลงไป หาใช่เรื่องจริงจังที่จะให้ความรู้แก่ผู้อ่านแต่อย่างไร

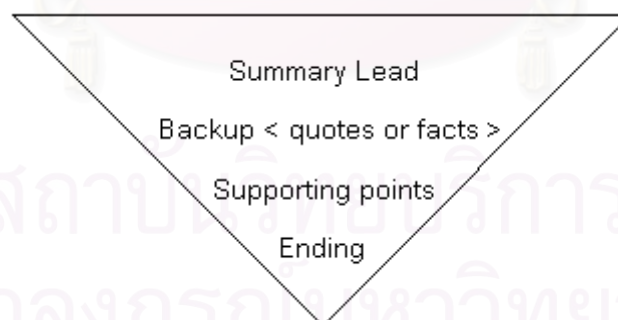
วิธีการเขียนเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจผิดจนเกินไปจึงมักจะพยายามสร้างประโยคหลายๆประโยคในความนำ แต่ละประโยคอาจขึ้นย่อหน้าใหม่ได้ ประโยคแรกจะทำหน้าที่ Punch ผู้อ่าน คือก่อให้เกิดความฉงนสนเท่ห์ ส่วนประโยคที่ตามมาจะมีข้อความพาดพิงถึงเรื่องเดียวกัน แต่จะขยายประโยคแรกเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ

ตัวข่าวหรือเนื้อเรื่อง (Body) เป็นส่วนที่เขียนขึ้นเพื่ออธิบายข้อเท็จจริงที่เคยปรากฏแล้วในส่วนของความนำอย่างละเอียด ทั้งนี้เนื้อหาข่าวอาจจะมีขนาดสั้นหรือยาวหลายวรรคตอนก็ได้ โดยในการเขียนเนื้อหาข่าวนั้นจะต้องมีความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความนำ

ส่วนสรุป (Conclusion) เป็นส่วนท้ายของข่าวอาจจะมีการเขียนแบบสรุปหรือการเขียนแบบแสดงความเป็นมาของข้อเท็จจริงล้วนๆ ทั้งนี้ส่วนสรุปของข่าวบางข่าว อาจจะเป็นการเขียนถึง

ข้อสรุปของเหตุการณ์ ซึ่งเป็นเพียงจุดใดจุดหนึ่งของข่าว หรือเป็นการเขียนย่อข้อเท็จจริงที่มีลักษณะเด่นที่เคยนำเสนอไปแล้วในส่วนของความนำและตัวข่าว (ชวรัตน์ เชิดชัย 2530) การเขียนข่าวในส่วนสรุปสามารถเขียนได้โดยการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่จะปรากฏขึ้นในอนาคต และอาจจะอยู่ในรูปประโยคหรือบทพูดก็ได้ การเขียนเพื่อจบเรื่องอาจจะเป็นการเขียนสรุปเรื่องโดยที่เรื่องราวที่นำมาสรุปนั้นจะต้องไม่ซ้ำกับข้อมูลที่ได้นำเสนอไปก่อนแล้ว หรืออาจจะเป็นการจบเรื่องโดยใช้วิธีการเขียนแบบประเมนสถานการณ์ (Elaboration) นอกจากนี้ การจบเรื่องยังสามารถใช้วิธีการเขียนแบบวิพากษ์วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงการนำเสนอบทพูดที่เป็นการตอบโต้ของบุคคลในข่าว (Rich 1994)

โครงสร้างในการเขียนข่าวในหนังสือพิมพ์มีรูปแบบการเขียนหลากหลายรูปแบบมาก แต่รูปแบบการเขียนข่าวที่ได้รับการยอมรับกันมานานแล้วว่าเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการรายงานข่าว คือ โครงสร้างแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid) การเขียนข่าวตามรูปแบบนี้ถือเป็นรูปแบบพื้นฐานของการรายงานข่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในข่าวหนัก (Hard news) โครงสร้างของปิรามิดหัวกลับจะเริ่มด้วยความนำแบบสรุปความ (Summary Lead) ซึ่งเป็นการชูประเด็นสำคัญของเรื่องโดยจะประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน คือ ใคร (Who) อะไร (What) เมื่อไร (When) ที่ไหน (Where) ทำไม (Why) แล้วจึงตามด้วยส่วนของเนื้อเรื่อง (Body) ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลที่มีความสำคัญมากที่สุดไว้ก่อนเป็นอันดับแรก แล้วจึงค่อยตามด้วยข้อมูลที่มีความสำคัญรองๆ ลงมาตามลำดับ โดยมีรูปแบบดังนี้

โครงสร้างแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid Structure)

ลักษณะการเขียนข่าวตามรูปแบบพีระมิดหัวกลับเป็นประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องของคุณภาพการเขียนกันอย่างมาก ทั้งนี้ Beverley J. Pitts และคณะ (1997) กล่าวว่า โครงสร้างการเขียนข่าวแบบปิรามิดหัวกลับ เป็นการมองโครงสร้างการเขียนข่าวในแบบง่าย ๆ

เกินไป ซึ่งในความเป็นจริง ชาวในปัจจุบันจะมีโครงสร้างที่สลับซับซ้อนกว่านั้น แม้ว่าพีระมิดหัวกลับจะเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ดีจนกระทั่งได้รับการยอมรับว่าเป็นขนบของการเขียนข่าวแต่สำหรับนักข่าวมือใหม่แล้ว โครงสร้างแบบนี้ไม่ได้ช่วยให้แนวทางในการสร้างสรรค์ข่าวเท่าไรนัก

การเขียนข่าวตามแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid) แบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ

1. แบบถือหลักความสำคัญ (Significant Details) การเขียนข่าวตามรูปแบบนี้ ความน่าเชื่อถือของข่าวมักจะกล่าวถึงเรื่องทั่วไป (General Details) ส่วน Neck และ Body จะพูดถึงรายละเอียดปลีกย่อย (Specific Details) และเพื่อให้เหมาะสมกับลีลาหรือลักษณะของเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและนำมาบันทึกไว้เป็นข่าว อาจจำแนกแบบของการเขียนได้ตามลีลาของเรื่อง 3 แบบด้วยกัน

1.1 แบบการเขียนสำหรับเหตุการณ์ที่มีลีลาเคลื่อนไหว (Action Story) เหตุการณ์ที่เหมาะสมที่จะบันทึกไว้ตามรูปแบบนี้มักจะวินิจฉัยกันที่ลักษณะการเกิดของเหตุการณ์ หมายถึงว่าลักษณะการเกิดเหตุการณ์เป็นที่น่าสนใจ เช่นมีการไล่แทงกันหรือไล่ยิงกัน ในกรณีเช่นนี้ หากพิจารณาเห็นว่าลีลาหรือจังหวะของบุคคลที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือเหตุการณ์นั่นเอง การที่จะเขียนข่าวประเภทนี้ได้ดี นักข่าวหรือผู้เขียนข่าวควรจะต้องได้ประสบกับเหตุการณ์นั่นเองหรือได้ไปสังเกตการณ์ในเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด ไม่เช่นนั้นแล้วอาจจะเขียนไม่ออกหากไม่เห็นเหตุการณ์นั้นมาเอง ผู้เขียนข่าวอาจจะเขียนจากลีลาที่ได้มาจากการสอบถาม และในขณะเดียวกันถ้าใช้จินตนาการและชั้นเชิงของภาษาประกอบแล้วเขียนออกมาให้ผู้อ่านได้เห็นลีลาหรือจังหวะ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพพจน์ เมื่ออ่านแล้วเกิดความรู้สึกประหนึ่งว่าได้เข้าร่วมในเหตุการณ์นั้น

1.2 แบบการเขียนสำหรับรายงานข้อเท็จจริงทั่วไป (Fact Story) ข้อเท็จจริงบางอย่างจุดเด่นไม่ได้อยู่ที่ลักษณะของการเกิด แต่มีเนื้อหาสาระเป็นที่น่าสนใจมากน้อยตามแต่จะเป็นเรื่องอะไร คำว่าข้อเท็จจริง (Fact) ในที่นี้หมายถึงข้อมูลที่จะนำมาเขียนเป็นข่าวที่ขาดคุณสมบัติที่เหตุการณ์มี เช่นไม่มีลีลาเคลื่อนไหว จะเห็นว่าการดำเนินเรื่องมีลีลาเรียบๆ แบบลักษณะการเขียนนี้จะเป็นการบอกข้อเท็จจริงตามลำดับความสำคัญ ตอนแรกบอกเรื่องใหญ่เสียก่อนต่อมาจึงขยายความหรืออีกนัยหนึ่งบอกรายละเอียด (Specific Details) ต่อผู้อ่านต่อไป

1.3 แบบการเขียนสำหรับการรายงานคำพูดหรือคำปราศรัย (Quote Story) รูปแบบของการเขียนข่าวแบบนี้เหมาะสำหรับใช้รายงานคำพูด คำปราศรัย จดหมาย รายงาน หรือข้อเท็จจริงที่ได้มากจากการสัมภาษณ์ Quote Story นี้เท่ากับเป็นการกล่าวถึง Neck และ Body ดังนั้นการรายงานแบบ Quote Story จึงมีบทบาทสำคัญในการเสนอข่าวที่ได้มาจากคำพูด คำแถลง หรือแม้แต่จดหมาย หรือหนังสือราชการ กึ่งราชการ

2. แบบถือหลักเวลา (Time Sequence or Chronological Details) เป็นการเขียนถึงเรื่องต่างๆ ไปก่อน ส่วนใหญ่มักจะเป็นความนำแบบสรุปเรื่องหรือ Summary Lead ส่วน Neck และ Body จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา การเขียนข่าวแบบนี้คงเขียนความนำเช่นเดียวกับแบบที่ถือหลักความสำคัญ คือ ในความนำจะกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ไป (General Details) ส่วนเนื้อเรื่องจะพูดถึงรายละเอียดเฉพาะเรื่อง แต่ในการกล่าวถึงรายละเอียดนั้นกล่าวถึงตามลำดับเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นโครงสร้างของการเขียนตัวข่าวแบบลำดับเหตุการณ์ใช้สำหรับการเขียนข่าวที่มีองค์ประกอบของเนื้อหาเชิงบรรยาย (Narrative) มากกว่าข่าวธรรมดา เป็นแบบที่ใช้แพร่หลายในการเขียน ทั้งข่าวประเภทเหตุการณ์ประเด็นเดียวหรือเหตุการณ์หลายประเด็นและมีเนื้อหาเร้าอารมณ์ เช่นอุบัติเหตุ อัคคีภัย ฆาตกรรม อาชญากรรม เป็นต้น ส่วนมากเนื้อหาของข่าวเหล่านี้จะเอื้ออำนวยให้นำมาเขียนตามลำดับเหตุการณ์ได้อย่างน่าสนใจหลังจากที่เขียนสรุปความสำคัญในความนำข่าวแล้ว นอกจากนั้นระหว่างบรรทัดของตัวข่าวยังอาจเพิ่มเติมเนื้อหาเหตุการณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องลงไปด้วย จะเพิ่มความน่าสนใจและความหลากหลายให้แก่ตัวข่าวได้ด้วย

โครงสร้างแบบผสม (Combination) การใช้โครงสร้างแบบผสม หมายถึง การเขียนเนื้อหาข่าวโดยการนำรูปแบบต่างๆ ที่กล่าวแล้วมาใช้ในข่าวเดียวกัน เป็นแบบที่ใช้กับข่าวทั้งขนาดสั้นแต่มีเนื้อหาและประเด็นต่างกัน หรือขนาดยาวซึ่งมีเนื้อหาหลากหลายและมีข้อเท็จจริงอันซับซ้อน ข่าวประเภทนี้มักจะเขียนเพื่อเสนอทางสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลานาน อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปหากข่าวมีลักษณะดังกล่าวควรแยกประเด็นข้อเท็จจริงออกเขียนเป็นข่าวสั้นๆ จะเหมาะสมกว่าเพื่อให้เป็นข่าวกะทัดรัดและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ผู้อ่านจะไม่สับสนและไม่เบื่อหน่ายที่จะอ่าน โดยเฉพาะผู้อ่านที่ไม่ได้ติดตามข่าวบางข่าวมาโดยตลอด

การเขียนข่าวตามรูปแบบปิรามิดหัวตั้ง (Upright Pyramid) การเขียนข่าวแบบนี้จะไม่นิยมนัก ส่วนใหญ่มักจะใช้กับเรื่องที่มีความฉงนสนเท่ห์มีปม ถ้าหาก Climax ของเรื่องถูกเปิดเผยเสียแต่ต้นจะทำให้เรื่องไม่น่าสนใจ นอกจากนี้การเขียนข่าวแบบนี้ยังเหมาะสำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นด้วย (What will happen)

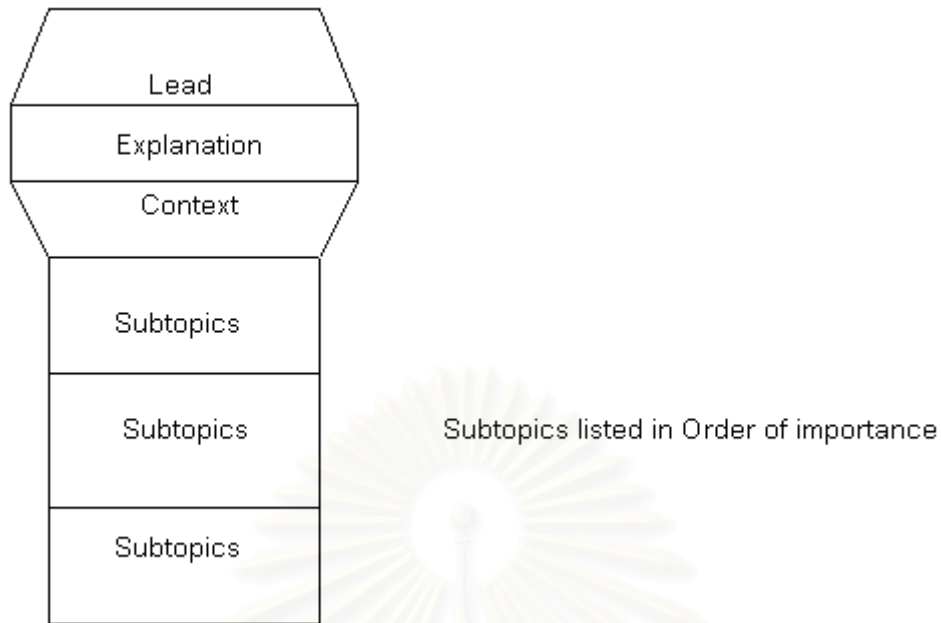
สภาพความเป็นจริงของข่าวในปัจจุบันมิได้เป็นเพียงการรายงานตามแง่มุมของข้อเท็จจริงเท่านั้นแต่ยังพบว่าผู้รายงานมีการนำเสนอข่าวในแบบที่เอาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่นำมาเสนอ รวมถึงการเข้าไปกำหนดรูปแบบของเหตุการณ์ที่ตกเป็นข่าวก่อนที่จะนำมาเสนอต่อ

สาธารณชน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ข่าวเป็นเนื้อหาที่ถูกสร้างขึ้นมาจากทัศนคติส่วนตัวของผู้รายงาน (ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ 2531) ทั้งนี้ยังพบว่าการตกแต่งข่าวตามมุมมองของบรรดานักข่าว ถือเป็นกระบวนการทำข่าวในขั้นตอนหนึ่ง ซึ่งข่าวทุกชิ้นที่ผลิตออกมาล้วนจะต้องผ่านกระบวนการสร้างภาพความจริง อันเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยอาศัยกระบวนการรับรู้ตีความ การเลือกสรร ประกอบกับกลวิธีและศิลปะในการนำเสนอรูปแบบใหม่มาใช้ในการรายงานข่าวมากขึ้น

Beverly J. Pitts และคณะ (1997) ตั้งข้อสังเกตว่าโครงสร้างพื้นฐานของการเขียนข่าวในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างเดิมโดยได้พัฒนาสู่โครงสร้างข่าวที่เรียกว่า Flashlight หรือ กระบอกไฟฉาย ซึ่งเป็นโครงสร้างที่มีความซับซ้อน (Complex) เหมาะสมกับความผันแปรของข่าวในปัจจุบัน สาเหตุที่ทำให้ลักษณะการรายงานข่าวมีความซับซ้อนมากขึ้นนั้นเป็นผลมาจากการที่สื่อมีการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นในเรื่องของเวลา และการพยายามที่จะดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคข่าวสารในปัจจุบัน

การเขียนข่าวแบบ Flashlight จะมีโครงสร้างคือ ส่วนบนสุดจะเป็นหัวของกระบอกไฟฉาย ซึ่งประกอบด้วยส่วนความนำของข่าว (Lead) และส่วนที่เป็นการอธิบายถึงรายละเอียด รวมถึงบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข่าวหลัก ส่วนหัวของกระบอกไฟฉายจะทำหน้าที่ดึงดูดและกระตุ้นความสนใจ โดยจะแสดงให้เห็นผู้อ่านได้ทราบถึงประเด็นสำคัญสูงสุดของข่าว การเริ่มเรื่องในลักษณะนี้จะช่วยกระตุ้นความสนใจได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันผู้อ่านมีความต้องการบริบทข้อมูลที่เป็นบริบท (Context) ของข่าว โดยที่ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องก็ยังคงดำรงอยู่ ดังนั้นจึงทำให้ข้อมูลทั้งในส่วนที่เป็นบริบท และที่เป็นสาระสำคัญถูกผสมผสานปะปนกัน ผู้อ่านจึงมีความต้องการที่จะมองเห็นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องด้วย และในการเขียนข่าวตามโครงสร้างแบบ Flashlight มีรูปแบบการเขียนดังนี้

โครงสร้างพื้นฐานของข่าวแบบ Flashlight

จากแผนผังข้างต้น จะสังเกตได้ว่าความนำ (Lead) ยังคงถูกใช้ในการเริ่มเรื่องของโครงสร้างแบบ Flashlight ซึ่งสามารถเขียนด้วยประโยคเพียงประโยคเดียวหรือหนึ่งย่อหน้า หรือหลายย่อหน้าก็ได้ ทั้งนี้ในการเขียนความนำจะต้องทำให้ผู้อ่านสามารถที่จะเข้าใจได้ว่า เรื่องราวที่ปรากฏนั้นกำลังพูดถึงเรื่องอะไร โดยความนำจะทำหน้าที่เหมือนลำแสงของไฟฉาย ซึ่งจะต้องส่องไปที่ประเด็นของเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงสาระที่สำคัญของข่าวนั้น

ส่วนที่สอง ส่วนของการอธิบายเรื่อง (Explanatory Layer) เป็นการขยายความประเด็นสำคัญที่ถูกนำเสนอในความนำซึ่งประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและตรงประเด็นข่าวเพื่อที่จะเน้นให้มีความสำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นส่วนที่บรรจุข้อมูลที่จะสามารถตอบคำถามที่เกิดขึ้นในใจของผู้อ่านได้ในทันทีทันใด โดยในส่วนของกรอธิบายเรื่องนั้นอาจประกอบด้วยประโยคหลายๆ ประโยคที่เป็นข้อมูลที่ตรงประเด็น ตัวอย่างเช่น ในการรายงานข่าวอุบัติเหตุ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและภัยอันตรายที่เกิดขึ้นของผู้เคราะห์ร้ายนั้นจะต้องถูกนำเสนอในส่วนนี้

ส่วนที่สาม คือส่วนของบริบทของข่าว (Context Layer) ประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเพิ่มเติมซึ่งจะใส่เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเห็นภาพของเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่นำเสนอไปแล้วในส่วนของความนำได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นข้อมูลทางสถิติต่างๆ ทั้งนี้เป้าหมายของส่วนที่เป็นบริบทจะใช้เป็นกรอบของการอ้างอิงข้อมูลต่างๆ อันเป็นการสนับสนุนประเด็นที่นำเสนอ

ส่วนที่สี่ คือส่วนที่เป็นประเด็นปลีกย่อย หรือหัวเรื่องย่อย (Subtopics) ต่างๆ ที่ผู้เขียนพยายามนำมาเชื่อมโยงให้มีความเกี่ยวข้องกับข่าวที่นำมาเสนอ ทั้งนี้หากในข่าวหนึ่งๆ ประกอบด้วยหัวเรื่องย่อยหลายประเด็นก็จะยึดหลักการลำดับเรื่องตามลำดับความสำคัญเป็นเกณฑ์

โครงสร้างแบบ Flashlight เป็นการปรับปรุงมาจากการเขียนข่าวในแบบปิรามิดหัวกลับนั้น แม้ว่ารูปแบบภายนอกจะมีความแตกต่างกัน แต่โดยคุณลักษณะแล้วยังคงเหมือนกัน คือยังมุ่งเน้นการนำเสนอข้อมูลที่มีความตรงประเด็น เน้นเสนอเฉพาะสาระสำคัญของเรื่อง ลีลาการเขียนจะไม่มีการตกแต่ง หรือให้สีสันต่อผู้อ่านเนื่องจากการเขียนทั้ง 2 แบบนี้ มีเป้าหมายที่สำคัญที่เหมือนกัน คือ มุ่งถ่ายทอดเฉพาะจุดสำคัญของข่าวอย่างรวดเร็ว และตรงประเด็น ซึ่งนั่นก็หมายความว่า จะต้องตอบคำถาม ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) อย่างไร (How) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป (What next) ซึ่ง Beverley J. Pitts และคณะ (1997) ได้กล่าวว่าการกลไกการเขียนข่าวจะมีการพัฒนาจากรูปแบบปิรามิดหัวกลับไปสู่การเขียนข่าวแบบ Flashlight มากขึ้นเรื่อยๆ

จากหลักการต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์จะให้ความสำคัญไปที่การนำเสนอประเด็นซึ่งผู้เขียนต้องการเน้น ดังนั้นในการดำเนินเรื่องของข่าวจึงต้องเป็นการเขียนเพื่อสนับสนุนประเด็นที่ผู้สื่อข่าวเชื่อว่าเป็นสาระสำคัญสูงสุดของข่าวนั้น โดยหลักเกณฑ์ในการลำดับเรื่องในส่วนเนื้อเรื่อง (Body) คือนำเสนอข้อมูลตรงประเด็น ซึ่งมีความสำคัญมากที่สุดเป็นอันดับแรก แล้วจึงติดตามด้วยข้อมูลที่มีความสำคัญรองๆ ลงมาตามลำดับ ทั้งนี้สังเกตได้ว่า ลักษณะการเขียนข่าวตามแบบโครงสร้างพื้นฐานข่าวนี้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการเขียนแบบสรุปเรื่อง

แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะการใช้ภาษา

ส.เชื้อหอม (2541) ได้เขียนไว้ในหนังสือ “ภาษาสื่อมวลชนมีกี่คนที่ทนรับได้” เกี่ยวกับการใช้ภาษาในสื่อมวลชนว่า ปัจจุบันนี้สื่อมวลชนนอกจากจะเสนอข่าวที่ขาดความเที่ยงธรรมแล้ว การใช้ภาษาที่ก้าวร้าว รุนแรง หยาดคาย ลามก ในลักษณะเพื่อความสะใจมากกว่า จะใช้ภาษาที่เรียบง่ายแต่ให้ได้เนื้อหาสาระของการเสนอข่าวสาร

ส่วนใหญ่การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์นั้นจะแตกต่างไปจากภาษางานพิมพ์ชนิดอื่นอยู่มากทีเดียว โดยมีลักษณะเฉพาะและสำคัญดังนี้

1. ใช้ภาษาที่มีความกระชับ กระทัดรัด เพื่อให้สะดุดตา และความสนใจของผู้อ่านมากกว่าการเขียนธรรมดา
2. วางรูปแบบของเนื้อความแตกต่างจากความเรียงทั่วๆ ไปโดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องก่อนแล้วจึงค่อยขยายความนำไปสู่รายละเอียดในภายหลัง
3. ใช้คำสำนวนแปลกๆ เพื่อสร้างความสนใจให้ติดตามอ่าน
4. ใช้ภาษาที่มีลักษณะง่าย ระดับภาษาปาก และภาษาที่แบบแผนมากกว่าภาษาระดับมาตรฐานเพื่อให้สามารถเป็นสื่อถึงคนได้ทุกระดับความรู้

และด้วยเหตุที่ว่าหนังสือพิมพ์เป็นวรรณกรรมรีบเร่ง ทุกฝ่ายต้องทำงานแข่งกับเวลาตลอดเพื่อแข่งขันกันในเรื่องความใหม่สดของข่าวกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ และให้ถึงมือผู้รับให้เร็วที่สุด การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์จึงขาดความประณีต ขาดการตรวจพิจารณา ซึ่งก็ปรากฏความบกพร่องในการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์อยู่เสมอซึ่งมีสาเหตุมาจาก

1. ความรีบร้อนในการเขียนเพื่อแข่งขันกันในเชิงธุรกิจ
2. ความต้องการให้เด่น ใ้ใจให้ชื่่อ่าน จึงใช้ถ้อยคำสำนวนที่โลดโผน หยาบคาย รุนแรงและก้าวร้าว
3. ความไม่รู้หรือขาดทักษะในการใช้ภาษา
4. ความละเลย ไม่เอาใจใส่

การใช้ภาษาจึงกลายเป็นดาบสองคม การเปลี่ยนแปลงภาษาอาจทำให้ความคิดและวิจยารณญาณเสื่อมลงก็เป็นได้ และอาจทำให้ประชาชนสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น แนวทางการสื่อสารที่เข้ามาแทนที่จุดอ่อนที่ว่า หากถือความหมายตรงตามหนังสือมากเกินไปอาจทำให้ไม่สามารถเข้าใจบางอย่างได้ในบางครั้ง เรียกการสื่อสารนี้ว่า การสื่อสารแบบวรรณคดี เป็นการสื่อสารที่ไม่ได้เน้นที่ความหมายตรงตามตัวหนังสือเท่านั้น (กฤษฎา เกิดดี 2534)

ในการใช้ภาษาในการเสนอข่าวนั้น ข่าวจะมีโครงสร้างการเขียนข่าวที่ผิดแปลกไปจากงานเขียนแบบอื่น ซึ่งหลักการใช้ภาษาในการเสนอข่าวควรมีลักษณะดังนี้ (ชำนาญ รอดเหตุภัย 2523)

- ใช้คำและประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย หลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบทุกประเภท คำสองแง่สองมุมที่สื่อเจตนาไปทางลามกอนาจาร โลดโผนเกินจริง
- หลีกเลี่ยงการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น

- ไม่ใช้คำที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในข่าวและไม่ตั้งสมญานามให้บุคคลอื่นด้วย
ถ้อยคำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย ไม่ระบายสีสันให้แก่ข่าวจนเกินความจริง ใช้คำ
อย่างประหยัด ตรงไปตรงมา ก่อให้เกิดความเข้าใจง่ายที่สุด
- ใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน หรือกึ่งแบบแผน ไม่ควรใช้ภาษาปากสำหรับหนังสือพิมพ์
- ใช้ภาษาพูดที่ค่อนข้างเป็นระเบียบแบบแผนในการรายงานข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์
- ในสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ควรใช้ภาษาพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้คำให้ตรงความ
หมาย
- ไม่พูดสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัวของผู้พูดลงไปในกรายงานข่าวทางวิทยุและ โทร
ทัศน์

ประชัน วัลลิโก (2529) กล่าวว่าการใช้ภาษาในข่าวนั้นนักหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องใช้กล
วิธีการเขียนในเชิงสร้างสรรค์เช่นเดียวกับนวนิยาย ซึ่งผู้เขียนจะต้องคัดเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้อง
เหมาะสมกับโอกาส และจะต้องทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพของเรื่อง มองเห็นเหตุการณ์ เห็น
ตัวบุคคล เห็นสถานที่ได้อย่างชัดเจนในมโนภาพ นักหนังสือพิมพ์เรียกกลวิธีนี้ว่า “แต่งเรื่องให้มีสี
สันหรือวาดให้เห็นภาพ” (Illustration) ดังนั้น หน้าทีของนักข่าวหรือนักเขียนก็คือจะต้องแสดงเรื่อง
ให้ผู้อ่านดู มิใช่แต่เพียงการรายงานเหตุการณ์เท่านั้น และด้วยเหตุนี้เองที่อาจทำให้การเขียนข่าว
ของผู้เขียนจึงมักใช้กลวิธีการเขียนโดยใช้สำนวนโวหารหรือการใช้คำเปรียบเทียบเพื่อสร้างภาพ
พจน์

สำหรับการใช้ภาษาให้เกิดความเด่นชัดและเกิดความประทับใจ นำติดตามัน คำที่นัก
วรรณกรรมตั้งขึ้นเพื่อให้ตรงกับคำว่า Figure of Speech คือ คำว่า “ภาพพจน์” ซึ่งในชีวิตประจำ
วัน เรามักจะใช้ถ้อยคำที่ให้ภาพพจน์ต่างๆ โดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียนเช่นเดียว
กับที่พบในสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ เป็นผู้ที่ใช้ภาษาภาพพจน์มากที่สุด ดังที่ปรากฏ
ในการพาดหัวข่าวหรือบทความในหนังสือพิมพ์

ในความหมายของ “ภาพพจน์” สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2525) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็น
กลวิธีการใช้ภาษาด้วยการเลือกถ้อยคำ หรือใช้กลวิธีการกล่าวอย่างแยบยล เพื่อให้คำน้อยคำสรุป
สาระ หรือให้orrothที่กว้างลึก เป็นรูปคำที่ใช้หรือทำสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น ทำสิ่งที่สัมผัสไม่
ได้ให้สัมผัสได้ หรือทำให้ข้อความนั้นกินใจ ชวนคิด ชวนจดจำ

และอีกความหมายหนึ่งของ กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2521) ได้อธิบายถึงคำว่า “ภาพพจน์” ไว้ดังนี้ คือ เป็นคำ หรือ กลุ่มคำที่เกิดจากกลวิธีการใช้คำ เพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัดและลึกซึ้งขึ้นในใจของผู้อ่านและผู้ฟัง คำที่สามารถสื่อให้เห็นภาพได้ เช่น ผู้หญิง ผู้ชาย ไม่เรียกว่า ภาพพจน์ เนื่องจากภาพพจน์เป็นผลของการใช้คำอย่างมีศิลปะ โดยกลวิธีการเปรียบเทียบซึ่งมีต่าง ๆ กัน แบ่งออกได้เป็นหลายประเภท คือ

1. อุปมา (Simile) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกัน โดยมีคำเชื่อมโยง เช่น คำว่า เหมือน ดุจ ดัง เช่น ปาน ราว ประหนึ่ง เพียง เทียม
2. อุปลักษณะ (Metaphor) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบที่นำลักษณะเด่นของสิ่งที่ต้องการเปรียบมากกว่าทันที โดยไม่มีคำเชื่อมโยง หรือบางครั้งมีคำว่า “เป็น” เช่น ชีวิตเป็นกีฬา เกิดมาเพื่อแข่งขัน
3. อนุมาณัย (Synecdoche) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้คุณสมบัติเด่นๆ ส่วนหนึ่ง เพื่อแทนความหมายทั้งหมด เช่น กาลเวลาคว่าทุกสิ่งไปจากฉัน ทิ้งไว้แต่ความทรงจำและรอยย่นที่ขอบตา
4. อธินามนัย (Metonymy) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้ชื่อเรียกรวมๆ แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือคนหนึ่ง เช่น ไทยนี้รักสงบ
5. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการเปรียบเทียบ โดยนำสิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือมีชีวิตแต่ไม่ใช่คนมากล่าวถึงราวกับเป็นคน เช่น ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ไหม ไฉนจึงตื่น
6. อติพจน์ (Hyperbole) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบเกินความจริง เช่น รักคุณเท่าฟ้า
7. สัทพจน์ (Onomatopoeia) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียง หรือการใช้คำที่มีเสียงบงถึง สี แสง ท่าทาง ฯลฯ เช่น แสยะเขี้ยวเขี้ยวพลบอยู่ ะวับวะวับ
8. วิภาษ (Oxymoron) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกันนำมาคู่กันได้อย่างกลมกลืน เช่น ลมหนาวพัดอ้าวจนหนาวเหน็บเจ็บกระดูก
9. อรรถวิภาษ (Paradox) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการแสดงความหมายที่ดูเหมือนจะขัดแย้งกันหรือเป็นไปไม่ได้ แต่เมื่อวิเคราะห์ความหมายลึกกลงไป อาจตีความได้อย่างกลมกลืน

ทั้งนี้พบว่าการใช้คำเปรียบเทียบเป็นลีลาที่นิยมกันมากในการเขียนข่าว ซึ่งในบางครั้งก็มีการใช้ศัพท์แสงหรือคำคะนอง ภาษาพูดมาช่วยสร้างความตื่นเต้น เสียดสี จนบางครั้งก็มีการใช้กันอย่างเกินขอบเขต ภาษาเชิงเปรียบเทียบดังกล่าวมักพบในการเขียนในส่วนพาดหัวข่าวและส่วน

ความนำ ดังนั้นลีลาการใช้ภาษาในข่าวจึงมีลีลาที่ไม่แตกต่างไปจากภาษาในเชิงนวนิยายหรือวรรณกรรม

การใช้ภาษาในเชิงโวหารในงานเขียนวรรณกรรม ถือได้ว่าเป็นลักษณะที่สำคัญและเด่นมากในการเขียนวรรณกรรมหรือนวนิยาย ทั้งนี้องค์ประกอบสำคัญที่จะต้องมีการใช้ภาษาในวรรณกรรมก็คือ การใช้ภาษาในเชิงโวหารภาพพจน์อันหมายถึง คำ หรือกลุ่มคำ ที่เกิดจากกลวิธีของการใช้คำเพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัด และลึกซึ้งในใจของผู้อ่าน ภาพพจน์คือผลของการใช้คำอย่างมีศิลปะโดยการใช้กลวิธีของการเปรียบเทียบ (กาญจนา นาคสกุล 2524)

เกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรม สุปราณี มณฑานุช (2533) ได้กล่าวว่า ลีลาการเขียนหรือการใช้ภาษาในวรรณกรรมจะมีลักษณะการเขียนโดยเลือกใช้ถ้อยคำที่มุ่งเน้นให้ความหมายที่ลึกซึ้ง กว้างยิ่งกว่าความหมายตามอรรถหรือนัยตรง (Denotation) นั่นคือภาษาในวรรณกรรมจะมุ่งให้ความหมายในเชิงเนาะภาพหรือให้ความหมายโดยนัยประหวัด (Connotation) ซึ่งหมายความรวมถึงภาพแห่งความรู้สึกนึกคิด และผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างตีความในภาษาวรรณกรรมที่ให้ความหมายโดยนัย โดยพิจารณาประกอบกับบริบทหรือองค์ประกอบอื่นในเนื้อหาด้วย

ทั้งนี้ศิลปะการใช้ภาษาในเชิงวรรณกรรมหรือบันเทิงคดีจะเป็นการปรุงแต่งเนื้อหาด้วยสำนวนโวหารที่เป็นภาษาเน้นมุ่งให้ภาพพจน์ซึ่งผู้เขียนวรรณกรรมสามารถเลือกใช้ถ้อยคำที่อ้อมค้อม เกินจริง ประชดประชัน เหน็บแนม และคำคมได้ ซึ่งภาษาในลักษณะนี้จัดเป็นภาษาประเภทที่ให้ความหมายในเชิงอารมณ์ และมีเจตนาที่ใช้คำเหล่านั้นมีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดรวมถึงจิตใจของผู้รับสารมากกว่าปกติ นั่นก็หมายความว่า เมื่อมีการนำถ้อยคำสำนวนนี้ไปใช้ก็จะมีผลกระทบต่อผู้รับสารเป็นพิเศษ เราเรียกการสร้างถ้อยคำสำนวนตามจุดมุ่งหมายนี้ว่า “เจตนาวิจ” ซึ่งก็อาจเป็นไปได้ว่าผู้สร้างถ้อยคำสำนวนอาจมีการกำหนดเจตนาวิจแบบการตีความที่มุ่งให้ผู้รับสารแปรความที่ซ่อนเร้นอยู่ในถ้อยคำสำนวน อันได้แก่ความหมายที่ไม่อาจแปรตามตัวอักษรได้หรือที่เรียกว่า “สำนวน” (ดิเรกชัย มหัทธนะสิน 2529) นอกจากนี้ในการสร้างถ้อยคำสำนวนในภาษาไทยนั้น ผู้สร้างอาจมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างภาพพจน์ให้ผู้รับสารเกิดจินตนาการเปรียบเทียบขึ้นในใจ ซึ่งเรียกเจตนาวิจประเภทนี้ว่า “เจตนาวิจแบบการสร้างภาพพจน์”

ลีลาการใช้ภาษาตามลักษณะข้างต้น จัดเป็นลีลาในเชิงวรรณกรรมซึ่งจะมีลีลาการเขียนแตกต่างจากลีลาในเชิงข่าวที่มีมาตรฐานในการรายงาน กล่าวคือ ในการรายงานข่าวนั้นผู้เขียนควรที่จะเลือกใช้ลีลาภาษาที่เป็นจริงเป็นจรงรายงานอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง ไม่มีการใส่สีสันหรือสำนวนโวหารภาพพจน์ในแบบวรรณกรรม (Bird & Dardenne 1988) รวมทั้งจะถูกต้องตรงตามหลักภาษาไทย ทั้งในการเขียนประโยคและการเลือกใช้ถ้อยคำ ซึ่งผู้เขียนควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาพูดที่ไม่สุภาพในการเขียน นอกจากนี้ผู้เขียนยังจะต้องคำนึงถึงความประหยัดในการใช้ถ้อยคำหรือสำนวนการเขียนซึ่งจะต้องสั้น กระชับรัด ได้ใจความเพื่อท่นเวลาให้กับผู้อ่านและสงวนเนื้อที่ไว้สำหรับเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็น (วรรณท์ อักษรพงศ์ 2539)

และที่สำคัญที่สุดสำหรับภาษาในการเขียนข่าวก็คือ ผู้เขียนไม่ควรที่จะเอาตัวเองเข้าไปพัวพันกับการรายงานข่าว (Objective) ทั้งในแง่ของความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และจะต้องไม่ระบายสีข่าว ไม่มีการต่อเติมหรือตกแต่ง ภาษาที่ใช้ก็ควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่เขียนอ้อมค้อมหรือวกวน (ประชัน วลีโก 2529)

สุกัญญา สุกบรรทัด (2540) กล่าวว่า ในการรายงานข่าวในเชิงภววิสัยหรือวัตถุวิสัย (Objective) เป็นการนำเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา เป็นกลาง ไม่รู้สึกรู้สึกเหมือนเครื่องจักร จะต้องมีความชัดเจนและเป็นอิสระจากการตัดสินด้วยอคติของนักข่าวโดยสิ้นเชิงในการรายงานข่าว ซึ่งการนำเสนอข่าวตามแนวนั้น สื่อมวลชนจะมุ่งให้ความสนใจในวิธีการรายงานมากกว่าเนื้อหาของข่าวที่นำมารายงาน และวิธีการนี้ก็เน้นความเป็นอิสระ ความไม่รู้สึก ความไร้อารมณ์ ไร้อคติ ดังนั้น นักข่าวจึงไม่สามารถมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หรือจินตนาการ (Imagination) ฉะนั้นในการทำงาน ผู้สื่อข่าวจึงมีบทบาทแค่เพียงคนแปลเหตุการณ์เท่านั้น

ทั้งนี้ จ้านง วิบูลย์ศรี (2527) กลับให้ข้อสังเกตว่า สภาพการใช้ภาษาเพื่อการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหรือวิวัฒนาการไปในทิศทางที่ต่างออกไปจากมาตรฐานจนทำให้การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา และเนื้อที่ (Time and Space Allocation) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาที่กระชับ รัดกุม สะดุดตา และดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ได้มากกว่าภาษาเขียนธรรมดา บางครั้งก็จำเป็นต้องใช้ข้อความสั้นๆ และกะทัดรัดให้ได้มากที่สุด

บางครั้งในการรายงานข่าวก็มีการใช้ภาษาที่พุ่มเฟือย หรือใช้ศิลปะการเขียนให้ยาวกว่าปกติ โดยมีใจความสำคัญของเนื้อหาข่าวที่เท่าเดิม ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการขยายเนื้อหา สาระ ให้มี

ขนาดพอดีกับเนื้อที่ นอกจากนี้ ก็ยังมีการใช้สำนวนถ้อยคำสำนวนแปลกใหม่เพื่อดึงดูดความสนใจ และทำให้ง่ายต่อการจดจำ และด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้หนังสือพิมพ์มีการวางรูปแบบของเนื้อหา แตกต่างจากความเรียงโดยทั่วไป นั่นคือ จะเน้นจุดสำคัญของเรื่องก่อนแล้วจึงขยายความไปสู่รายละเอียดในภายหลัง ส่วนถ้อยคำที่นำมาใช้ก็จะประกอบไปด้วยคำศัพท์และสำนวนแปลกๆ แต่ง่ายต่อการเข้าใจเพื่อจะได้สามารถสื่อความหมายต่อผู้อ่านได้ในทุกระดับ

ส่วนวิธีการสร้างภาพพจน์ ผอบ โปะสะกฤษณะ (2526) ได้เสนอแนวคิดไว้หลายวิธีด้วยกัน คือ

- การใช้ความตรงกันข้าม (Antithesis) ช่วยให้ภาพความนึกคิดชัดเจนยิ่งขึ้น
- การใช้ความเปรียบ (Simile) ซึ่งการใช้ประโยคเปรียบเทียบนั้นจะทำให้เกิดความชัดเจนขึ้น
- การเปรียบโดยนัย (Metaphor) ใช้คำที่มีความหมายให้ได้คิดแทนการใช้คำตรงๆ ทำให้เกิดความคิดที่ลึกกว่าปกติ
- การใช้ถ้อยคำที่มีการเล่นเสียงเล่นจังหวะ (Alliteration) การเล่นเสียงของคำทำให้เกิดอารมณ์ได้ง่าย ถึงแม้เป็นภาษาความเรียงก็สามารถทำให้เกิดเสียงอันไพเราะน่าอารมณ์ได้ ซึ่งภาษาไทยเป็นภาษาที่มีจังหวะ มีสัมผัสอยู่แล้ว จะเขียนได้ง่ายหากรู้จักเลือก
- การใช้ประโยคที่ตั้งไว้เป็นปัญหา (Interrogation) การตั้งปัญหาทำให้เกิดความคิด ดังนั้นการใช้ประโยคที่เป็นปัญหา จึงเป็นการกระตุ้นเตือนให้ผู้อื่นเกิดความคิด
- การสมมติให้สิ่งที่ไม่เป็นตัวตน มีอาการกริยาเช่นสิ่งที่มีตัวตน
- การใช้ข้อความเกินความเป็นจริง (Hyperbole) บางครั้งทำให้เกิดความรู้สึกที่ลึกซึ้งขึ้นได้
- การใช้ถ้อยคำที่ได้จากเสียงธรรมชาติ ซึ่งภาษาไทยมีคำที่เลียนเสียงธรรมชาติเป็นสื่อให้เกิดภาพ เกิดความรู้สึก
- การโยงความคิดจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่ง (Metonymy)
- การเล่นคำ (Puns of Words) เป็นการใช้คำเดียวกันในความหมายที่ต่างกัน
- การใช้คำให้เบาบาง ให้ความรู้สึกที่นุ่มนวลขึ้น
- การเขียนเรื่องสมมติเปรียบเทียบ (Allegory) โดยการสมมติเรื่องขึ้นโดยอาศัยความคล้ายคลึงเช่น นวนิยาย นิทาน เป็นต้น

แนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in the News)

วาทศิลป์ (Rhetoric) คือ ศิลปะการเขียนโดยใช้ภาษาในการบรรยายรายละเอียดของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยมีวิธีการเขียนแบบการเล่าเรื่องและขยายความ ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ในการโน้มน้าวใจ (Jack Fuller 1996) ให้ผู้อ่านคล้อยตามไปกับสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งกำลังทำหน้าที่หยิบยกประเด็นเรื่องราวต่างๆ ขึ้นมาเพื่อการนำเสนอเท่านั้น ซึ่งองค์ประกอบของการเขียนแบบวาทศิลป์ในข่าวนั้น ประกอบด้วย การเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic Writing)

นวนิยาย (Novel) คืองานเขียนร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี (Fiction) มีความยาวไม่จำกัด ประกอบด้วย โครงเรื่องที่มีเหตุการณ์หลายอย่างซับซ้อนกันตามแนวคิดหลักที่ผู้แต่งกำหนดไว้ เรื่องที่นำมาแต่งจะคิดจากจินตนาการโดยบริสุทธิ์หรือจำลองแบบจากชีวิตจริง หรือสะท้อนฉายให้เห็นความจริงในชีวิตก็ได้

องค์ประกอบของนวนิยายได้แก่ เนื้อเรื่อง จุดมุ่งหมายของเรื่อง การกำหนดสถานที่ในท้องเรื่องหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ฉาก การผูกเรื่องด้วยการลำดับเหตุการณ์ซึ่งสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามแก่นเรื่อง โครงเรื่อง การสร้างตัวละคร การสร้างบทสนทนา การใช้ท่วงทำนองแต่ง การใช้ถ้อยคำ ลำนวนภาษาการเสนอข้อคิด ปรัชญา การแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนการใช้ศิลปะต่างๆ ในการแต่งเรื่อง

Jack Fuller (1996) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข่าวตามแนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in the News) ประกอบด้วย การเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic Writing) มีองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ลักษณะคือ

1. แก่นเรื่อง (Theme) หมายถึง ความคิดรวบยอดที่ดำรงอยู่ในเรื่องราวที่ผู้เขียนสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อนำมาใช้และผสมผสานกับแนวทางในการเล่าเรื่อง เป็นส่วนที่บรรจุความหมายสำคัญของเรื่องและผู้เขียนต้องการจะสื่อไปยังผู้รับสาร การทำความเข้าใจถึงแก่นเรื่อง สามารถสังเกตได้จากองค์ประกอบต่างๆ เช่น ชื่อเรื่อง ลักษณะตัวละคร คำพูด หรือสัญลักษณ์พิเศษที่ปรากฏในข่าวที่นำมาเสนอ แก่นเรื่องถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเขียนข่าวแบบนวนิยาย ทั้งนี้แก่นเรื่องสามารถใช้ได้ใน 2 ความหมาย คือ ความคิดที่เป็นศูนย์กลางของเรื่องและจุดมุ่งหมายอันเป็นศูนย์กลางของเรื่อง

เพลินตา (2534) กล่าวว่า แก่นเรื่องคือความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องนั้นและความคิดเห็นดังกล่าวก็คือ ความหมายที่นักเขียนประสงค์ที่จะสื่อไปยังผู้อ่าน แก่นเรื่องไม่ใช่สิ่งที่ได้มาด้วยการคิดไว้ล่วงหน้าเพียงอย่างเดียว แต่อาจจะได้จากการค้นพบระหว่างกระบวนการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากแก่นเรื่องไม่ได้ดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่แก่นเรื่องจะมีความสัมพันธ์กับส่วนอื่นๆ ของเรื่องด้วย ไม่ว่าจะเป็นตัวละคร โครงเรื่อง ฉาก มุมมอง และแบบวิธีการเขียน

2. โครงเรื่อง (Plot) เป็นวิธีการที่ผู้เขียนใช้ในการจัดแจงกับเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้น โดยปกติแล้วโครงเรื่องโดยทั่วๆ ไปจะมีการลำดับเหตุการณ์ 5 ขั้นตอน คือ 1. เริ่มเรื่อง 2. พัฒนาเหตุการณ์ 3. ภาวะวิกฤติ 4. ภาวะคลี่คลาย 5. การยุติเรื่อง แต่สำหรับโครงเรื่องพื้นฐานในการเขียนแบบนวนิยายในข่าวอาชญากรรมจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1. การเริ่มเรื่อง 2. การเรียงลำดับเนื้อหา 3. การจบเรื่อง

โดยทั่วไปโครงเรื่องจะหมายถึง การลำดับเหตุการณ์ ที่ประกอบเข้าเป็นเรื่อง ลักษณะโครงเรื่องมักจะมีการดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ นอกจากนี้โครงเรื่องยังประกอบด้วยเค้าโครงของเรื่องซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เรียกว่าโครงเรื่องหลัก (Main Plot) และส่วนที่เรียกว่าโครงเรื่องย่อย (Sub-Plot) โดยในกระบวนการสร้างโครงเรื่องนั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างโครงเรื่องย่อยๆ ด้วย ทองสุข เกตุโรจน์ (2519) กล่าวว่า การสร้างความขัดแย้ง (Conflict) ให้กับเรื่องที่น่ามาถ่ายทอดและนำเสนอ นั้นเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมาก

3. ตัวละคร (Character) ลอเรนซ์ เพอร์รีน (อ้างในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน 2539) ได้ให้ความหมายของคำว่า ตัวละคร ว่าเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องที่น่ามาเสนอ ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึง ลักษณะบุคลิกภาพของตัวละครนั้นด้วย ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า สำหรับการเขียนแบบนวนิยายที่น่ามาใช้ในข่าวนั้น บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่น่ามาเสนอก็คือ ผู้ที่ตกเป็นข่าว ทั้งนี้ตัวละครสามารถจำแนกออกตามความสำคัญของบทบาทได้ 2 ประเภทคือ ตัวละครสำคัญ (Main or Principle Character) ได้แก่ ตัวละครที่เกี่ยวกับโครงเรื่องมากที่สุด และตัวละครรอง (Minor or Subordinate Character) ซึ่งเป็นตัวประกอบที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง (ทองสุข เกตุโรจน์ 2519)

4. ฉาก (Scene) คือ เวลาและสถานที่เกิดเหตุการณ์ ฉากจัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อรูปแบบการเขียนแบบนวนิยาย ทั้งนี้เพราะหัวใจของนวนิยายคือ การถ่ายทอดเหตุการณ์ที่มีความต่อเนื่องกันนี้เองจะปรากฏขึ้นโดยปราศจากสถานที่ไม่ได้ นอกจากนี้ฉากยังมีความสำคัญในการบ่งบอกถึงความหมายบางอย่างของเรื่อง และมีอิทธิพลต่อความคิดหรือการกระทำของตัวละครได้ด้วยเช่นกัน

ทั้งนี้การสร้างฉากอาจจะต้องอาศัยวิธีการหลายอย่าง เช่น คำบรรยายของผู้เขียน การใช้ภาษาถิ่นของตัวละคร หรือการกล่าวถึงประเพณีของท้องถิ่น เพื่อให้ทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นเกิดในเวลาใด และที่ไหนหรืออาจใช้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ (ทองสุข เกตุโรจน์ 2519) ดังนั้นการกำหนดฉากในช่วงนั้น จะเป็นการนำเสนอในลักษณะของการสร้างฉากโดยอาศัยสื่อที่เป็นภาษาเขียนมาเป็นสิ่งช่วยขยาย หรืออธิบายภาพของฉากในเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่นำมาเสนอผ่านหน้าหนังสือพิมพ์ให้ทราบ

5. มุมมองในการเล่า (Point of View) หมายถึง การบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงซึ่งบุคคลหนึ่งนำไปถ่ายทอดยังอีกบุคคลหนึ่งโดยอาศัยภาษาพูด ภาษาเขียน ใช้เป็นสื่อในการเล่าเหตุการณ์เรื่องราวดังกล่าว ดังนั้นเมื่อสื่อใดก็ตามที่มีบทบาทในการรายงานเหตุการณ์ก็สามารถที่จะนำเอามุมมองการเล่ามาใช้เพื่อถ่ายทอดเหตุการณ์ได้ทั้งสิ้นนอกจากนี้รูปแบบการเล่าเรื่องก็ยังสามารถกระทำได้ในหลายลักษณะ ยกตัวอย่างเช่น การเล่าเรื่องนวนิยาย เรื่องสั้น ประวัติศาสตร์ ละคร อัตชีวประวัติ และรวมถึงการรายงานข่าว เป็นต้น

ลีลาการเขียนแบบการเล่าเรื่อง (Narrative Writing Style) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการเล่าเรื่องในข่าว Rich (1994) กล่าวว่า เทคนิคการเขียนข่าวแบบเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques) กำลังได้รับความนิยมและได้รับการยอมรับจากบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ใหญ่ๆ Rich กล่าวว่า ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่มักจะคิดว่าเทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling) จะเป็นเทคนิคที่สงวนไว้เฉพาะการเขียนข่าวในเชิงสารคดีเท่านั้น แต่สิ่งที่พบในปัจจุบันก็คือ Storytelling Techniques ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนข่าวทั้งที่เป็นข่าวประเภทอาชญากรรม ข่าวศาล รวมถึงข่าวประเภทอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบว่ากระบวนการเขียนข่าวประเภทข่าวหน้าหนึ่งมีความโอนเอียงไปในทิศทางของลีลาการเขียนข่าวแบบเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง (Storytelling) ในข่าว โดยพื้นฐานแล้วจะให้ความสำคัญต่อลีลาการเขียนใน 2 รูปแบบคือ

1. ลีลาการเขียนแบบบรรยาย (Descriptive Writing Style) เป็นการเขียนในลักษณะที่ทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพของเหตุการณ์ที่นำมาเล่าได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยจะเน้นนำเสนอข้อมูลที่ให้รายละเอียด ทั้งนี้ลีลาการเขียนแบบบรรยายยังมีการบรรยายให้ทราบถึงตัวละคร ฉาก และเหตุการณ์ต่างๆของเรื่อง

2. ลีลาการเขียนแบบเล่าเรื่อง (Narrative Writing Style) เป็นการบอกให้ผู้อ่านได้ทราบถึงเรื่องราวที่เป็นการกระทำ (Action) ของตัวละคร รวมถึงคำพูดและความรู้สึกต่างๆ ของตัวละคร ดังนั้นเนื้อเรื่อง (Body) ของข่าวจึงอาจถูกเรียกว่า Narrative การเขียนแบบเล่าเรื่องเป็นการประกอบเหตุการณ์ขึ้นใหม่และจะต้องทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกเหมือนได้อยู่ร่วมกับเหตุการณ์ที่ตกเป็นข่าวนั้น การเขียนแบบเล่าเรื่องจะมีทั้งการใช้บทพูด (Dialogue) และการอธิบายเก็บประวัติเล็กๆ น้อยๆ ทันทีที่มีโอกาส

เทคนิคการเล่าเรื่อง (Narrative Techniques) เป็นการเขียนแบบ Narrative โดยจะเชื่อมโยงระหว่างการอธิบายที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรม (Show in Action) บทพูด (Dialogue) โครงเรื่อง (Plot) ซึ่งมีการลำดับเรื่องตามลำดับเวลาหรือเหตุการณ์ และการประกอบเหตุการณ์ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ Rich ย้ำว่า ลีลาการเขียนแบบเล่าเรื่องไม่ใช่เรื่องที่แต่งขึ้นเองเหมือนนวนิยาย (Fiction) การเขียนในลีลาดังกล่าว ยังคงถือว่าเป็นข่าวได้เนื่องจาก การเขียนแบบเล่าเรื่องยังคงยึดมั่นกับข้อเท็จจริง (Fact) ถึงแม้ว่าเรื่องราวนั้นอาจจะให้orroทรสเหมือนนวนิยาย

Beverly J. Pitts และคณะ กล่าวว่า วิธีการเล่าเรื่องที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน คือการใช้วิธีการดำเนินเรื่องตามลำดับเวลาหรือเหตุการณ์ ซึ่งในส่วนของความนำ (Lead) จะเป็นการเกริ่นนำถึงเรื่อง (Subject) ตัวละคร (Character) และจุดเน้นสำคัญของเรื่อง นอกจากนี้วิธีการเล่าเรื่องอาจจะมีการบรรยายให้ทราบถึงภูมิหลังของข่าว การดำเนินเรื่องตามวิธีการเล่าเรื่องจะเน้นถึงความต่อเนื่องของลำดับเหตุการณ์เป็นสำคัญ

ลักษณะและวิธีการเล่าเรื่อง หากสังเกตจะพบว่า มีลักษณะการเขียนดำเนินเรื่องแบบพีระมิดหัวตั้ง นั่นคือ จะลำดับเรื่องตามเวลาเช่นเดียวกับการเขียนนวนิยาย (Novel) โครงสร้างการเขียนข่าวแบบนี้จะยังมีลักษณะคล้ายกับการเขียนข่าวตามรูปแบบนาฬิกาทราย (Hourglass) ซึ่งจะเปิดเรื่องด้วยความนำประเภทสรุปความ (Summary) ที่เป็นการนำเสนอประเด็นข่าวที่สำคัญที่สุดของเรื่อง ตามด้วยข้อมูลที่น่ามาใช้นับสนุนประเด็นที่ถูกลำเสนอไปแล้วในส่วนของความนำ และการเขียนโดยให้ภาพรวมของข่าวทั้งหมดก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง ซึ่งจะดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา

นอกเหนือจากการดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์แล้ว รูปแบบการรายงานข่าวโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องยังมีปรากฏให้เห็นอีกหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบการรายงานแบบแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นตอนๆ ตามความต้องการของผู้เขียน ซึ่ง Jean Pierre (อ้างในวัลยา วิวัฒน์ศร 2532) เรียกรูปแบบการเขียนตามลักษณะดังกล่าวว่า การลำดับเรื่องโดยแบ่งเป็นดับบท

Rich (1994) กล่าวว่า การเขียนข่าวโดยใช้เทคนิคการแบ่งเรื่องเป็นตอนๆ (Section Techniques) จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการรายงานข่าวแบบเจาะลึก ทั้งนี้คุณลักษณะสำคัญของ Section Techniques คือการแบ่งเนื้อหาในข่าวให้แยกออกจากกันเป็นส่วนๆ โดยในแต่ละส่วนจะประกอบด้วยความนำ (Lead) หรือหัวข่าวรอง (Subhead) ในขั้นของการลำดับ Section ในข่าวสามารถที่จะลำดับได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมนำมาใช้ในลำดับเรื่องโดยส่วนใหญ่ คือการดำเนินเรื่องตามกรอบของเวลาซึ่งจะเริ่มลำดับเรื่องตั้งแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามด้วยการเขียนถึงภูมิหลังข่าวที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แล้วจึงกลับเข้าสู่เหตุการณ์ที่เป็นเรื่องในปัจจุบันแล้วจะจบเรื่องด้วยการรายงานให้ทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

แม้ว่าการลำดับเรื่องตามรูปแบบ Section Techniques จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้หลากหลายรูปแบบแต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในส่วนที่เป็นจุดเริ่มเรื่องที่เรียกว่า Nut Graph จะต้องเป็นการเปิดเรื่องโดยการอธิบายให้ผู้อ่านได้ทราบด้วยว่าทำไมผู้เขียนจึงได้เลือกเหตุการณ์ดังกล่าวมานำเสนอเป็นข่าว

ทั้งนี้การเล่าเรื่องมีประโยชน์ต่อการช่วยให้มนุษย์สามารถที่จะเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ได้ การเล่าเรื่องจะถูกนำมาใช้ในการอธิบายโดยไม่จำกัดรูปแบบ และไม่จำกัดประเภทของสื่อ ไม่ว่าจะเป็น นวนิยาย ละครโทรทัศน์ ปาฐกถา โฆษณา การพูดคุยกันในชีวิตประจำวัน รวมถึงการ

รายงานข่าว (Lucaites และ Condit 1985) อีกรูปแบบการเล่าเรื่องยังเป็นวิธีการนำเสนอที่ช่วยให้มนุษย์มีความเข้าใจและอธิบายเกี่ยวกับโลกใบนี้ได้ด้วย

Confield (1988) ให้มุมมองว่า ข่าวเป็นการเล่าเรื่องประเภทหนึ่งซึ่งมีการนำเสนอแบบง่าย ๆ นั่นคือ ข่าวมีการเล่าเรื่องโดยใช้กระบวนการบรรจุข้อมูลที่มีปรากฏให้เห็นอยู่แล้วในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีการลำดับ หรือมีวิธีการเล่าเรื่องที่คล้าย ๆ กัน คือ ลำดับเรื่องโดยเริ่มจากจุดเริ่มเรื่องและติดตามด้วยส่วนที่เป็นการพัฒนาเนื้อเรื่อง แต่จะแตกต่างจากข่าวตรงที่ข่าวจะไม่มีในส่วนที่เป็นจุดจบของเรื่อง ซึ่งในการเล่าเรื่องจะมีส่วนนี้

Bird และ Darcenne (1991) แสดงความคิดเห็นว่า การรายงานข่าวจัดเป็นการเล่าเรื่องประเภทหนึ่ง เนื่องจากข่าวเป็นส่วนหนึ่งของความจริงที่เกิดขึ้นในอดีตอันมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การลำดับเรื่อง ตลอดจนกลวิธีในการนำเสนอ จึงถือเป็นวัฒนธรรมในเชิงข่าว โดยมีเป้าหมายที่จะเล่าเรื่องของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งจะผสมผสานไปกับการสร้างเรื่องราวประกอบกันไปด้วย ดังนั้นการรายงานข่าว จึงถือเป็นการนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย Bell (1992) กล่าวว่า การเล่าเรื่องในข่าวมีลักษณะที่พิเศษกว่าการเล่าเรื่องประเภทอื่นๆ คือเป็นงานเขียนที่มีโครงสร้าง มีทิศทาง และมีเป้าหมาย ทั้งนี้ ยังสามารถแสดงข้อคิดเห็นต่างๆ ได้ด้วย

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าหากการรายงานข่าวใช้แนวคิดวาทศิลป์มาเป็นหลักในการเขียนข่าว นั้น ความสำคัญจะไปอยู่ที่ความเป็นเรื่องราว (Story) ของเหตุการณ์ที่นำมาเล่ามากกว่าที่จะสนใจเฉพาะการเล่นประเด็นที่เป็นสาระสำคัญของเรื่อง ประกอบกับการใช้ลีลาภาษาที่เป็นภาพพจน์ เช่น โวหารและสำนวนต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อนำมาใช้ตกแต่งเหตุการณ์ที่ผู้เขียนนำมาเล่าเป็นข่าว อันจะมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้อ่าน รวมทั้งจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเหตุการณ์และเห็นภาพของเหตุการณ์ได้โดยง่าย ก็จะได้ถือว่า ข่าวก็คือ การเล่าเรื่องในลักษณะหนึ่งซึ่งจะมีลีลาการนำเสนอคล้ายคลึงนวนิยายหรือเรื่องแต่ง (Fiction)

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View) ก็เป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ใช้ในการเล่า โดยมุมมองเป็นสิ่งที่สำคัญมากหากมีการเปลี่ยนมุมมองก็เท่ากับว่าเรื่องราวที่นำมาถ่ายทอดก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย การเลือกมุมมองในการเล่าเรื่องนั้น เพลินตา (2534) กล่าวว่า ผู้เขียนข่าวจะต้องเลือกมุมมองที่สามารถสื่อความหมายให้กับเรื่องราวเหตุการณ์นั้นได้เพราะว่ามุมมองในการเล่าเรื่องเป็นมากกว่ากลวิธีการเขียนเรื่องให้สัมฤทธิ์ผล มุมมองเป็นตัวการที่แท้จริงที่เข้าไปกำหนดทิศทางเรื่องราวที่นำมาเสนอ นอกจากนี้มุมมองยังเป็นได้ทั้งเรื่องราวและแก่นเรื่อง

ในการวิเคราะห์มุมมองในการเล่า โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่าผู้เขียนมักนิยมใช้มุมมองในการเล่าเรื่องดังนี้

1. มุมมองแบบรู้รอบด้าน (Omniscient) เป็นมุมมองที่ไม่มีข้อจำกัด ผู้เขียนสามารถหยั่งรู้จิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีตก้าวไปสู่อนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต มุมมองแบบรอบด้านนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า มุมมองแบบถื่นทั่ว ซึ่งเป็นมุมมองที่ผู้เขียนหรือผู้เล่าสามารถรู้ถึงทุกสิ่งทุกอย่างดุจดั่งพระเจ้า อีกทั้งยังรู้ไปถึงจิตใจของตัวละครและสามารถบอกถึงสิ่งที่ตัวละครคิด การใช้มุมมองแบบนี้จะมีลักษณะคล้ายการเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองจากบุคคลที่ 3 นั่นคือผู้เล่าจะไม่อ้างถึงตัวเองแต่จะอ้างถึงตัวละครในเรื่องที่อยู่ในฐานะบุคคลที่ 3 ทั้งนี้ผู้เล่าสามารถแทรกความคิดชี้แนะ เย้ยหยัน หรือสะท้อนให้เห็นถึงข้อคิดที่ให้คุณค่า

2. มุมมองแบบจำกัด (Focalization) การเล่าเรื่องโดยมุมมองนี้ผู้เล่าเรื่องจะไม่ใช้ผู้รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้เล่าหรือผู้เขียนอาจจะเป็นบุคคลที่ 1 ซึ่งเป็นผู้อยู่ในเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นด้วยหรืออาจจะเป็นบุคคลที่ 3 ที่ทำหน้าที่บรรยายเหตุการณ์จากสายตาของคนภายนอก ดังนั้นผู้อ่านก็จะเกิดการรับรู้เรื่องราวโดยผ่านการบอกเล่าจากมุมมองของผู้เล่า นอกจากนี้การเล่าเรื่องอาจใช้มุมมองของตัวละครรองๆ ในเรื่องมาใช้ในการเล่าเรื่องได้ด้วยเช่นกัน

3. มุมมองแบบภววิสัยหรือวัตถุวิสัย (Objective) เป็นมุมมองที่ผู้สร้างพยายามทำให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ นำเสนอแบบตรงไปตรงมา อีกทั้งยังเป็นการสังเกตหรือรายงานเหตุการณ์โดยให้ผู้อ่านเป็นผู้ตัดสินเรื่องราวนั่นเอง การเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองแบบภววิสัยเป็นการเล่าในลักษณะเช่นเดียวกับการเล่าโดยใช้มุมมองแบบจำกัด โดยเป็นการมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากภายนอก ผู้เล่าจะไม่สามารถล่วงรู้ไปถึงความคิดของตัวละครแต่จะทำการสังเกตจากภายนอก อันได้แก่ คำพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเท่านั้น

การศึกษาเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในข่าว Michael Confield (1991) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในข่าวหนังสือพิมพ์ กรณีเหตุการณ์ Watergate พบว่า ผู้สื่อข่าวสหรัฐอเมริกา มีการรายงานเหตุการณ์ตามแนวทางการเล่าเรื่อง รวมถึงแนวทางการเขียนแบบนวนิยาย การให้ความหมายเกี่ยวกับการเล่าเรื่องตามมุมมองของ Confield หมายถึง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครในพฤติกรรมหนึ่งๆ (Action) โดยมีโครงเรื่องที่ใช้วิธีการลำดับเรื่องตามเหตุการณ์อันประกอบด้วย ส่วนเริ่มเรื่อง (Beginning) ตอนกลางของเรื่อง (Middle) และตอนจบ (End) ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้เป็น

ส่วนที่สำคัญทำให้ชาวมีความน่าสนใจมากขึ้น ทั้งนี้รูปแบบการนำเสนอเป็นไปตามแนวละคร (Dramatic) หนังสือพิมพ์จึงสามารถเชื่อมั่นในหลักการของการเล่าเรื่องได้ว่าจะสามารถช่วยให้ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าวจะดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ได้

แนวคิดจริยธรรมในสื่อมวลชน

การรายงานข่าวของสื่อมวลชนนั้นนอกจากจะคำนึงถึงความรับผิดชอบทางกฎหมายแล้วยังต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบทางจริยธรรมด้วย ศาสตราจารย์เสฐียร พันธงศรี อดีตนักวิชาการและนักหนังสือพิมพ์ได้กล่าวถึงคำว่า “จริยธรรมและจรรยาบรรณ” ว่า

จริยธรรม (จริย + ธรรม) แปลว่า ธรรมอันบุคคลพึงปฏิบัติ

จรรยาบรรณ (จรรยา + บรรณ) แปลว่า หนังสือว่าด้วยความประพฤติ

คำเหล่านี้ไม่มีความหมายที่แตกต่างกัน แต่ความแตกต่างกันมีอยู่ระหว่างผู้ใช้ เช่น สมาคมแพทย์ฯ ใช้คำว่า “จรรยาแพทย์” นักกฎหมายใช้คำว่า “จริยธรรมของตุลาการ” สมาคมนักหนังสือพิมพ์ใช้คำว่า “จรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์” สมาคมนักหนังสือพิมพ์ใช้คำว่า “จริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์” สมาคมนักข่าวใช้คำว่า “จรรยาบรรณของนักข่าว” ส่วนชาวต่างประเทศนิยมใช้คำว่า “Code of Ethics”

สุภา ศิริมานนท์ อดีตนักหนังสือพิมพ์ก็ได้กล่าวถึงคำว่า จริยธรรม ว่าก็มีความหมายเหมือนๆ กับคำว่า จรรยาบรรณ กล่าวคือ

จริยธรรม หมายถึง หลักแห่งความประพฤติหรือพฤติกรรมอันตั้งไว้ชอบ หรือความประพฤติอันถูกต้อง หรือความประพฤติที่เป็นธรรม

จรรยาบรรณ หมายถึง หนังสืออันว่าด้วยหลักแห่งความประพฤติ มิได้หมายเจาะจง

ศาสตราจารย์สุกัญญา สุกบรรทัด ได้ให้ความหมายของจริยธรรม (Ethics) ว่า คือ ปรัชญาหรือระบบที่เกี่ยวข้องด้วยศีลธรรมเป็นหลักประเพณีปฏิบัติของคนในสังคมใดสังคมหนึ่ง กล่าวโดยทั่วไปจริยธรรมเป็นทฤษฎีหรือหลักเกี่ยวกับความประพฤติของคนว่าดีหรือไม่ดี เป็นสิ่งที่ใครจะประพฤติก็ได้หรือไม่ประพฤติก็ได้ ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายที่ใครไม่ประพฤติตามก็จะถูกลงโทษ

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า จริยธรรม จึงเป็นเรื่องของสำนึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาตัดสินด้วยตนเองว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด และสิ่งที่ยอมรับกันโดยมากก็คือว่า การตัดสินใจดังกล่าว ต้องวางอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล มีบางคนกล่าวว่าเขาไม่มีหลักการใดๆ เป็นพิเศษในการตัดสินเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ถ้าเขาใช้เหตุผลประกอบพิจารณาแล้วก็เรียกว่าเขามี Rational Thinking ในทางตรงข้ามถ้าการตัดสินใจดังกล่าวเป็นไปอย่างไร้เหตุผล และคนทั่วไปไม่สามารถยอมรับได้ ก็เรียกว่าเขาเป็นคนที่ไร้เหตุผล (Irrational)

ในการรายงานข่าวของสื่อมวลชนจำเป็นต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณหรือจริยธรรมของการเสนอข่าวซึ่ง สุภา ศิริमानนท์ อดีตนักหนังสือพิมพ์ได้เสนอไว้อย่างน่าสนใจและควรนำไปปฏิบัติอย่างยิ่ง สรุปได้ดังนี้ (อ่าน วุฒิกกรรมรักษา 2536)

1. หลักว่าด้วยความจริงที่แท้จริง (Objectivity) นักหนังสือพิมพ์ย่อมได้รับความคาดหวังจากผู้อ่านทั่วไปว่า คำบอกเล่าข่าวสารที่หนังสือพิมพ์เป็นผู้รายงานเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมจะหมดจดครบถ้วน ไม่ลำเอียง ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดของข่าว นั่นคือจะไม่สอดแทรกทัศนคติส่วนตัวลงไปในการรายงานข่าวนั้นๆ

2. หลักว่าด้วยความซื่อสัตย์ (Honesty) หรือความสัตย์จริงๆ หลักการทางจริยธรรมได้กำหนดไว้เกี่ยวกับกรณีความสัตย์จริงเป็น 2 ประการด้วยกันคือ ประการแรก ต้องเสนอรายงานข่าวที่เป็นจริงมิใช่เสนอขยาย และประการที่สอง ต้องรักษาวาจาที่ได้ให้คำมั่นหรือตักปากลงคำกับแหล่งข่าวหรือผู้ให้ข่าวสารว่าจะต้องไม่เปิดเผยแหล่งข่าวโดยเด็ดขาด

3. หลักว่าด้วยการลอก คัดเรื่องของคนอื่นแล้วทักทากเขาเป็นของตน (Plagiarism) ภาวะที่เรียกว่าเป็นการลอก คัดเรื่องของคนอื่นแล้วทักทากเขาเป็นของตนนั้น ได้แก่ การลอกคัดจริงๆ ไม่ว่าจะลอกคัดแต่เพียงเฉพาะส่วนสาระสำคัญ หรือไม่ว่าจะลอกคัดทั้งดุ้น ลอกคัดชนิดคำต่อคำ แล้วก็ใส่ชื่อของตนเองลงไป โดยทักทากว่าตนทำเรื่องนั้นขึ้น

อิสรา อมันตกุล อดีตนักข่าวและนักหนังสือพิมพ์ได้กล่าวถึงหลักจริยธรรมในบัญญัติ 8 ประการ(2528) ว่า

1. นักข่าวพึงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างในอำนาจหน้าที่ของตนเพื่อให้รายงานข่าวที่เสนอออกสู่ประชาชน คนอ่าน มีความถูกต้องเที่ยงแท้แน่นอนอนที่สุด ก่อนที่จะรายงานข่าวหนึ่งข่าวใดออก

ไป นักข่าวพึงใช้ความรู้และความสามารถตรวจสอบจนกระทั่งมั่นใจว่าจะไม่ผิดพลาด การบิดเบือนข้อเท็จจริงก็ดีและหรือการระงับ ยับยั้งข้อเท็จจริง ไว้โดยเจตนาที่ดีย่อมไม่ใช่วิสัยของนักข่าวที่ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

2. พึงระลึกว่าปัจเจกชนทุกคนมีสิทธิที่จะป้องกันชื่อเสียง เกียรติยศ และเอกภาพของเขาไว้ สิทธิดังกล่าวนี้พึงได้รับความเคารพจากนักข่าว โดยงดเว้นไม่เสนอข่าวอันเป็นการละเมิดเรื่องราวส่วนตัวของบุคคลผู้ใด เว้นไว้แต่ได้พิจารณาเห็นแล้วว่าจำเป็นจะต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

3. ในการนำเสนอรายงานข่าวอันผิดพลาดหรือเป็นเท็จออกไป หนังสือพิมพ์จะต้องแก้ไขข่าวนั้นให้ถูกต้องโดยรีบด่วนที่สุดในเนื้อที่ซึ่งประชาชน คนมีอำนาจจะแลเห็นได้ง่าย

4. ในการเสนอรายงานข่าวพึงถือเป็นข้อห้ามเด็ดขาดที่จะไม่แทรกแซงความคิดเห็นปะปนลงไปด้วย ข่าวกับความเห็นจะต้องแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด

5. ควรใช้ดุลยพินิจให้ละเอียดรอบคอบเกี่ยวกับแหล่งที่มาของข่าวเพื่อป้องกันมิให้ข่าวที่เสนอออกสู่ประชาชน คนอ่าน กลายเป็นโฆษณาชวนเชื่อ เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลบางคนหรือบางกลุ่ม หนึ่งในกรณีทีจำเป็นนักข่าวจะต้องปกปิดแหล่งที่มาของข่าวซึ่งควรได้รับรายงานให้เป็นความลับโดยเข้มงวดที่สุด

6. ในการเสนอข่าวอาชญากรรม นักข่าวพึงระลึกไว้ให้แม่นยำว่า ผู้ต้องหาในคดีต่างๆ ยังเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่ เว้นไว้แต่เขาจะตกเป็นจำเลยตามการชี้ขาดของศาลที่มีอำนาจตามกฎหมาย นักข่าวที่ดีย่อมจักไม่ด่วนประณามผู้ต้องหาว่าเป็นผู้กระทำผิด เพื่อสร้างรสชาติตื่นเต้นให้เคล้าอยู่ใน การเสนอข่าวของตนเป็นอันขาด การเรียกผู้ต้องหาว่า “อ้ายเสือ” กิติ “มือปืน” กิติ “อาชญากรเหี้ยม” กิติ ฯลฯ เพื่อบรรยายข่าวให้ตื่นเต้นโลดโผน เป็นการกระทบกระเทือนจิตใจตลอดจนรูปคดีของผู้ต้องหาอย่างร้ายแรง อันเป็นเรื่องพึงระมัดระวังอย่างกวดขัน

7. นักข่าวกิติ นักหนังสือพิมพ์กิติ จะรับสินบนไม่ว่าจะมาในรูปไหนไม่ได้ทั้งนั้น หรือจะปล่อยให้ผลประโยชน์ส่วนตัวมีอิทธิพลเหนือความสำนึกในความเป็นธรรมและความเป็นกลางย่อมไม่ได้คู่กัน

8. ข่าวและเรื่องราวที่ก่อความเสื่อมทรามทางศีลธรรมเช่นเดียวกับข่าวและเรื่องราวที่เป็นภัยต่อความมั่นคง เสถียรภาพและอธิปไตยของประเทศชาติ ไม่พึงเสนอโดยเด็ดขาด

หนังสือพิมพ์ในสายตาของคนทั่วไปอาจเป็นเศษกระดาษ ซึ่งเมื่ออ่านเสร็จแล้วก็โยนทิ้งไป หรืออย่างดีก็เก็บไว้ซึ่งก็โลหาย แต่ถึงอย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์ก็คือเอกสารทางประวัติศาสตร์อย่างหนึ่ง และนักข่าวก็ไม่ใช่คนไกลคือผู้บันทึกประวัติศาสตร์วันต่อวัน สัปดาห์ต่อสัปดาห์ เดือนต่อเดือน ปีต่อปีนั่นเอง หนังสือพิมพ์วันนี้ย่อมจะกลายเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในวันหน้าต่อไปอย่างแน่นอน

สำหรับแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับหลักจริยธรรมของสื่อมวลชนในโลกตะวันตก(โลกเสรี) อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ (สุกัญญา ตีระวนิช 2532) คือ

1. แนวคิดมุ่งสู่บุคคล (People-oriented) หมายถึง แนวคิดที่คำนึงถึงผู้รับสารเป็นหลัก การตัดสินใจเกี่ยวกับความถูกต้อง-ผิดชอบของสื่อมวลชนจะออกมาในลักษณะอัตวิสัย (Subjective) กล่าวคือ จะเอาอารมณ์ความรู้สึกของเขามาเป็นเครื่องพิจารณาตัดสินใจการกระทำของเขา
2. แนวคิดมุ่งสู่เหตุการณ์ (Event-oriented) หมายถึง แนวคิดที่คำนึงข้อเท็จจริงเป็นหลักใหญ่ เขาจะไม่สนใจว่าข่าวนี้จะมีผลต่อผู้อื่นมากน้อยเพียงใด เขาใส่ใจแต่การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ (Objective) เขาพยายามจะไม่นำอารมณ์ ความรู้สึกของเขาเข้าไปผูกพันกับเหตุการณ์โดยถือว่าข้อเท็จจริงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทีเดียว

หากจะกล่าวถึงความสำคัญของจริยธรรมหนังสือพิมพ์มีมากมายไม่ว่าจะเป็นทั้งต่อรัฐบาล ต่อสังคม หรือต่อวิชาชีพหนังสือพิมพ์เอง หนังสือพิมพ์ที่มีจริยธรรมหมายถึงว่ามีมโนสำนึกในการตัดสินใจเลือกในสิ่งที่คิดว่าถูกต้องและชอบ และในขณะเดียวกันก็ตระหนักในมโนสำนึกของบุคคลและของสังคมด้วย การประพฤติปฏิบัติของสื่อประเภทนี้จะเป็นประโยชน์ในการสอดส่องและเป็นกระจกเงาให้รัฐบาล อันจะเท่ากับเป็นการสร้างความแข็งแกร่งให้สื่อมวลชนเองด้วย

แต่ในทางตรงข้าม สื่อมวลชนที่ไร้จริยธรรมจะโจมตีรัฐบาลอย่างไม่เป็นธรรม จะไม่เป็นปากเสียงของประชาชนอย่างครบถ้วน เพราะคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนมากเกินไป ความไร้ความรับผิดชอบของสื่อมวลชนมักจะกลายเป็นข้ออ้างให้รัฐบาลถือโอกาสเข้ามาลิดรอนเสรีภาพของสื่อมวลชน

สื่อมวลชนที่มีจริยธรรมจะสามารถให้ข้อมูลที่เจาะลึก ครอบคลุมแก่ประชาชนและเปรียบเสมือนเป็นฐานันดรที่4 ที่ได้รับการนับถือเป็น “จอมศิลา” (Keystone) ของเสรีภาพในสังคม หมายความว่า เสรีภาพของสื่อมวลชนคือเสาหลัก เป็นหลักประกันเสรีภาพในด้านอื่นๆ จอมศิลานี้หากถูกรื้อทำลายไปแล้วก็จะมีเสรีภาพหลงเหลือในสังคมอีกเลย

ในขณะที่เดียวกันสื่อมวลชนที่มีจริยธรรมก็จะได้รับการยกย่องจากประชาชนซึ่งจะกลายเป็นเกาะคุ้มกันตัวเองจากการใช้อำนาจของรัฐบาลทำให้สามารถประกอบวิชาชีพของตนเองได้อย่างครบถ้วน อีกทั้งยังทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในการร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมได้อีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเรา โดยสุวรรณี กัลยาณสันต์ (2536) พบว่า สื่อมวลชนมีการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเรา โดยใช้ลีลาการเขียนในรูปแบบนาฏกรรมซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์โดยมีโครงเรื่อง มีการกำหนดฉาก ตัวละคร แบบวิธีการเขียนและน้ำเสียง และมีการเดินเรื่องไปตามโครงเรื่องที่วางไว้

อมรรัตน์ เรืองสกุล (2541) ศึกษาในเรื่อง การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า รูปแบบการเล่าเรื่องในข่าวเชิงสวาระ และข่าวสนองอารมณ์ที่มีเหตุการณ์ข่าวเดียวกันของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน ต่างก็มีส่วนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้รูปแบบการเล่าเรื่องในลักษณะเร้าความสนใจผู้อ่าน ให้สับสนและบรรยายภาคของเหตุการณ์มากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน

อดิสา วงศ์ลักษณะพันธ์ (2542) ศึกษาวิเคราะห์การเล่าเรื่องในข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์ไทย พบว่า การรายงานข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีแนวโน้มในการนำเสนอตามแบบแผนการเล่าเรื่องอันมีผลผลักดันให้เรื่องราวในข่าวสามารถดำเนินไปอย่างมีอรรถรส และหนังสือพิมพ์ทุกฉบับยังมีการสร้างความหมายให้กับข่าวที่นำมาเสนอให้สอดคล้องกับแนวทางที่หนังสือพิมพ์ตั้งใจไว้

สมมติฐาน

วาทศิลป์ที่นำมาใช้ในการรายงานข่าวซึ่งเป็นการเขียนนวนิยายในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณทั้ง 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีวิธีการและลักษณะการนำเสนอที่แตกต่างกัน

นิยามศัพท์

- วาทศิลป์ หมายถึง ศิลปะการใช้ภาษาในการเขียนบรรยายถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ ต่างๆที่เกิดขึ้น ในสังคม โดยมีวิธีการเขียนข่าวแบบขยายความแบบนวนิยาย ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ในการโน้มน้าวใจ (Jack Fuller 1996) ให้ผู้อ่านคล้อยตามไปกับสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งกำลังทำหน้าที่หยิบยกประเด็นเรื่องราวต่างๆ ขึ้นมาเพื่อต้องการนำเสนอและเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจหนังสือพิมพ์

สำหรับงานวิจัยนี้ จะทำการวิเคราะห์ลักษณะวาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมที่เป็นข่าวหน้าหนึ่งและข่าวต่อเนื่องของหนังสือพิมพ์รายวัน 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด ในลักษณะการเขียนแบบวาทศิลป์ ก็คือ การเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic Writing) วิเคราะห์ศึกษาแก่นของหัวข้อ โครงเรื่อง บุคคลในข่าว บทสนทนา มุมมองในการเล่ารวมถึงฉากและบรรยากาศที่ใช้ในการเขียนข่าว ซึ่งส่วนประกอบทั้งหมดทำให้เห็นรูปแบบและวิธีการนำเสนอข่าวอาชญากรรมตามแนวคิดวาทศิลป์ในข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ

- มุมมองทางจริยธรรม หมายถึง ความคิดเห็นและมุมมองของนักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์ ต่อการรายงานข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์รายวันในประเด็นของ 1.ความเป็นกลางและความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวอาชญากรรม 2.ความถูกต้องในการรายงานข่าวอาชญากรรม 3.ผลกระทบของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมกับสังคมไทยในปัจจุบัน
- แก่นของหัวข้อ หมายถึง ประเด็นข่าวที่เป็นแก่นความคิดหลักหรือความคิดรวบยอดของเรื่อง โดยศึกษาเฉพาะแก่นของหัวข้อเท่านั้น ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนแบบนวนิยายในข่าวอาชญากรรมโดยอาศัยปัจจัยด้านคุณค่าข่าว เช่น ความชัด

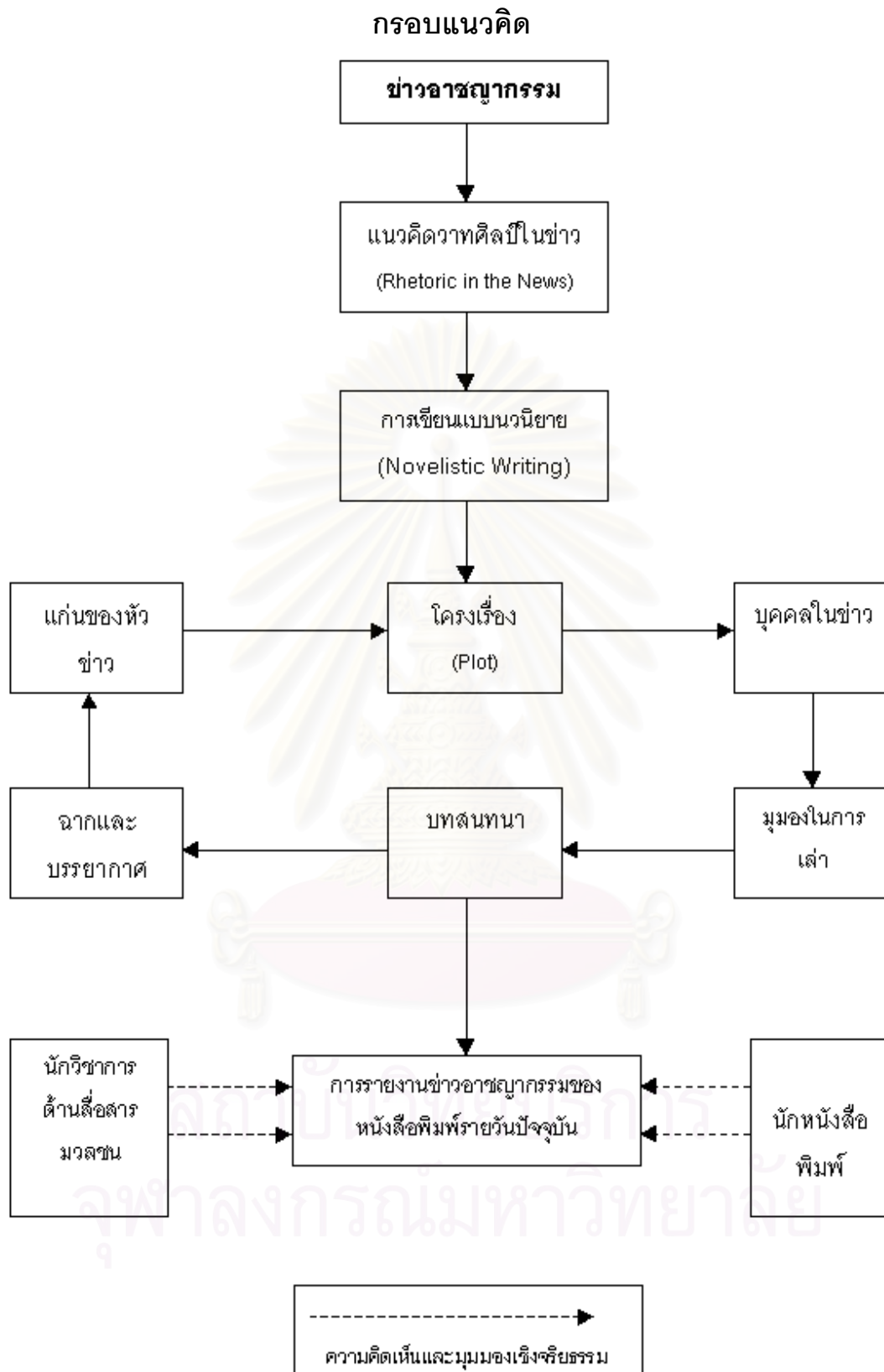
แย้ง ความน่าสนใจของปुरुชน ความมีเงื่อนไขรวมถึงเรื่องเพศ เป็นต้น มาใช้เป็นแนวทางในการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ

- โครงเรื่อง หมายถึง โครงสร้างในการเขียนโดยใช้วิธีการเขียนแบบนวนิยายซึ่งได้แก่ การเริ่มเรื่อง การเรียงลำดับเนื้อข่าว รวมถึงการจบเรื่อง มาใช้ในการรายงานข่าว อาชญากรรม
- บุคคลในข่าว หมายถึง บุคคลที่ปรากฏอยู่ในข่าวซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่นำมารายงานทำให้เรื่องราวของข่าวสามารถดำเนินไปได้โดยที่หนังสือพิมพ์นั้นได้วางรูปแบบและนำเสนอบุคคลในข่าวให้เหมือนกับตัวละคร ดังนั้นตัวละครจึงไม่ได้หมายความว่าเฉพาะแหล่งข่าวเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายรวมถึงบุคคลที่ตกเป็นข่าว ซึ่งจะอยู่ในฐานะของผู้ที่ถูกนำมากล่าวถึงในข่าวอีกด้วย
- ฉากและบรรยากาศ หมายถึง การให้รายละเอียดของเวลาและสถานที่ที่ปรากฏเหตุการณ์ซึ่งมีความหมายครอบคลุมไปถึงการรายงานสภาพของที่เกิดเหตุโดยการพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศที่ปรากฏในข่าวอาชญากรรม
- มุมมองในการเล่า หมายถึง การบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงซึ่งหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ถ่ายทอดไปยังผู้อ่านโดยอาศัยการเขียนเป็นสื่อในการเล่าเหตุการณ์เรื่องราวดังกล่าวโดยวิธีการรวบรวมประเด็นหลักของข่าวอาชญากรรมผ่านเทคนิคการเล่าซึ่งเป็นมุมมองของตัวผู้เขียนข่าวเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ มุมมองแบบรอบด้าน และมุมมองแบบจำกัดหรือมุมมองแบบวัตถวิสัย
- บทสนทนา หมายถึง คำพูด การกล่าวอ้างถึงคำพูดของบุคคลในข่าวรวมถึงการสัมภาษณ์บุคคลในข่าวอาชญากรรมโดยหนังสือพิมพ์ต้องการที่จะถ่ายทอดเหตุการณ์และรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดและเข้าร่วมกับเหตุการณ์นั้นมากขึ้น
- รูปแบบการเขียนข่าว หมายถึง ศาสตร์ทางด้านกรเขียนข่าวซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน โดยที่หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่แจ้งให้ทราบว่าเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นกับใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และ อย่างไร (How) โดยอยู่ในรูปแบบของการใช้ส่วนประกอบของข่าว ซึ่งได้แก่ พาดหัวข่าว หัวข่าวหลัก หัวข่าวรอง พรรคนำ และส่วนเนื้อเรื่องรายละเอียดของข่าว มาเป็นตัวอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น

- ชาวอาสาสมัคร หมายถึง การรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมของหนังสือพิมพ์ โดยเน้นการศึกษาเฉพาะชาวฆาตกรรมและภัยพิบัติของคนในสังคมที่เป็นข่าวใหญ่และต้องเป็นข่าวหน้าหนึ่งและข่าวต่อเนื่องของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดเท่านั้นซึ่งได้แก่เหตุการณ์ที่ครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับการฆาตกรรม การข่มขืน การโจรกรรม การทำร้ายร่างกาย การลอบวางเพลิง ไฟไหม้ และอุบัติเหตุต่างๆ เหล่านี้ เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะวาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบัน โดยใช้แนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in the News) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบวิธีการนำเสนอและองค์ประกอบของการเขียนข่าวอาชญากรรมโดยเป็นการวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของการเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic Writing) จากข้อมูลประเภทเอกสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และข้อมูลประเภทบุคคลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันครั้งนี้มีประชากร คือ

1. หนังสือพิมพ์รายวัน 2 ฉบับ
2. นักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์

การวิจัยนี้จะพิจารณาศึกษา รูปแบบและวิธีการเขียนข่าวอาชญากรรมที่นำเสนอในหน้าหนึ่งที่เป็นข่าวใหญ่และข่าวต่อเนื่องของหนังสือพิมพ์รายวันเฉพาะภาษาไทย ในช่วง 6 เดือน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาแบ่งออกได้เป็นดังนี้
ขั้นแรก ได้ทำการคัดเลือกชื่อ (Selection of Title) ชื่อหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาข่าวอาชญากรรมที่เป็นข่าวหน้าหนึ่งและข่าวต่อเนื่องของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศ โดยเน้นศึกษาหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณได้แก่

- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมที่มียอดจำหน่ายสูงสุดในประเทศ เน้นหนักทางด้านกรร
 ายงานข่าวเบา ประเภท ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวภัยพิบัติ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์
 เหนือธรรมชาติ ข่าวเกี่ยวกับเรื่องเพศ ข่าวความขัดแย้ง ความรุนแรงและข่าวสนองอารมณ์มาก
 กว่าข่าวมุ่งเน้นเสนอสาระ

- หนังสือพิมพ์ข่าวสด

เป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมที่มียอดจำหน่ายเป็นอันดับสองรองมาจากหนังสือพิมพ์
 ไทยรัฐ เนื้อหาข่าวเน้นหนักข่าวเบาซึ่งเป็นข่าวที่สนองอารมณ์มากกว่าข่าวหนักที่มุ่งเน้นเสนอ
 สาระ ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดได้มุ่งเน้นเสนอข่าวเบาที่อยู่ในความสนใจของประชาชน เช่น ข่าว
 อาชญากรรมซึ่งมักได้รับความเชื่อถือจากผู้อ่านในด้านการเสนอข่าวแนวนี้

ขั้นที่สอง คัดเลือกช่วงเวลา (Selection of Time Period) ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้คือ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 6 เดือน เริ่ม
 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2543 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2543 ซึ่งช่วงระยะเวลา 6 เดือนนั้น
 เป็นระยะเวลาที่พอที่จะสะท้อนวาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ดังกล่าวได้

ขั้นสุดท้าย เลือกเนื้อหา (Selection of Content) ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข่าวอาชญา

กรรมเฉพาะข่าวใหญ่ที่ปรากฏจากการรายงานข่าวหน้าหนึ่งและข่าวต่อเนื่องของหนังสือพิมพ์ไทย
 รัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด โดยมีเงื่อนไขคือจะต้องเป็นเหตุการณ์ที่เริ่มและจบภายในระยะเวลาที่
 ทำการศึกษาเท่านั้น ซึ่งเนื้อหาที่ปรากฏในการรายงานข่าวทางหน้าหนึ่งประกอบด้วย พาดหัวข่าว
 หัวข่าวหลัก หัวข่าวรอง พรรคนำ รายละเอียดของข่าว และเนื้อหาที่มีใจความต่อเนื่องจากการราย
 งานข่าวหน้าหนึ่งซึ่งมีปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ครบทั้ง 2 ฉบับ จำนวน 9 เรื่อง ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ช่างนักเรียนหญิงโดดตึกฆ่าตัวตาย (ฉบับวันที่ 19-21 มกราคม 2543)
2. ชาวคนไข้วางระเบิดคลินิกรักษากามโรค (ฉบับวันที่ 3-4 มกราคม 2543)
3. ชาวข่มขืน-ฆ่านักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลีย (ฉบับวันที่ 5-9 กุมภาพันธ์ 2543)
4. ช่างนักเรียนเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ (ฉบับวันที่ 28-29 กุมภาพันธ์ 2543)
5. ชาวฆ่าตัดคอแม่-ลูกสาวเกาหลี (ฉบับวันที่ 6-8 มีนาคม 2543)
6. ชาวคนขับแท็กซี่ยิง-ชิงทรัพย์ช่างภาพอังกฤษ (ฉบับวันที่ 1-7 มีนาคม 2543)
7. ชาวฆาตกรรมเสียเจ้าของโรงไม้และครอบครัว 5 ศพ (ฉบับวันที่ 9-14 เมษายน 2543)
8. ชาวฆาตกรรมเจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว (ฉบับวันที่ 7-8 พฤษภาคม 2543)
9. ชาวอุบัติเหตุรถดาราสาว วิมลเรขา พลิกคว่ำ (ฉบับวันที่ 25-26 มิถุนายน 2543)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกข้อมูลข่าว (Coding Sheet) เกี่ยวกับลักษณะวาทศิลป์ที่ปรากฏอยู่ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันหนังสือพิมพ์ทั้งไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้แก่ แก่นของหัวข้อข่าว โครงเรื่อง บุคคลในข่าว บทสนทนา มุมมองในการเล่า รวมถึงฉากและบรรยากาศ

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบ่งเป็นนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน 2 คนและนักหนังสือพิมพ์ 2 คนรวมเป็น 4 คนดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ดรุณี หิรัญรักษ์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
2. อาจารย์พรพนมพิมล นาคนาวา อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นายคมกฤช ราชเวียง ผู้ช่วยหัวหน้าข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์ข่าวสด
4. นายชวรงค์ ลิ้มปัทมปาณี หัวหน้าศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเลขาธิการสมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลประเภทเอกสาร

เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ ดังนี้

- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พาดหัวข่าว หัวข่าวหลัก หัวข่าวรอง พรรคนำ รายละเอียดของข่าวและเนื้อหาที่มีใจความต่อเนื่องจากการรายงานข่าวหน้าหนึ่งที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด โดยรวบรวมจากหอสมุดแห่งชาติ ท่าวาสุกรี กรุงเทพมหานคร และห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร นำมาศึกษาเฉพาะเนื้อหาข่าวและรูปแบบการเขียนข่าวอาชญากรรม แนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in the News) เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงลักษณะการใช้วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ

2. ข้อมูลประเภทบุคคล

รวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Depth Interview) นักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชนจำนวน 2 คน นักหนังสือพิมพ์จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 4 คน โดยกำหนดให้เป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำการสอนวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ในสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานอยู่ในองค์กรสิ่งพิมพ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนความคิดเห็นตลอดจนมุมมองเชิงจริยธรรมของกลุ่มบุคคลทั้ง 2 กลุ่ม ต่อวิธีการเขียนข่าวแบบนวนิยาย (Novelistic Writing) ซึ่งหนังสือพิมพ์รายวันนำมาใช้ในการรายงานข่าวอาชญากรรมในปัจจุบันในประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นกลางและความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน
- 2.2 ความถูกต้องในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน
- 2.3 ผลกระทบของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมกับสังคมไทยในปัจจุบัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิเคราะห์เรื่อง การวิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in the News) ซึ่งประกอบด้วยลักษณะการเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic Writing) แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 : วิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน (Content Analysis)

1. **แก่นของหัวข้อข่าว** เป็นการวิเคราะห์โดยการจำแนกประเภทของแก่นของหัวข้อข่าวในข่าวอาชญากรรมโดยพิจารณาประเด็นข่าวหลักที่ปรากฏในส่วนพาดหัวข่าวเท่านั้น ทั้งนี้ได้แบ่งประเภทของแก่นของหัวข้อข่าวในข่าวอาชญากรรมตามลักษณะคุณค่าข่าว (News Value) ได้ดังนี้

1. **แก่นของหัวข้อข่าวประเภทปุถุชนสนใจ (Human Interest Theme)** หมายถึง การนำเสนอประเด็นหลักเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ของบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ความโศกเศร้าเสียใจ เห็นอกเห็นใจ กลัวหรือหวาดระแวง นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือมีความสำคัญทางสังคม เป็นต้น เช่น

นางเอกหวีดลั่นชื่อ วิมลเรขา เก่งกลิ้งตลบพยับ

(ข่าวสด 27 มิถุนายน 2543)

ครูสั่งปิดตา ลงบ่อจม 6 ศพ! นร.หญิงเนตรนารี

(ข่าวสด 27 กุมภาพันธ์ 2543)

2. **แก่นของหัวข้อข่าวประเภทความขัดแย้ง (Conflict Theme)** หมายถึง การนำเสนอประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้ แบ่งปัน ปะทะกัน หรือความไม่ลงรอยทางความคิดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่าย ขึ้นไป เช่น

ถุคคูลุมหั่วข่าวกครวั สยอง 5 ศพ ผงะลुकกอดศพ 3 วัน

(ข่าวด 9 เมษายน 2543)

3. แก่นของหั่วข่าวประเภทควมมีเงื่อนงำ (Suspense Theme) หมายถึง การนำเสนอประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่สามารถคลี่คลาย หรือตีแผ่สาเหตุที่แท้จริงได้ เป็นเหตุการณ์ที่มีความสลับซับซ้อนซ่อนเงื่อน เช่น

5 ศพรอด ข่าโหด ล้างครวั สุดสยอง

(ไทยรัฐ 9 เมษายน 2543)

4. แก่นของหั่วข่าวประเภทองค้ประกอบทางเพศ (Sex and Scandal Theme) หมายถึง การนำเสนอประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษยชาติไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศ หรือความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ซึ่งอาจได้แก่ ความรัก ใคร์ ความหึงหวง การหย่าร้าง การฉุดคร่า รวมถึงเรื่องขึ้นโรงขึ้นศาลซึ่งนำมาสู่ข่าวอาชญากรรมที่หนังสือพิมพ์กำลังนำเสนออยู่ เช่น

จนหมอท่าหด บี้มถล่มคคลินิก

(ไทยรัฐ 4 มกราคม 2543)

แค่นรักษาจนไม่ขัน “ไอน้กเขา” บี้มคคลินิกกามโรค

(ข่าวด 3 มกราคม 2543)

2. โครงเรื่อง (Plot) เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างในการเขียนข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน รวมถึงกระบวนการในการจัดแจงกับข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นจริง โดยในการวิเคราะห์การรายงานข่าวจะศึกษาดูว่าในข่าวเรื่องหนึ่งๆ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีกลวิธีในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมในรูปแบบใด รวมถึงมีโครงสร้างในการเขียนซึ่งจะประกอบด้วยวิธีการเริ่มเรื่องอย่างไร มีการเรียงลำดับเนื้อข่าวอย่างไร และมีวิธีการจบเรื่องอย่างไร โดยแยกศึกษาตามประเด็นต่อไปนี้

2.1 กลวิธีการนำเสนอ

การเขียนข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน มีกลวิธีการนำเสนอ 2 ลักษณะ คือ

ก. การรายงานข่าวอย่างตรงไปตรงมา หมายถึง การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริงโดยใช้วิธีการการเขียนแบบเน้นความกระชับ ไม่ให้สีสัน ไม่ให้ภาพพจน์ของเหตุการณ์ รวมถึงไม่ใช้การเขียนในแบบพรรณนา

ข. การรายงานข่าวโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques) หมายถึง การใช้ลีลาการเขียนข่าวแบบพรรณนา (Descriptive Writing Style) และการใช้ลีลาการเขียนแบบการเล่าเรื่อง (Narrative Writing Style)

ลีลาการเขียนแบบพรรณนา เป็นการเขียนที่มุ่งสร้างอารมณ์และทัศนคติให้กับผู้ที่ได้อ่านข่าวนั้นโดยการเลือกใช้ถ้อยคำ ภาษาที่มีลักษณะเร้าอารมณ์ ดึงดูดความสนใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและสามารถมองเห็นภาพของเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจนเหมือนอยู่ในเหตุการณ์จริงๆ การเขียนพรรณนามักใช้วิธีการเปรียบเทียบ อันได้แก่ การใช้คำอุปมา (Simile) และการใช้คำอุปลักษณณ์ (Metaphor) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการช่วยให้อ่านเห็นภาพของเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ส่วนลีลาการเขียนแบบการเล่าเรื่องเป็นการเขียนที่เชื่อมโยงระหว่างการเขียนแบบพรรณนาและการเขียนแบบแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในข่าว โครงเรื่อง บทสนทนา ฉากและบรรยากาศสามารถรวมกันในการเขียนข่าวแบบนี้ทำให้ลีลาการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมนั้น จะมีความเด่นและมีความสำคัญต่อการให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ บุคคลในข่าวรวมถึงฉากและบรรยากาศของสถานที่เกิดเหตุ

2.2 โครงสร้างในการเขียนข่าวอาชญากรรม

การเขียนข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน ประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 การเริ่มเรื่อง (Beginning) หมายถึงส่วนของความนำ (Lead) ของข่าวเป็นประโยคหรือย่อหน้าที่จูงใจหรือดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านอยากที่จะอ่านเรื่องราวในส่วนต่อไป ส่วนเริ่มเรื่องจะเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไมและมีความสำคัญอย่างไรซึ่งการวิเคราะห์การเริ่มเรื่องแบ่งออกเป็นดังนี้

1. การเริ่มเรื่องแบบสรุปเรื่อง (Summary Lead) เป็นการเริ่มเรื่องโดยกล่าวถึงประเด็นสำคัญของเรื่องราวเหตุการณ์ที่ปรากฏเป็นข่าวทั้งหมดโดยมีลักษณะการเขียนเป็นการสรุปเรื่องโดยย่อและสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ

ก. เน้นบุคคล (Who lead) เป็นการเริ่มเรื่องโดยเกริ่นถึงบุคคล สิ่งของ ซึ่งมีความสำคัญ มีชื่อเสียงและมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ลักษณะการเกริ่นนำจะเน้นให้ความสำคัญกับการกล่าวถึงบุคคลก่อนที่จะเล่าถึงพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ข. เน้นเหตุการณ์ (What lead) เป็นการเริ่มเรื่องโดยนำเหตุการณ์ขึ้นมากล่าวเป็นหลัก

2. การเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์ (Picture or colorful lead) เป็นการสร้างขึ้นจากวิธีการเริ่มเรื่องแบบสรุปความ (Summary lead) โดยผู้เขียนมีการเพิ่มส่วนขยาย (Adjective or Adverb) เข้าไปในส่วนของความนำรวมถึงการใช้โวหารภาพพจน์ซึ่งก็หมายถึงการใส่สีสันให้กับการเริ่มเรื่องแบบสรุปความทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพพจน์ของเหตุการณ์นั้นๆอันมีผลทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมกับเหตุการณ์ทั้งทางบวกและทางลบ

3. การเริ่มเรื่องแบบ Punch lead เป็นการเริ่มเรื่องโดยการเอาใจความสำคัญที่สุดของเรื่องมาเริ่มต้นซึ่งเหมือนกับการเริ่มเรื่องแบบสรุปความแต่มีข้อแตกต่างกันในเรื่องของการใช้ถ้อยคำที่หนักแน่น (Strong Word) ปรากฏให้เห็นในส่วนของความนำนอกจากนี้ยังหมายถึงการสร้างความถี่หรือการเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านด้วยการไขความหรือแปลความ (Interprete) ในลักษณะค่อนข้างจะเว้นความจริงแต่ไม่ได้มีผลทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไปในทิศทางที่ผิดเพี้ยนไป

ส่วนที่ 2 การเรียงลำดับเนื้อหา หมายถึงส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง (Body) ของข่าวอาชญากรรมโดยในส่วนการดำเนินเรื่องนั้นแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นดังนี้

1. การเรียงลำดับเนื้อหาแบบถือหลักความสำคัญเป็นหลัก (Significant Details) เป็นการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้วิธีการดำเนินเรื่องตามลำดับความสำคัญซึ่งแบ่งออกเป็น

1.1 การเรียงลำดับเนื้อหาตามความสำคัญของประเด็น หมายถึง การเขียนโดยนำเอาประเด็นที่มีความสำคัญสูงสุดของเรื่องมากล่าวไว้ในส่วนของเนื้อหาข่าว (Body) แล้วจึงค่อยเพิ่มในส่วนรายละเอียดหรือประเด็นปลีกย่อยที่มีความสำคัญรองๆลงมา ในที่นี้ยังหมายถึงรวมถึงการลำดับเรื่องโดยกล่าวถึงข้อมูลที่เป็นเหตุก่อนข้อมูลที่เป็นผล

1.2 การเรียงลำดับเนื้อหาตามความสำคัญของบุคคล หมายถึง การเขียนโดยลำดับตามความสำคัญของแหล่งข่าวเป็นหลักโดยจะพิจารณาจากความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์นั้นๆ

2. การเรียงลำดับเนื้อหาแบบถือเวลาเป็นหลัก (Time Sequence or Chronological Details) เป็นการกล่าวถึงรายละเอียดเฉพาะเรื่อง (Specific Details) หรือเป็นการกล่าวถึงเฉพาะประเด็นที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญสูงสุดโดยใช้วิธีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องตามลำดับเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นดังนี้

2.1 การเรียงลำดับและดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

2.2 การเรียงลำดับและดำเนินเรื่องแบบสลับเหตุการณ์

ส่วนที่ 3 การจบเรื่อง (Ending) หมายถึงเนื้อหาที่ปรากฏในส่วนสุดท้ายของข่าวซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบคือ

1. จบแบบทิ้งท้าย หมายถึง เนื้อหาที่ปรากฏในส่วนสุดท้ายในข่าวอาชญากรรมนั้นมีการนำเสนอโดยทิ้งข้อคิดหรือประเด็นที่น่าสนใจไว้ให้ผู้อ่านขบคิดเหมือนกับการจบเรื่องในนวนิยายเรื่องแต่งหรือบทความซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1.1 การจบเรื่องแบบเสนอข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในข่าว หมายถึง เป็นการปิดเรื่องโดยที่หนังสือพิมพ์จะรายงานให้ทราบถึงข้อมูลภูมิหลังของบุคคลในข่าวอันได้แก่ ประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงานอาชีพ อายุ ฯลฯ

1.2 การจบเรื่องแบบทิ้งประเด็นให้ชวนสงสัย หมายถึง การปิดเรื่องโดยการนำข้อมูลที่ เป็นปมปัญหาที่น่าสงสัยมานำเสนอปิดท้ายเพื่อให้ผู้อ่านได้ขบคิด

2. จบแบบไม่ทิ้งท้าย หมายถึง เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในส่วนสุดท้ายของข่าวนั้นเป็นการจบลงโดยไม่แสดงหรือนำเสนอเนื้อหาที่สื่อให้รู้ว่าเรื่องราวในข่าวกำลังยุติลง โดยที่เนื้อหาของข่าวในส่วนนี้จะจบแบบห้วน ๆ เมื่อข้อมูลหมดเรื่องก็จบ หรืออาจจะเป็นไปในลักษณะของการให้ข้อเสนอแนะหรือการวิพากษ์วิจารณ์หรือพูดโต้ตอบของแหล่งข่าวก็ได้

3. บุคคลในข่าว เป็นการวิเคราะห์บุคคลที่ปรากฏอยู่ในข่าว โดยจะศึกษาว่าบุคคลที่ปรากฏในข่าว นั้นหนังสือพิมพ์สร้างบุคคลในข่าวให้เป็นเหมือนตัวละคร (Character) ในสถานภาพอย่างไร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะศึกษา 2 ลักษณะคือ บุคคลในข่าวในสถานภาพของแหล่งข่าวและบุคคลในข่าวในสถานภาพของตัวละครดังรายละเอียดดังนี้

1. บุคคลในข่าวในสถานภาพแหล่งข่าว หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นต้นตอหรือเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลในข่าวอาชญากรรมบุคคลในข่าวประเภทนี้จะถูกนำเสนอในลักษณะกลางๆไม่มีการให้สีสันไม่พรรณนาถึงอากัปกริยาและไม่มีการใช้ถ้อยคำที่ให้ความรู้สึกหรือภาพพจน์เกี่ยวกับตัวบุคคลซึ่งจำแนกออกเป็น

1.1 แหล่งข่าวประเภทให้ข้อมูลหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หมายถึง บุคคลในข่าวซึ่งเป็นผู้ให้ข่าวโดยมีเนื้อหาไปในลักษณะเสนอเฉพาะข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและจะไม่มีการใส่ความคิดเห็นลงไป ทั้งนี้เนื้อหาดังกล่าวจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่นำมาเสนอเป็นข่าว

1.2 แหล่งข่าวประเภทให้คำวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้ให้ข่าวโดยการกล่าวไปทำนองติชม หรือวิพากษ์วิจารณ์ตลอดจนเป็นการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

1.3 แหล่งข่าวประเภทให้ข้อเสนอแนะ หมายถึง บุคคลที่เป็นผู้ให้ข่าวโดยกล่าวไปทำนองชี้แนะแนวทาง หรือเสนอทางออกให้กับเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้น

1.4 แหล่งข่าวประเภทพยาน หมายถึง บุคคลที่เป็นผู้ให้ข่าวโดยมีเนื้อหาไปทำนองยืนยันเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ปรากฏขึ้น รวมไปถึงการให้คำยืนยันถึงการแสดงออกพฤติกรรมอันเกิดจากอีกบุคคลหนึ่ง

2. บุคคลในข่าวในสถานภาพตัวละคร หมายถึง บุคคลในข่าวที่เป็นต้นตอหรือเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลโดยมีวิธีการนำเสนอและรายงานไปในทิศทางที่มีสีสันมีการอรรถาธิบายถึง อากัปกริยา สีหน้า นำสืบคำพูดหรือบุคลิกลักษณะต่างคล้ายกับการนำเสนอตัวละครในนวนิยาย รวมถึงลักษณะการเลือกสรรถ้อยคำมาพรรณนาถึงแหล่งข่าวจนทำให้แหล่งข่าวนี้มีลักษณะเหมือนตัวละครที่สามารถผลักดันให้เรื่องราวในข่าวอาชญากรรมดำเนินไปอย่างมีอรรถรส

4. บทสนทนา (Dialogue) เป็นการวิเคราะห์ในส่วนของคำพูด การกล่าวอ้างถึงคำพูดบุคคลในข่าว รวมถึงการสัมภาษณ์บุคคลในข่าวในการรายงานข่าวอาชญากรรมซึ่งต้องการที่จะถ่ายทอดเหตุการณ์ของเรื่องที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดกับเหตุการณ์มากขึ้น โดยวิเคราะห์ว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับมีการเน้นและให้ความสำคัญกับบทสนทนาของแต่ละเหตุการณ์หรือไม่และในรูปแบบใดซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

1. การพรรณนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าวเองจากบทสนทนา เป็นการพรรณนาที่ปรากฏในส่วนเนื้อเรื่อง (Body) โดยการเขียนถึงบทสนทนานั้นจะเป็นการเขียนโดยถ่ายทอดผ่านบุคคลในข่าวในเรื่องนั่นเองจากคำพูดซึ่งในรูปของคำพูดและผู้พูดที่คัดเอามาโดยตรง (Direct Speech) และคำพูดที่ไม่ได้คัดมาโดยตรงหรือถ้อยคำของผู้เขียนเอง (Indirect Speech) โดยคำพูดตลอดจนบทสนทนาที่ปรากฏในข่าวนั้นจะเป็นตัวสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะความรู้สึนึกคิดของบุคคลในข่าวนั้นๆด้วย

2. การพรรณนาแบบบอกผ่านคำพูดหรือบทสนทนาที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว เป็นลักษณะการพรรณนาโดยเขียนถึงบุคคลในข่าวโดยจะใช้เนื้อหาคำพูดของบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวอันได้แก่คำพูดของบุคคลในข่าวอีกบุคคลหนึ่งซึ่งพูดถึงบุคคลในข่าวโดยมีใช้วิธีการพรรณนาให้เห็นภาพพจน์ซึ่งส่งผลทำให้ผู้อ่านสามารถที่จะเข้าใจได้ว่าผู้เขียนต้องการที่จะสื่ออะไร

5. ฉากและบรรยากาศ (Scene) เป็นการดูว่าข่าวอาชญากรรมที่นำมาศึกษาวิเคราะห์นั้น หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับมีการเน้นให้ความสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุและบรรยากาศของแต่ละเหตุการณ์หรือไม่โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การเขียนข่าวอาชญากรรมโดยให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศ ซึ่งเป็นลีลาการเขียนแบบให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพบรรยากาศของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดจนภาวะความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ การเขียนถึงฉากและบรรยากาศในรูปแบบนี้มีเป้าหมายเพื่อต้องการให้ผู้อ่านมองเห็นถึงความเคลื่อนไหวในเนื้อหาของข่าวอาชญากรรม ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและเกิดจินตนาการได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การเขียนข่าวอาชญากรรมโดยไม่ให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศ ซึ่งเป็นการเขียนโดยบอกให้ผู้อ่านทราบเฉพาะเวลาและสถานที่เกิดเหตุเท่านั้น โดยจะไม่มีกรกล่าวถึงรายละเอียดของฉากในเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น

6. มุมมองในการเล่า (Point of View) เป็นการวิเคราะห์ว่า ข่าวอาชญากรรมที่นำมาเสนอนั้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ คือ หนังสือไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด ใช้มุมมองในการเล่าเรื่องอย่างไร ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. มุมมองแบบรอบด้าน (Omniscient) เป็นการเล่าเรื่องโดยผ่านสายตาของผู้เขียนหรือผู้สื่อข่าวที่สามารถอธิบายหรือพรรณนาเหตุการณ์ข่าวอาชญากรรมได้อย่างไม่มีข้อจำกัดสามารถล่วงรู้ไปถึง สภาพจิตใจของตัวละครทุกตัว และสามารถแทรกความคิดเห็นที่เป็นการชี้นำความคิดของผู้อ่าน

2. มุมมองแบบจำกัดหรือมุมมองแบบวัตถุวิสัย (Objective) เป็นการเล่าเรื่องโดยที่หนังสือพิมพ์ทำตัวเป็นกลาง ตรงไปตรงมา ปราศจากอคติในการนำเสนอ เป็นมุมมองการรายงานข่าวที่ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของเหตุการณ์ได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นการรายงานจากวงนอกและเป็นการสังเกตหรือรายงานเหตุการณ์โดยให้ผู้อ่านเป็นผู้ตัดสินเรื่องราวนั่นเองหนังสือพิมพ์จะไม่สามารถล่วงรู้ความคิดของตัวละครแต่ใช้การสังเกตจากภายนอก ได้แก่คำพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมา อีกทั้งยังเป็นมุมมองที่ผู้สื่อข่าวพยายามทำตัวให้เป็นกลางและปราศจากอคติในการนำเสนอ เป็นการรายงานเหตุการณ์โดยให้ผู้อ่านตัดสินเรื่องราวเอง

ตอนที่ 2 : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview)

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้นั้นใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษาหนังสือพิมพ์ 2 กลุ่มรวม 4 คน ได้แก่

1. นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน 2 คน
2. นักหนังสือพิมพ์ 2 คน

โดยมีแนวคำถามที่ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์นั้นจะครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ความเป็นกลางและความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน
2. ความถูกต้องในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน
3. ผลกระทบของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมกับสังคมไทยในปัจจุบัน

เพื่อที่จะได้นำความคิดเห็นตลอดจนมุมมองเชิงจริยธรรมในประเด็นต่างๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้นของกลุ่มบุคคลทั้ง 2 กลุ่มมานำเสนอในงานวิจัยชิ้นนี้ต่อไป

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูล ใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description) ซึ่งผลของการวิเคราะห์จะนำมาจากข้อมูลประเภทเอกสารโดยการวิเคราะห์ข้อมูล (Content Analysis) และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Depth Interview) สำหรับการเขียนรายงานการวิจัยจะอธิบายและบรรยายข้อมูลที่ทำการศึกษวิเคราะห์จากขั้นตอนต่างๆ และแสดงผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้จากแหล่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นพร้อมยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบการใช้วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับและเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการศึกษามากยิ่งขึ้น

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 : วิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน

ในการวิเคราะห์วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน 2 ฉบับคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม – เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2543 โดยเจาะจงคัดเลือกเฉพาะข่าวใหญ่และต้องเป็นเรื่องที่เริ่มและจบเหตุการณ์ภายในระยะเวลาที่ทำการศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุการณ์เดียวกันและปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มาใช้เป็นกรณีศึกษาจำนวน 9 เรื่องดังนี้

1. ข่าวนักเรียนหญิงโดดตึกฆ่าตัวตาย
(ฉบับวันที่ 19-21 มกราคม 2543)
2. ข่าวคนไข้วางระเบิดคลินิกรักษากามโรค
(ฉบับวันที่ 3-4 มกราคม 2543)
3. ข่าวข่มขืน-ฆ่านักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลีย
(ฉบับวันที่ 5-9 กุมภาพันธ์ 2543)
4. ข่าวนักเรียนเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ
(ฉบับวันที่ 28-29 กุมภาพันธ์ 2543)
5. ข่าวฆ่าตัดคอแม่-ลูกชาวเกาหลี
(ฉบับวันที่ 6-8 มีนาคม 2543)
6. ข่าวคนขับแท็กซี่ยิง-ชิงทรัพย์ช่างภาพอังกฤษ
(ฉบับวันที่ 1-7 มีนาคม 2543)
7. ข่าวฆาตกรรมเสียเจ้าของโรงไม้และครอบครัว 5 ศพ
(ฉบับวันที่ 9-14 เมษายน 2543)
8. ข่าวฆาตกรรมเจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว
(ฉบับวันที่ 7-8 พฤษภาคม 2543)
9. ข่าวอุบัติเหตุรถดาราสาว วิมลเรขา พลิกคว่ำ
(ฉบับวันที่ 25-26 มิถุนายน 2543)

กรณีศึกษาที่ 1 : ชาวนักเรียนหญิงโดดตึกฆ่าตัวตาย

รายละเอียดแก่นของหัวข้อ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 มกราคม 2543 พาดหัวข่าวหน้า 1 ว่า “นร.คลัง’ฮิเดะ’โดดตึกสยอง” และฉบับวันที่ 21 มกราคม 2543 พาดหัวข่าวหน้า 1 ว่า “ระวังฆ่าตัวตาย! ช่วงเอ็นทรานซ์”

หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 19 มกราคม 2543 พาดหัวข่าวหน้า 1 ว่า “นร.สาวม.4ฆ่าตัวคลัง’ฮิเดะ’ดึงแฟลตดับสยอง” ส่วนฉบับวันที่ 20 มกราคม 2543 พาดหัวข่าวหน้า 1 ว่า “เพื่อนนร.รับ-บ้ำฮิเดะแต่มีไซปรมีโทรลี้กลับก่อนดิ่ง”

จากการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้นมาใช้ในข่าว จะพบว่าลักษณะของแก่นของหัวข้อที่เด่นและนำนี้ จะเป็นแก่นของหัวข้อแบบปฏุชนสนใจในวันแรกของการพาดหัวข่าว เนื่องจากเหตุการณ์นี้เป็นเรื่องราวของการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนหญิง ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าติดตามของคนในสังคม

ความแตกต่างของแก่นของหัวข้อในการนำเสนอข่าวนี้ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีการเพิ่มแก่นของหัวข้อแบบความมีเงื่อนงำผสมผสานเข้าไปกับแก่นของหัวข้อแบบปฏุชนสนใจเนื่องด้วยวันที่ 2 ของการนำเสนอข่าวนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดได้พบประเด็นของข่าวเพิ่มขึ้น นั่นคือเรื่องสาเหตุในการฆ่าตัวตายจากวันแรกที่ได้เสนอเหตุแห่งการฆ่าตัวตายในเรื่องของความชอบและความหลงใหลในตัวของซูเปอร์สตาร์นักร้องฮิเดะ หากต่อมาได้พบประเด็นของการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐก็ยังคงเสนอแก่นของหัวข้อเดิม หากแต่มีการนำเสนอในเรื่องของความคิดเห็นของบุคคลหลายๆฝ่ายเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนในปัจจุบัน

รายละเอียดโครงเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้นมีการผสมผสานรูปแบบในการเขียนข่าวทั้ง 2 ลักษณะเข้าด้วยกันทั้งในส่วนของการรายงานข่าวโดยตรงไปตรงมาและในส่วนของการรายงานข่าวโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง ทั้งนี้จะสังเกตได้จาก วัน เวลา สถานที่ รวมถึงสาเหตุของการเสียชีวิตของเด็กนักเรียนหญิงในรูปแบบของการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา ไม่ใส่สีสรร ส่วน

โครงเรื่องของข่าวนั้น ทั้ง 2 ฉบับ ใช้การเริ่มเรื่องแตกต่างกัน กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้การเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์และเน้นเหตุการณ์ ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดนั้นใช้การเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead และเน้นเหตุการณ์เช่นเดียวกัน หากแต่หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการนำเสนอในแง่ของการให้อารมณ์ของภาษามากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งเน้นแบบภาพพจน์เพียงอย่างเดียว ถึงแม้ว่าการใส่สีสันในข่าวหรือการสร้างอารมณ์ให้สัมพันธ์กับข่าว หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะมีอยู่บ้างแต่น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่มีการนำเสนอการเริ่มเรื่องโดยใช้ Lead ที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจข่าวนั้นได้ เช่น “นักเรียนกระโดดตึกลามหนัก ล่าสูดนักเรียนสาวชั้น ม.4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ดิ่งชั้น 8 แพลตตินแดง ช่างตัวตายสยองขวัญในชุดนักเรียน น้องชายเผยก่อนเกิดเหตุไปปลุกพี่สาวให้ไปโรงเรียนแต่ก็ไม่ยอมตื่น มารู้ข่าวอีกครั้งก็กระโดดตึกลงมาตาย อนาคต” ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้ Lead หรือการเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์ ดังความนำของข่าวนั้น “นักเรียนสาว ม.4 โรงเรียนดัง คลั่งฮิเดะ นักร้องวงเอ็กซ์เจแปน กระโดดตึกทำอัตวินิบาตกรรมทั้งเครื่องแบบ ศพร่างเหล็กเหลวสุดอนาคต ครอบครัวยุติคดีตามผลงานซูเปอร์สตาร์ชาวอาทิตย์อุทัยอย่างใกล้ชิด”

ส่วนการเรียงลำดับเนื้อข่าวนั้นทั้งหนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ใช้รูปแบบการเรียงตามประเด็น+การเรียงตามเหตุการณ์เป็นหลักในการนำเสนอ โดยกล่าวถึงประเด็นของเหตุการณ์คือการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนหญิงว่าเป็นอย่างไร และหลังจากการอ่านข่าวแล้วก็จะพบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีการสันนิษฐานถึงเหตุผลการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนคนนี้เป็นเรื่องของการเล่นไหลซูเปอร์สตาร์ ดารานักร้องฮิเดะ และอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจจากการนำเหตุการณ์โดยการกล่าวถึงความสำคัญของประเด็นมาพร้อมๆกับการกล่าวถึงการเรียงลำดับเนื้อข่าวตามเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

การจบเรื่องในข่าวนั้น หนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจบเรื่องต่างกันโดยสิ้นเชิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเน้นไปที่การกล่าวอ้างถึงคำพูดของบิดามารดาของนางสาวชิวาพร ผู้เสียชีวิต โดยกล่าวถึงเรื่องของการฆ่าตัวตายและไม่คิดว่าสาเหตุของการตายนั้นเกิดมาจากความชื่นชอบเกินเลยของลูกสาวตนเองกับนักร้องขวัญใจวัยรุ่นถึงขนาดนี้ เพราะในความเป็นจริงฮิเดะซูเปอร์สตาร์ชาวญี่ปุ่นก็ได้เสียชีวิตไปหลายปีแล้วเช่นกัน อีกทั้งยังมีการนำเสนอถึงรายละเอียดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ซึ่งได้แก่ นางสาวกัญญา ศิลปอาชา รมช.ศึกษาธิการในขณะนั้น ได้แสดงความคิดเห็นและทัศนะเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนในปัจจุบันว่าไม่น่าจะมีมากขนาดนี้ ซึ่งในส่วนของหนังสือพิมพ์ข่าวสดก็มีการกล่าวถึงนางสาวกัญญา ด้วยคำพูดเช่นเดียวกัน อีกทั้งยังมีการนำเสนอโศกการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนในปัจจุบันซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแง่คิด และปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมพร้อมๆกับการชี้ประเด็นให้เห็นว่า สังคมไทยในปัจจุบัน ได้เกิด

ปัญหาขึ้นมาแล้วนั่นคือเรื่องของการฆ่าตัวตาย ซึ่งจะกลายเป็นชนวนปัญหาที่ใหญ่ในอนาคตได้ หากไม่มีการแก้ไขปัญหาที่ดีในเรื่องดังกล่าว

การจบเรื่องดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ข้อแตกต่างอยู่ที่การนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งในแง่ของการให้ข้อคิดและความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในหนังสือพิมพ์ข่าวสดนำเสนอได้มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐในแง่ของการเลือกบุคคลที่จะมาแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นบุคคลคนเดียวกัน แต่ประเด็นของการนำเสนอหรือประเด็นคำถามต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ก็ต่างกันโดยเฉพาะในเรื่องการใช้ภาษา ซึ่งหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้ภาษาเข้าใจมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ถึงแม้ว่ากลวิธีในการนำเสนอจะเป็นแบบผสมผสานระหว่างการรายงานข่าวที่ตรงไปตรงมากับการรายงานข่าวโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมาเป็นหลักในการเขียนหรือนำเสนอให้ผู้อ่านได้รับทราบ

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวของเหตุการณ์นี้ หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับได้มีการนำเสนอบุคคลในข่าวแบบเหมือนตัวละคร เหมือนๆ กัน โดยมีวิธีการนำเสนอและรายงานไปในทิศทางที่มีสีสัน รวมถึงการอธิบายพฤติกรรม สีหน้า คำพูดต่างๆ เหมือนในนวนิยาย โดยใช้ถ้อยคำภาษามาเป็นเครื่องมือในการนำเสนอให้ได้ เช่น การกล่าวถึงพฤติกรรมของพี่สาวของผู้ตาย คือ นางสาววราภรณ์ แก้วศรีนนท์ โดยการพรรณนาอากัปกริยาว่า “เมื่อเห็นร่างที่ไร้วิญญาณของน้องสาว นางสาววราภรณ์ถึงกับร้องไห้โฮด้วยความโศกเศร้าจนไม่สามารถให้การได้” ซึ่งเป็นไปในแนวเดียวกับหนังสือพิมพ์ข่าวสด อีกทั้งบุคคลในข่าวที่เลือกมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่แสดงความคิดเห็น บุคคลที่ให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงบุคคลที่เป็นพยาน ก็มีการนำเสนอในรูปแบบของการกล่าวถึงพฤติกรรมและการแสดงออกที่บุคคลในข่าวเหล่านี้ได้แสดงออกมาจริงๆ เพียงแต่ว่ากลวิธีในการนำเสนอ หรือบรรยายนั้น หนังสือพิมพ์ใช้การบรรยายพฤติกรรมเหล่านั้นออกไปในแนวนวนิยาย เหมือนกับว่าบุคคลในข่าวเหล่านี้เป็นตัวละครที่มีพฤติกรรมและการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องนี้ อีกทั้งในแง่ของผู้อ่านเมื่อได้อ่านข่าวนี้ก็เหมือนกับการอ่านนวนิยายหรือบทละครต่างๆ ซึ่งมีทั้ง การบรรยายถึงตัวผู้ประสบเหตุ ผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ในแง่ของการให้รายละเอียดมากจนทำให้ขอบเขตของข่าวนี้เกินเลยไปจากการรายงานเหตุการณ์เพียงธรรมดาเท่านั้น หากแต่ว่าหนังสือพิมพ์กำลังเขียนนวนิยายให้คนอ่านได้อ่าน และมีความรู้สึกร่วมไปกับในเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น

รายละเอียดบทสนทนา

การพรรณนาถึงบทสนทนาในเหตุการณ์นี้ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด ใช้รูปแบบการพรรณนาแบบบอกผ่านคำพูดหรือบทสนทนาที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวเหมือนกัน ทั้งนี้บุคคลในข่าวในเรื่องนี้ก็คือผู้เสียชีวิตโดยตรง หากแต่ว่าบุคคลในข่าวได้เสียชีวิตไปแล้วประกอบกับเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่ผู้เสียชีวิตอยู่บ้านเพียงลำพัง ดังนั้นการนำเสนอบทสนทนาจึงมุ่งประเด็นไปที่การถ่ายทอดคำพูด หรือบทสนทนาบุคคลที่ล้อมรอบผู้เสียชีวิตอันได้แก่ พี่สาว น้องชาย บิดา มารดา อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน รวมถึงนักจิตวิทยาต่างๆ เหล่านี้ มาเป็นตัวถ่ายทอดคำพูดของพวกเขาเหล่านี้ได้ โดยมีการพรรณนาในรูปแบบของการกล่าวถึงพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในข่าวก่อนการเสียชีวิต อีกทั้งยังเป็นกลวิธีในการพรรณนาให้เห็นภาพพจน์ ซึ่งต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความโศกเศร้าเสียใจกับการจากไปของบุคคลในข่าว

ถึงแม้ว่าการพรรณนาถึงบทสนทนาในข่าวนี้จะเป็นในรูปแบบของการถ่ายทอดคำพูดของบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว แต่ก็ไม่ทำให้เหตุการณ์นี้ขาดความสมบูรณ์ในตัวเองเพราะว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้ทำหน้าที่ในการนำเสนอความคิดเห็นของบุคคลที่ล้อมรอบเหล่านี้จากการสัมภาษณ์และนำมารายงานทางหน้าหนังสือพิมพ์เหมือนกัน อีกทั้งยังประเมินลักษณะของบุคคลในข่าวในรูปแบบธรรมดา ไม่มีการตีค่าทั้งในด้านบวกและด้านลบจนเกินไป

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองแบบรู้รอบด้าน เป็นวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ในข่าวนี้ซึ่งเป็นการหยั่งรู้ไปถึงสภาพจิตใจของบุคคลในข่าวที่เป็นเสมือนตัวละครดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น อีกทั้งก็จะใช้การรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาควบคู่กันไปด้วย ทั้งนี้จากการวิเคราะห์จะพบว่าเหตุการณ์นี้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ จะไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของการเล่าแบบอย่างเดี่ยวแท้ ๆ หากแต่วิธีการที่ดีที่สุดในการนำเสนอคือการผสมผสานมุมมองทั้ง 2 เข้าไว้ด้วยกันเพราะโดยความจริงแล้วข่าวอาชญากรรมก็เป็นการรายงานข่าวอีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องมีความตรงไปตรงมาถูกต้อง เพียงแต่ว่าข่าวอาชญากรรมนี้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีมุมมองของประเด็นปัญหา มุมมองของการนำเสนอที่คล้ายๆ กัน จึงทำให้เหตุการณ์นี้ใช้มุมมองแบบผสมผสานมากกว่าการนำเสนอแบบตรงไปตรงมาที่ไม่สามารถล่วงรู้ไปถึงจิตใจตลอดจนความรู้สึกของบุคคลในข่าวได้เลย

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

ฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์นี้ ถือเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในการรายงานข่าวเลยก็ว่าได้ เป็นเพราะว่าการให้ความสำคัญโดยการพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศ ทำให้ข่าวๆ นั้นมีภาพพจน์ มีสีสัน อีกทั้งยังมีการนำเสนอรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุจริงๆ ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำเสนอไปในทิศทางเดียวกัน คือการเน้นและให้ความสำคัญมากกว่าการไม่เน้นฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์เลย เช่น หนังสือพิมพ์ข่าวสด นำเสนอถึงฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์ว่า “เมื่อเวลา 09.00น. วันที่ 18 ม.ค. พ.ศ. ๒๕๓๖ นิตยสาร นิตยสาร สส. ส. น. ดินแดง รับแจ้งเหตุคนกระโดดตึกฆ่าตัวตาย เหตุเกิดที่แฟลตการเคหะดินแดง อาคาร 1 แขวงและเขตดินแดง กทม. จึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แล้วนำกำลังรีบไปดูตรวจสอบที่เกิดเหตุ พบศพนางสาววชิราพร แก้วศรีนนท์ อายุ 16 ปี อยู่บ้านเลขที่ 217 ม.4 ต.คำพราน อ.วังม่วง จ.สระบุรี นอนตายอยู่ที่ลานด้านข้างแฟลตดังกล่าว สภาพศพสวมชุดนักเรียนโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กะโหลกศีรษะแตก มันทสมองกระจายเกลื่อนพื้น”

ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐก็เสนอฉากและบรรยากาศไปในทิศทางเดียวกัน เช่น “เหตุสลดเปิดเผยขึ้นเมื่อเวลา 09.30น. วันที่ 18 ม.ค. พ.ศ. ๒๕๓๖ นิตยสาร นิตยสาร สส. ส. น. ดินแดง รับแจ้งเหตุคนตกตึกบริเวณแฟลต 8 ชั้น อาคาร 1 หลังโบสถ์แม่พระฟาร์ติมา ถ.โอโศก-ดินแดง แขวงและเขตดินแดง กทม. เมื่อเดินทางไปตรวจสอบที่เกิดเหตุ บริเวณข้างห้องเก็บเครื่องปั้มน้ำ ติดอาคาร พบภาพสะท้อนใจ ร่างของผู้เสียชีวิตเป็นผู้หญิงนอนหงายจมกองเลือดอยู่ในสภาพน่าอนาถ ตามตัวมีรอยถลอก ขาทั้ง 2 ข้าง บริเวณกลางหน้าผากมีบาดแผลเหวอะหวะฉกรรจ์ มันทสมองไหลออกมาจากบาดแผล แต่งกายอยู่ในชุดเครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยม เสื้อสีขาว กระโปรงสีกรมท่า สวมถุงเท้าสีขาว ข้างตัวมีรองเท้านักเรียนตกอยู่ และมีเศษกระเบื้องจากหลังคาห้องเก็บเครื่องปั้มน้ำแตกกระจายอยู่ทั่วบริเวณ คาดว่าร่างของผู้เสียชีวิตตกลงมาจากหลังคาจนแตกกระจายก่อนลงสู่พื้น “

จากการพรรณนาและให้ความสำคัญถึงฉากและบรรยากาศ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ทำให้เห็นว่าฉากและบรรยากาศในที่เกิดเหตุถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการรายงานเหตุการณ์นี้ เนื่องจากโดยภาพรวม ภาษาที่นำมาใช้ก่อนให้เกิดภาพพจน์และสร้างความรู้สึกสลดหดหู่ จากการได้อ่านข่าวนั้นเหมือนกับว่าผู้เขียนข่าวนั้นเข้าไปอยู่ในที่เกิดเหตุและเห็นเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องแล้วนำมาถ่ายทอดให้ผู้อ่านอีกทอดหนึ่ง

ดังนั้นข่าวนี้นั่งสี่พิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจึงเน้นไปในเรื่องของการให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศ โดยมีรูปแบบและกลวิธีการนำเสนอที่คล้ายๆ กัน คือเป็นไปแบบการเล่าเรื่องแบบนวนิยาย มีการใส่สีสัน มีการสร้างบุคคลในข่าวให้เป็นเหมือนตัวละคร มีมุมมองในการเล่าเรื่องและการพรรณนาเป็นแบบรู้รอบด้าน มากกว่าการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา ซึ่งจะทำให้เห็นว่าข่าวนักเรียนหญิงโดดตึกฆ่าตัวตายนั้น ใช้วาทศิลป์ในการนำเสนอเหตุการณ์นี้เหมือนการนำเสนอนวนิยาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 2 : ชาวคนใช้วางระเบิดคลินิกรักษากามโรค

รายละเอียดแก่นของหัวข่าว

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 4 มกราคม 2543 พาดหัวข่าวหน้า 1 ว่า “ฉุนหมอทำหุด บี้มถล่มคลินิก”

หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 3 มกราคม 2543 พาดหัวข่าวหน้า 1 ว่า “แค้นรักษาจนไม่ขัน ‘ไฉนกเขา’ บี้มคลินิกกามโรค”

เหตุการณ์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนใช้ที่มารักษากามโรคที่คลินิกอารักษ์การแพทย์ แล้วเกิดเสื่อมสมรรถภาพทางเพศหลังจากที่กามโรคได้หายไปแล้ว เกิดอารมณ์แค้นคลินิกแห่งนี้เนื่องจากทำให้สมรรถภาพทางเพศของตัวเองเสื่อมลง จึงวางระเบิดคลินิกแห่งนี้ด้วยเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับเหตุผลค่ายา ค่ารักษาที่แพงอีกด้วย จากเรื่องย่อที่กล่าวมาทำให้พบแก่นของหัวข่าวในเหตุการณ์นี้ที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับต้องการนำเสนอเหมือน ๆ กันคือ แก่นของหัวข่าวแบบปลุกชนสนใจผสมผสานกับแก่นของหัวข่าวประเภทองค์ประกอบทางเพศ โดยการใช้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อ่าน เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ พาดหัวข่าวว่า “ฉุนหมอทำหุด บี้มถล่มคลินิก” ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดก็นำเสนอไปในทิศทางเดียวกันคือ แค้นรักษาจนไม่ขัน “ไฉนกเขา” บี้มคลินิกกามโรค

หากสังเกตจากการพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นในเรื่ององค์ประกอบทางเพศ เป็นแก่นของหัวข่าวที่มีหลักในการนำเสนอเป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นเพราะว่า เรื่องเพศเป็นประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียวที่จะทำให้เหตุการณ์มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ยิ่งถ้าเพิ่มดีกรีการพาดหัวข่าว ที่ต้องการสื่อให้ถึงผู้อ่าน และเข้าถึงอารมณ์ผู้อ่านแล้ว จะทำให้เหตุการณ์นี้เป็นที่น่าสนใจและน่าติดตามเป็นอย่างยิ่ง

จากการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนี้ จะพบว่า มีลักษณะของแก่นของหัวข่าวไปในทิศทางเดียวกัน คือ แก่นของหัวข่าวแบบปลุกชนสนใจผสมผสานกับแก่นของหัวข่าวแบบองค์ประกอบทางเพศ ซึ่งเป็นการนำเสนอประเด็นหลักเกี่ยวกับอารมณ์ของบุคคลในเหตุการณ์ที่มีความโกรธแค้นคลินิกที่ตนไปรักษากามโรคจนทำให้ ‘ไฉนกเขา’ ไม่ขัน อันเป็นสาเหตุหลักของข่าว ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

รายละเอียดโครงเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะเน้นไปที่การรายงานข่าวอย่างตรงไปตรงมา มากกว่าการใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง ซึ่งในการรายงานเหตุการณ์นี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเน้นการรายงานแบบใส่สีสี้น และการใช้การพรรณนาและการบรรยาย ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้นลักษณะของการรายงานข่าวจะแตกต่างกับหนังสือพิมพ์ข่าวสดตรงที่จะอยู่ในรูปแบบการรายงานข่าวซึ่งไม่มีการใส่สีสี้นและการใช้การพรรณนาหรือการบรรยายที่ให้อรรถรสใดๆ จากผู้เขียนข่าวหรือผู้สื่อข่าวทั้งสิ้น หากแต่อรรถรสของข่าวนี้เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้อ่านในเหตุการณ์นั้นกล่าวถึงเหตุการณ์ด้วยตัวเอง อีกทั้งในการรายงานไม่มีการบรรยายเหตุการณ์ที่มุ่งแสดงให้เห็นถึงอากัปกริยาของบุคคลในข่าวหรือมุ่งเน้นฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์อย่างละเอียด ซึ่งเป็นการเขียนข่าวที่มุ่งข้อเท็จจริงล้วนๆ โดยการใช้ภาษาที่ค่อนข้างกระชับ และได้ใจความ

ส่วนลักษณะการรายงานนี้ของหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเป็นลีลาการเขียนแบบการเล่าเรื่อง โดยใช้เทคนิคการเขียนแบบพรรณนาที่มุ่งเน้นการสร้างอารมณ์ด้วยการเลือกใช้ถ้อยคำ ภาษาที่เร้าอารมณ์ ดึงดูดความสนใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ สามารถมองเห็นภาพของเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจนเสมือนอยู่ในเหตุการณ์ อีกทั้งยังเป็นการเขียนที่เชื่อมโยงระหว่างการเขียนพรรณนาถึงการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลในข่าว โครงเรื่อง บทสนทนา ฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์มารวมกันด้วยความสอดคล้อง ต่อเนื่องกันทำให้การเขียนข่าวด้วยวิธีนี้มีความเด่นและมีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

โครงเรื่องของข่าวนั้นหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้การเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead และเน้นเหตุการณ์เช่นเดียวกัน เนื่องจากมีการนำใจความสำคัญของเรื่องมาใช้ในการเขียนความนำเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ดังความนำของข่าวสดที่ว่า “หนุ่มแค้นนกเขาไม่ขันบีมคลินิก เผยเป็นกามโรคและเข้ารักษาหลายครั้งจนหายขาด แต่แล้วสมรรถภาพทางเพศถดถอยจนกามตายด้าน หน้าซำเมียวที่เคยอยู่กินหนีหาย สุดแค้นโทรศัพท์ข่มขู่คลินิกหลายครั้ง พร้อมระบายความคับแค้น ก่อนบีมโทร.มาขู่ซ้ำวันนี้เจอแน่ จนค่าถล่มใส่ไซโครายหนูน้อยลูกสาวหมอมเจ้าของคลินิก และคนใช้โดนสะกดใต้รับบาดเจ็บ ตร.ตรวจพิสูจน์ไม่พบกระดิ่งหรือชิ้นส่วนระเบิด พบแต่เพียงเศษกระดาษกระจายว่อน สันนิษฐานเป็นประทัดยักษ์ ส่วนสาเหตุอาจเป็นเรื่องคนใช้แค้นค้ายาแพงเกินไปก็เป็นได้”

การเรียงลำดับเนื้อหาว่า ทั้งหนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้รูปแบบการเรียงตามประเด็น + ลำดับเหตุการณ์เป็นหลักในการนำเสนอ โดยกล่าวถึงประเด็นของเหตุการณ์บี้มคลินิกโดยมีสาเหตุมาจากความแค้นที่หมอรักษากามโรคให้แล้วทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อมหน้าซ้ำครอบครัวแตกแยก ซึ่งการใช้รูปแบบการเรียงตามประเด็นในการรายงานข่าวนั้นจะสอดคล้องและมีการใช้ไปพร้อมๆ กับรูปแบบการลำดับเหตุการณ์เป็นหลักด้วย

การจบเรื่องของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนี้มีความแตกต่างกันโดยที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดจบแบบทิ้งท้ายและนำเสนอข้อมูล โดยรายงานถึงการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ว่าพบประเด็นเพิ่มเติมที่อาจเป็นเหตุในการบี้มคลินิกครั้งนี้ว่าผู้ต้องสงสัยเคยบุกมาโวยวายเนื่องจากไม่พอใจในราคาขายที่หมอจ่ายให้เนื่องจากมีราคาแพงกว่าที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด และผู้ต้องสงสัยเคยพาภรรยา มาปรึกษากับหมอในเรื่องการตั้งครรภ์ ซึ่งอาจมีปัญหาในประเด็นดังกล่าวได้ จากการรายงานดังกล่าวเป็นการรายงานให้ผู้อ่านได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมและทิ้งประเด็นที่น่าสนใจไว้ให้ผู้อ่านติดตามถึงสาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวถึงการตรวจสอบที่เกิดเหตุและอาชญาที่ใช้ในการกระเบิดรวมถึงสาเหตุที่คนร้ายวางระเบิดด้วย เป็นการจบแบบไม่มีการทิ้งท้าย

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ไม่ต่างกัน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะเป็นบุคคลในข่าวแบบให้ข้อมูลซึ่งเหมือนกับหนังสือพิมพ์ข่าวสด โดยที่รูปแบบการนำเสนอ หรือการบรรยายถึงบุคคลในข่าวเป็นสภาพตัวละครโดยสังเกตได้จากเนื้อหาของข่าวที่มีการยกพฤติกรรมของผู้ที่เสียหาย คือ น.พ.ณรงค์ เอื้ออารักษ์ ในด้านของการให้รายละเอียดของพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น “นายแพทย์ณรงค์ กล่าวต่อว่า กระทั่งวันเกิดเหตุ เวลาประมาณเที่ยง ได้มีโทรศัพท์มาอีกครั้งคราวนี้ภรรยาตนเป็นคนรับสายและบอกว่าวันนี้จะระเบิดแน่ หลังจากนั้นก็วางหูไป จนมาถึงเย็นก็ได้ยินเสียงระเบิดจึงวิ่งออกไปดู แล้วพบว่ามีลูกสาวและคนใช้ได้รับบาดเจ็บ” ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ที่เสียหายในที่เกิดเหตุว่า “น.พ.ณรงค์ กล่าวต่อไปว่า พอตกค่ำวันเดียวกันตนกับภรรยากำลังนั่งรับประทานอาหารเย็นกันที่ด้านหลังของคลินิก ส่วน ด.ญ.วลาพร ลูกสาวกับนางไร สาวใช้เตรียมอาหารอยู่ที่ครัวก็เกิดเสียงระเบิดดังสนั่นอยู่ที่ครัว เมื่อไปดูก็พบ ด.ญ.วลาพร และนางไร ได้รับบาดเจ็บดังกล่าว จึงรีบนำทั้ง 2 คน ไปส่ง ร.พ.ศิริราช เพื่อให้แพทย์ตรวจดูอาการ” ส่วนการประเมินบุคคลในข่าว เน้นในรูปแบบของการบรรยายธรรมดา ไม่ได้สร้างภาพว่าหมอที่รักษาคนไข้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีอย่างไร หากแต่นำเสนอแบบรายงานให้ทราบถึงพฤติกรรมในเบื้องต้นเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าการกล่าวถึงบุคคลในข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ได้นำตัวผู้เสียหายมาเขียนและอธิบายเหมือนตัวละครดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อเพิ่มสีสัน อรรถรสในการนำเสนอเหตุการณ์ดังกล่าวเพื่อดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านอยากติดตามข่าวนี้ต่อไป

รายละเอียดบทสนทนา

เหตุการณ์นี้บทสนทนาที่นำมาใช้มีลักษณะเหมือนกัน คือการพรรณนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าวจากบทสนทนาโดยตรง เนื่องจากเหตุการณ์นี้ไม่มีบุคคลที่ล้อมรอบหรือบุคคลที่เป็นพยานและเห็นเหตุการณ์ จึงจำเป็นต้องใช้ น.พ.ณรงค์ ผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลในข่าวเองเป็นผู้ให้ข่าว ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ก็ได้ให้รายละเอียดบทสนทนาอื่นเลย นอกจากผู้เสียหายในเหตุการณ์เท่านั้น

จากการที่นำเสนอบทสนทนาผ่านบุคคลในข่าวจะทำให้เหตุการณ์มีความน่าเชื่อถือมากกว่าการที่หนังสือพิมพ์จะนำเสนอบทสนทนาผ่านบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว เพราะถือได้ว่าผู้เสียหายเป็นแหล่งข่าวชั้นต้นอย่างดีในการให้ข้อมูลเรื่องราวต่างๆ ที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้หยิบยกประเด็นขึ้นมานำเสนอ

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

ความแตกต่างในมุมมองการเล่าเรื่องของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้นอยู่ที่รูปแบบที่นำมาใช้ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีมุมมองในการเล่าเรื่องแบบรอบด้านซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้มุมมองในการเล่าเรื่องแบบวัตถุนิยม ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีมุมมองในการเล่าเรื่องเสมือนว่าผู้สื่อข่าวเข้าไปร่วมเห็นเหตุการณ์และนำมาถ่ายทอดอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ผู้สื่อข่าวได้พยายามเขียนข่าวนี้เป็นเหมือนว่าผู้เสียหายเป็นคนเขียนเรื่องเองเพราะว่าได้มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนหน้าที่จะมีการวางระเบิดดังกล่าวว่า “จะวางมวยทำร้ายหมอ” หรือ “โดยไววายวายว่า ราคาขายแพงเกินไป” ซึ่งถ้ามาอ่านในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีมุมมองในการเล่าจะเป็นแบบตรงไปตรงมา คือบอกว่า เหตุเกิดกับใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม เท่านั้นซึ่งจะมีความสอดคล้องกับกลวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับที่กล่าวไว้ข้างต้น คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอและกลวิธีการที่นำมาใช้ในการรายงานคือ รูปแบบการรายงานข่าวที่ตรงไปตรงมามากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดซึ่งมีรูปแบบการรายงานโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง และจะเห็นได้ว่ากลวิธีใน

การนำเสนอจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมุมมองในการเล่าเรื่องของแต่ละเหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์หยิบมาใช้

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

การให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีความเหมือนกันคือเน้นไปที่รายละเอียดของฉากในเรื่อง รวมถึงบรรยากาศในที่เกิดเหตุว่าอยู่ในสภาพเช่นใด เพื่อที่จะสร้างภาพในเหตุการณ์ให้ดูชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีใช้การบิดเบือนข้อมูลหรือเป็นการแต่งข้อมูลในฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์นี้แต่อย่างใด หากแต่ให้รายละเอียดในเหตุการณ์เท่านั้น ซึ่งถือว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นไปที่ฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์เหมือนกับว่ากรรายงานเหตุการณ์นี้หากขาดการกล่าวถึงรายละเอียดและความสำคัญของฉากและบรรยากาศ จะทำให้เหตุการณ์นี้ขาดความน่าสนใจ น่าติดตาม รวมถึงขาดความเป็นข่าวอาชญากรรมที่มีความเด่นในเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 3 : ชาวเข้มขื่น-ฆ่านักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลีย

รายละเอียดแก่นของหัวข่าว

เหตุการณ์นี้เป็นเรื่องของนักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียถูกคนร้าย 2 คน ทำร้ายร่างกาย มีผู้เสียชีวิต 1 คนเป็นชาย และผู้ได้รับบาดเจ็บเป็นหญิง 1 คน เหตุเกิดบริเวณหุบเขาริมห้วย เขตวนอุทยานดอยอ่างขาง จ.เชียงใหม่

แก่นของหัวข่าวที่นำมาเสนอในข่าวนั้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีความแตกต่างกันคือ หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเน้นแก่นของหัวข่าวแบบปลุกชนสนใจเป็นหลักในการนำเสนอโดยพาดหัวข่าวว่า “สาวหนุ่มออสเตรเลียบนดอยอ่างขาง” ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนอกเหนือจากจะมีแก่นของหัวข่าวแบบปลุกชนสนใจมานำเสนอเป็นแก่นของหัวข่าวหลักแล้วยังมีแก่นของหัวข่าวทางด้านองค์ประกอบทางเพศเป็นหลักที่คู่กันไปและให้ความสำคัญของแก่นของหัวข่าวทั้ง 2 พอๆ กัน ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดไม่มีการกล่าวถึงแก่นของหัวข่าวประเภทนี้ โดยบอกแต่เพียงว่ามีกาช้มาตรการนักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียเท่านั้น ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการพาดหัวว่า “รวบ 2 กามนรกโหดวัย 14 ข่มขืนออสเตรเลีย”

รายละเอียดโครงเรื่อง

รูปแบบการเล่าเรื่องผสมผสานกับการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา เป็นกลวิธีในการนำเสนอของเหตุการณ์นี้ ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ในการรายงานข่าว ซึ่งมีแบบการรายงานแบบตรงไปตรงมาในบางช่วงของข่าวผสมผสานกับการเพิ่มสีสันให้กับฉากและบรรยากาศ บุคคลในข่าว ของเหตุการณ์นี้ในข่าวด้วยเช่นกัน เนื่องจากว่าเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ใหญ่ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับให้ความสำคัญในการลงข่าวนี้ติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน เนื่องด้วยเหตุการณ์ยังไม่สามารถคลี่คลายได้ในบางประเด็นจึงทำให้การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่องตลอดระยะเวลา 1 สัปดาห์ มีกลวิธีในการนำเสนอที่สลับกันไปมาบ้างในการรายงานข่าวและคิดว่าเป็นรูปแบบในการนำเสนอที่เหมาะสมกว่าการนำเสนอกลวิธีในการรายงานแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียว

การเริ่มเรื่องของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเน้นไปที่การสรุปเรื่องที่เน้นภาพพจน์ผสมผสานกับการเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead โดยหยิบยกเหตุการณ์ในการฆาตกรรมขึ้นมาเป็น Lead และสรุปเรื่องให้กับผู้อ่านได้รับทราบในส่วนของ Lead พร้อมๆ กับการใช้ภาษาที่มีความรุนแรงและเข้าถึงอารมณ์ในเหตุการณ์ เช่น “ตำรวจยกกำลังนับร้อยปิดล้อมบ้านชาวเขาเผ่ามูเซอและไทยใหญ่ บนดอยอ่างขางตอนเช้ามืด แล้วเข้าตรวจค้นจับผู้ต้องหาปล้นยิงหนุ่มนักท่องเที่ยวยาวอสเตรเลียอย่างโหดเหี้ยมแล้วจับแฟนสาวนักศึกษาวิชาสิ่งแวดลอมชาติเดียวกันไปมัดมัดกันข่มขืนยับเยินก่อนเชือดคอเลือดทะเลัก ซิงทรัพย์สินมีค่าหลบหนีไป ผู้ต้องหาถูกนำตัวไปให้เหยื่อสาวกระดุกเหล็กที่รอดตายราวปาฏิหาริย์ชี้ตัวบนโรงพยาบาลที่นอนรักษา ปรากฏว่าชี้ตัวได้ถูกต้องทั้ง 2 คน มือปืนเหี้ยมเป็นเงินฮ้อ วัลรุ่นกับเด็กชายไทยใหญ่อายุ 14 ปี รับสารภาพพร้อมกับพวกที่ยังหลบหนีไปยังหนุ่มนักท่องเที่ยวยาวอสเตรเลียก่อน แล้วจับแฟนสาวข่มขืน เอาทรัพย์สินไปซ่อนในป่า ตำรวจตั้ง 4 ข้อหาฉกรรจ์ กงสุลกิตติมศักดิ์ออสเตรเลียไปสังเวยกรรมทุกชั้นตอน“

ความนำของหนังสือพิมพ์ข่าวสด “ดอยอ่างขางอันตราย 2 คนร้ายปล้นฆ่านักท่องเที่ยวยาวอสเตรเลีย ขณะไปกางเต็นท์พักแรมกัน 2 คนตามประสาหนุ่มสาว ใช้ปืนยิงมูออสที่ตายคาเต็นท์แล้วพยายามปลุกปล้ำข่มขืนแหม่มสาว แต่เหยื่อขัดขืนต่อสู้สุดฤทธิ์เลยถูกฟันด้วยมีดตามใบหน้ากับหัวจนเลือดอาบ ยังโชคดีหนีรอดมาได้ ตำรวจหิ้ว 2 ชาวเขาต้องสงสัยทันควัน แต่เหยื่อสาวดูตัวแล้วยังไม่ใช่ ด้าน ผบช.ภาค 5 ประกาศให้รางวัลนำจับ 2 หมื่น แก่ผู้แจ้งเบาะแสคนร้าย ขณะที่รมต.ปวีณาบินด่วนไปเยี่ยมแหม่มสาวที่ ร.พ.ฝางวันนี้“

จะเห็นได้ว่าลักษณะของการใช้ถ้อยคำภาษาในความนำของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะเน้นการให้ภาพพจน์และสีสันของเหตุการณ์มากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำแบบธรรมดาๆ ไปในการรายงานข่าว ในส่วนของความนำของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจะมีความแตกต่างกันตรงที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเน้นความนำแบบภาพพจน์ผสมผสานกับความนำแบบ Punch Lead มากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่ใช้ความนำแบบภาพพจน์เน้นเหตุการณ์มากกว่าการใช้ความนำแบบใดๆ

การเรียงลำดับเนื้อข่าวเป็นไปตามความสำคัญโดยเรียงตามประเด็นผสมผสานกับการลำดับเหตุการณ์เป็นหลัก หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนี้ใช้วิธีในการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบเดียวกัน โดยการกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญที่สุดของเหตุการณ์ขึ้นมาก่อนว่ามีการฆาตกรรมและข่มขืนนักท่องเที่ยวยาวอสเตรเลีย เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แล้วค่อยเรียงประเด็นจนนำมาสู่การจับผู้ต้องหาได้ในที่สุด ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นการลำดับเรื่องที่เรียงแบบประเด็นความสำคัญนั้น หนังสือพิมพ์ทั้ง

2 ฉบับ ก็ไม่ได้ละเลยการนำเสนอการลำดับเวลาของเหตุการณ์ควบคู่ไปกับการเสนอข่าวนี้ด้วย เพราะเห็นว่านอกจากการเรียงลำดับเนื้อหาข่าวตามประเด็นที่สำคัญที่สุดมาก่อนจะทำให้เรื่องน่าติดตาม ซึ่งถ้าจะเปรียบกับรูปแบบการเขียนข่าวก็คือเรื่องของข่าวแบบปิรามิดหัวตั้ง โดยเน้นความสำคัญไว้อยู่บนสูงสุด ส่วนรายละเอียดปลีกย่อยค่อยๆ บอกลงมา ซึ่งวิธีการนี้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจะทำให้เหตุการณ์น่าสนใจ น่าติดตามมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเรียงลำดับเนื้อหาข่าว จึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดของการรายงานเหตุการณ์นี้ วิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงเป็นวิธีที่เหมาะสมมากกว่าวิธีการเรียงลำดับเนื้อหาข่าวแบบให้ความสำคัญกับประเภทเดียวเป็นหลัก

การจบเรื่องของแต่ละเหตุการณ์ในข่าวที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำเสนอเป็นการจบเรื่องที่มีทิศทางและรูปแบบเดียวกัน คือจบแบบไม่ทิ้งท้ายประเด็นปัญหาของเหตุการณ์ใดๆ ให้กับผู้อ่านได้รับทราบ เนื่องจากว่าการรายงานเหตุการณ์นี้ได้คลี่คลายและพบผู้ต้องหาได้ในที่สุด จึงทำให้รูปแบบในการจบเรื่องที่น่ามาใช้มีลักษณะเหมือนกัน ตรงที่ไม่ได้สร้างทวนหรือปมประเด็นสงสัยไว้ให้กับผู้อ่านได้ขบคิดกับเหตุการณ์นี้เลย หากแต่จบประเด็นของเหตุการณ์นี้ด้วยการจบในรูปแบบที่ธรรมดาของการรายงานข่าวทั่วไป ไม่มีการเพิ่มสีสันหรือปรุงแต่ง รวมถึงเสริมสร้างสิ่งใดนอกเหนือจากความเป็นจริงในเหตุการณ์นั้นเลย

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวที่เลือกนำมาใช้ในการรายงานเหตุการณ์นี้ก็คือ การใช้บุคคลในข่าวที่เป็นทั้งแหล่งข้อมูลชั้นต้นโดยตรงและการเลือกใช้แหล่งข้อมูลในรูปแบบของพยานที่เห็นเหตุการณ์เนื่องจากผู้เสียหายในเหตุการณ์นี้ยังมีชีวิตรอดอยู่ 1 คนคือ นักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลียคือ น.ส. เซอวีร์ แม็คฟาเรน ที่เป็นผู้ตกเป็นข่าวเอง รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ไม่ว่าจะเป็น พยานผู้เห็นเหตุการณ์ ผู้ที่เข้ามาช่วยเหลือนักท่องเที่ยว นายตำรวจหลายๆระดับที่รับผิดชอบคดีนี้ และที่สำคัญยังมีผู้ต้องหาอีกประเภทหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้เป็นบุคคลในข่าวที่มีการเขียนและการรายงานในรูปแบบการเขียนเหมือนตัวละครในนวนิยายที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งการเขียนสร้างมาจากข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง หากแต่กลวิธีในการนำเสนอถึงบุคคลในข่าวมักจะออกมาในรูปแบบนี้เพื่อสร้างความเด่น และความน่าเชื่อถือให้กับผู้อ่านได้เป็นอย่างดีอีกชั้นหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาในรูปของผู้เสียหายเอง หรือพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาได้แสดงออกมาผ่านการรายงานเหตุการณ์ที่มีอยู่ เช่น “ตามคำสารภาพของนายสังข์ทอง ตำรวจจึงนำตัว ด.ช.แก้วมาสอบปากคำอีกคน ด.ช.แก้วยังปากแข็งไม่ยอมรับสารภาพ แต่เมื่อถูกชั้นเชิงสอบสวนของตำรวจอย่าง

หนัก ด.ช.แก้วก็ตกหลุมพรางโพล่งออกมาว่าร่วมอยู่ในเหตุการณ์ด้วย แต่ไม่ได้ข่มขืน น.ส.เชอริรี เพราะทำไม่เป็น และระบุว่านายสังข์ทองข่มขืนน.ส.เชอริรีคนเดียว”

จากการนำเสนอบุคคลในข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจะเห็นได้ว่าเป็นการนำเสนอแบบครอบคลุมบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้เสียหายเอง ตัวของผู้ต้องหา หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ที่มีความสัมพันธ์กันในแง่ของการนำเสนอทั้ง 2 ด้าน ซึ่งถือเป็นจุดเด่นในการให้รายละเอียดของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ทั้ง 2 ด้าน ก็เพราะว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสด และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐต่างก็หาแหล่งข้อมูลและนำมาเสนอในทิศทางเดียวกัน หากแต่จะต่างกันก็ตรงที่บุคคลในข่าวที่มีส่วนเกี่ยวข้องอาจจะถูกหยิบยกหรือนำมาสัมภาษณ์แตกต่างกัน ซึ่งโดยภาพรวมแล้วหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับก็ยังมีการกล่าวถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเหมือนกัน จึงทำให้ข่าวนี้ครบถ้วนในประเด็นของบุคคลในข่าว หากแต่มีการบรรยายหรือการพรรณนาบุคคลในข่าวในรูปแบบของการนำเสนอและการให้รายละเอียดของพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้แตกต่างกันไป แต่ในความเป็นจริงพฤติกรรมที่เขียนออกมาเหล่านั้น ก็เป็นพฤติกรรมของผู้เสียหายหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง แสดงออกมาจริงๆ หากแต่มีลักษณะการนำเสนอหรือการเขียนแบบตัวละครซึ่งแตกต่างกันเท่านั้น โดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับประเมินคุณค่าของผู้กระทำผิดไปในทางลบ อาจเป็นเพราะว่า เหตุการณ์นี้เป็นคดีที่สะเทือนขวัญและต้องการหาผู้กระทำผิดมาให้ได้เร็วที่สุด และเมื่อพบผู้กระทำผิดแล้ว หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจึงได้นำเสนอในลักษณะดังกล่าว

รายละเอียดบทสนทนา

บทสนทนาที่นำมาใช้โดยส่วนมากจะเป็นบทสนทนาที่บอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวมากกว่า เนื่องด้วยการกล่าวถึงบทสนทนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าวโดยตรงจะมีการกล่าวอ้างที่น้อยมากหากแต่มุ่งความสนใจไปที่ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องและของผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อเรื่องๆ นี้ มากกว่าการกล่าวอ้างถึงบทสนทนาของผู้เสียหายในเหตุการณ์หรือของผู้ต้องหาที่ก่อคดีนี้ขึ้นมา หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้มีการประสานการเข้าบทสนทนาทั้ง 2 ประเภทนี้เข้าด้วยกัน เนื่องจากการกล่าวอ้างถึงคำพูดจะทำให้การรายงานเหตุการณ์นั้นๆ มีอรรถรสในการอ่านมากกว่า การไม่ได้กล่าวอ้างบทสนทนาของบุคคลในข่าวเลย เพียงแต่่ววิธีที่นำมาใช้ของหนังสือพิมพ์จะสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันมากกว่าการไม่ได้กล่าวอ้างบทสนทนาใดๆ ลงไปในข่าวเลย

สังเกตได้ว่าบทสนทนาที่นำมาใช้ในการรายงานข่าวจะเป็นการยกประเด็นคำพูดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ขึ้นมาอ้างในข่าว เช่น การอ้างถึงนางปวีณา หงสกุล ว่า “ตอนนี้อาการของ

ผู้ป่วยดีขึ้นตามลำดับ จิตใจของเขาก็เริ่มดีขึ้น พอเห็นหน้าแม่มาเยี่ยมยิ่งทำให้จิตใจที่อยู่ในอาการหวาดผวาเริ่มดีขึ้นเป็นลำดับ แต่แพทย์พบว่ารอยถูกข่มขืนด้วย กำลังเช็คดีเอ็นเออยู่ว่าใครเป็นผู้เป็นของใคร“ รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าว หากแต่คำพูดหรือบทสนทนาของน.ส.เซอร์วีที่ปรากฏในข่าวจะมีน้อยมากหรือแทบไม่มีเลย

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าเรื่องของเหตุการณ์นี้แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ด้วยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการใช้มุมมองในการเล่าแบบวัตถุนิยมมากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดซึ่งมีมุมมองในการเล่าแบบรอบด้าน รอบรู้ไปถึงจิตใจของบุคคลในข่าวจนถึงการบรรยายรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างดีและเป็นไปในทิศทางที่สวนกับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งมีการใช้มุมมองในการเล่าเรื่องแบบวัตถุนิยม ตรงไปตรงมา ไม่มีการใส่สีสันหรือบรรยายให้เห็นภาพพจน์ใดๆ เกิดขึ้น หากแต่ต้องการนำเสนอภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์นี้ว่าเป็นอย่างไรเท่านั้น โดยที่ไม่สวมจิตวิญญาณของผู้เขียนข่าวลงไปในตัวของบุคคลในข่าวเลย ซึ่งมุมมองในการเล่าเหตุการณ์นี้ทำให้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีความแตกต่างกันในเรื่องของมุมมองการเล่า เพราะหากว่ามุมมองในการเล่าเป็นแบบรู้รอบด้านอย่างเช่นหนังสือพิมพ์ข่าวสด โดยภาพรวมความสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นแก่นของหัวข้อ โครงเรื่อง บุคคลในข่าว บทสนทนา ฉากและบรรยากาศก็必将มีความสอดคล้องกันมาก จึงแลดูว่าเหตุการณ์ที่นำมาเสนอผ่านมุมมองการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน จะเป็นการเขียนหรือการบรรยายแบบนวนิยายมากยิ่งขึ้น ซึ่งต่างจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งมีการเขียนรายงานข่าวแบบให้ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์และนำมาเขียนโดยให้ผู้อ่านได้รับรู้แบบตรงไปตรงมาในเหตุการณ์จริงๆ เท่านั้น

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

การให้ความสำคัญและรายละเอียดของฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์ หนังสือพิมพ์ข่าวสดให้ความสำคัญมากกับทุกๆ บรรยากาศที่ต้องการนำเสนอ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่ได้เน้นให้รายละเอียดของฉากหรือบรรยากาศมากเท่าหนังสือพิมพ์ข่าวสด หากเป็นเพียงแต่การกล่าวถึงว่าเรื่องของเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร เท่านั้น เช่น “กรณี 2 คนที่บุกเข้าไปปล้นนักท่องเที่ยวชาวต่างประทศที่มากางเต็นท์พักผ่อนบนพื้นที่ชายหาดอย่างห่างไกล หน่วยจัดการต้นน้ำที่ 10 ม.5 ต.แม่ฮ่องสอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ และใช้อาวุธปืนยิงนายควิน โบล์ค อายุ 23 ปี นักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียเสียชีวิตแล้วลากตัว น.ส.เซอร์วี แม็คฟาเรน อายุ 26 ปี เพื่อนสาวที่มา

ด้วยกันไปผลักดันข่มขืน โดยสำเร็จความใคร่ก่อนใช้ด้ามปืนทาบศีรษะแล้วใช้มีดเขียดคอเพื่อฆ่าปิดปาก แล้วชิงทรัพย์หลบหนีไป“

หนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นการให้รายละเอียดของฉากและบรรยากาศมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เช่น “เมื่อถึงที่เกิดเหตุได้ทราบรายละเอียดว่า เมื่อวันที่ 3 ก.พ. ที่ผ่านมา เวลา 21.00น. ร.ต.ต. วีรยุทธ สายจิตรธรรม ร้อยเวร สภ.อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ประจำหน่วยจัดการต้นน้ำแม่ผะ ว่าได้มีหญิงสาวชาวต่างชาติคนหนึ่งถูกทำร้ายร่างกาย ได้รับบาดเจ็บอาการสาหัส โดยถูกของมีคมฟันเข่าที่บริเวณ ใบหน้า คิ้ว ลำคอและศีรษะด้านหลังเลือดไหลออกอาการสาหัส หนีชมซานมาขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยหม่อมสาวแจ้งต่อมาชื่อ น.ส.เชอรรี่ แม็คฟาเรน อายุ 26 ปี ชาวออสเตรเลีย แจ้งว่าถูกชายจำนวน 2 คน อายุประมาณ 17-18 ปี ทำร้ายร่างกายและพยายามจับข่มขืน กระทำชำเรา จนต่อสู้ขัดขืนจึงถูกทำร้ายแต่ก็หลบหนีออกมาได้ ส่วนเพื่อนชายอีกคนถูกคนร้ายยิงตายบริเวณจุดที่พักกางเต็นท์ บริเวณหุบเขาริมห้วยม.5 ป่าต้นน้ำแม่ผะ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ช่วยเหลือน่าน.ส.เชอรรี่ส่งร.พ.ฝาง เพื่อช่วยเหลือชีวิตแล้วรีบแจ้งให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสภ.อ.ฝางทราบในเวลาต่อมา“

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นความสำคัญของการให้รายละเอียดฉากและบรรยากาศมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งไม่เน้นให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศ แต่ก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องของการบอกให้ทราบว่าเหตุเกิดที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 4 : ชาวนักเรียนเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ

รายละเอียดแก่นของหัวข้อ

นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษา ร.ร.วัดสถิตยชลทาน จำนวน 6 ราย จมน้ำเสียชีวิตขณะเข้าค่ายเนตรนารี จากเรื่องย่อดังกล่าวแก่นของหัวข้ออยู่ที่ความน่าสนใจของเหตุการณ์ นั่นก็คือแก่นของหัวข้อแบบปุถุชนสนใจ+แก่นของหัวข้อความมีเงื่อนไข เนื่องจากการพาดหัวที่เน้นไปในประเด็นดัง กล่าวดังนี้ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐพาดหัวข่าวว่า “ครูพิเรนทร์สั่งนร.ผูกตาเดิน ตกน้ำตายหมู่ 6 ศพ” ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดพาดหัวข่าวว่า “ครูสั่งปิดตา-ลงบ่อจมน้ำ 6 ศพ! นร.หญิงเนตรนารี”

จากเหตุการณ์เด็กนักเรียนจมน้ำตายก็เป็นเรื่อง Human Interest อยู่แล้ว หากแต่ประเด็นของเรื่องอยู่ที่สาเหตุของการเสียชีวิต ด้วยคำสั่งของครูที่คุมไปเข้าค่ายเนตรนารี ส่งผลให้ความมีเงื่อนไขโดดเด่นมากยิ่งขึ้นว่าทำไมเหตุการณ์ถึงเป็นเช่นนี้ ด้วยประเด็นที่กล่าวมา หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ จึงได้นำเสนอเหตุการณ์เช่นนี้ออกมาในลักษณะการผสมผสานแก่นของหัวข้อทั้ง 2 ประเภท เข้าด้วยกัน นั่นคือแก่นของหัวข้อแบบปุถุชนสนใจกับแก่นของหัวข้อประเภทความมีเงื่อนไขเข้าไว้เป็นแก่นของหัวข้อหลักของเหตุการณ์นี้

รายละเอียดโครงเรื่อง

กลวิธีในการนำเสนอเป็นแบบการผสมผสานระหว่างการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องเป็นหลักควบคู่ไปกับกลวิธีการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้กลวิธีนี้เป็นแบบในการรายงานเหตุการณ์ เนื่องจากเทคนิคการเล่าเรื่องที่นิยมมากในนวนิยายจะเหมาะสมและเข้ากับเหตุการณ์ข่าวอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี มากกว่าการรายงานข่าวที่ตรงไปตรงมา เพราะการรายงานข่าวที่ตรงไปตรงมาจะทำให้ข่าวดูจืดชืดและไม่เป็นที่น่าสนใจเท่ากับการใส่สีสัน อารมณ์เข้าไปในเหตุการณ์โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องเป็นองค์ประกอบในการเล่าเรื่องให้เหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์มีความน่าสนใจ

จะเห็นได้ว่ากลวิธีที่นำเสนอในข่าวนี้นั้นหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้กลวิธีประเภทเดียวกัน พร้อมๆกับการนำเสนอแก่นของหัวข้อหลักแบบเดียวกันอีกด้วย ตามที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

การเริ่มเรื่อง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้วิธีการเริ่มเรื่องแบบสรุปความ สรุปเหตุการณ์ โดยใช้ความนำแบบ Punch Lead อย่างเดียว เช่น “โศกนาฏกรรมหมู่ นร.หญิงสังเวชบ่อน้ำ 6 ศพ เหตุเกิดเพราะครูสติแตกพานักเรียนเข้าค่ายร่วมกิจกรรมเดินทางไกล เล่นพิเรนทร์บังคับนักเรียนเอาผ้าผูกตาเดินเกาะแถวตามหลังเป็นพรวน เรียบบ่อน้ำลึก 9 เมตร นักเรียนโชคร้ายสิ้นไหลตกลงไปในบ่อตายหมู่ผู้ยง ท่ามกลางเสียงหวีดลั่นอระงมของเพื่อนร่วมชั้นกว่า 50 คนที่เห็นภาพของเพื่อนถูกบ่อน้ำมรณะกลืนหายไปต่อหน้าต่อตา ผู้ปกครองแค่นยกโขยงแจ้งตำรวจจับครูตัวการ ในขณะที่สมศักดิ์สั่งพันกรารูต ตั้งแต่ครูน้อยยันผู้บริหารของโรงเรียนที่ส่งนักเรียนไปตาย“

จากความนำของข่าวจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้ภาษาที่หนักแน่น รุนแรง โดยใช้การเริ่มเรื่องแบบสรุปเหตุการณ์โดยความนำแบบ Punch Lead ซึ่งจะมีความแรงของภาษาอยู่ในตัวของความนำเพื่อสร้างอารมณ์และความรู้สึกหลังจากการได้อ่านข่าวแล้ว ในส่วนของการเริ่มเรื่องหนังสือพิมพ์ข่าวสดเริ่มเรื่องแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ โดยการเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead + การเริ่มเรื่องแบบเน้นภาพพจน์ที่ใช้เหตุการณ์เป็นหลัก โดยอาศัยภาษาที่ก่อให้เกิดภาพพจน์เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายผสมผสานกับภาษาที่มีความหนักแน่นในตัวเองเป็นตัวสื่อและรายงานเหตุการณ์ให้ผู้อ่านได้รับทราบ ดังเช่นความนำของข่าวตอนหนึ่งว่า “สลดเด็กนร.หญิงจมน้ำตายหมู่ 6 ศพ เผยเป็น ด.ญ.ชั้น ป.3-4 โรงเรียนที่ จ.สงขลา เข้าค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารีและมีกิจกรรมเดินทางไกล ครูชুষังเอาผ้าพันคอปิดตาแล้วให้เดินลงน้ำเพื่อข้ามฝั่ง เด็กทักท้วงว่าน้ำเป็นบ่อลึกกลับทำเฉย แถมสั่งให้เดินลงไปชุด ๆ ละ 8 คน ปิดตาจับเอวลงไป สุดท่ายเด็กก้าวพลาดลงไปในจุดน้ำลึก 8 ซิวิต ว่ายน้ำหนีตายมีเพียง 2 คนที่เปิดผ้าได้จึงว่ายเข้าฝั่ง อีก 6 ว่ายน้ำไร้ทิศทางก่อนที่จะกอดกันจมนตาย เผยครูยื่นบนฝั่งโดยที่ไม่พยายามช่วยเหลือ ผู้ปกครองแห่ขึ้นโรงพักแจ้งความดำเนินคดียกโรงเรียน รมว.ศึกษา ตั้งกรรมการสอบสวนทันที“

การเรียงลำดับเนื้อข่าวนั้น หนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐก็ยังคงใช้รูปแบบเดิมในการเรียงลำดับเนื้อข่าว กล่าวคือ ในส่วนของการให้ความสำคัญเป็นหลักโดยเรียงตามประเด็นความสำคัญ+การเรียงลำดับเนื้อข่าวตามเวลาเป็นหลัก โดยใช้ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนำมาผสมผสานกันในการเรียงลำดับเนื้อข่าวให้มีความผสมกลมกลืนกันทั้งในแง่ของประเด็นความสำคัญเหมือนกับการเขียนข่าวพีรามิดหัวตั้ง ซึ่งจะไว้ความสำคัญสูงสุดอยู่ด้านบนแล้วค่อยๆ อธิบายรายละเอียดหรือส่วนเสริมในข่าวไว้ช่วงตอนท้ายของแต่ละเหตุการณ์ ทำให้การจัดเรียงประเด็นดูเข้าใจง่าย อ่านง่าย ไม่มีการนำเสนอประเด็นที่วกไปวนมา และสามารถทำให้ผู้อ่านจับต้นชนปลายเรื่องราวหรือเหตุการณ์ทั้งหมดได้

การจบเรื่อง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้วิธีการจบเรื่องแบบไม่เหมือนกัน การจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้ายเป็นวิธีที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้ในการจบเรื่อง ส่วนทางด้านหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้วิธีการจบเรื่องแบบการนำเสนอข้อมูลและการนำไปสู่ความสงสัยที่ประเด็นให้ชวนสงสัยจากผู้อ่านให้คิดต่อหลังจากการที่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ข่าวสดแล้ว จุดนี้ทำให้เห็นว่าการจบเรื่องดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะออกมาในรูปแบบของการจบเรื่องแบบนวนิยายมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้วิธีการจบเรื่องแบบข่าวธรรมดามากกว่าการจบเรื่องแบบนวนิยายที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดนิยมนำเสนอ การจบเรื่องนั้นหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้รูปแบบที่แตกต่างกันดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูล เป็นรูปแบบที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำมาเสนอโดยไม่มีการพรรณนาถึงอาภักภักิยาของบุคคลในข่าวเลย โดยจะเป็นการบอกถึงบุคคลในข่าวที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวและเหตุการณ์ที่นำมารายงานได้โดยปราศจากการใส่สีสีสัน ใส่อารมณ์ ใส่ความรู้สึกของผู้สื่อข่าวลงไปในการรายงานข่าวแต่อย่างใด หากแต่หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีวิธีการนำเสนอบุคคลในข่าวทั้งแบบบุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลผสมผสานกับบุคคลในข่าวประเภทพยาน โดยใช้วิธีการเขียนเสมือนบุคคลในข่าวเป็นตัวละครในนวนิยาย ทำให้มองเห็นภาพพฤติกรรมของบุคคลในข่าวที่แสดงออกถึงการสูญเสียชีวิตของเด็กๆ แต่ละคน อีกทั้งยังมีการประณามครูที่เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเด็กนักเรียนเหล่านี้ ออกมาในลักษณะของการชี้ให้เห็นความบกพร่องของครูที่รับผิดชอบในการเข้าค่ายพักแรมครั้งนี้ อีกทั้งยังเขียนข่าวให้ผู้อ่านทราบถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาของครูในลักษณะด้านลบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทั้งนี้จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าบุคคลในข่าวของเหตุการณ์เดียวกันจะขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับว่าต้องการจะนำเสนอออกมาในรูปแบบใดมากกว่าการที่เป็นข่าวเดียวกันแล้วจะต้องนำเสนอเหมือนกันไปในทุกๆ เรื่อง

รายละเอียดบทสนทนา

บทสนทนาที่นำมากล่าวอ้างในเหตุการณ์นี้ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีการใช้บทสนทนาที่แตกต่างกัน ทางด้านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นการใช้บทสนทนาที่บอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบเพียงอย่างเดียว ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสด นอกเหนือจากบทสนทนาที่บอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบแล้วยังมีการกล่าวอ้างบทสนทนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าว ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนของผู้เสียชีวิต ครูที่อยู่ในเหตุการณ์ แต่ในขณะเดียวกันหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่ได้นำเสนอในจุดนี้ เพียงแต่นำเสนอในรูปแบบของ

บทสนทนาของบุคคลหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นอธิบดีกรมสามัญศึกษา
รมต.ศึกษาฯ เกี่ยวกับความคิดเห็นกับเหตุการณ์นี้

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีลักษณะที่แตกต่างกันในส่วน of มุมมองที่เป็น
เป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นมุมมองที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้เป็นมุมมองในการเล่า ส่วนมุมมองแบบรู้รอบ
ด้านหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้เป็นมุมมองในการเล่ามากกว่า ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดนิยมใช้มุมมอง
ในการเล่าแบบรู้รอบด้านเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเหตุการณ์ที่นำเสนอจะเป็นเหตุการณ์เล็กหรือเหตุ
การณ์ใหญ่ก็ตาม หากแต่ว่ามุมมองในการเล่าแบบรู้รอบด้าน หนังสือพิมพ์ข่าวสดก็ยังใช้กลวิธีนี้มา
นำเสนอเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา มุมมองแบบรู้รอบด้านนี้ นอกจากจะหมายถึงการให้สีสันและ
ความรู้สึกของบุคคลในข่าวแล้ว ยังหมายถึงการที่หนังสือพิมพ์พยายามที่จะทำความเข้าใจถึงพฤติ
กรรมและการแสดงออกของบุคคลในข่าวในด้านต่างๆ ในอารมณ์ต่างๆ ของแต่ละเหตุการณ์ เช่น
การแสดงออกซึ่งความโศกเศร้าเสียใจของพ่อแม่ผู้เสียชีวิต หนังสือพิมพ์ข่าวสดก็มีมุมมองในการ
ถ่ายทอดได้เหมือนกับว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดเข้าใจพฤติกรรมของผู้ที่ประสบเหตุเหล่านี้มาก จึงนำ
เสนอออกมามาก ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอมุมมองแบบรู้รอบด้านเลย นอก
จากการนำเสนอแบบมุมมองเดียว คือมุมมองแบบวัตถุประสงค์เท่านั้น

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

หนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐทั้ง 2 ฉบับมีการพรรณนาถึงฉากและ
บรรยากาศของสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียดเพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นถึงสภาพสถานที่เกิดเหตุ มองเห็น
บรรยากาศความโศกเศร้าเสียใจของผู้ที่ประสบเหตุ รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งอากัปกริยา รวม
ถึงบรรยากาศและสถานที่ที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับต้องการนำเสนอในประเด็นปลีกย่อยซึ่งมีส่วน
สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่จะทำให้ข่าวมีการรายงานเหตุการณ์ในแต่ละเรื่องราวมีองค์ประกอบ
ของรายละเอียดเข้ามาช่วย ทำให้ข่าวที่มีความน่าสนใจอยู่ในตัวอยู่แล้วน่าสนใจมากขึ้นกว่าเดิม
เนื่องจากเมื่อผู้อ่านได้อ่านข่าวนี้แล้วจะทำให้รู้สึกคล้ายตามและเหมือนถูกโอบอุ้มหัวใจไปกับลีลา
การบรรยายฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์นี้ เช่น “ที่บริเวณบ่อดินลูกรังบ้านสวนจันทร์ หมู่ 7
บ้านหัวเขา ต.หัวเขาแดง อ.สิงหนคร จึงนำกำลังชุดไปที่เกิดเหตุ พบว่า บ่อมีความกว้างประมาณ
4-5 ไร่ จึงช่วยกันลงค้นหาศพ ปรากฏว่าน้ำในบ่อลึกมากต้องใช้เวลาานานกว่า 4 ชม.จึงมศพขึ้น
มาได้” หรือ การบรรยายฉากในเหตุการณ์ดังนี้ “เพราะตรงจุดนั้นเป็นบ่อลูกรังที่รถแบ็คโฮ ขุดนำดิน

ไปขายโดยชุดลึกถึง 9 เมตร มีเพียงของแ่งที่จอตรดแบ็คโฮ กว้างประมาณ 2-3 เมตร ที่ตื่น เมื่อเด็กเดินลงไป หากพลาดก็จะเป็นน้ำลึกทันที และบ่อลูกรังแห่งนี้ น้ำท่วมจนเต็มดูด้วยตาเปล่าก็จะรู้ว่าน้ำลึก ไม่ทราบว่าคุณทำไปทำไมเพราะจนเดี๋ยวนี้ ดนยังไม่สามารถประสานกับครูได้เลย ไม่ทราบว่าคุณไปไหนหมดแล้ว”

กรณีศึกษาที่ 5 : ชาวตัดคอแม่-ลูกชาวเกาหลี

รายละเอียดแก่นของหัวข้อ

จากพาดหัวข่าว “ฆ่าโหด4ขวบทุบหัวยัดถุง“ ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสด “รัดคอ ด.ช.โสมยัดกระเป่า“ ทำให้เห็นถึงแก่นของหัวข้อที่มีความเหมือนกันของทั้ง 2 ฉบับในเรื่องของแก่นของหัวข้อประเภทความมีเงื่อนงำ เป็นแก่นของหัวข้อหลักผสมผสานกับแก่นของหัวข้อประเภทปลุกุชสนใจซึ่งเป็นแก่นของหัวข้อรองของการนำเสนอเหตุการณ์ดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งจะทำให้ประเด็นความน่าสนใจมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น

เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่กล่าวถึงการฆาตกรรมโหดโดยใช้ถุงครอบหัวมัดดช.วัย 4 – 5 ขวบยัดกระเป่าในแมนชั่นหรูกลางกรุงโดยไม่ทราบว่าเป็นการฆาตกรรมเพื่อต้องการสิ่งใด ทำให้ประเด็นอยู่ที่ว่าความมีเงื่อนงำว่าการฆาตกรรมทำไปเพื่อเหตุผลใด มีความเด่นและความน่าสนใจในเหตุการณ์นี้เป็นอย่างมาก

รายละเอียดโครงเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้น หนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้การนำเสนอข่าวแบบผสมผสานการพรรณนาและการบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ โดยใช้การเขียนแบบนวนิยายพร้อมๆ กับการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาในการนำเสนอสลับกันไปมา และการนำเสนอแบบนี้จะขึ้นอยู่กับประเด็นของเหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับต้องการนำเสนอทั้งในเรื่องของความน่าสนใจของความมีเงื่อนงำในเหตุการณ์รวมถึงความน่าสนใจจากผู้คนในสังคมที่ให้ความสำคัญและอยากรู้ว่าใครคือฆาตกรที่ทำร้ายเด็กชายวัย 4 – 5 ขวบนี้ ซึ่งตั้งแต่การกล่าวถึงเหตุการณ์นี้ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับก็ได้มีกลวิธีในการนำเสนอทั้ง 2 แบบผสมผสานกันไปดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น เนื่องจากการเขียนประเภทใดประเภทหนึ่งนั้นต้องมีความสัมพันธ์กัน หากรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาเพียงอย่างเดียวข่าวก็จะดูธรรมดา และหากใช้วิธีการเล่าเรื่องในข่าว

มากเกินไปก็จะทำให้ข่าวดูเหมือนนวนิยายมากกว่าข่าวที่เป็นการรายงานหรือสะท้อนเหตุการณ์จริงในสังคมปัจจุบันได้ ดังนั้นรูปแบบในการนำเสนอแบบการผสมผสานกันจึงเป็นวิธีที่เหมาะสมและถูกเลือกนำมาใช้ในการรายงานเหตุการณ์นี้

การเริ่มเรื่องใช้วิธีการเริ่มเรื่องแบบความน่าที่เน้นภาพพจน์และเน้นเหตุการณ์ขึ้นมานำเสนอทั้ง 2 ฉบับใช้กลวิธีเดียวกันไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่ใช้ความน่าว่า “ฆาตกรรม สะเทือนขวัญอุช.วัย 4 ขวบเศษตกเป็นเหยื่อสังหารทารุณ ฆาตกรหลุดจากรกจับหัวโขก ทูบตีนิ้วมทั้งร่างก่อนคลุมถุงพลาสติกครอบหัวรัดแน่น 3 ชั้น ยัดศพใส่กระเป๋าเดินทางโยนทิ้งชอกกำแพงรั้วในแมนชั่นหรูกลางกรุง หนูน้อยผิวขาว หน้าตาดคล้ายเด็กเกาหลีและญี่ปุ่น ตำรวจอัดรูปศพออกหาเบาะแสที่ยังมืด ชาวบ้านสงสัยหนูน้อยตกเป็นเหยื่อสาวพี่เลี้ยงเด็ก ขณะที่ตำรวจแตกประเด็นปมคดีโหด เด็กอาจเป็นเหยื่อโจรลักตัวเรียกค่าไถ่ ถูกฆาตกรฆาตก่อนสังหารสุดเหี้ยมเกรียม นำศพมาทิ้งอำพรางในแมนชั่น”

ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดให้ความน่าว่า “ฆ่าโหด ด.ช. โสมยัดกระเป๋า ฆาตกรลงมือเหี้ยม ฆาตกรฆาตก่อนสังหาร เผยมีอายุราว 4 – 5 ขวบ ถูกฆาตกรฆาตก่อนยัดศพใส่กระเป๋าทิ้งในซอย สุขุมวิท 4 ตำรวจยังมึน ไม่รู้ว่าเด็กชายผู้ตายเป็นใคร แต่มั่นใจเป็นเด็กชายชาวต่างชาติว่าเป็นเกาหลีหรือไม่ก็ญี่ปุ่น อาจถูกแก๊งมาเฟียอิทธิพลในย่านเกิดเหตุจับมาเรียกค่าไถ่ หรือไม่ก็จับมาเป็นตัวประกัน แต่ไม่ได้ตั้งใจจึงฆาตกร โดยฆ่าปิดปาก ส่วนสาเหตุที่ไม่มีการแจ้งหายอาจเป็นเพราะพ่อแม่เป็นพวกทำผิดกฎหมายที่ประเทศตัวเอง หรือลักลอบเข้าเมืองมา” ทั้ง 2 ความน่าที่นำมาเป็นตัวอย่างสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการใช้ความน่าที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับต้องการนำเสนอในเรื่องของความน่าแบบสรุปเรื่องในเหตุการณ์โดยใช้ความน่าแบบเน้นภาพพจน์หรือที่เรียกว่า Picture Lead

การเรียงลำดับเนื้อข่าวใช้รูปแบบเรียงลำดับตามความสำคัญของประเด็นและเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนตอนท้ายเรื่องนั้นหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้วิธีการจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้าย เป็นการสรุปประเด็นข่าวหรือจบข่าวแบบห้วนๆ ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีรูปแบบทั้งในเรื่องของการเรียงลำดับเนื้อข่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมากล่าวอ้างถึงในการรายงานเหตุการณ์นี้เป็นบุคคลในข่าวแบบพยาน เนื่องจากบุคคลในข่าวที่เป็นผู้ให้ข้อมูลได้เสียชีวิตลงไปแล้ว นั่นคือเด็ก

ชายชาวเกาหลี ส่วนบุคคลในข่าวที่ยังหลงเหลือสามารถนำมาใช้ในการรายงานข่าวได้ก็คงอยู่ในรูปแบบของพยานของผู้ที่เห็นเหตุการณ์ ตลอดจนตำรวจหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องราวตลอดจนแสดงความคิดเห็นในเหตุการณ์ครั้งนี้ได้ การบรรยายถึงบุคคลในข่าวจึงเป็นไปในลักษณะการเขียนเหมือนตัวละครในนิยายเพื่อให้เห็นอกกับกิริยา ตลอดจนท่าทางการแสดงออกของบุคคลในข่าวซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีทิศทางในการนำเสนอบุคคลในข่าวแนวเดียวกัน คือ บุคคลในข่าวที่เป็นพยานในที่เกิดเหตุ โดยการเขียนบรรยายเหมือนตัวละครมากกว่าการกล่าวอ้างถึงบุคคลในข่าวแบบธรรมดาทั่วไป

รายละเอียดบทสนทนา

รูปแบบบทสนทนาที่บอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบถูกนำมาใช้ในการรายงานเหตุการณ์นี้ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ เนื่องจากบุคคลในข่าวคือเด็กชายชาวเกาหลี ไม่สามารถมีการกล่าวอ้างถึงบทสนทนา หนังสือพิมพ์จึงมีเพียงวิธีเดียวที่ดีที่สุด คือการกล่าวอ้างถึงบทสนทนาของบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว ไม่ว่าจะเป็นตำรวจผู้รับผิดชอบในคดี สถาบันนิติเวช ร.พ.ตำรวจ เข้ามามีส่วนร่วมในการเพิ่มรายละเอียดของบทสนทนา และทำให้ข่าวมีการใส่บทสนทนาลงไปในเหตุการณ์นี้ด้วย จึงทำให้การรายงานข่าวนี้ค่อนข้างจะสมบูรณ์เพราะว่ามีการกล่าวอ้างถึงบทสนทนา ถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์แบบโดยตรงแต่อย่างน้อยหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับก็ได้มีการกล่าวอ้างถึงบทสนทนาจากบุคคลในข่าวและยังนำมาอ้างอิงและใช้ในการรายงานเหตุการณ์นี้ได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้มีการกล่าวถึงบทสนทนาไปในทิศทางเดียวกัน

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าแบบรู้รอบด้านเป็นวิธีที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดนำมาใช้ ส่วนมุมมองในการเล่าแบบวัตถุวิสัย (Objective) เป็นรูปแบบที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐหยิบยกมาใช้ ซึ่งทำให้ทราบว่า มุมมองของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเป็นมุมมองในการเล่าเรื่องที่แตกต่างกัน ในแง่ของการมองภาพรวมของเหตุการณ์ซึ่งหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมองภาพรวมของเหตุการณ์แบบรู้รอบด้านแบบเข้าไปนั่งอยู่ในข่าวมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งมีการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา ซึ่งนักข่าวหรือผู้สื่อข่าวไม่สามารถล่วงรู้ไปถึงจิตใจ รวมถึงสภาพของบุคคลในข่าวที่เขียนแบบตัวละครเท่ากับหนังสือพิมพ์ข่าวสดได้ มุมมองในการเล่าจึงมีลักษณะแตกต่างกันดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

การรายงานเหตุการณ์ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ เกี่ยวกับฉากและบรรยากาศ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดให้ความสำคัญในการให้รายละเอียดของฉากและบรรยากาศมากพอๆ กัน ไม่ว่าจะในเรื่องของการให้รายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ รวมถึงบรรยากาศในที่เกิดเหตุว่าเป็นเช่นใด ซึ่งเป็นตัวสะท้อนให้เห็นว่าการรายงานข่าวอาชญากรรมจะต้องเน้นไปที่ฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี อย่างเช่น การกล่าวถึงรายละเอียดของฉากและบรรยากาศในที่เกิดเหตุดังนี้ “ปรากฏว่าที่หน้าอาคารสราญใจแมนชั่นที่เป็นอาคารที่พักอาศัย สูง 26 ชั้น มีห้องพักประมาณ 1,000 ห้อง ตรงร่องน้ำในซอกระหว่างกำแพงรั้วคอนกรีต ด้านหน้าติดกับโรงขยะภายในบริเวณแมนชั่นพบกระเป๋าดำเดินทางขนาดกว้าง 1 ฟุต ยาว 2 ฟุตเศษ สีดำ ยี่ห้อบูเช่ มีล้อลาก 2 ล้อ ถูกรูดซิปเปิดออกเห็นถุงพลาสติกสำหรับใส่ขยะปิดบังอยู่ภายใน เมื่อเปิดออกพบถุงพลาสติกมีหูหิ้วเป็นถุงสำหรับใส่เสื้อผ้าเพื่อส่งซักแห้ง มีอักษรพิมพ์ติดถุงเป็นภาษาอังกฤษว่า เอ็กซ์เพรสตรายคลีนนิ่ง ลอนดอนรี เหนือแถวอักษรดังกล่าวมีตัวอักษรอังกฤษว่าเอสเอส ในถุงพบศพเด็กชายผิวขาว ผมนดำรองทรง ใบหน้าคล้ายเด็กเกาหลีหรือญี่ปุ่น อายุประมาณ 4 – 5 ขวบ อยู่ในสภาพขาดอวัยวะ จะเห็นได้ว่าตัวอย่างข้างต้นเป็นตัวอย่างที่แสดงถึงการให้รายละเอียดและการบรรยายถึงฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์นั้นๆ

กรณีศึกษาที่ 6 : ข่าวคนขับแท็กซี่ยิง-ชิงทรัพย์ช่างภาพชาวอังกฤษ

รายละเอียดแก่นของหัวข่าว

แก่นของหัวข่าวที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้เป็นประเด็นหลักในการรายงานข่าวนี้คือ แก่นของหัวข่าวประเภทบุชชนสนใจผสมผสานกับแก่นของหัวข่าวประเภทความมีเงื่อนงำ ซึ่งจะสังเกตได้จาก การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับดังนี้ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ พาดหัวข่าวว่า “ระบุนุ หัวเกรียน จ๋อยิงฝรั่งช่างภาพอังกฤษ” ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสด พาดหัวข่าวว่า “แท็กซี่ใจร” จ๋อยิงฝรั่งช่างภาพ “ทีวีปารีส” จากการนำวิเคราะห์พาดหัวข่าวทำให้ทราบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีแก่นของหัวข่าวในแบบดังกล่าวและพร้อมที่จะนำเสนอในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตามแก่นของหัวข่าวที่ผสมผสานระหว่างแก่นของหัวข่าวประเภทบุชชนสนใจกับแก่นของหัวข่าวประเภทความมีเงื่อนงำ จะเห็นได้ว่าแก่นของหัวข่าวที่นำมาใช้นั้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีความเห็นที่สอดคล้อง และนำเสนอไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องของแก่นของหัวข่าว

รายละเอียดโครงเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอแบบตรงไปตรงมา ถูกนำมาใช้ในการรายงานเหตุการณ์ดังกล่าว โดยที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นผู้นำมาใช้ในการรายงานข่าว ทางด้านหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้กลวิธีการนำเสนอแบบใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques) มาใช้ในการรายงานข่าวดังกล่าว ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับ เรื่องคนร้ายร่วมกับไซเฟอร์แท็กซีมีเตอร์สี่เขียว เหลือง เข้าไปหลอกผู้โดยสารชาวต่างประเทศที่มีอาชีพเป็นนักข่าวและช่างภาพของสำนักข่าวอังกฤษภายในสนามบินดอนเมืองเพื่อชิงทรัพย์และทำร้ายร่างกาย จะเห็นได้ว่าแม้จะเป็นเหตุการณ์เดียวกัน แต่กลวิธีการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับก็มีรูปแบบในการนำเสนอที่แตกต่างกันด้วย

การเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์ เป็นความนำที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำมาใช้ในการรายงานข่าว ซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่เลือกใช้ความนำแบบเน้นภาพพจน์ผสมผสานกับความนำแบบใช้ถ้อยคำที่หนักแน่น รุนแรง ได้อารมณ์อย่างความนำแบบ Punch Lead ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่ได้นำเสนอในจุดดังกล่าว เช่น ความนำของหนังสือพิมพ์ข่าวสด “ระดมไล่ล่า “แท็กซีโจร” ลวงฝรั่งช่างภาพสารคดีโทรทัศน์ปารีส ไปชิงทรัพย์อุกฤษณ์ถ่ายภาพมูลค่านับล้านลอยนวล เยื่อขัดขึ้น ถูกยิงบาดเจ็บสาหัส เผยเหยื่อชาวอังกฤษนั่งเครื่องบินมาจากกรุงปารีส จะมาพักแวะนอนที่บ้านเพื่อนคนไทยย่านปทุมธานี ก่อนบินไปถ่ายสารคดีต่อที่ประเทศลาว โชคดีดีเรียกแท็กซีจากดอนเมืองให้ไปส่ง ไซเฟอร์โดนแหวะรับเพื่อนอีกคนที่กลางทาง แล้วขับพาเข้าซอยเปลี่ยวซึกปีนจี๊หัว เยื่อขัดขึ้น-ฮึดสู้เลยโดยรัยยิง 3 นัดซ้อนปางตาย แต่เหยื่อกัดฟันเปิดประตูกึ่งตัวหนีลงจากรถทิ้งเลือดท่วมตัวเข้าไปขอความช่วยเหลือจากซูเปอร์มาร์เก็ตในปั้มน้ำมันริมถนนพาส่ง ร.พ. ด้านการทำฯ เผยมิใช่แท็กซีข้างใน เป็นแท็กซีข้างนอกซึกแซกแฝงตัวเข้าไปหากิน รองผ.ตร. “พรศักดิ์ ดุรงค์วิบูลย์” เรียกประชุมระดมกำลัง ทั้งกองปราบฯ-ตร.ท่องเที่ยว-ท่องเที่ยว-ท่องเที่ยว”

การเรียงลำดับเนื้อข่าวเป็นแบบตามความสำคัญของประเด็นเป็นวิธีที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ โดยที่มีการเรียงลำดับเรื่องตามความสำคัญพร้อมกับการนำเสนอเนื้อเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย เนื่องจากว่าประเด็นที่ถูกนำเสนอจะค่อยๆ ไล่จากประเด็นที่สำคัญมากที่สุดไปสู่ประเด็นที่สำคัญน้อยที่สุดตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับต้องการที่จะให้ผู้อ่านได้อ่านข่าว และรับทราบว่าประเด็นไหนสำคัญกว่าจึงหยิบมานำเสนอก่อน ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับก็ได้มีการนำเสนอในส่วนของการเรียงลำดับเนื้อข่าวคล้าย ๆ กัน

การจบเรื่อง หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้ใช้รูปแบบของการจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้ายข้อมูลใดๆ ให้ชวนสงสัย หรือนำติดตาม ทั้ง 2 ฉบับเห็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกันในส่วนของการจบเรื่องคือ ไม่ต้องการที่จะนำเสนอข้อมูลของเหตุการณ์ไว้ในตอนจบจึงได้แต่เพียงจบเหตุการณ์แบบธรรมดาๆ เท่านั้น เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้จบเรื่องในข่าวว่าเกี่ยวกับเพื่อนสนิทชาวไทยของผู้เสียหายในเรื่อง คือ “ด้านนางสมบุรณ์ พวงดอกไม้ อายุ 40 ปี เพื่อนคนไทยซึ่งเฝ้าดูอาการอย่างใกล้ชิด กล่าวว่า นายปีเตอร์เป็นคนอังกฤษแต่ไปใช้ชีวิตในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสกับภรรยาชาวลาว โดยเปิดบริษัททำสารคดีเกี่ยวกับเรื่องศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว โดยนายปีเตอร์จะมาเมืองไทยปีละครั้ง และครั้งนี้ก็จะเดินทางต่อไปประเทศลาว เท่าที่พูดคุยกันเขาก็ไม่ได้ตั้งใจ เพราะเขาเป็นคนมีจิตใจดี ให้อภัยและเข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้น ขณะที่นายปีเตอร์เองก็กล่าวกับผู้สื่อข่าวอย่างอารมณ์ดีเป็นภาษาลาวว่า “คนขับแท็กซี่สองคนยิงข้อย แต่บ่เป็นหยั่ง”

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวที่นำมาใช้ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นแบบบุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียวไม่ว่าจะเป็น ผู้ได้รับบาดเจ็บ นายปีเตอร์ พล.ต.อ.พรศักดิ์ คุ้มขวัญ รอง ผบ.ตร. นางปวีณา หงสกุล รมช. พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก ผบ.ตร.รวมถึง พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรีและรมว.มหาดไทย โดยไม่มีการเขียนแบบบรรยายเหมือนตัวละครเหมือนหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่มีบุคคลในข่าวแบบให้ข้อมูลเหมือนกัน แต่มีการพรรณนาหรือบรรยายถึงบุคคลในข่าวเหมือนตัวละคร ให้สีสังขรณ์ถึงการบรรยายรายละเอียดของพฤติกรรมที่แสดงออกผู้ต้องสงสัยว่า”ตอนขึ้นไปนั่งบนรถแท็กซี่ ฝรั่งเศสทำที่ไม่ไว้ใจผมและพยายามหันมามองตลอดเวลา ผมเลยดึงเสื้อขึ้นมาคลุมศีรษะ ไม่ให้ฝรั่งเศสจำหน้าได้ ตอนนั้นรถผ่านซอยเปลี่ยว ๆ ฝรั่งเศสพยายามเปิดประตูหนี แต่เปิดไม่ออก นายพันธุพงษ์จึงโยนปืนให้ผมและสั่งให้ยิง แต่ผมไม่กล้ายิง นายพันธุพงษ์เลยจอดรถข้างทาง วิ่งลงจากรถคว่ำป็นจากผม และกระหน่ำยิงใส่ฝรั่งเศส 3 นัดซ้อน ฝรั่งเศสคนดังกล่าวก็กระเสือกกระสนวิ่งไปที่หน้าปากซอย นายพันธุพงษ์ก็บอกว่าผิดแผนแล้ว ให้รีบหลบหนีไป โดยส่งผมขึ้นรถเมล์กลับบ้าน ส่วนของกลางทั้งหมดนายพันธุพงษ์เอาไปหมด กระทั่งมาโดนตำรวจจับในที่สุด” นายวิทยา ให้การ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นการประเมินของคุณค่าของผู้ก่อคดีในทางลบ จะเป็นตัวร้ายเหมือนในนวนิยายมากกว่าการพรรณนาในส่วนดีซึ่งไม่มีเลยในข่าวนี

รายละเอียดบทสนทนา

บทสนทนาที่นำมาใช้ในการรายงานเหตุการณ์นี้ มีทั้งบทสนทนาที่บอกผ่านบุคคลในข่าว รวมถึงบอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวเอง หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับที่การนำเสนอในเรื่องของบทสนทนาที่เหมือนกัน ในแง่ของการนำเสนอ ส่วนการกล่าวอ้างถึงคำพูดก็คล้ายๆกัน แต่หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีลูกเล่นในการนำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในการนำเสนอบทสนทนาหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีการอ้างคำพูดและสามารถที่จะถ่ายทอดอารมณ์ของคำพูดได้เป็นอย่างดี มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่มีการถ่ายทอดอารมณ์ของบทสนทนาที่ค่อนข้างธรรมดา เรียบง่าย ไม่หวือหวาเท่ากับหนังสือพิมพ์ข่าวสด ทั้งๆ ที่เป็นกรกล่าวอ้างคำพูดในลักษณะเดียวกัน

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าเรื่องที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้เหมือนกัน ในเรื่องของใช้มุมมองแบบ วัตถุประสงค์ (Objective) ซึ่งในการรายงานเหตุการณ์นี้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับไม่มีการใช้มุมมองในการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้านเลย ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ที่ด้วยตัวเหตุการณ์มีประเด็นที่หนังสือพิมพ์ต้องการที่จะนำเสนอเพียงเท่านั้น เพราะว่ามุมมองในการเล่าก็ถือว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง อีกทั้งเหตุการณ์นี้ก็เป็นเรื่องใหญ่ ที่สำคัญ คนในสังคมกำลังสนใจเป็นอย่างยิ่ง หากแต่ว่าการนำเสนอมุมมองในการเล่าเรื่อง ทั้ง 2 ฉบับเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ การนำเสนอแบบวัตถุประสงค์ เพราะโดยภาพรวมของการรายงานข่าวนี้ ไม่มีการใส่สีส้ม ใส่ความคิดเห็น ตลอดจนจนของการใส่ภาพพจน์ลงไปปนกับข้อมูล ข้อเท็จจริงที่ได้ในเรื่องของการนำเสนอเนื้อหาข่าวเลยก็ว่าได้

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด ต่างก็มีการแสดงถึงฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์นี้ได้อย่างละเอียดในแง่ของการเสนอบรรยากาศในที่เกิดเหตุ ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์มาก เพราะถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการที่จะทำให้การรายงานข่าวอาชญากรรมดูมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น ไม่แห้งแล้งเหมือนกับการรายงานข่าวหรือเหตุการณ์ที่ไม่เน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์ในเรื่องแต่อย่างใด เช่น “ที่เกิดเหตุพบเพียงรอยเลือดเป็นทางยาวถึงหน้าร้านมินิมาร์ท ภายในปีมดังกล่าว ส่วนคนเจ็บถูกนำส่งโรงพยาบาลเอกปทุม จึงรอดไปสอบสวนที่ ร.พ.ดังกล่าว ทราบว่าคนเจ็บชื่อ

นายปีเตอร์ อลัน ริเวอร์มอร์ อายุ 58ปี ชาวอังกฤษ ผู้จัดการบริษัท โอเรียนท์ฟิล์ม โปรดักชั่น จำกัด ตั้งอยู่ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ถูกคนร้ายใช้อาวุธปืนขนาด .38 จ้อยิงที่ชายโครงด้านขวา 2 นัด กระสุนทะลุปอด ไปตุงชายโครงด้านซ้าย และที่แขนขวาอีก 1 นัด อาการสาหัส ต้องนำเข้าห้องผ่าตัดด่วน แต่เนื่องจากทางโรงพยาบาลมีเครื่องมือในการผ่าตัดไม่เพียงพอ จึงย้ายไปรักษาที่โรงพยาบาลปิยะเวท พระราม 9 ในช่วงเช้ามีดวันเดียวกัน” ซึ่งจากตัวอย่างข้างต้น จะทำให้เห็นว่ลักษณะของการให้รายละเอียดของฉากและบรรยากาศที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดนำเสนอ นั้น จะเห็นภาพพจน์ในเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 7 : ข่าวฆาตกรรมเสียเจ้าของโรงไม้และครอบครัว 5 ศพ

รายละเอียดแก่นของหัวข้อ

“ถูกคลุมหัว ฆ่ายกครัวสยอง 5 ศพ ผงะลูกกอดศพ 3 วัน” คือพาดหัวข่าวใหญ่ของหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่มุ่งประเด็นหลักแก่นของหัวข้อ คือแก่นของหัวข้อประเภทบุชชนสนใจผสมผสานกับแก่นของหัวข้อประเภทความมีเงื่อนงำ ซึ่งคล้ายๆกับการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่มีการพาดหัวข่าวว่า “5ศพ รวด ฆ่าโหดล้างครีวสุดสยอง” ที่มุ่งประเด็นที่มีแก่นของหัวข้อประเภทบุชชนสนใจมากกว่าแก่นของหัวข้อประเภทอื่น ๆ

ข่าวนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับเรื่อง การฆาตกรรม 5 ศพโดยผู้เสียชีวิตเป็นเจ้าของโรงไม้แปรรูป เมียหลวง เมียน้อย เพื่อนผู้เสียชีวิต และลูกชายวัย 3 ขวบ และมีผู้รอดชีวิตมา 1 คน เป็นเด็กชายวัย 5 ขวบ จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะเป็นเหตุการณ์เดียวกัน แต่วิธีการนำเสนอหรือหยิบยกประเด็นของแก่นของหัวข่าวนำเสนอ ก็ยังมีรูปแบบที่แตกต่างกันด้วย ตามที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น แต่โดยภาพรวมแล้ว หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำเสนอในเรื่องของบุชชนสนใจแต่ หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีข้อแตกต่างอยู่ที่ การเพิ่มแก่นของหัวข้อประเภทปมความขัดแย้งในเหตุการณ์มาใช้ในการพาดหัวข่าวและเป็นจุดขายของเหตุการณ์นี้ก็ได้ ซึ่งจะได้เปรียบหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในแง่ของการขายประเด็นข่าวที่มีมากกว่าความเป็นแก่นของหัวข้อประเภทบุชชนสนใจ

รายละเอียดโครงเรื่อง

เทคนิคการเล่าเรื่อง คือกลวิธีในการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งได้ใช้การพรรณนาและการเขียนแบบมีการวางทั้งโครงเรื่อง บุคคลในข่าว รวมถึงฉากและบรรยากาศได้สัมพันธ์และมีความต่อเนื่องกัน ทำให้เพิ่มอรรถรสของเหตุการณ์นี้เพิ่มมากยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีกลวิธีในการนำเสนอที่เหมือนกัน และในส่วนของกรเริ่มเรื่อง หรือความนำของเรื่องนั้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับก็ได้ใช้ความนำประเภทเดียวกัน คือความนำแบบสรุปเรื่อง (Summary Lead) ที่เน้นภาพพจน์ในเหตุการณ์ มาเป็นความนำของเหตุการณ์นี้เช่น ความนำของหนังสือพิมพ์ข่าวสด

“ฆ่าล้างครีว 5 ศพ สยองกลางกรุง เผยพบเสียโรงไม้แปรรูปถูกคนร้ายบุกฆ่าอย่างเหี้ยมโหด พร้อมด้วยเมียหลวง เมียน้อย ลูกชายวัย 3 ขวบและเพื่อนรวมเป็น 5 ศพ ระบุคนร้ายไม่ต่ำกว่า

3 คน บุคเข้าไปในบ้าน จับมัดมือมัดเท้าแล้วเอาถุงพลาสติกคลุมหัวใช้เทปกาวรัดจนขาดใจตาย อนาคต ทิ้งศพเรียงรายไว้ในห้องต่าง ๆ ของบ้าน ผงะเมียน้อยตั้งครรภ์แก่ 8 เดือน แต่ก็มีเด็กรอดชีวิต ปาฏิหาริย์ 1 คน เป็นลูกชายเสียวัย 5 ขวบ เพราะสลบไปจนคนร้ายคิดว่าตายแล้ว เผยหนูน้อยไร้เดียงสา นั่งกอดศพแม่นาน 3 วัน กินนมกับยาสีฟันประทังชีวิต พอได้ยินเสียงรถไอติมวิ่งออกมาซื้อกินตามประสาเด็ก แต่ไม่มีเงินจ่าย คนข้างบ้านมาถามถึงรู้ว่า พ่อแม่ตายไปหมดแล้ว ตร.ตรวจสอบภายในบ้าน พบตุ๊กหรือคั่นข้าวของกระจ่าย มีเอกสารคล้ายโฉนดถูกเผาทิ้งไว้ในเตา สงสัยโดนปล้นฆ่าชิงทรัพย์ หรือไม่ก็ทวงหนี้ ฟุ้งเป้าฝีมือแก๊งมั่งกรจีนเพราะลงมืออย่างเหี้ยมโหด ไม่เว้นแม้ผู้หญิงเด็ก”

การเรียงลำดับเนื้อข่าวหรือตัวเนื้อหาของข่าวนั้นเป็นแบบผสมผสานระหว่างการเรียงตามประเด็นที่สำคัญและเรียงตามแบบลำดับเวลาในเหตุการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย อีกทั้งในส่วนของผู้เขียนเองก็จะง่ายต่อการเขียนเช่นกัน เนื่องจากเป็นการเขียนที่เรียงลำดับจากความสำคัญมากที่สุด ไล่ลำดับลงมาจนถึงความสำคัญน้อยสุดตามลำดับของเหตุการณ์ อีกทั้งยังมีการประสานเรื่องตามลำดับของเวลาเข้ามาด้วย ทำให้เหตุการณ์นี้มีความน่าเชื่อถือ และเสนอได้อย่างกระชับและได้ใจความต่อผู้อ่านมากที่สุด ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้การเรียงลำดับเนื้อข่าวในลักษณะเดียวกัน

การจบเรื่องแบบชวนสงสัย เป็นวิธีการจบเรื่องที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ในการจบเรื่อง เนื่องจากประเด็นของข่าวนี้หนังสือพิมพ์ยังไม่ต้องการที่จะเสนอในส่วนของการจบเรื่อง เนื่องจากเหตุการณ์นี้ยังไม่มีความชัดเจน หรือจับตัวคนร้ายมาลงโทษตามกฎหมายได้ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจึงได้มีการจบเรื่องแบบทิ้งประเด็นให้ชวนสงสัย ทั้ง 2 ฉบับนำเสนอวิธีการจบเรื่องที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างในส่วนของการจบเรื่อง เช่น การจบเรื่องของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

“ข่าวแจ้งว่า ทีมสืบสวนของนครบาลได้ประสานงานกับทีมสืบสวนของกองปราบฯและตำรวจ ตม. ออกติดตามล่านายเจียง ชิ ยอง ผู้ต้องสงสัยรายนี้อย่างเร่งด่วน โดยมีการตรวจสอบด่าน ตม. ที่สนามบินดอนเมืองแล้วพบว่านายเจียง ชิ ยอง ยังไม่ได้เดินทางออกนอกประเทศไทย คาดว่ายังกบดานอยู่ในกทม. ขณะเดียวกัน พนักงานสอบสวนพยายามสอบปากคำ ด.ช.ฐานกร เหลือหนูน้อยถึงเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุอย่างละเอียด ซึ่งหนูน้อยสามารถจำเหตุการณ์ที่คนร้ายลงมือสังหารพ่อ แม่และน้องชายได้อย่างแม่นยำ และยังจำหน้าคนร้ายที่ลงมือได้ด้วย โดยพนักงานสอบสวนตรวจสอบหารูปถ่ายของนายเจียง ชิ ยอง มาให้ ด.ช.ฐานกรดูว่าเป็นคนร้ายที่ร่วมแก๊งสังหารโหดครั้งนี้หรือไม่”

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ในการรายงานข่าว คือบุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลโดยที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการนำเสนอในลักษณะการให้รายละเอียดของพฤติกรรมของบุคคลในข่าว นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดยังใช้รูปแบบบุคคลในข่าวประเภทพยานมานำเสนอควบคู่ไปกับการนำเสนอบุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูล

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีแนวโน้มในการนำเสนอถึงบุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลเป็นหลักในการรายงานข่าวอาชญากรรมมากกว่าบุคคลในข่าวประเภทอื่นๆ และการนำเสนอถึงบุคคลในข่าวประเภทพยาน หนังสือพิมพ์ข่าวสดก็มีการนำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ดังเช่นตัวอย่างที่กล่าวถึงบุคคลในข่าวว่า “จากการสอบสวนด.ช.ฐานกรซึ่งเป็นลูกชายคนโตของนางอาณา ให้การอย่างไร้เดียงสาว่า ช่วงที่คนร้ายบุกเข้ามาในบ้าน ตนก็อยู่ในห้องเดียวกับแม่และน้องชาย ซึ่งคนร้ายจับตนคลุมด้วยถุงดำแต่ตนแค่สลบไป เมื่อฟื้นมาอีกทีก็พบว่าทุกคนตายหมดแล้ว จึงไปเก็บนมกล่องและยาสีฟันมากินเพื่อประทังชีวิต กระทั่งช่วงบ่ายวันนี้ได้ยินเสียงรถไอศกรีมวอลล์ขับมาขายจึงออกไปซื้อแต่ไม่มีเงิน คนขายจึงไม่ยอมขายให้ กระทั่งมีผู้ใหญ่เข้ามาสอบถามจึงรู้เรื่องทั้งหมด”

จากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการอ้างถึงพฤติกรรมของบุคคลในข่าวเช่นด.ช.ฐานกร แต่ได้มีการใส่รายละเอียดในคำพูดของเด็กคนนี้เกินกว่าเด็กชายวัย 5 ขวบธรรมดาจะกล่าวได้ ซึ่งเป็นวิธีที่จำทำให้ข่าวดูน่าสนใจ และที่สำคัญหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับบรรยายถึงบุคคลในข่าวโดยเน้นไปที่ความไร้เดียงสาของเด็กชายในที่เกิดเหตุ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความน่าสงสาร และความน่าเห็นใจของผู้ที่ประสบเหตุ พร้อมๆกับการนำเสนอพฤติกรรมที่แสดงออกมาของผู้ก่อเหตุ ในลักษณะของรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

รายละเอียดบทสนทนา

บทสนทนาที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ ส่วนใหญ่จะเป็นบทสนทนาแบบบอกผ่านบุคคลที่ล้อมบุคคลในข่าวมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นคำพูดของเพื่อนบ้าน คำพูดของน้องชายผู้เสียชีวิต รวมถึงนายตำรวจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีนี้ ส่วนที่พบความแตกต่างจากการนำเสนอบทสนทนาในการรายงานเหตุการณ์นี้จะแตกต่างตรงที่ หนังสือพิมพ์ข่าวสดได้ใช้บทสนทนาของบุคคลในข่าวโดยตรง คือเด็กชายวัย 5 ขวบที่รอดชีวิตออกมา ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่ได้นำเสนอในจุดนี้ ทำให้

หนังสือพิมพ์ข่าวสดแลดูว่ามีการเสนอบทสนทนาที่มากกว่ารวมถึงการเจาะลึกเหตุการณ์ แต่ถ้าเปรียบเทียบการนำเสนอข่าวนี้แล้ว จะพบว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นการเขียนตลอดจนการนำเสนอโครงเรื่อง บทสนทนา และอื่นๆ ไปในแนวการเขียนแบบนวนิยายมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งนำเสนอแบบบอกข้อมูลข้อเท็จจริงในการนำเสนอมากกว่าที่จะใส่สีสันและอารมณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าเรื่องที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้เหมือนกัน ในเรื่องของใช้มุมมองแบบวัตถุดิบ (Objective) ซึ่งในการรายงานเหตุการณ์นี้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับไม่มีการใช้มุมมองในการเล่าแบบรู้รอบด้านเลย ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ที่ด้วยตัวเหตุการณ์มีประเด็นที่หนังสือพิมพ์ต้องการที่จะนำเสนอเพียงเท่านั้น เพราะว่ามุมมองในการเล่าก็ถือว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง อีกทั้งเหตุการณ์นี้ก็เป็นเรื่องใหญ่ ที่สำคัญ คนในสังคมกำลังสนใจเป็นอย่างยิ่ง หากแต่ว่าการนำเสนอมุมมองในการเล่าเรื่อง ทั้ง 2 ฉบับเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ การนำเสนอแบบวัตถุดิบ เพราะโดยภาพรวมของการรายงานข่าวนี้ ไม่มีการใส่สีสัน ใส่ความคิดเห็น ตลอดจนของการใส่ภาพพจน์ลงไปปนกับข้อมูล ข้อเท็จจริงที่ได้ในเรื่องของการนำเสนอเนื้อหาข่าวเลยก็ว่าได้

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

การบอกถึงรายละเอียดของฉากและบรรยากาศในเหตุการณ์นี้ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่ของสถานที่เกิดเหตุรวมถึงบรรยากาศโดยรวมของเหตุการณ์ทั้งหมด โดยนำเสนอผ่านการใช้ภาษาซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจริงๆ ได้ จากการพรรณนารายละเอียดของฉากและบรรยากาศดังเช่นหนังสือพิมพ์ข่าวสด

“เมื่อเดินทางไปถึง พบไทยมุงจำนวนมากกำลังยืนดูเหตุการณ์อย่างเนืองแน่นโดยมีเด็กชายซึ่งหนีรอดออกมาได้ 1 คน ทราบชื่อภายหลังชื่อ ด.ช.สุวานกร หารบรยอง อายุ 5 ปี ยีรอกเจ้าหน้าที่ยืนในสภาพอิดโรยและบอบช้ำไปทั้งตัว โดยที่เกิดเหตุเป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น ตั้งอยู่บนเนื้อที่ประมาณ 50 ตารางวา ที่บริเวณรั้วหน้าบ้านมีหนังสือพิมพ์แบบจีนจำนวน 2 ฉบับและมีจดหมายที่ไม่ได้ส่งมาทางไปรษณีย์เสียไว้ที่รั้วอยู่ 1 ฉบับ เจ้าหน้าที่จึงเก็บไว้เป็นหลักฐาน จากนั้นเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบในบ้านหลังดังกล่าว พบว่าไฟภายในบ้านเปิดทิ้งไว้ทุกดวงแล้วเปิดแอร์ทิ้งไว้จนเย็นฉ่ำ เมื่อเข้าตรวจสอบภายในชั้นล่างก็ถึงกับผงะเมื่อได้กลิ่นศพเหม็นเน่าคลุ้งไปทั่ว” และหลัง

จากการอ่านข่าวนี้แล้วก็จะพบว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นการให้รายละเอียดของบรรยากาศในเหตุการณ์นี้เป็นอย่างมาก

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐก็ล้วนให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ข่าวสด เช่น “จากการตรวจที่เกิดเหตุอย่างละเอียดยังพบว่าที่ใต้รับแขกชั้นล่างยังมีเตียงโมเฟอร์จำนวน 6 ชั้นที่ห้องคานอยู่ รวมกับแก้วน้ำอีก 5 ใบ นอกจากนั้นยังมีร่องรอยการต่อสู้เป็นคราบเลือดแห้งกรัง และสภาพของการรื้อค้นข้าวของกระจัดกระจายไปทั่ว ขณะที่ด้านหลังตัวบ้านเจ้าหน้าทีพบถุงกระดาษห้างเซ็นทรัลสีแดง ภายในมีเชือกไนลอนสีเขียวจำนวน 1 มัด และเทปขาว 2 ม้วน ซุกซ่อนเอาไว้ โดยมีพ่อนเหล็กยาวประมาณ 2 ฟุต เบื้องหลังอีก 2 พ่อน ซึ่งคาดว่าฆาตกรใช้เป็นเครื่องมือฆ่าหมู่อุกทั้งไว้ใกล้กัน จึงรวบรวมไว้เป็นหลักฐาน” หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศในที่เกิดเหตุดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 8 : ชาวฆาตกรรมเจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว

รายละเอียดแก่นของหัวข้อ

แก่นของหัวข้อที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำมาใช้จะเป็นแก่นของหัวข้อประเภทบุคลิกชนสนใจ ผสมผสานกับแก่นของหัวข้อประเภทความมีเงื่อนงำ ซึ่งจะสังเกตจากการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่ว่า “มัดมือมัดเท้าทุบโหดฆ่าสมภารดัง” ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีการพาดหัวข่าวว่า “บุกฆ่าเจ้าอาวาสวัดป่าเผือกชิงเงิน-พระเครื่อง” ซึ่งเน้นในเรื่องของบุคลิกชนสนใจมากกว่าความมีเงื่อนงำ ทางด้านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐต้องการนำเสนอในการพาดหัวข่าวว่าเหตุใดถึงต้องมีการมัดมือมัดเท้า ทุบ แล้วค่อยฆ่าเจ้าอาวาสวัดดังกล่าว และนำมาซึ่งความสนใจหรือสร้างความเด่นให้กับพาดหัวข่าวเพื่อที่จะให้ผู้อ่านติดตามอ่านข่าวได้ ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดก็เน้นเพียงแต่ว่าความน่าสนใจของเหตุการณ์เท่านั้นมากกว่าการที่จะเสนอประเด็นอื่นๆ เข้ามาเสริม

รายละเอียดโครงเรื่อง

หนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นใช้กลวิธีในการนำเสนอแบบการเล่าเรื่องมากกว่าการที่จะใช้กลวิธีแบบการรายงานตรงไปตรงมาอย่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ได้ใช้กลวิธีในการนำเสนอที่แตกต่างกัน เริ่มจากการเริ่มเรื่องของเหตุการณ์ที่นำเสนอซึ่งเป็นแบบความน่าข่าว โดยเน้นไปที่ภาพพจน์ของเหตุการณ์เป็นหลักโดยไม่มีการเสริมหรือสรุปเรื่องโดยใช้สีสันใดๆ จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับดังเช่นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้กล่าวถึงความน่าว่า “เดนนรกฆ่าโหดเจ้าอาวาสชาววัดกิ่งแก้ว บุกเข้าไปในกุฏิจับมัดมือโพล่หลังด้วยผ้ารัดประคด และมัดเท้าสองข้างแน่นหนาก่อนใช้ของแข็งทุบหัวมรณภาพ แล้วช่วยกันค้นทรัพย์สิน ทุบประตูกระจกห้องไวยวัจกร งดลิ้นชักโต๊ะทำงานค้นเงินสดไปได้ 7 หมื่นบาท กับเงินในตู้บริจาค ตำรวจสงสัยฆาตกรเหยี่ยมต้องเป็นคนรู้จักกับเจ้าอาวาสจึงต้องฆ่าปิดปาก จับผู้ต้องสงสัยได้ 1 คน มีบาดแผลหลังมือและผ้าขาวม้าเปื้อนเลือด เคยทำงานอยู่ที่วัดสวนแก้วแล้วถูกไล่ออกมาแต่ผู้ต้องสงสัยยังไม่ยอมรับสารภาพ” ซึ่งหนังสือพิมพ์ข่าวสดก็ได้นำเสนอในทำนองเดียวกันว่า “ฆาตกรใจบาปบุกฆ่าเจ้าอาวาสวัดหลวงปู่เผือกดับสยของคาถากุฏิ แล้วชิงเงินสด-พระเครื่องต่างๆ หลบหนี เผยใจจากนรกปฏิบัติการอุกจากกลางดึก ทุบหัวขณะเจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว บางพลี จำวัดอยู่เพียงลำพัง ตำรวจตรวจสอบสวนพบว่าของโดนหรือค้นกระจัดกระจายเกลื่อนห้อง มีพระเครื่องต่างๆ จำนวนหนึ่งและเงินสดหายไปจำนวน 7 หมื่นบาท เบื้องต้นสันนิษฐานคนร้ายต้องการฆ่าชิงทรัพย์ เจ้าหน้าที่บุกรวบตัวคนงานในวัดไว้แล้ว 1 คน สงสัยจะมีส่วนพัวพัน เนื่องจากมีบาดแผลโดนของมีคมบาดที่แขนแต่

เจ้าตัวยังปากแข็งให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา เผยหลวงพ่อก็คือพระที่ชาวบ้านเคารพนับถือ หลังเกิดเหตุต่างทยอยอาลัยกว่า 1 พันคน ท่ามกลางความโศกเศร้าของบรรดาลูกศิษย์”

จากความนำโดยการเริ่มเรื่องแบบสรุปความแบบใช้ภาพพจน์ จะเป็นรูปแบบของการนำเสนอที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ในการรายงานข่าวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีแนวโน้มและรูปแบบไปในทิศทางเดียวกัน

การเรียงลำดับเนื้อหาข่าว ทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดต่างก็ใช้การเรียงลำดับเนื้อหาข่าว โดยเรียงเรียงตามความสำคัญของเวลาและความสำคัญของประเด็นในเหตุการณ์ ขึ้นมานำเสนอ ทั้งนี้รูปแบบที่ใช้จะสนองความสะดอกและอ่านง่ายสำหรับผู้่านมากกว่ารูปแบบที่ไม่มีการผสมผสานระหว่างทั้ง 2 แบบเข้าไว้ด้วยกัน เพราะว่าหากหนังสือพิมพ์นำเสนอแบบตามลำดับเวลาเพียงอย่างเดียวก็จะทำให้ข่าวดูไม่น่าสนใจเพราะประเด็นที่ต้องการนำเสนอจะไม่ถูกจัดและเรียบเรียงไว้อย่างเป็นระบบเหมือนกับการนำเสนอเนื้อเรื่องที่มีรูปแบบการนำเสนอแบบผสมผสานในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกัน

การจบเรื่อง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้รูปแบบการจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้ายใดๆเลย ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้วิธีการจบเรื่องแบบนำเสนอข้อมูลซึ่งไม่ได้เป็นการนำเสนอข้อมูลประวัติของเจ้าอาวาสวัดแต่อย่างใด หากแต่นำเสนอข้อมูลของวัตถุมงคลที่โด่งดังของวัดดังกล่าวมากกว่า เช่น “สำหรับวัตถุมงคลวัดกิ่งแก้วที่โด่งดังและวงการพระเครื่องนิยมหากันมากที่สุดก็คือ รุ่นชุดสระสร้างเป็นพระเนื้อผงโดยหลวงปู่เผือกสร้างไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อแจกจ่ายแก่ผู้ร่วมทำบุญชุดสระน้ำ ลักษณะองค์พระเป็นองค์พระพุทธรูปอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมเนื้อผงสีขาว พิมพ์ใหญ่ (เล็กกว่าพระสมเด็จ) ที่มีสภาพสวยระดับแชมป์ ราคาเช่าอยู่ที่หลักแสนกว่าๆ พิมพ์เล็ก (ใหญ่กว่าวัดปากน้ำเล็กน้อย) องค์สวยระดับแชมป์เช่าหากันแสนกว่าๆเช่นกัน สำหรับองค์ที่สภาพไม่สวย เล่นหากันหลักหมื่นปลายๆ ส่วนรุ่นอื่นๆ รวมทั้งเหรียญรูปเหมือนหลวงปู่เผือก เหรียญชินราชองค์สวยๆ เล่นหากันที่หลักหมื่น” จะเห็นว่าข้อมูลที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดนำมาใช้ในการจบเรื่องจะไม่เกี่ยวข้องกับผู้เสียชีวิตโดยตรงแต่จะเกี่ยวข้องกับวัดมากกว่าตัวบุคคลที่ตกเป็นข่าว จึงทำให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้การจบเรื่องซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่าการจบเรื่องของหนังสือพิมพ์ข่าวสดไม่ได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด เพราะข่าวที่นำเสนอไม่ว่าจะเป็น การพาดหัวข่าว ความนำ ตลอดจนถึงเนื้อหาเป็นไปตาม

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตลอดเวลา เพียงแต่มาหักมุมในตอนจบของเรื่องซึ่งค่อนข้างจะเป็นเรื่องที่ไม่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันเลยในข่าวนี

รายละเอียดบุคคลในข่าว

บุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เสียชีวิตได้แก่น้องชายของเจ้าอาวาสจะเป็นบุคคลหลักที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้ประกอบในการรายงานข่าว เนื่องจากผู้เสียหายในเหตุการณ์ได้เสียชีวิตไปแล้ว จึงทำได้แต่เพียงการนำเสนอข้อมูลของบุคคลที่อยู่รอบด้านเท่านั้น ซึ่งบุคคลดังกล่าวไม่ได้เป็นพยาน หากแต่เป็นการกล่าวถึงตัวผู้เสียหายเท่านั้น เพราะในเหตุการณ์นี้ไม่มีพยานผู้เห็นเหตุการณ์โดยตรง จึงต้องใช้บุคคลในข่าวออกมาในรูปแบบนี้ และหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้ประเมินลักษณะของผู้ที่ก่อเหตุทางด้านลบ เช่น การเรียกบุคคลในข่าวว่า เด่นนรก หรือ ฆาตกรใจบาป เพราะผู้ก่อคดีจะถูกหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับประเมินค่าในด้านลบเพื่อให้ออกคล้อยไปกับข่าวหรือประเด็นที่ต้องการนำเสนออยู่แล้ว

หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้นำเสนอในรูปแบบเดียวกัน โดยมีการนำเสนอบุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลโดยลักษณะที่บรรยายถึงพฤติกรรมของน้องชายเจ้าอาวาสที่แสดงออกมาให้แก่ผู้อ่านได้รับทราบในลักษณะของการบรรยายถึงการแสดงออกซึ่งอาการตกใจเมื่อมาพบศพพี่ชายที่เป็นเจ้าอาวาสของตนเอง นอนเสียชีวิตอยู่

รายละเอียดบทสนทนา

สืบเนื่องจากบุคคลในข่าวที่เป็นแบบประเภทให้ข้อมูลจึงทำให้รูปแบบของบทสนทนาจึงเป็นไปในลักษณะบอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว รวมทั้งมีการกล่าวอ้างคำพูดของบุคคลในข่าว และใช้วิธีการเขียนถึงบุคคลในข่าวเหมือนตัวละคร อีกทั้งยังมีการกล่าวอ้างถึงคำพูดว่า “จากการสอบสวนนายแทน ช่างประดิษฐ์ อายุ 60 ปี อยู่บ้านเลขที่ 10/8 หมู่ 12 ต.ราชาเทวะ น้องชายเจ้าอาวาส ให้การว่า ตามปกติแล้วตนเองจะมาที่กุฏิทุกวันเพื่อเตรียมอาหารให้เจ้าอาวาสในเวลาประมาณ 05.00น.ของทุกวัน และในวันเกิดเหตุตนได้เข้ามาทำความสะอาดตามปกติ เมื่อเข้ามาก็ลงมือทำความสะอาด กระทั่งมาเห็นเจ้าอาวาสพี่ชายนอนคว่ำหน้าอยู่ที่ห้องเก็บของที่ไว้พระเครื่อง ตนจึงได้เดินเข้าไปจับที่ขาพบว่าขาเย็นและแข็งจึงได้เขย่าตัว และพบว่าเจ้าอาวาสโดนฆาตกรรมเสียชีวิตแล้วจึงได้เรียกคนมาช่วยและแจ้งให้ทางตำรวจทราบ” ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้รูปแบบในการนำเสนอเกี่ยวกับบทสนทนาที่ใช้ในการรายงานข่าวออกมาในแนวเดียวกัน ไม่มี

ความแตกต่างในแง่ของการกล่าวถึงบทสนทนา แต่จะต่างกันในเรื่องของภาษาที่นำมาใช้ในการรายงานข่าว หรือเหตุการณ์มากกว่า ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้กล่าวถึงบทสนทนาของบุคคลในข่าวว่า “นายแทน ช่างประดิษฐ์ น้องชายของพระครูวิมลกิจจานุกิจหรือหลวงพ่อแจ่ม ซึ่งเป็นผู้พบศพเป็นคนแรกให้การกับตำรวจว่า ปกติจะต้องมาหุงหาอาหารให้แก่หลวงพ่อแจ่มเป็นประจำทุกวันไม่เคยขาด ก่อนมาพบศพได้ออกจากบ้านมาถึงวัดถึงแก่วเวลา 04.00น. โดยเปิดประตูเข้าไปแล้วเดินเลี้ยวขวาเข้าห้องครัวไปโดยไม่ได้สังเกตเห็นเหตุร้ายเกิดขึ้น จนกระทั่งหุงหาอาหารเรียบร้อยแล้วจึงเดินไปหาหลวงพ่ เห็นนอนคว่ำหน้าผิปกติ จึงก้มลงไปตั้งปลายเท้าพร้อมกับส่งเสียงเรียกให้ตื่นขึ้น เพราะรู้สึกแปลกใจ เห็นเท้าถูกมัดมีคราบเลือดไหลออกมา ลองจับเขย่าตัวแข็งทื่อ เห็นว่าถูกมัดไพล่หลังอยู่ จึงทราบว่ามีพี่ชายของตนเองถูกฆาตกรรม”

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำมาใช้ เป็นมุมมองแบบวัตถุนิยม ไม่มีการใส่ความคิดเห็นของผู้เขียนลงไปในช่วง ซึ่งจะแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่ได้ใช้มุมมองแบบรู้รอบด้านเข้ามามองประเด็นปัญหาเหตุการณ์การฆาตกรรมนี้ด้วยการใส่สีสัน รวมถึงภาพของเหตุการณ์ให้ผู้อ่าน อ่านแล้วรู้สึกสะท้อนอารมณ์และเหมือนร่วมเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่มีมุมมองในการเล่าแบบวัตถุนิยมตรงไปตรงมา ซึ่งตรงกับกลวิธีในการนำเสนอข่าวตามที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

การให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศ เป็นสิ่งที่เหมือนกันโดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำเสนอเหมือนกัน ดังเช่น “ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ขณะที่ตำรวจกำลังตรวจสอบที่เกิดเหตุนั้น ปรากฏว่ามีชาวบ้านที่ทราบข่าวได้ทยอยเดินทางมาที่กุฏินี้พันคน บางคนเมื่อรู้ว่าเจ้าอาวาสเสียชีวิตจริงๆ ถึงกับร้องไห้พร้อมทั้งพากันสาปแช่งคนร้ายรายนี้ และได้นั่งรอจนกระทั่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจนำศพของเจ้าอาวาสออกมาขึ้นรถ เพื่อนำไปชันสูตรที่สถาบันนิติเวช ทุกคนต่างกรูกันเข้ามาเพื่อขอดูหน้าศพหลวงพ่เป็นครั้งสุดท้าย และเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นฆาตกรคือ นายบุญรอด ออกมาจากกุฏิที่พัก ชาวบ้านที่นั่งรออยู่ต่างตรงเข้าทำร้าย จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องตะโกนบอกว่าเขายังไม่ใช่ผู้ต้องหา เพียงแต่เป็นผู้ต้องสงสัยเท่านั้น ชาวบ้านจึงแยกย้ายกัน ก่อนที่จะตะโกนขู่ว่าถ้าเป็นคนร้ายจริงจะฆ่าให้ตายตามกันก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับไป”

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นไปถึงบรรยากาศของที่เกิดเหตุเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคล้ายๆกับการนำเสนอและให้รายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุเหมือนกับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เช่น “ขณะเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางไปถึง พบว่าที่เกิดเหตุเป็นตึก 2 ชั้น ภูมิของพระครูวิมลกิจจานุกิจ เจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้วมีประชาชนและลูกศิษย์ที่ทราบข่าวมาเฝ้ากันอยู่หน้าตึกประมาณ 300 คน กำลังโงะฆานถึงเหตุที่เกิดขึ้นด้วยอาการตกใจ แต่ไม่มีใครเข้าไปในกุฏิได้เพราะทางวัดปิดกั้นไว้เพื่อคอยให้ตำรวจไปสอบสวน และเมื่อตำรวจเข้าไปในกุฏิชั้นล่าง เป็นห้องโถงใหญ่ ด้านหลังห้องโถงซึ่งกันเป็นห้องกว้างขนาด 3 X 3 เมตร มีแท่นบูชา ตำรวจถึงกับสลดใจเมื่อพบว่าพระครูวิมลกิจจานุกิจ ถูกมัดมือไขว่หลังด้วยรัดประคด เท้าทั้งสองข้างถูกมัดด้วยผ้าสีเหลือง นอนคว่ำปราศจากลมหายใจอยู่บนห้อง รอยคราบเลือดไหลออกมาจากศีรษะลงพื้นแห่งกรัง สภาพศพหลวงพ่อบำแจ่มยังห่มจีวรเรียบร้อยดี ตรวจพบบาดแผลถูกตีด้วยของแข็งที่ศีรษะ สันนิษฐานว่ามรณภาพมาแล้วไม่ต่ำกว่า 8-10 ชม.”

จากตัวอย่างข้างต้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นการให้รายละเอียดของฉากและบรรยากาศของการเกิดเหตุอย่างละเอียดมาก ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพบรรยากาศในที่เกิดเหตุว่ามีลักษณะเช่นไร และเมื่อผู้อ่านได้อ่านข่าวนี้แล้วก็จะรู้สึกสลดใจไปกับเหตุการณ์ดังกล่าว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 9 : ชาวอุบัติเหตุรถดาราสาว 'วิมลเรขา' พลิกคว่ำ

รายละเอียดแก่นของหัวข้อ

ลักษณะของแก่นของหัวข้อที่นำมาใช้ในการรายงานเหตุการณ์นี้ จะพบว่าแก่นของหัวข้อหลักที่นำมาใช้ได้แก่นของหัวข้อประเภทปฏุชนสนใจมากกว่าแก่นของหัวข้อประเภทอื่น ๆ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้นำเสนอเรื่องของดาราสาววิมลเรขา เกิดอุบัติเหตุรถคว่ำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆ เพียงแต่รถที่ขับมาได้รับความเสียหาย โดยดูจากการนำเสนอของพาดหัวข่าวทั้ง 2 ฉบับ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐพาดหัวข่าวว่า “วิมลเรขา หนีตายรอดตกถนนคว่ำ 3 ตลบ” ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดพาดหัวข่าวว่า “นางเอกหนีตลิ่งชื่อ วิมลเรขา เก่งกลิ้งตลบ-พังยับ” ซึ่งใช้แก่นของหัวข้อประเภทปฏุชนสนใจในการนำเสนอ ซึ่งเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกันในการพาดหัวข่าว

รายละเอียดโครงเรื่อง

การเริ่มเรื่องใช้ความนำแบบ Punch Lead โดยเน้นบุคคล (Who Lead) ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้มีการนำเสนอความนำของเรื่องในรูปแบบดังกล่าว ดังตัวอย่าง “นางเอก-พิธีกรสาว วิมลเรขา ศิริราวรรณ หนีตลิ่งชื่อ ประสบอุบัติเหตุสยองที่ประจวบฯ กลางดึก รถแก๊งแลนเซอร์พลิกคว่ำ 3 ตลบจนพังยับเยินทั้งคัน แต่นางเอกสาวพร้อมน้ำและคนขับรอดตายปาฏิหาริย์ แค่บาดเจ็บฟกช้ำนิดหน่อย เผยถ่ายรายการที่สตูดิโอเจเอสแอลจนดึก แล้วต้องบึ่งกลางดึกต่อไปประจวบฯ เพื่อเข้ากล้องเป็นพิธีการรายการของยูบีซีตอน 6 โมงเช้า ปราบกฏคนขับหลับในสะดุ้งขึ้นมาหักหลบรถบรรทุกจนเสียหลัก แฉนาที่รถกลิ้งตัวตลอดแต่หวัดร้องสุดเสียงด้วยความตกใจ สำนึกรู้ถึงความตายแค่อ้อมแต่ก็ยังดวงแข็งรอดมาได้ ทั้งที่รถพังยับทั้งหน้า-หลัง ล้อขาดกระเด็น แพทย์ยืนยันอาการปลอดภัย แต่มีอาการกระดูกอ่อนที่หูเกิดอักเสบ ขณะที่แฟนละครรู้ข่าวแห่ไปเยี่ยมแน่นโรงพยาบาล”

ซึ่งจากการเริ่มเรื่องนำไปสู่กลวิธีในการเล่าที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอแบบรู้รอบด้านในการที่จะบรรยายถึงการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคลในข่าว รวมถึงล่วงรู้ถึงสภาพจิตใจมากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดซึ่งใช้กลวิธีในการนำเสนอแบบการเขียนข่าวแบบตรงไปตรงมา พร้อมกับกับการผสมผสานกับการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งเน้นเทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่าการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมา

ในส่วนของการเรียงลำดับเนื้อหาหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นไปที่ความสำคัญของการประเด็นในการนำเสนอ พร้อมๆ กับการผสมผสานในเรื่องของลำดับเวลาที่นำมาใช้ในการรายงานข่าว ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันที่สอดคล้องกัน

การจบเรื่องของหนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ใช้วิธีการจบเรื่องที่แตกต่างกัน กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้วิธีการจบเรื่องแบบนำเสนอข้อมูล ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้วิธีการจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้าย โดยที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมุ่งนำเสนอข้อมูลของดาราสาวคนนี้นั้นมากกว่าที่จะนำเสนอเรื่องราวตอนจบของเหตุการณ์โดยตรงดังเช่นการจบเรื่องในข่าวว่า “สำหรับตุ๊ก ภิรมล เธอเป็นนางเอกนิยายดีคนหนึ่งที่คุณในวงการยอมรับ อดีตเป็นเจ้าของตำแหน่งสาวแพรวปี 1998 เคยสร้างผลงานประทับใจแฟนละครมาหลายเรื่อง แต่ที่โดดเด่นและกลายเป็นนางเอกขวัญใจของมหาชน คือ เรื่อง “ขุนศึก” และ “กุหลาบไร้หนาม” นอกจากนี้จะมีผลงานที่สร้างความประทับใจแฟนละครแล้ว เรื่องการศึกษาของนางเอกสาวผู้นี้ก็ไม่น้อยหน้าใครสามารถคว้าปริญญาบัณฑิตจากรั้วเหลืองแดง คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาครองด้วยความภาคภูมิใจ”

รายละเอียดบุคคลในข่าว

การบรรยายถึงบุคคลในข่าวแบบตัวละคร เป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนำมาใช้โดยการให้บุคคลในข่าวประเภทให้ข้อมูลโดยตรง นั่นคือตัวของผู้ประสบเหตุเอง โดยไม่มีการกล่าวอ้างบุคคลในข่าวอย่างอื่นเลย อาจเป็นเพราะประเด็นนี้ตัวผู้ประสบเหตุยังมีชีวิตรอดจึงได้นำเสนอออกมาในลักษณะดังกล่าวมากกว่าการที่จะไปถามบุคคลที่เห็นเหตุการณ์ ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับกล่าวถึงบุคคลในข่าวแบบเดียวกัน และบุคคลในข่าวที่นำมาใช้ก็เป็นบุคคลในข่าวประเภทเดียวกันอีกด้วย

รายละเอียดบทสนทนา

บทสนทนาที่นำมาใช้ในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้นใช้รูปแบบการนำเสนอคำพูดหรือการกล่าวอ้างของตัวผู้ประสบเหตุโดยตรงทั้งนี้ยังมีการอ้างถึงคำพูดในข่าวโดยใช้รูปแบบการบอกผ่านบุคคลในข่าว เช่น หนังสือพิมพ์ข่าวสดกล่าวถึงคำพูดว่า “ตอนรถของตนเองคว่ำนั้นในใจก็ได้แต่คิดถึงพระคุณของพ่อแม่และความดีที่ตนเองได้ช่วยเหลือผู้อื่นไว้ และก็รู้ว่าความตายอยู่แค่เอื้อมเท่านั้น และตนเองก็ได้ร้องสุดเสียงเพราะความกลัว แต่เมื่อหลังจากที่รถหยุดพลิกคว่ำแล้วก็พบว่าตนเองอยู่ในสภาพปกติ ตอนนั้นดีใจมากเพราะรู้ว่าตนเองไม่ตายแล้ว”

ส่วนรูปแบบที่นำมาใช้กล่าวถึงบทสนทนาอีกแบบหนึ่งซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐต้องการนำเสนอ คือคำพูดแบบบอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวดังเช่น คำพูดของแพทย์ที่ตรวจอาการนางเอกสาว เช่น “ค่านายแพทย์เกษสิทธิ์ ศิลาพันธ์ แพทย์เวรของ ร.พ.ธนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เปิดเผยถึงอาการของดาราสาวคนดังกล่าว อาการไม่น่าเป็นห่วงแต่ต้องนอนพักรักษาอาการสักระยะหนึ่งก่อน”

รูปแบบในการนำเสนอบทสนทนา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะต่างตรงที่การให้รายละเอียดของคำพูดที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว ไม่ว่าจะป็นนายแพทย์หรือตำรวจเจ้าของพื้นที่ที่รับผิดชอบเหตุการณ์ แต่ในขณะเดียวกันหนังสือพิมพ์ข่าวสดไม่ได้นำเสนอ

รายละเอียดมุมมองในการเล่า

มุมมองในการเล่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้นมีความแตกต่างกันกล่าวคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้มุมมองแบบรู้รอบด้าน ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้มุมมองแบบจำกัดหรือมุมมองแบบวัตถุวิสัยในการนำเสนอ มุมมองและภาพรวมของเหตุการณ์ที่นำมาเสนอได้ ด้วยเหตุที่ว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้มุมมองแบบรู้รอบด้านอาจเป็นเพราะต้องการสร้างความเด่นหรือสร้างความน่าสนใจโดยการที่ผู้สื่อข่าวต้องเข้าไปนั่งหรือสวมวิญญาณให้เหมือนอยู่ในเหตุการณ์จริงๆ อีกทั้งในเรื่องการถ่ายทอดเหตุการณ์นี้ออกมาในรูปแบบของความเป็นจริงที่ใช้เทคนิคการนำเสนอเหมือนนวนิยาย ซึ่งในส่วนนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดไม่ได้นำเสนอ

รายละเอียดฉากและบรรยากาศ

หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศโดยการเน้นให้รายละเอียดไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสภาพความเสียหายของรถยนต์ อาการบาดเจ็บของผู้เสียหาย รวมถึงการบรรยายย้อนไปถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่เรื่องราวทั้งหมดจะยุติลงเรื่องความเสียหายแก่ทรัพย์สินเป็นส่วนมาก ซึ่งส่วนนี้ทำให้หนังสือพิมพ์ต้องการเน้นให้ฉากและบรรยากาศดูเด่นควบคู่ไปกับความเด่นของดาราที่ประสบเหตุอยู่แล้ว ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจึงได้แสดงรายละเอียดของฉากและบรรยากาศไปในแนวเดียวกัน

จากผลการวิจัยข้างต้นทำให้สามารถสรุปลักษณะวาทศิลป์ที่นำมาใช้ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดโดยศึกษาข่าวอาชญากรรมทั้งหมด 9 เรื่องซึ่งจำแนกตามหัวข้อของการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 1 : ลักษณะแก่นของหัวข่าวที่ปรากฏอยู่ในข่าวอาชญากรรม

ชื่อเรื่อง	แก่นของหัวข่าว		พาดหัวข่าว	
	ไทยรัฐ	ข่าวสด	ไทยรัฐ	ข่าวสด
ข่าวนักเรียนหญิงกระโดดตึกฆ่าตัวตาย	ปฎุชนสนใจ + เงื่อนงำ	ปฎุชนสนใจ + เงื่อนงำ	นร.คลัง"ฮิเดะ"โดดตึกสยอง	นร.สาว ม.4 ฆ่าตัวคลัง "ฮิเดะ" ดิ่งแพลตดับสยอง
2. ข่าวคนไข้วางระเบิดคลินิกรักษากามโรค	ปฎุชนสนใจ + เพศ	ปฎุชนสนใจ + เพศ	อุณหอมทำหุดบีมถล่มคลินิก	แค้นรักษาจนไม่ขัน "ไอ้หนักเขา" บีมคลินิกกามโรค
3. ข่าวข่มขืน-ฆ่านักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลีย	ปฎุชนสนใจ + เพศ	ปฎุชนสนใจ	รวบ2กามนรกโหดวัย 14 ข่มขืนฆ่าออสเตรเลีย	ฆ่าหนุ่มออสเตรเลียบนดอยอ่างขาง
4. ข่าวนักเรียนเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ	ปฎุชนสนใจ + เงื่อนงำ	ปฎุชนสนใจ + เงื่อนงำ	ครูพิเรนทร์สั่งนร.ผูกตาเดินตกล้ำน้ำตายหมู่ 6 ศพ	ครูสั่งปิดตา-ลงบ่อ จม 6 ศพ! นร.หญิงเนตรนารี
5. ข่าวฆ่าตัดคอแม่-ลูกชาวเกาหลี	ปฎุชนสนใจ	ปฎุชนสนใจ + เงื่อนงำ	ฆ่าโหด 4 ขวบทุบหัวยัดถุง	รัดคอช.โสมศพยัดกระเป๋า
6. ข่าวคนขับแท็กซี่ยิง-ชิงทรัพย์ช่างภาพอังกฤษ	ปฎุชนสนใจ	ปฎุชนสนใจ + เงื่อนงำ	ระบุง"หัวเกรียน"จ๋อยยิงฝรั่งช่างภาพอังกฤษ	ระดมล่า"แท็กซี่โจร"จ๋-ยิงฝรั่งช่างภาพ "ทีวีปารีส"
7. ข่าวฆาตกรรมเสียชีวิตของโรงไม้และ	ปฎุชนสนใจ	ปฎุชนสนใจ + ชัดแย้ง	5 ศพ รวดฆ่าโหดล้างคร้วสุด	ถูกลุมหัวฆ่ายกคร้วสยอง 5

ครอบครัว 5 ศพ			สยอง	ศพ ผะอืดผะอม ศพ 3 วัน
8. ชาวฆาตกรรมเจ้า อวาตวัดกิ่งแก้ว	ปฏุชนสนใจ + เงื่อนงำ	ปฏุชนสนใจ + เงื่อนงำ	มัดมือ มัดเท้า ทูปโหดฆ่า สมภารตั้ง	บุกฆ่าเจ้า อวาตวัดปู่ เผือกชิงเงิน- พระเครื่อง
9. ชาวอุบัติเหตุรถ ดาราสาวิมลเรขา พลิกคว่ำ	ปฏุชนสนใจ	ปฏุชนสนใจ	วิมลเรขา หวิด ตายรถตกถนน คว่ำ 3 ตลบ	นางเอกหวิดสิ้น ชีพวิมลเรขาแก๊ง ก๊ิ่งตลบ-พัง ยับ

จากการศึกษาแก่นของหัวข่าวโดยวิเคราะห์จากหัวข่าวของเหตุการณ์ทั้ง 9 เรื่องพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีปริมาณการนำเสนอแก่นของหัวข่าวประเภทปฏุชนสนใจมากที่สุด ส่วนแก่นของหัวข่าวที่รองลงมา คือแก่นของหัวข่าวแบบผสมผสานระหว่าง ปฏุชนสนใจกับแก่นของหัวข่าวประเภทความมีเงื่อนงำ สำหรับหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีปริมาณการนำเสนอแก่นของหัวข่าวแบบผสมผสานมากที่สุดซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการผสมผสานระหว่างแก่นของหัวข่าวประเภทปฏุชนสนใจกับความมีเงื่อนงำในส่วนของหัวข่าวรองลงมาคือ แก่นของหัวข่าวประเภทปฏุชนสนใจ และแก่นของหัวข่าวประเภทปฏุชนสนใจผสมผสานกับองค์ประกอบทางเพศ และประเภทปฏุชนสนใจกับความขัดแย้งตามลำดับ ดังจะแสดงให้เห็นดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : จำแนกองค์ประกอบที่เน้นคุณค่าข่าวในการพาดหัวข่าว

แก่นของหัวข่าว	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ	หนังสือพิมพ์ข่าวสด
1. ปฏุชนสนใจ	4	2
2. ความขัดแย้ง	-	-
3. ความมีเงื่อนงำ	-	-
4. องค์ประกอบทางเพศ	-	-
5. ผสมผสาน	3	5
5.1 ปฏุชนสนใจ+เงื่อนงำ	-	1
5.2 ปฏุชนสนใจ+ขัดแย้ง	2	1
5.3 ปฏุชนสนใจ+เพศ		

ทั้งนี้หากพิจารณาภาพรวมของการนำเสนอแก่นของหัวข้อในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด จากข่าวอาชญากรรมทั้ง 9 เรื่อง พบว่า ข่าวอาชญากรรมมีแนวโน้มที่จะใช้แก่นของหัวข้อประเภทบุถุชนสนใจ (Human Interest Theme) มานำเสนอในส่วนหัวข้อเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในรูปแบบที่นำเสนอ แก่นของหัวข้อประเภทบุถุชนสนใจล้วนๆ และในรูปแบบที่ผสมผสานแก่นของหัวข้อประเภทบุถุชนสนใจเข้ากับแก่นของหัวข้อประเภทอื่น ๆ ซึ่งพบเห็นบ่อยมากที่สุดในช่วงข่าวอาชญากรรม จุดนี้เองที่สะท้อนให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดต่างจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐในจุดที่เพิ่มแก่นของหัวข้อประเภทของความมีเงื่อนไขเข้ามาเพิ่มเติมจากแก่นของหัวข้อประเภทบุถุชนสนใจ ที่มีความน่าสนใจและสามารถดึงดูดผู้อ่านจากการพาดหัวข่าวให้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพฤติกรรมการนำเสนอข่าวอาชญากรรม พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีแนวโน้มในการใช้กลวิธีการนำเสนอแบบใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่าการใช้กลวิธีการนำเสนอแบบรายงานอย่างตรงไปตรงมาคิดเป็นสัดส่วน 3 : 1 โดยพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐยังมีการเขียนรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาในขณะที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเน้นการรายงานโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่า ซึ่งเป็นทิศทางที่สวนทางกันในเรื่องของการรายงานข่าว ทั้ง ๆ ที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ เป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมคล้าย ๆ กัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่าข่าวที่มุ่งนำเสนอแก่นของหัวข้อประเภทผสมผสานระหว่างบุถุชนสนใจกับแก่นของหัวข้อประเภทอื่น ๆ มีปริมาณการใช้กลวิธีการนำเสนอแบบใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่าการรายงานแบบตรงไปตรงมา ดังจะแสดงให้เห็นตามตารางต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 : จำแนกกลวิธีการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

แก่นของหัวข้อ	กลวิธีการนำเสนอ					
	การรายงานแบบตรงไปตรงมา		เทคนิคการเล่าเรื่อง		การรายงานแบบผสมผสาน	
	ไทยรัฐ	ข่าวสด	ไทยรัฐ	ข่าวสด	ไทยรัฐ	ข่าวสด
1. ปุจฉาสนใจ	1	-	-	1	2	2
2. ความขัดแย้ง	-	-	-	-	-	-
3. ความมีเงื่อนไข	-	-	-	-	-	-
4. องค์ประกอบทางเพศ	-	-	-	-	-	-
5. ผสมผสาน	1	-	-	1	3	3
5.1 ปุจฉาสนใจ+เงื่อนไข	-	-	-	-	-	1
5.2 ปุจฉาสนใจ+ขัดแย้ง	1	-	-	1	1	-
5.3 ปุจฉาสนใจ+เพศ						
รวม	3	-	-	3	6	6

ทั้งนี้การวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอในข่าวอาชญากรรมสะท้อนให้เห็นว่า ลักษณะการเลือกใช้กลวิธีการนำเสนอข่าวจะขึ้นอยู่กับแนวการเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมากกว่าจะยึดการนำเสนอแบบใด อีกทั้งผลการศึกษายังทำให้เห็นว่า ข่าวอาชญากรรมจะกำหนดทิศทางการใช้กลวิธีการนำเสนอให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่นำมาเสนอโดยไม่คำนึงถึงแก่นของหัวข้อข่าวว่าจะเป็นประเภทใด แต่โดยภาพรวมแล้วหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับใช้กลวิธีการนำเสนอโดยผสมผสานระหว่าง การรายงานแบบตรงไปตรงมากับการรายงานข่าวโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐรองลงมาเป็นกรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาล้วนๆ ซึ่งในทางตรงกันข้ามหนังสือพิมพ์ข่าวสดอันดับรองลงมา คือการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องอย่างเดียวเท่านั้น

จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดไม่ได้มีการเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมาเลย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐยังมีรูปแบบการนำเสนอแบบตรงไปตรงมาบ้าง 3 กรณีด้วยกัน ในทิศทางตรงกันข้ามหนังสือพิมพ์ข่าวสดกลับใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง 3 กรณี ส่วนกลวิธีในการนำเสนออันนั้นหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีจำนวนเท่ากันคือ 6:6 กรณี แต่ว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมุ่งนำเสนอ

กลวิธีในการรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมามากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่เน้นกลวิธีรูปแบบการเล่าเรื่องเป็นส่วนใหญ่

จากการศึกษารูปแบบการเริ่มเรื่องในข่าวอาชญากรรม พบว่ารูปแบบการเริ่มเรื่องของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมักนิยมใช้วิธีการเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์โดยเน้นเหตุการณ์มากที่สุด เป็นจำนวน 5 ข่าว รองลงมา เป็นการเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead โดยเน้นเหตุการณ์ 2 ข่าว โดย 1 ข่าว เป็นการเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์โดยเน้นบุคคล และอีก 1 ข่าวเป็นรูปแบบของการสรุปความ (Summary Lead)

ทั้งนี้ยังพบว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดนิยมใช้รูปแบบเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์โดยเน้นเหตุการณ์มากเป็นอันดับหนึ่งถึง 4 ข่าว รองลงมาเป็นการเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead โดยเน้นเหตุการณ์ 2 ข่าว และอีก 2 ข่าวเป็นการเริ่มเรื่องแบบสรุปความ ส่วนข่าวสุดท้าย 1 ข่าว เป็นการเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead โดยเน้นบุคคล ตามลำดับ

ตารางที่ 4 : จำแนกรูปแบบการเขียนความนำในข่าวอาชญากรรม

รูปแบบการเริ่มเรื่อง	ไทยรัฐ	ข่าวสด
1. แบบภาพพจน์		
1.1 เน้นบุคคล	-	-
1.2 เน้นเหตุการณ์	5	4
2. แบบ Punch Lead		
2.1 เน้นบุคคล	1	1
2.2 เน้นเหตุการณ์	2	2
3. แบบสรุปความ		
3.1 เน้นบุคคล	-	-
3.2 เน้นเหตุการณ์	1	2

จากตารางที่ 4 จะพบว่ารูปแบบการเริ่มเรื่องในข่าวอาชญากรรมทั้งในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก คือจะเป็นการเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์ที่เน้นเหตุการณ์เป็นหลัก ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้ใน 5 กรณี ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้ 4 กรณี ในส่วนของการเริ่มเรื่องแบบ Punch Lead มีรูปแบบการใช้ที่เท่ากันเช่นเดียวกับแบบสรุปความ ซึ่งโดย

สรุปแล้วรูปแบบการเริ่มเรื่องทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดไม่มีความแตกต่างกัน จะมีก็เพียงเล็กน้อยดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

ในส่วนของการเรียงลำดับเนื้อข่าวจากผลการศึกษาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวในทิศทางที่สอดคล้องกัน กล่าวคือจะมีรูปแบบของการผสมผสานเรื่องระหว่างการเรียงลำดับเนื้อข่าวตามความสำคัญกับการเรียงลำดับเนื้อข่าวตามลำดับเวลาเป็นหลัก อยู่ในการรายงานข่าวอาชญากรรมอยู่ตลอดเวลาที่ได้มีการนำเสนอ ผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นว่า ลักษณะการทำงานของสื่อหนังสือพิมพ์ตลอดจนกลวิธีในการนำเสนอค่อนข้างคล้ายกัน เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวยังเป็นตัวสะท้อนการเขียนข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันได้ และที่สำคัญหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ กลับไปยึดถือกับเป้าหมายทางการตลาดเป็นสำคัญ

ดังนั้นรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวจึงอยู่ที่นโยบายในการนำเสนอของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับว่า รูปแบบการลำดับเรื่องแบบใดที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจ และพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งทั้ง 2 ฉบับคือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสดเชื่อตรงกันว่า รูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบถือหลักความสำคัญเป็นหลักจะต้องผสมผสานกับรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบถือเวลาเป็นหลัก น่าจะเป็นรูปแบบที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจมากที่สุด

สำหรับรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบถือหลักความสำคัญเป็นหลักนั้น ทั้ง 2 ฉบับที่กำลังนำเสนออยู่นั้น ใช้เป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์พยายามสื่อให้ผู้อ่านเห็นว่า ประเด็นที่หนังสือพิมพ์นำมาเสนอนั้นเป็นประเด็นที่มีความสำคัญสูงสุดที่ผู้อ่านจะต้องให้ความสำคัญ

ทั้งนี้ยังพบอีกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการใช้รูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวโดยเน้นความสำคัญของประเด็นผสมผสานกับการเรียงลำดับเวลาตามเหตุการณ์คิดเป็นสัดส่วน 3 : 0 ส่วนรูปแบบอื่นๆ เช่น การให้ความสำคัญของประเด็นล้วนๆ หรือการให้ความสำคัญของการเรียงลำดับเนื้อข่าวตามเวลาล้วนๆ ไม่มีปรากฏ

ลักษณะการเรียงลำดับเนื้อข่าวในข่าวอาชญากรรมปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่าการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีรูปแบบในการร้อยเรียงเรื่องไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ถึงแม้ว่าเหตุการณ์นั้นๆ จะมีความสลับซับซ้อนซ่อนเงื่อน แต่หนังสือพิมพ์รายวันก็ทำ

หน้าที่จัดเรียงประเด็นที่สำคัญมากไปจนถึงสำคัญน้อย (Chronological and Significant Details) รวมทั้งผสมผสานการเรียงลำดับเวลา นำเสนอให้ผู้อ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น

ในส่วนของการศึกษารูปแบบการจบข่าวในข่าวอาชญากรรม เป็นการวิเคราะห์ข่าววันสุดท้ายของเหตุการณ์ที่จบพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีแนวโน้มการใช้รูปแบบการจบข่าวไปในทิศทางที่เหมือนกัน กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐใช้รูปแบบการจบข่าวแบบไม่ทิ้งท้ายเป็นจำนวนถึง 6 ข่าว ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดจำนวน 4 ข่าว รองลงมาเป็นการจบข่าวแบบนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในข่าวโดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวน 2 ข่าว ทางด้านหนังสือพิมพ์ข่าวสดจำนวน 3 ข่าว และอีก 1 ข่าวเป็นการจบข่าวแบบทิ้งประเด็นให้ชวนสงสัยของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสดจำนวน 2 ข่าวดังแสดงให้เห็นดังนี้

ตารางที่ 5 : จำแนกรูปแบบการจบเรื่องในข่าวอาชญากรรม

หนังสือพิมพ์	จบแบบทิ้งท้าย		จบแบบไม่ทิ้งท้าย
	นำเสนอข้อมูล	ทิ้งประเด็นสงสัย	
ไทยรัฐ	2	1	6
ข่าวสด	3	2	4

จากการศึกษาบุคคลในข่าวพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีทิศทางการนำเสนอสถานภาพของบุคคลในข่าวไปในทิศทางที่สอดคล้องกันนั่นคือมีปริมาณการนำเสนอบุคคลในสถานภาพแหล่งข่าวในปริมาณที่มากที่สุด รวมถึงการนำเสนอแหล่งข่าวในสถานภาพตัวละครสลับไปมา แต่จุดต่างของการกล่าวถึงบุคคลในข่าวนั้น หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีการบรรยายหรือพรรณนาพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในข่าวได้อย่างเห็นภาพพจน์และมีอรรถรส ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะเป็นการรายงานถึงบุคคลในข่าวแบบตรงไปตรงมาและแจ้งให้ทราบ ถึงแม้ว่าจะใช้บุคคลในข่าวในสถานภาพตัวละครเหมือนกัน แต่กลวิธีการนำเสนอและการเขียนข่าวอาชญากรรมก็แตกต่างกันตามไปด้วย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าประเภทของบุคคลในข่าวที่นำมาใช้ในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด ต่างก็มีการเลือกใช้บุคคลในข่าวไม่เฉพาะเจาะจงในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่รูปแบบของบุคคลในข่าวที่มักพบเห็น

ในปัจจุบันจะอยู่ในรูปแบบของการใช้แหล่งข่าวโดยนำเอาบุคคลในข่าวมาเป็นแหล่งข่าวเอง ส่วนการที่จะนำเอาบุคคลในข่าวมาเขียนเป็นตัวละครก็ขึ้นอยู่กับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับต้องการนำเสนอ อย่างเช่นหนังสือพิมพ์ข่าวสดทั้ง 9 เรื่องของข่าวอาชญากรรมที่ได้ทำการศึกษา จะพบว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะใช้บุคคลในข่าวในสถานภาพตัวละครด้วยวิธีการเขียนบรรยายและพรรณนามากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งมีการเขียนถึงบุคคลในข่าวแบบเป็นแหล่งข่าวธรรมดาเท่านั้น

ในการศึกษาบทสนทนาในข่าวอาชญากรรมพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว ทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีแนวโน้มในการนำวิธีที่ใช้การพรรณนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าวเองจากบทสนทนาผสมผสานการพรรณนาแบบบอกผ่านคำพูดหรือบทสนทนาที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะหากหนังสือพิมพ์รายวันใดมีการบรรยายหรือพรรณนาบทสนทนาไปในลักษณะแบบเดียวกัน ๆ ก็จะทำให้ข่าวอาชญากรรมนั้นไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง เพราะนอกจากข่าวจะต้องสัมภาษณ์บุคคลที่อยู่ในข่าวแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การนำเสนอบทสนทนาหรือคำพูดของบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวอีกที ส่วนการที่จะเลือกการพรรณนาบทสนทนาในรูปแบบใดนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์ว่าจะเลือกการใช้วิธีพรรณนาแบบใด ดังจะแสดงให้เห็นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 : จำแนกวิธีการพรรณนาบทสนทนาในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

หนังสือพิมพ์	พรรณนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าว	พรรณนาแบบบอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบ	พรรณนาแบบผสมผสาน
ไทยรัฐ	1	1	7
ข่าวสด	1	-	8

จากตารางจะเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์รายวันนั้นมีการพรรณนาและบรรยายบทสนทนาในเหตุการณ์ต่างๆ ที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ ส่วนใหญ่จะใช้แบบผสมผสานมากกว่าการพรรณนาแบบอื่นๆ

ทางด้านมุมมองในการเล่าสามารถสรุปผลการวิจัยคือลักษณะเนื้อหาของข่าวมีการใช้วิธีการเขียนที่พยายามแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนหรือผู้สื่อข่าวเป็นบุคคลหนึ่งที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์ในการสัมภาษณ์ ผู้ตกเป็นข่าวเท่านั้น การใช้มุมมองการเล่าแบบนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียน

คือบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ อันส่งผลให้ข้อมูลได้รับความเชื่อถือจากคนอ่านมากขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 : จำแนกมุมมองในการเล่าของข่าวอาชญากรรม

มุมมองในการเล่า	ไทยรัฐ	ข่าวสด
1. มุมมองแบบรู้รอบด้าน	1	3
2. มุมมองแบบจำกัด	1	1
3. มุมมองแบบผสมผสาน	7	5

ในการวิเคราะห์ข่าวในแต่ละเรื่อง ยังพบอีกว่าข่าวในเรื่องๆ เดียวกัน ผู้เขียนสามารถใช้มุมมองในการเล่าได้มากกว่า 1 วิธี ดังนั้นลักษณะของการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ จึงเป็นการเขียนที่ใช้มุมมองแบบผสมผสานรูปแบบกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่าจะเหมาะสมกับการเขียนโดยใช้มุมมองแบบใด ทั้งนี้สาเหตุที่มีการใช้มุมมองลักษณะที่มีการผสมผสานกันก็เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของทัศนคติ ความคิดเห็น รวมถึงข้อมูลต่างๆ ซึ่งจะมีผลต่อการสร้างน้ำหนักให้กับเนื้อหาของข่าว ทำให้ข่าวมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับข่าวที่ใช้มุมมองในการเล่าในรูปแบบเดียวกันทั้งเรื่อง

ฉากและบรรยากาศในข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของการพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศของเหตุการณ์ข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ มีแนวโน้มในการใช้วิธีพรรณนาโดยเน้นให้ความสำคัญกับฉากมากกว่าการใช้วิธีพรรณนาโดยไม่เน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศเนื่องจากฉากและบรรยากาศจะเป็นตัวสร้างสีสันให้กับเหตุการณ์ที่นำมาเสนอให้น่าสนใจมากขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 : จำแนกการพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศในข่าวอาชญากรรม

แก่นของหัวข้อ	เน้นให้ความสำคัญกับฉาก		ไม่เน้นให้ความสำคัญกับฉาก	
	ไทยรัฐ	ข่าวสด	ไทยรัฐ	ข่าวสด
1. ปุณชนสนใจ	3	1	1	1
2. ชัดแย้ง	-	-	-	-
3. เงื่อนงำ	-	-	-	-
4. องค์ประกอบทางเพศ	-	-	-	-
5. ผสมผสาน				
5.1 ปุณชนสนใจ + เงื่อนงำ	3	5	-	-
5.2 ปุณชนสนใจ + ชัดแย้ง	-	1	-	-
ปุณชนสนใจ + เพศ	2	1	-	-

จากตารางจะเห็นว่า การพรรณนาโดยเน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศ สำหรับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะเน้นไปที่การให้ความสำคัญของฉากและบรรยากาศกับการไม่ให้ความสำคัญของฉากในอัตราส่วน 3 : 1 ซึ่งสอดคล้องกับหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่เน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศเหมือนๆ กับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ตอนที่ 2 : วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview)

การศึกษาในส่วนนี้มีเป้าหมายเพื่อที่จะสะท้อนความคิดเห็นต่าง ๆ รวมถึงมุมมองเชิงจริยธรรมของนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการใช้วาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันจำนวน 4 ท่านดังนี้

1. รศ.ดร.ดรุณี หิรัญรักษ์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
2. อ.พรณพิมล นาคนาวา อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นายคมกฤษ ราชเวียง ผู้ช่วยหัวหน้าข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์ข่าวสด
4. นายชวรงค์ ดิมป์ปัทมปาณี หัวหน้าศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเลขาธิการสมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

โดยทำการสัมภาษณ์ความเห็นในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความเป็นกลางและความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวอาชญากรรม
2. ความถูกต้องในการรายงานข่าวอาชญากรรม
3. ผลกระทบของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมกับสังคมไทยในปัจจุบัน

นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวข้างต้นมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 1 : ความเป็นกลางและความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวอาชญากรรม

อ.พรณพิมล นาคนาวา กล่าวว่า “ ข่าวโดยทั่วไปๆ จะไม่ใช้การเขียนข่าวในแนวนี้ โดยส่วนตัวเชื่อว่าทำให้ขาดความตรงไปตรงมา เพราะอารมณ์ที่ใส่หรือเสริมเข้าไปในข่าวมันเป็นการตีความ อย่างการที่คุณจะพาดหัวข่าวว่า รากแตก หื่นกาม นั้น มันผ่านการตีความของคนเขียนมาขั้นหนึ่งแล้ว ถ้าตีความเรื่องแล้วนำเสนอออกมาในระดับที่รุนแรงเกินความเป็นจริง แสดงว่าไม่ได้เป็นการพาดหัวอย่างธรรมดาเพราะทำให้ข้อมูลบิดเบี้ยวไป การนำเสนออย่างตรงไปตรงมาว่าผู้เสียชีวิตเท่าไร เจ็บเท่าไร หรือให้สิ่งที่เป็น fact มา ผู้อ่านจะรู้สึกกว่าสยอง เกินความเป็นจริงเกลียด กลัว หรือประณามเกินความเป็นจริง ดังนั้นภาษาหรือกลวิธีเพื่อให้เกิดสับสนจนข้อเท็จจริงผิดเพี้ยนไป คิดว่าไม่เป็นกลาง

ในส่วนของหลักการเขียนข่าวนั้นได้มีการแสดงความคิดเห็นว่า “ข่าวก็คือข่าว” ผู้เขียนจะต้องไม่แสดงความคิดเห็นสอดแทรกลงไปในช่วง และถ้าหากการเขียนข่าวในลักษณะแบบนี้ทำให้เห็นภาพของเหตุการณ์ชัดขึ้น คิดว่าทำได้ รับผิดชอบ แต่ต้องไม่เบี่ยงเบนจากความเป็นจริง ต้อง Base on facts ไม่รู้ว่าการใช้ภาษาแล้วเรื่องเปลี่ยนไปหรือเปล่า การเขียนแบบนี้จึงเหมาะกับสารคดีเชิงข่าวมากกว่าการเขียนข่าว ซึ่งพร้อมที่จะรับแนวการเขียน การสร้างจินตนาการให้ผู้ติดตามหรือได้อรรถรสจากวิธีการเขียนของผู้เขียนอยู่แล้ว

นายคมกฤช ราชเวียง กล่าวว่า ความตรงไปตรงมาและความถูกต้องในการเสนอข่าวเป็นศิลปะในการชั่ง คุณจะต้องชั่งว่าคุณจะคำนึงถึงธุรกิจหรือผลกระทบที่ผู้อ่านได้รับ ซึ่งโดยส่วนตัวคิดว่าตราซังจะเอียงไปทางธุรกิจมากกว่าเพราะสื่อหนังสือพิมพ์จะต้องแข่งขันกับสื่ออื่น ส่วนทางด้านความตรงไปตรงมาและความถูกต้องตามหลักเขียนข่าวคิดว่าไม่ถูกต้องอย่างยิ่งในการนำเสนอการเขียนข่าวแบบให้รายละเอียดของข่าวมากเกินไป

ส่วนความคิดเห็นของนักวิชาการอย่าง **รศ.ดร.ตรุณี หิรัญรักษ์** ได้แสดงทรรศนะ ข่าวอาชญากรรมถ้าจะให้เทียบเมื่อ 5 ปีที่ผ่านมาคิดว่า การรายงานข่าวอาชญากรรมในขณะนี้ดีขึ้นมาก อาจจะเป็นเพราะว่า การแข่งขันกันสูงของสื่อสิ่งพิมพ์เอง อีกทั้งตัวของหนังสือพิมพ์เองจะต้องมีการรายงานข่าวให้ถูกต้องแม่นยำและตรงไปตรงมา ให้ได้ข้อมูลมากที่สุด รวมถึงคุณภาพของผู้สื่อข่าวดีขึ้นมากในเรื่องของการทำข่าว

ข่าวอาชญากรรมต้องใช้รูปแบบในการนำเสนอมากกว่าการ Report ธรรมดา ๆ หรือที่เรียกว่า “การสืบสวนข่าว” และเมื่อเป็นการสืบสวนข่าวแล้ว ผู้เขียนข่าวหรือผู้สื่อข่าวจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์เหตุการณ์ ตลอดจนพิจารณาญาณในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมต่าง ๆ ได้ รวมทั้งนักข่าวอาชญากรรม ต้องทำการบ้าน รวมทั้งหาวิธีที่จะให้ได้ข้อมูลมากที่สุดประกอบการเขียนข่าว ได้แก่ ผู้เสียหาย ผู้กระทำผิด ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ผู้เสียหายประโยชน์ บางทีมันก็ยากในการได้มาซึ่งข้อมูล ดังนั้นมันก็เป็นเรื่องที่เราค้นพบสมควรในการได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการเขียน

ส่วนการรายงานข่าวนั้นมองว่าข่าวอาชญากรรมในปัจจุบัน มีรูปแบบการรายงานลักษณะกระชับได้มากกว่า แต่เมื่อเป็นช่วงก่อน ๆ ประมาณ 2-3 ปีที่แล้ว เวลาอ่านข่าวอาชญากรรมจะเหมือน การอ่านนวนิยายเชิงสืบสวน สอบสวนและที่สำคัญจะมีเขียนข่าวแบบ Colorful โดยเฉพาะการเขียน Lead หรือ บรรณานำ หนังสือพิมพ์ปัจจุบันก็จะมีเขียนบรรณานำแบบ Colorful Lead มากยิ่งขึ้น คือการสร้างสีสัน ทำให้คนอ่านเห็นภาพของเหตุการณ์ มองเห็นเหตุการณ์หรือ

เหมือนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันเลยก็ได้ เช่น ชาวญี่ปุ่น ชาวเกาหลี ชาวอเมริกา ขึ้น ประหนึ่งว่าผู้เขียนข่าวอาชญากรรมเองนั่งอยู่ในเหตุการณ์ร่วมปล้น ร่วมจี้ด้วยแต่ในความเป็นจริงขณะนี้ถ้าเทียบแล้ว การรายงานข่าวอาชญากรรมมีมุมมองมากยิ่งขึ้น และกระชับมากขึ้นกว่าก่อน

ในแง่มุมมองของข่าว **รศ.ดร.ณิธิ หิรัญรักษ์** กล่าวว่า ข่าวคือการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและจะต้องมี 5W+1H's ถ้าถามความถูกต้องของการรายงานข่าวแบบมีสี่ส้น เหมือนนวนิยายคิดว่าถูกต้อง และข่าวอาชญากรรมมันจะต้องมีสิ่งที่เพิ่มเติมคือ Why และ How ส่วน Why คือ จะต้องตอบให้ได้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะอะไร ส่วน How ยิ่งจำเป็น มันคือการแข่งขันของหนังสือพิมพ์จริง ๆ ว่าเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไร ข่าวอาชญากรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่นักข่าวจะหาข้อมูลมาจากไหน จากบุคคลใดแต่ขึ้นอยู่กับว่า หน่วยงานแวดล้อมที่สำคัญกับข่าวอาชญากรรม ก็คือกรมตำรวจ เพราะหน่วยงานนี้จะเป็นตัว Brake การให้ข่าวก่อนเพราะกลัวเสียรูปคดี หรือเปิดเผยยังไม่ได้ เป็นต้น

แต่การที่ นักข่าวจะมีการแต่งแต้ม หรือระบายข่าว หรือทำให้ข่าวเกิดภาพพจน์ หรือการเขียนเพิ่มเติม ในส่วนนี้ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะข่าวอาชญากรรมหลายๆครั้งทำให้รูปคดีเสีย และปัจจุบันจะเน้น Why กับ How จะต้องมามีวิธีเขียน เขียนแบบมีมุมมองและมีข้อมูลจากหลายๆฝ่าย ไม่ใช่เป็นการพิพากษาผู้บริสุทธิ์ให้เป็นผู้ทำผิดจริง ๆ ทั้งที่จริงแล้วอาจจะไม่ใช่อย่างที่เขียนลงไป ซึ่งจุดอ่อนของข่าวอาชญากรรม คือจะเขียนหรือรายงานข่าวแบบตัดสินไปแล้วว่าใครผิด หรือพิพากษาไปแล้ว ซึ่งไม่ถูกต้องเลย

นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี กล่าวว่า จากยุคเริ่มต้นของสื่อมวลชนซึ่งเผยแพร่ข่าวสารไปสู่สาธารณชนผู้สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ปัจจุบันสื่อมวลชนจะกลายเป็นองค์กรธุรกิจและเป็นอุตสาหกรรมที่มีอิทธิพลต่อสังคมและเศรษฐกิจในหลายๆด้านก็ตาม แต่การเสนอข่าวแก่สาธารณชนยังคงเป็นจุดประสงค์หลักและเป็นปัจจัยสำคัญต่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์นั่นเอง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานข่าวจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เขียนข่าวจะมีอิทธิพลต่อบทบาทในอันที่จะสร้างผลกระทบส่วนหนึ่งทั้งทางบวกและทางลบให้แก่สังคมด้วย เพราะผู้เขียนข่าวเป็นบุคคลแรกที่จะเลือกเนื้อหา รูปแบบ ตลอดจนภาษาสำหรับการเขียนข่าว โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดในขณะนั้นทุกด้าน ดังนั้นเพื่อให้ข่าวมีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ สอดคล้องกับนโยบายและลีลาของหนังสือพิมพ์ที่สังกัดอยู่ ผู้เขียนข่าวจะต้องมีความรับผิดชอบบางประการในการเขียนข่าว

ประเด็นที่ 2 : ความถูกต้องในการรายงานข่าวอาชญากรรม

อ.พรณพิมล นาคนาวา กล่าวว่า คุณจะเขียนแบบ Creative Writing ไม่ว่าจะแต่ต้องดูวัตถุประสงค์ว่าเป็นอย่างไร หากเพื่อนำมาใจผู้อ่านให้คล้อยตาม ให้สังคมเกิดความตระหนักในชีวิตมนุษย์ เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเตือนภัยในสังคมเพื่อเป้าหมายที่ดี เพื่อก่อให้เกิดการแก้ปัญหาในเชิงโครงสร้างว่ามนุษย์เป็นผู้เผชิญปัญหา ทำได้ แต่ถ้าใช้เพื่อความสะใจในอารมณ์ของผู้เขียนหรือผู้สื่อข่าวเพราะเป็นการตีความที่เกินเลย เป็นการเพิ่มสีสัน ไม่ถูก เพราะใครๆ ก็รู้ว่าสื่อมีอิทธิพล มีผลกระทบต่อสังคม สื่อจะต้องสร้างวัฒนธรรมใหม่ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ดีให้กับสังคม และถ้าหากการเขียนก่อให้เกิดผลกระทบต่อคนอื่นๆ ที่เราเรียกว่าเหยื่อข่าว ไม่สมควร

และเมื่อเกิดเหตุการณ์ต้องเขียนเป็นข่าว เกิดเหตุการณ์ยังไงก็เขียนอย่างนั้น เกิดอะไรขึ้นที่ไหน อย่างไร แต่ถ้าอยากจะมี Focus อะไรบางส่วนก็ให้มาลงในสารคดีเชิงข่าวซึ่งพร้อมที่จะเปิดรับในเรื่องของการเล่นภาษาที่มีลีลา มีวิธีการเขียนเรื่องและเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการเขียน จุดนี้เองสารคดีเชิงข่าวจึงพร้อมจะเป็นเครื่องมือของการเขียนแบบนี้อยู่แล้ว แต่ในตัวข่าวเอง ในมุมมองแม้จะยอมรับได้ แต่ในความเป็นข่าวก็ต้องเขียนแบบข่าว

ข่าวที่ไม่เป็นกลาง ในแง่ของภาษาที่ใช้เพราะผ่านระดับการตีความ ความปรวนแปร ระดับความรุนแรงต่างๆ ในวิธีการเขียน เขียนให้ใครเป็นผู้ร้ายแบบเลวร้ายจนเกินไปแทนที่จะเขียนเป็นผู้ต้องสงสัยธรรมดา แต่วิธีการเขียนได้สร้างให้กลายเป็นผู้ต้องหาเป็นจำเลยไปแล้วมันค่อนข้างอันตราย ล่อแหลม หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้ในเรื่องของรายละเอียดที่ไม่จำเป็น ทำให้สังคมจับประเด็นไม่ถูก เกิดการเลียนแบบแทนที่จะเป็นการเขียนที่เป็นประโยชน์และมองในเรื่องหลักกลับมองในเรื่องของประเด็นปลีกย่อย สร้างตรรกะที่ผิดเพราะคนอยู่กับการเรียนรู้ตลอดเวลา

รศ.ดร.ดรุณี หิรัญรักษ์ กล่าวถึงเรื่องความถูกต้องว่า ตอนนี้อ่านมัน Objective มากขึ้น มีบุคลากรดีขึ้น มี Policy ดีขึ้น ไม่ใช่ว่านักข่าวไม่ดี แต่เป็นเพราะ Policy ที่ต่างกันทำให้การเขียนข่าวมันค่อนข้างแตกต่างกันด้วย แต่ถ้ามองในแง่ความถูกต้องคิดว่าถูกต้องในการนำเสนอ แต่ไม่ถูกต้องในแง่ของการให้รายละเอียดจนมากเกินไป ทั้งที่จริงแล้วการเขียนแบบให้ข้อเท็จจริงไม่จำเป็นต้องเขียนในลักษณะนี้

นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี แสดงความคิดเห็นว่า การเขียนแบบแนวนี้เป็นการใช้ลีลา การเขียนในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งหมายถึงการใช้ถ้อยคำ ข้อความ การเขียนที่สามารถให้ความหมาย ชัดเจน มีชีวิตชีวา น่าติดตาม เรียกว่า ลีลาส่วนตัว (Personal Style) อันเป็นของผู้เขียนแต่ละคน โดยเฉพาะ ซึ่งจะเน้นให้เห็นได้ว่า การเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันเป็นการเขียนที่ใช้ลีลา ส่วนตัวเน้นไปที่ความรู้สึก อารมณ์ของผู้เขียน และโดยส่วนตัวการเขียนข่าวแบบนี้สามารถทำได้ เพราะการเขียนข่าวจะมีภาษาเขียนในลักษณะพิเศษอันเป็นที่ยอมรับ เป็นหลักทั่วไปหลายประการ ยิ่งไปกว่านั้นหนังสือพิมพ์หลายฉบับในขณะนี้ ได้กำหนดแบบแผนของตนเอง เป็นรูปเล่มของการ เขียนหรือเรียกว่า Style Book สำหรับให้ผู้สื่อข่าวเข้าใจและยึดถือจดจำในการเขียนข่าว เพื่อให้ เป็นแนวเดียวกันตลอด

แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะหนังสือพิมพ์ประเภทไหน สิ่งสำคัญ ข่าวจะต้องมีความชัดเจน มีความกะทัดรัด มีความถูกต้อง และข่าวจะต้องเป็นความจริงที่เกิดขึ้นจริงๆ จะต้องไม่มีการใส่ความคิดเห็นหรือปราศจากอคติในการเขียนข่าว การเขียนข่าวจะต้องไม่ทำให้ข่าวผิดเพี้ยนไป และถ้ามองในทางปฏิบัติทั่วไป การเขียนข่าวให้มีความเที่ยงตรง มักเป็นไปได้ยาก เพราะผู้เขียน หรือผู้สื่อข่าวก็คือ คนธรรมดา ซึ่งอาจมีการใส่อารมณ์ ความรู้สึกของตนลงไปในช่วง โดยทั่วไปแล้ว นักข่าวมักจะทำงานภายใต้ภาวะความกดดัน และข้อจำกัดทางด้านเวลาและเนื้อที่ แม้แต่ตัวเอง หรือผู้เขียนข่าวเองซึ่งจะต้องมีความเป็นกลางที่สุดยังต้องเผชิญกับปัญหาบางอย่างอยู่เสมอ เช่น การเขียนที่มีข้อมูลรายละเอียดมากมาย ข้อมูลที่เขียนหรือละไว้ในข่าวอาจทำให้ข่าวมีความเที่ยงตรงเท่าๆกับขาดความเที่ยงตรงก็เป็นได้ อีกปัญหาหนึ่งก็คือการเลือกเน้นองค์ประกอบในข่าวที่เขียนซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจของผู้เขียนโดยตรง บางข่าวจึงอาจถูกบิดเบือนได้อย่างไม่ตั้งใจ

ทางด้าน **นายคมกฤษ ราชเวียง** กล่าวว่า ความถูกต้องอยู่ที่ว่า สื่อหนังสือพิมพ์ทำไปเพื่ออะไรและคำตอบที่ได้ก็คือ เพื่อธุรกิจมากขึ้น เน้นการแข่งขันทางธุรกิจเพราะหนังสือพิมพ์ถูก วิพากษ์วิจารณ์ว่าจะแพ้สื่อ Internet แล้วจะทำอย่างไรให้อยู่ได้ นั่นก็คือเรื่องของ การเจาะลึกข่าว หรือที่เรียกว่า การสื่อข่าวเชิงสืบสวน สอบสวน โดยที่หนังสือพิมพ์ยึดจุดเด่น คือความมั่นคงเก็บได้นาน จึงเน้นการให้รายละเอียดมากและสร้างความเด่นด้วยการพาดหัวที่แรง หรือหว่า น่าสนใจ ข่าวต้องให้รายละเอียด ให้ Action ในรายละเอียด และความถูกต้องอยู่ที่ว่าหนังสือพิมพ์จะ พยายามแสวงหาข้อได้เปรียบเพื่อขุดเซขุดจูดอยของตัวเองด้วยวิธีการอย่างไร ซึ่งมันจะนำมาสู่ผล ประโยชน์ทางธุรกิจได้

ประเด็นที่ 3 : ผลกระทบของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมกับสังคมไทยในปัจจุบัน

นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า ผลกระทบย่อมมีแน่ หากหนังสือพิมพ์รายงานหรือนำเสนอแบบให้รายละเอียดในการก่อเหตุการณ์ข่าวอาชญากรรมขึ้นมา แล้วถูกเลียนแบบ โดยดูจากสิ่งที่นำเสนอ ดังนั้นจะต้องมีความพอดี ความพอดีในที่นี้คือเรื่องของการให้รายละเอียดไม่ให้มากเกินไปจะต้องอยู่ในกรอบของการรายงานข่าวให้มีความถูกต้อง ตรงไปตรงมา ตรงประเด็นและไม่มีการแสดงความคิดเห็นลงไปในข่าว หรืออย่างน้อยก็พยายามจะไม่ให้มีเลยหรือจะมีก็ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ข่าวจะต้องอยู่ในกรอบของการรายงานข่าวที่ดี ผลกระทบที่เกิดอาจทำให้ผู้ที่ด้อยคุณวุฒิกว่าที่มีอยู่ในสังคมเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบได้ซึ่งในจุดนี้เองเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆเรื่องที่จะระบุว่าสื่อสามารถสร้างพฤติกรรมการเลียนแบบได้ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นการสร้างพฤติกรรมโดยตรงก็ตาม

อีกทั้งหนังสือพิมพ์เป็นเสมือนตัวแทนของประชาชนในการใช้เสรีภาพในการแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองความอยากรู้ อยากเห็นอันจะนำมาซึ่งการวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆที่มีผลกระทบต่อสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของประชาชน ส่วนในเรื่องของขอบเขตแห่งความพอดีนั้น หนังสือพิมพ์จะต้องอยู่ในกรอบของการรายงานข่าวที่เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ เพียงแต่ว่าลักษณะการเขียนจะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับกลุ่มบุคคลต่างๆในสังคมทั้งในเรื่องของความไม่จริงของข่าว การสร้างพฤติกรรมการเลียนแบบ หรือการเกิดสิ่งอะไรก็ตามที่เมื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอไปแล้วจะทำให้เกิดเรื่องไม่ดีต่อสังคมในด้านต่าง ๆ

ดังนั้นขอบเขตก่อนการเขียนข่าว นักข่าวจะต้องจำกัดและตระหนักว่า ข่าวที่นำเสนอออกไปแล้วนั้นให้อะไรแก่ผู้อ่านในสังคมนอกเหนือจากข้อเท็จจริงและอารมณ์ของผู้อ่านที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ สิ่งที่สำคัญจะต้องคำนึงถึงผลกระทบด้วย เพราะเราไม่ควรคิดจะนำเสนอเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองอย่างเดียว แต่จะต้องคำนึงถึงหลักของข่าวที่ดี และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ไม่ว่าจะเป็นสื่อไหนๆก็ตามพึงจะมี เพราะอย่างน้อยหนังสือพิมพ์ก็เปรียบเสมือนกระจกบานใหญ่ที่สะท้อนภาพของสังคมนั้นๆอยู่

รศ.ดร.ดรุณี หิรัญรักษ์ กล่าวถึง ผลกระทบของข่าวอาชญากรรมต่อสังคมไทยในปัจจุบันว่า ข่าวอาชญากรรมมีผลกระทบอย่างมากต่อสังคม ถ้าเขียนแบบ Colorful หรือ การสร้างภาพ (Picture) ให้เห็นชัดเจนทุกขั้นตอน อย่างละเอียด เราจะเห็นได้ว่า หลายๆครั้ง ข่าวจี้ปล้น ข่าวฆาตกรรม จะเลียนแบบกัน ถามว่าเลียนแบบมาจากไหน ก็เลียนแบบมาจากรายงานข่าว

ทางหน้าหนังสือพิมพ์ การรายงานข่าวมันชัดเจนไป และคิดว่าจำเป็นในการรายงาน แต่ไม่ควรให้รายละเอียดของเหตุการณ์จนเกินไป ข่าวจะต้องกระชับ กระชับคือ ไม่ต้องอธิบายขั้นตอนมากเกินไป อย่างเช่น ข่าวการฆ่าตัวตายที่มีอยู่ช่วงหนึ่ง ผลกระทบต่อสังคมก็คือ การพยายามฆ่าตัวตายของเด็ก ๆ เกิดขึ้นทุกวัน เด็กวัย 3 เด็กมัธยม 1 สลับกันไป ส่วนนี้เป็นผลกระทบของการให้รายละเอียดของเหตุการณ์ในข่าวมากเกินไป ซึ่งส่งผลทำให้ผู้ที่ยังไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์พอเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบได้

คำถามของผู้อ่านจากการอ่านข่าวอาชญากรรม ต้องตั้งคำถามว่า ทำไมการเสนอข่าวถึงให้รายละเอียดเหมือนกับนักข่าวอยู่ร่วมกับเหตุการณ์เลย ดังนั้น จุดนี้เองที่ผู้อ่านจะต้องมีวิจารณญาณในการอ่าน และผู้ผลิตข่าวเอง อย่างหนังสือพิมพ์จะต้องมีวิจารณญาณในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมด้วยเช่นกัน ผลกระทบจะมีมากต่อ เด็ก หรือบุคคลที่มีสภาวะทางอารมณ์ไม่ปกติ รวมทั้งบุคคลที่มีปัญหาใกล้เคียงกันกับข่าวที่นำเสนอ

หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีการรายงานข่าวอาชญากรรมเหมือนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อ 10 ปีที่แล้ว หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีการเสนอข่าวอาชญากรรมที่ค่อนข้าง Colorful และสร้างภาพในเหตุการณ์มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เพราะลักษณะของหนังสือพิมพ์เป็นแบบ Sensation จริงๆ เพราะหนังสือพิมพ์ข่าวสดเหมาะสำหรับกลุ่มเป้าหมายมวลชน (mass) ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้นจะนำเสนอรูปแบบผสมผสานระหว่างหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพกับหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ และหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะ Extreme มากในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม กลุ่มเป้าหมายจะเป็นคนระดับล่าง ไม่ค่อยมีการเสนอข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมืองมากเท่าไรนัก จะเน้น Soft News มากๆ

อ.พรณพิมล นาคนาวา กล่าวว่า เขาเข้าใจจริงแล้ว Story telling ไม่ใช่ปัญหา เขียนได้ เขียนตามลำดับเวลา เขียนให้เห็นชัดได้ เขียนเป็นแบบนวนิยายได้ แต่ที่ออกมาไม่ใช่ของแท้ มันเกินความพอดี มันรุนแรง ส่ง Impact ต่อสังคม ถ้าเป็น Story telling ที่พอดีๆ ต้องเขียนแบบนวนิยายจริงๆ ที่มีฉาก มีตัวละคร การมีฉากไม่ใช่ปัญหาแต่ปัญหาอยู่ที่การใช้ภาษาที่หือหาว หรือภาษาส่งผลกระทบต่อผู้ตกเป็นข่าวมันเกินความพอดี

แต่หากว่าถามถึงความมีผลกระทบ เราต้องดูระดับของผลที่เกิดขึ้นด้วยเพราะจริยธรรมจรรยาบรรณ มันมีหลายระดับ ในระดับที่เป็นแค่ความรู้สึกไม่เหมาะสม เช่น ภาษาไม่สุภาพ ภาษาที่วิญญูชนไม่ใช้กัน แบบนี้ถือว่าเป็นระดับจริยธรรมที่ไม่เหมาะสมไม่ควร แต่ถ้าจริยธรรมบางส่วนที่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในแง่กฎหมายหรือละเมิดสิทธิความเป็นมนุษย์ ถึงแม้ว่ากฎหมายจะจัดการ

ไม่ได้ แต่ในทางจรรยาบรรณไม่เหมาะสมและไม่สมควรทำ ส่วนเรื่องความบกพร่องมันแฝงมาหลายรูปแบบ เช่นการไม่ให้ข้อมูลที่สื่อเองก็รู้แต่ไม่ให้ หรือไม่ได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีพูดทั้ง 2 ฝ่าย หรือปกปิดข้อมูลอันจะส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนมาก และยังอยากจะบอกสื่อว่า ถ้าสื่อเสนอรายละเอียดอะไรมากๆ โดยที่ไม่ได้สอนโดยตรงแต่เราได้อ่านและถูกซึบซับโดยเฉพาะกับคนที่ไม่มีการศึกษามากๆ ไม่มีดุลยพินิจเหมือนคนมีการศึกษาก็จะไปสนใจถึงเรื่องพวกนี้ดีกว่า เป็นการสร้างวิถีคิดที่ผิด สร้างวิถีคิดแบบไร้สาระให้กับคนในสังคม ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบอย่างมาก

นายคมกฤช ราชเวียง แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวว่า ค่อนข้างมีผลกระทบในเรื่องของพฤติกรรมเลียนแบบ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มบุคคลใดในสังคมก็ตามเพราะผลการวิจัยก็ลงความเห็นเหมือนกันว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมใดๆ ก็ตามล้วนส่งผลต่อคนในสังคมแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพฤติกรรมการเลียนแบบ เช่น การโจรกรรมธนาคาร ซึ่งหลังจากจับโจรได้แล้วพวกเขาก็สารภาพว่าโจรกรรมด้วยวิธีนี้ หลบเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างไร มีการตัดสัญญาณโทรทัศน์วงจรปิด ตัดสัญญาณกันขโมยต่างๆ ใดๆ และส่วนมากผู้ทำผิดก็สารภาพว่าได้อ่านจากหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ในขณะนี้นำเสนอแต่การให้รายละเอียดว่าจะต้องทำอะไร และด้วยวิธีการใดบ้างในการโจรกรรม แทนที่จะทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในการเป็นผู้ปกป้องสังคมไม่ให้สังคมเสื่อมทรามไปมากกว่านี้ และควรที่จะนำเสนอแบบไม่ให้รายละเอียดในเหตุการณ์ข่าวมากเกินไปจนความพอดี

ทางด้านเหยื่อข่าว ยิ่งจะได้รับผลกระทบมากไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการคาดหน้า ถึงแม้จะเป็นเรื่องจริงแต่ก็ทำให้เหยื่อข่าวไม่สามารถอยู่ในสังคมได้ และทำให้เหยื่อข่าวตกเป็นเหยื่อสังคมซ้ำซ้อน จากการที่ถูกทำร้ายร่างกาย ซึมซับ หรืออะไรก็แล้วแต่ซึ่งนำมาสู่ความเสียหาย ทำให้เหยื่อข่าวไม่สามารถทนใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้

จะเห็นได้ว่าความคิดของนักวิชาการและนักหนังสือพิมพ์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องความถูกต้องตรงไปตรงมาในการนำเสนอ ความเป็นกลางในการนำเสนอ รวมถึงผลกระทบต่อจรรยาบรรณข่าวปัจจุบันต่อสังคมได้ ตามที่กล่าวแล้วข้างต้น และในส่วนของกรเขียนข่าวแบบนวนิยายนี้ ทั้ง 3 ท่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว คือ

รศ.ดร.ดรุณี หิรัญรักษ์ กล่าวว่า “การเขียนแบบนี้ เป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์สามารถทำได้ เพียงแต่อย่าไม่ควรจะลงรายละเอียดของแต่ละเหตุการณ์ให้มากจนเกินความพอดี เพราะชาว อาชญากรรมทั้งในอดีตและปัจจุบันก็เขียนรูปแบบนี้ เพียงแต่การนำเสนอข่าวในขณะนี้ค่อนข้างจะ เพิ่มระดับของความรุนแรง และการให้รายละเอียดในเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อ คนในสังคมที่การศึกษามีน้อยก็เป็นได้”

ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน **อ.พรณพิมล นาคนาวา** ที่กล่าว ถึงเรื่องนี้ว่า “จริงๆแล้ว การเขียนแบบเล่าเรื่อง หรือ Storytelling ไม่มีปัญหา หากแต่จะเกิดปัญหานั้น อยู่ที่วัตถุประสงค์ของการใช้หรือเปล่า หากมีวัตถุประสงค์ในการจรรโลงสังคมสามารถเขียนได้ และถ้าหากเขียนเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ นอกจากนี้เช่น เพื่อธุรกิจความอยู่รอด เพื่อความสะใจ เป็น สิ่งที่ไม่ควรทำ เพราะแท้จริงแล้ว ชาวอาชญากรรมก็สามารถเขียนในรูปแบบการรายงานข่าวทั่วๆ ไปได้”

หากความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์อย่าง **นายคมกฤช ราชเวียง** แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากนักวิชาการทั้ง 2 ท่านว่า “โดยส่วนตัวแล้วไม่ยากที่จะให้หนังสือพิมพ์มีการรายงานข่าวแบบนี้ หากแต่ในปัจจุบันไม่สามารถทำได้เพราะมีปัจจัยหลายอย่างไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการแข่งขันทางธุรกิจสื่อด้วยตัวเอง ทำให้สื่อแต่ละประเภทจะต้องแย่งชิงการเป็นที่หนึ่งในด้านการรายงานข่าวสาร จึงต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะและความสำเร็จในการรายงานข่าวแข่งกับสื่อประเภทอื่นๆ ซึ่งรูปแบบก็จะออกมาในแนวของการรายงานเหตุการณ์อย่างมีสีสัน ให้รายละเอียดและอาจก่อให้เกิดผลกระทบได้”

ความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนหรือนักหนังสือพิมพ์ต่างก็แสดงทรรศนะไว้แตกต่างกันเกี่ยวกับเรื่องการรายงานข่าวแบบนวนิยายในปัจจุบัน บางแง่มุมอาจมีทิศทางที่แตกต่างกัน บางแง่มุมมีความคิดเห็นในทิศทางที่เหมือนกัน ส่วนในเรื่องของการเขียนแบบนวนิยายนั้น ทั้ง 4 ท่านต่างก็มีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องการเขียนแบบนี้ว่าสามารถเขียนได้ เพียงแต่จะต้องคำนึงถึงผลกระทบของการรายงานข่าวอาชญากรรมที่สามารถเกิดได้ทุกเมื่อ และที่สำคัญหากสื่อหนังสือพิมพ์ยังอยู่ในโลกของการแข่งขันทางธุรกิจแล้วนั้น ก็จะต้องส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเขียนข่าวนวนิยายคงดำเนินต่อไปในการรายงานข่าวอาชญากรรม

จากผลการวิจัยสังเกตได้ว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับนั้นจะให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นที่ผู้อ่านสนใจในลักษณะที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการเขียนข่าวที่สามารถแสดงและสะท้อนให้เห็นถึงความอยากรู้ อยากรูเห็นของผู้อ่านได้มากที่สุด ผลการวิจัยข้างต้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึง แก่นของหัวข้อข่าวของข่าวอาชญากรรมที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้สร้างขึ้น โดยการสร้างเหตุการณ์ หรือหยิบยกประเด็นที่เกิดขึ้นจริงในสังคมให้ผู้อ่านเห็นว่าข่าวอาชญากรรม ก็คือ เหตุการณ์ที่ผู้คนในสังคมมีความสนใจ อยากรู้ออยากรูเห็น มากกว่าข่าวใดๆ โดยอาศัยแก่นของหัวข้อข่าวทั้ง 4 ประเภทมาสร้างเป็นประเด็นหลัก และประเด็นรอง ต่างๆกันไปแล้ว แต่ละเหตุการณ์ และแท้ที่จริงประเด็นหลักของข่าวอาชญากรรมที่หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับนำเสนอ นั่นคือ แก่นของหัวข้อข่าวประเภทผู้อ่านสนใจ นั่นเอง

ในส่วนของการใช้กลวิธีในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques) ที่พบเห็นในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจะมีเนื้อหาที่เขียนไปในรูปของการเขียนเชิงพรรณนาและการใช้ภาษาในการเขียนแบบโลดโผน ซึ่งมุ่งสร้างอารมณ์ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและสามารถมองเห็นภาพของเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน โดยมีการพรรณนาถึง อากัปกริยา ท่าทางของบุคคลในข่าว อีกทั้งยังเน้นถึงความสำคัญของรายละเอียดต่าง ๆ ของเหตุการณ์ที่กำลังรายงานให้ผู้อ่านได้รับทราบ ทำให้สรุปได้ว่ารูปแบบการเล่าเรื่องเป็นหนึ่งในการเขียนแบบนวนิยาย (Novelistic writing) เพราะการเขียนแบบนี้จะเอื้อต่อความเข้าใจของผู้อ่าน อีกทั้งยังสามารถสร้างภาพของเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นมากกว่าการรายงานที่มีความตรงไปตรงมา

2. วิเคราะห์โครงเรื่องในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีแนวโน้มในการใช้รูปแบบของการเขียนความนำในข่าวอาชญากรรมแบบภาพพจน์และ Punch Lead แบบเน้นเหตุการณ์มากที่สุด รองลงมาคือการเขียนความนำแบบสรุปความโดยเน้นไปที่เหตุการณ์มากกว่าตัวบุคคลเช่นเดียวกัน ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่า ทิศทางในการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มักใช้วิธีการเริ่มเรื่องแบบภาพพจน์ผสมผสานกับการเขียนความนำแบบ Punch Lead โดยเน้นไปที่เหตุการณ์ที่เป็นเช่นนี้เพราะหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับนี้มีเป้าหมายที่เหมือนกัน คือ ต้องการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและยังทำให้เกิดความอยากรูติดตามเนื้อเรื่องของข่าวต่อไป ทั้งนี้ลักษณะของการใช้ภาษาจึงต้องเน้นทิศทางไปที่การให้สีสันและอารมณ์ ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยที่สำคัญของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของ

หนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นเสมือนกลวิธีที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ และความรู้สึกของผู้อ่านให้คล้อยตามไปกับวิธีการเขียนความนำ (Lead) ที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับกำลังนำเสนออยู่ได้

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ชาวอาชญากรรมทั้ง 9 เรื่องที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้น ลักษณะของความนำจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเหตุการณ์มากกว่าการเขียนความนำที่เน้นบุคคลที่อยู่ในข่าว ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการเขียนความนำของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้น มักเขียนโดยนำเอาเหตุการณ์ที่เด่นและคิดว่าเป็นประเด็นที่สำคัญมาเป็นประเด็นหลักในการนำเสนอในส่วนของความนำ ประกอบกับการใช้ภาษาทั้งในรูปแบบที่เน้นให้ภาพพจน์และในรูปแบบของการใช้ถ้อยคำ ภาษาที่หนักแน่น รุนแรง ก็ยังเป็นแรงเสริมให้เหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์กำลังนำเสนออยู่นั้น มาสร้างเป็นจุดเด่น และยังเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจที่อยากจะรู้เรื่องราวเหตุการณ์นั้น ๆ

ลักษณะของชาวอาชญากรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับนั้นจึงเปรียบเสมือนการสร้าง หรือการหยิบยกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมมาเป็นตัวสะท้อนภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ยังเป็นบทเรียนที่มีคุณค่า และยังสามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของผู้อ่านได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

จากผลการศึกษาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ชาวสด มีรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ จะมีรูปแบบของการผสมผสานเรื่องระหว่างการเรียงลำดับเนื้อข่าวตามความสำคัญกับการเรียงลำดับเนื้อข่าวตามลำดับเวลาเป็นหลักอยู่ในการรายงานชาวอาชญากรรมอยู่ตลอดเวลาที่ได้มีการนำเสนอ ผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นว่า ลักษณะการทำงานของสื่อหนังสือพิมพ์ตลอดจนกลวิธีในการนำเสนอค่อนข้างคล้ายกัน เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวยังเป็นตัวสะท้อนการเขียนชาวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันได้ และที่สำคัญหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับกลับไปยึดถือกับเป้าหมายทางการตลาดเป็นสำคัญ

ดังนั้นรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวจึงอยู่ที่ลักษณะการนำเสนอของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับว่า รูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบใดที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจ และพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งทั้ง 2 ฉบับคือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ชาวสดมีความเห็นตรงกันว่า รูปแบบการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบถือหลักความสำคัญเป็นหลักจะต้องผสมผสานกับรูปแบบการเรียงลำดับเรื่องแบบถือ

เวลาเป็นหลักนั้นเป็นรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นรูปแบบที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจมากที่สุด จากรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อหาดังกล่าว ก็คือ การเขียนข่าวแบบปิรามิดหัวกลับ โดยหยิบยกประเด็นที่น่าสนใจ นำติดตามมากที่สุดอยู่ด้านบนของข่าว จากนั้นจะเรียงลำดับตามความสำคัญรอง ๆ ลงมา

สำหรับรูปแบบการเรียงลำดับเนื้อหาข่าวแบบถือหลักความสำคัญเป็นหลักนั้น ทั้ง 2 ฉบับที่กำลังนำเสนออยู่นั้น ใช้เป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์พยายามสื่อให้ผู้อ่านเห็นว่า ประเด็นที่หนังสือพิมพ์นำมาเสนอนั้นเป็นประเด็นที่มีความสำคัญสูงสุดที่ผู้อ่านจะต้องให้ความสำคัญ และจะต้องอ่าน

การศึกษารูปแบบการจบเรื่องในข่าวอาชญากรรมที่พบในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจากเหตุการณ์ทั้ง 9 เรื่องนั้น พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับมีแนวโน้มในการใช้รูปแบบการจบเรื่องในข่าวไปในทิศทางตรงกันข้ามกันคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมักใช้รูปแบบการจบเรื่องในข่าวแบบไม่ทิ้งท้าย ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดมักใช้รูปแบบการจบเรื่องแบบทิ้งท้ายมากกว่า โดยเฉพาะในตอนจบของข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสดมักใช้วิธีการจบ 2 แบบผสมผสานกันกล่าวคือ เป็นการจบเรื่องทั้งแบบนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในข่าว และการจบเรื่องแบบทิ้งประเด็นให้ชวนสงสัยและนำติดตามมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องแปลกและเป็นประเด็นที่แตกต่างกันอยู่จุดเดียวของทั้ง 2 ฉบับเพราะว่าข่าวที่เลือกมาทำการศึกษา นั้น เป็นข่าวเดียวกัน แต่ในการยุติเรื่องนั้นหนังสือพิมพ์ใช้การจบแบบทิ้งท้ายประเด็นเหมือนกับการจบแบบนวนิยาย ส่วนในทางตรงกันข้ามหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับใช้การจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้าย

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า แก่นของหัวข่าวในข่าวอาชญากรรมไม่มีความสัมพันธ์ในการกำหนดรูปแบบการจบเรื่องในข่าวแต่อย่างใด ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าลักษณะของการจบเรื่องจะขึ้นอยู่กับแนวการเขียนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ รวมถึงกระบวนการผลิตของหนังสือพิมพ์มากกว่า รูปแบบการจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้ายของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐสะท้อนให้เห็นว่า ลักษณะวาทศิลป์ในข่าวอาชญากรรมไม่ได้ให้ความสำคัญของการจบเรื่อง ซึ่งตรงกันข้ามกับหนังสือพิมพ์ข่าวสดถึงแม้ว่าจะเป็นข่าวเดียวกันแต่กลับให้ความสำคัญกับการจบเรื่องแบบทิ้งประเด็นให้ชวนสงสัยมากกว่า ถึงแม้ว่าข่าว ๆ นั้นจะจบเหตุการณ์ไปแล้วก็ตาม หนังสือพิมพ์ข่าวสดก็ยังมีภารกิจทิ้งประเด็นให้ผู้อ่านได้ขบคิดต่อไป ซึ่งถ้าจะเปรียบก็คล้าย ๆ กับการจบเรื่องของนวนิยาย หรือ เรื่องแต่ง ซึ่งจะมีการจบเรื่องแบบให้ติดตามตอนต่อไป

3. วิเคราะห์บุคคลในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

บุคคลในข่าว หมายถึง บุคคลที่ปรากฏหรือถูกนำมาใช้อ้างอิงในข่าว ซึ่งจะมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่นำมารายงาน ทำให้เรื่องราวของข่าวอาชญากรรมสามารถดำเนินต่อไปได้ โดยที่หนังสือพิมพ์นั้นได้วางรูปแบบและนำเสนอบุคคลในข่าวให้เหมือนกับตัวละคร ดังนั้นตัวละครจึงไม่ได้หมายความว่าเฉพาะแหล่งข่าวเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายรวมถึงบุคคลที่ตกเป็นข่าว ซึ่งจะอยู่ในฐานะของผู้ที่ถูกนำมากล่าวถึงในข่าวอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีทิศทางในการนำเสนอบุคคลในข่าวไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน คือ มักนิยมนำเสนอบุคคลในข่าวในสถานภาพตัวละครมากที่สุด รองลงมาคือการนำเสนอบุคคลในข่าวในสถานภาพแหล่งข่าว ทั้งนี้ยังพบอีกว่าลักษณะในการกำหนดสถานภาพของบุคคลในข่าวไม่ได้มีความสัมพันธ์กับลักษณะของแก่นของหัวข้อข่าวแต่อย่างใด แต่กลับมีความสัมพันธ์กับลักษณะของเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นจริง จึงทำให้ทิศทางในการแสดงสถานภาพของบุคคลในข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับในเหตุการณ์เดียวกันไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อแตกต่างที่เห็นได้เด่นชัดนั้นคือ การใช้ภาษาในการพรรณนาหรือบรรยายบุคลิกลักษณะของแหล่งข่าว รวมถึงอากัปกริยาต่าง ๆ ของตัวละครนั้น หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะใช้กลวิธีการเขียนที่เมื่อผู้อ่านแล้วรู้สึกคล้อยตามและร่วมด้วยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อาจเป็นเพราะว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้ภาษาที่ค่อนข้างแรง และกระทบใจของผู้อ่านมากกว่า ตลอดจนมีการบรรยายที่เห็นภาพพจน์มากกว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ถึงแม้ว่าจะเป็นข่าวเดียวกัน แต่เมื่อวิเคราะห์แล้วหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะมีการบรรยายบุคคลในข่าวได้ไม่เหมือนตัวละครที่อยู่ในนวนิยาย แตกต่างจากหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่ลงข่าวเดียวกันแต่มีการบรรยายตลอดจนการพรรณนาถึงบุคคลในข่าวได้เหมือนตัวละครในนวนิยายมากกว่า

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า กลวิธีการเขียนถึงบุคคลในข่าวที่พบในข่าวอาชญากรรมทั้ง 9 เหตุการณ์ หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับได้ใช้กลยุทธ์ในการให้สีสัน ไม่ว่าจะด้วยการเขียนแบบมุ่งแสดงอากัปกริยา ท่าทาง น้ำเสียง หรือแม้แต่สีหน้า รวมไปถึงการใช้ถ้อยคำในเชิงเปรียบเทียบพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของบุคคลในข่าว รวมถึงการประเมินคุณค่าของบุคคลในข่าวออกมาในเชิงลบ ซึ่งในข่าวอาชญากรรมมักจะมีผู้กระทำผิดกฎหมาย หรือตัวร้ายที่มีพฤติกรรมไม่ดีเท่านั้น ทำให้บุคคลในข่าวจึงอยู่ในสถานภาพที่ไม่แตกต่างไปจากตัวละครในวรรณกรรมทั่วไป ที่มักถูกผู้เขียน

นำมาแต่งแต้มให้สีสัน ทำให้เรื่องราวในข่าวสามารถดำเนินไปอย่างมีอรรถรส ตลอดจนทำให้ข่าวมีความสนุกสนานมากขึ้น หนังสือพิมพ์มีส่วนทำให้บุคคลในข่าวให้กลายเป็นตัวละครตัวหนึ่ง เพื่อต้องการที่จะดึงดูดให้เรื่องราวในข่าวมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4. วิเคราะห์บทสนทนาในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

บทสนทนา หมายถึง คำพูด การกล่าวอ้างถึงคำพูดของบุคคลในข่าวรวมถึงการสัมภาษณ์บุคคลในข่าวอาชญากรรม โดยที่หนังสือพิมพ์ต้องการที่จะถ่ายทอดเหตุการณ์และรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดและเข้าร่วมกับเหตุการณ์นั้นมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาบทสนทนาที่ปรากฏในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันนั้น พบว่าทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีทิศทางในการใช้บทสนทนาในข่าวที่เสนอค่อนข้างเหมือนกัน คือ มีการใช้วิธีการพรรณนาถึงบุคคลในข่าวเองจากบทสนทนา ซึ่งเป็นวิธีการที่หนังสือพิมพ์นำมาใช้กับการเขียนข่าวทุก ๆ เรื่อง ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการสร้างความใกล้ชิดกับผู้อ่าน และเป็นวิธีการที่ง่ายและไม่อ้อมค้อม ส่วนการใช้วิธีการพรรณนาถึงบุคคลในข่าวแบบบอกผ่านคำพูดหรือบทสนทนาที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวจะพบเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเหตุการณ์ในข่าวว่าจะเอื้อต่อการใช้วิธีการพรรณนาแบบใด

บทสนทนาในข่าวอาชญากรรมที่บอกผ่านคำพูดของบุคคลในข่าวเอง รวมถึงแบบบอกผ่านบุคคลที่ล้อมรอบบุคคลในข่าวเป็นวิธีการที่ใช้ขึ้นเพื่อต้องการทำให้เรื่องราวที่นำมาเสนอนั้นมีความสมจริงมากยิ่งขึ้นทั้งนี้ยังช่วยให้ข้อมูลในข่าวอาชญากรรมมีน้ำหนักที่น่าเชื่อถือ และยังเป็น การแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่นำมาเสนอนั้นไม่ได้เกิดจากความคิดของผู้เขียนหรือเป็นการสร้างของผู้สื่อข่าว แต่ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นผลดีคือ เป็นข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข่าวอื่นที่ ผู้สื่อข่าว นั้นจะมีบทบาทเป็นเพียงแค่นำเหตุการณ์หรือข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข่าวมานำเสนอต่อเท่านั้น จะสังเกตเห็นว่า บางครั้งการกล่าวอ้างถึงบทสนทนาที่มีอยู่ในข่าวจะมีการใส่เครื่องหมายคำพูดเพื่อให้ผู้อ่านเห็นได้เด่นชัดว่าข้อมูลที่ปรากฏออกมาได้จากพูดของผู้ที่ตกเป็นข่าวจริง ๆ

5. วิเคราะห์มุมมองการเล่าในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากการศึกษาถึงมุมมองการเล่าในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันนั้น พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับโดยส่วนใหญ่นิยมใช้มุมมองแบบจำกัดหรือมุมมองแบบวัตถุวิสัย

(Objective) ในสัดส่วนที่มากกว่าการใช้มุมมองแบบรู้รอบด้าน (Omniscient) และยังพบอีกว่าการเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองแบบวัตถุวิสัยของหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่มักเป็นการเล่าเรื่องในฐานบุคคลที่ 3 ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข่าวในแต่ละเรื่อง พบว่า ข่าวในเรื่อง ๆ เดียวนั้นผู้เขียนสามารถที่จะใช้มุมมองในการเล่ามากกว่า 1 วิธี ดังนั้นลักษณะของการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจึงเป็นการเขียนที่ใช้มุมมองแบบผสมผสานรูปแบบกัน และขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์ หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่าจะเหมาะสมกับการเขียนโดยใช้มุมมองแบบใดในการใช้ในแต่ละข่าวมากกว่ากัน

6. การวิเคราะห์ฉากและบรรยากาศในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะการใช้วาทศิลป์ที่มีการบรรยายและพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีแนวโน้มในการใช้วิธีการบรรยายและพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศโดยเน้นให้ความสำคัญมากกว่าการไม่เน้นให้ความสำคัญ ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ฉากและบรรยากาศเป็นเหมือนหัวใจของข่าวอาชญากรรมเลยก็ว่าได้ เพราะข่าวอาชญากรรมก็คือ เรื่องหรือเหตุการณ์ที่ประชาชนสนใจ ดังนั้นวิธีการใดที่จะยิ่งเพิ่มความสนใจให้กับเหตุการณ์ที่น่าสนใจอยู่แล้ว ให้นำสนใจมากยิ่งขึ้น กลวิธีในการนำเสนอถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ นั่นคือ การใช้เทคนิคการเขียนแบบบรรยายถึงฉากและบรรยากาศเข้ามามีส่วนช่วยในการดึงดูดความสนใจมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ข่าวอาชญากรรมอยู่บนพื้นฐานความอยากรู้ อยากรูเห็นของผู้คนในสังคมก็ว่าได้ เหตุการณ์ทั้ง 9 เรื่องที่นำมาศึกษานั้น ทั้ง 2 ฉบับต่างก็มีการบรรยายและพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศค่อนข้างคล้ายกัน ส่วนความแตกต่างอยู่ที่"ภาษา" ที่ใช้ในการเขียนข่าวเท่านั้น โดยหนังสือพิมพ์ข่าวสดค่อนข้างใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดภาพพจน์มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

อนึ่ง ผลของการวิจัยโดยภาพรวมสอดคล้องกับข้อสันนิษฐานเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กล่าวคือ วาทศิลป์ที่นำมาใช้ในการรายงานข่าวอาชญากรรมระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีความแตกต่างกันในแง่ของการนำเสนอและการเลือกใช้วาทศิลป์ที่เป็นตัวสะท้อนภาพของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม ถึงแม้ว่าในบางประเด็นของวาทศิลป์ที่นำมาใช้นั้นจะมีการนำเสนอที่ค่อนข้างเหมือนกันก็ตาม

เรื่องของกลวิธีการนำเสนอโดยที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับคือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีกลวิธีการนำเสนอในเรื่องของการรายงานแบบตรงไปตรงมาผสมผสานกับกลวิธีการ

รายงานแบบใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques) และจากการศึกษาทวิวิธีการนำเสนอ นั้น ทั้ง 2 ฉบับมีการนำเสนอแบบใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่าการใช้ทวิวิธีการนำเสนอแบบตรงไปตรงมาคิดเป็นสัดส่วน 3:1 โดยพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐยังมีการเขียนรายงานข่าวแบบตรงไปตรงมาในขณะที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเน้นการรายงานโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมากกว่า ซึ่งเป็นทิศทางที่สวนทางกันในเรื่องของทวิวิธีที่นำมาใช้ในการรายงานข่าว ทั้งๆที่หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมคล้ายๆกัน

นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะมีลักษณะประชานิยมมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้ยกระดับหนังสือพิมพ์ของตนเองขึ้นมาจากประชานิยมมาสู่การผสมผสานระหว่างประชานิยมกับคุณภาพนิยม (Combination Popular Newspaper and Quality Newspaper) เพราะเนื้อหาของไทยรัฐในปัจจุบันจะมุ่งเน้นเสนอข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง และข่าวสังคมเป็นหลัก ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเน้นอาชญากรรมและข่าวบันเทิงมากกว่า ทำให้มีทวิวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกัน “ (ดร.ณิธิรุฎีรักษ์ , สัมภาษณ์ 19 มีนาคม 2544) มุมมองของนักวิชาการมองไปที่ลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกันส่งผลทำให้ลักษณะการรายงานข่าว หรือลักษณะการนำเสนอย่อมแตกต่างกันด้วย

ส่วนการวิเคราะห์ในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็นตลอดจนมุมมองเชิงวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการใช้วาทีศิลป์ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันมีความคิดเห็นที่เหมือนและแตกต่างกันหลายประเด็นคือ

การใช้ภาษามาใช้ในการเขียนข่าวอาชญากรรม บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของผู้ก่อกองด้วยว่า รู้สึกอย่างไรกับข่าวที่เกิดขึ้น หรือกับการกระทำของบุคคลที่อยู่ในข่าว ซึ่งก็พบว่าในบางข่าวผู้สื่อข่าวมีการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก หรือทัศนคติของตนที่มีต่อข่าวนั้นโดยแฝงมาในรูปของการใช้ภาษา จุดนี้เองที่เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความคิดหรือมุมมองของผู้ก่อกองที่มีต่อข่าวนั้น ๆ การใช้ภาษาจะมีส่วนในการต่อยอดความรู้สึกของผู้อ่าน และในบางครั้งก็มีส่วนในการนำความคิด นอกจากนี้ยังพบอีกว่าปัจจัยภายในตัวของผู้ก่อกองในแง่ของทัศนคติก็มีส่วนทำให้ข่าวมีทิศทางในการนำเสนอได้เช่นกัน (พรรณพิมล นาคนาวา สัมภาษณ์ 21 มี.ค. 2544)

ปัจจัยที่เกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นปัจจัยที่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่ามีอิทธิพลต่อแนวทางการเขียนมากที่สุด โดยจากการวิจัยพบว่า ข่าวอาชญากรรมที่นำ

มาศึกษาทั้ง 9 เรื่องนั้นมีทิศทางการนำเสนอได้หลากหลายวิธี ด้วยลีลาที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยที่หนังสือพิมพ์รายวันให้เหตุผลว่า การที่จะนำเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นมารายงานไปในทิศทางใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์ที่ปรากฏเป็นสำคัญ หนังสือพิมพ์จะมองเหตุการณ์นั้นว่ามีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน เป็นเรื่องใหญ่หรือไม่ หากเหตุการณ์ที่ปรากฏถูกหนังสือพิมพ์มองว่าเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ ลีลาการเขียนข่าวก็จะถูกปรับไปตามลักษณะของเหตุการณ์ด้วย นั่นก็คือ ทำให้ข่าวใหญ่และเด่นขึ้นตามไปด้วย โดยการเขียนแบบให้สีสัน รายละเอียดเน้นการพรรณนาถึงฉากและบรรยากาศของสถานที่เกิดเหตุ อากัปกริยาของบุคคลในข่าว รวมถึงการใช้ภาษาที่ต้องกระตุ้นและเร้าอารมณ์

การคำนึงถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ เป้าหมายสำคัญที่สุดก็คือ ยอดขาย ดังนั้นลักษณะวาทีศิลป์ที่ใช้ในข่าวอาชญากรรมจึงต้องนำเสนอไปในทิศทางเพื่อดึงดูดความสนใจและสนองความต้องการอ่านของกลุ่มเป้าหมายที่มีอยู่ในสังคม เพื่อว่าข่าวที่ได้ออกมาจะเป็นที่ยอมรับของตลาดอันจะนำมาสู่ยอดขายที่เพิ่มสูงขึ้น

การแข่งขันระหว่างหนังสือพิมพ์ และการแข่งขันกับสื่ออื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุโทรทัศน์ รวมถึงสื่ออินเทอร์เน็ต ก็ล้วนเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่มีผลต่อการกำหนดรูปแบบ และแนวทางในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ซึ่งหนังสือพิมพ์จะต้องสร้างจุดต่าง หรือจุดเด่นให้กับตัวเอง เพื่อให้สื่อหนังสือพิมพ์ของตนเองสามารถแข่งขันกับสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยกันเองได้ อีกทั้งการหวังผลกำไรและการอยู่รอดขององค์กร

นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์ต่างก็มีความคิดเห็นตรงกันว่า เป็นปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญในการกำหนดทิศทางการทำข่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจประเภทที่ต้องมุ่งหวังผลกำไร และต้องพยายามประคับประคองให้ธุรกิจสิ่งพิมพ์ของตนเองอยู่ได้ ดังนั้นในกระบวนการผลิตข่าวทั้งในแง่ของการคัดเลือกข่าว การหยิบยกประเด็น การใช้ลีลาภาษา การเขียนที่เร้าอารมณ์ มานำเสนอจึงต้องทำไปในทิศทางที่สนับสนุน หรือกระตุ้นยอดขายหนังสือพิมพ์ (คมกฤษ ราชเวียง สัมภาษณ์ 24 มี.ค.2544)

“การผูกขาดเช่นนี้เป็นการผูกขาดทางความคิด เพราะฉะนั้นข่าวคราวในช่วงหลัง ๆ ที่ฟังไม่ว่าจะจากทาง CNN หรือ CNBC หรือ หนังสือพิมพ์เอเซีย วอลล์สตรีท เจอเนล หรือนิตยสารอย่างไทม์ แมกกาซีน หรือเอเซียวีค สื่อต่างๆ เหล่านี้ไม่ใช่สื่อมวลชนที่เป็นอิสระอีกต่อไปแล้ว แต่

เป็นสื่อมวลชนที่ดำเนินการตามนโยบายเสรีนิยม ซึ่งกลุ่มบริษัทที่เป็นเจ้าของกำลังดำเนินอยู่ “
(พายัพ วนาสวรรณ 2544)

การนำแนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in The News) มาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะ
การรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวัน สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการนำเสนอ
ข่าวในยุคปัจจุบันได้อย่างมีมิติที่ลึกซึ้ง โดยคุณลักษณะของ “วาทศิลป์” ถือเป็นทั้งศาสตร์และ
ศิลป์ในการเขียนอย่างหนึ่ง ที่มุ่งสร้างความหมายและเรื่องราวของเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ให้น่า
สนใจและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างความหมายให้กับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่
หนังสือพิมพ์รายวันนำมาถ่ายทอดไปสู่ผู้รับสารได้

ผลการวิจัยปรากฏในเชิงสนับสนุนข้อสันนิษฐาน ซึ่งพบว่า การรายงานข่าวอาชญากรรม
ทั้ง 9 เหตุการณ์ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีแนวโน้มในการนำเสนอ
ตามแนวคิดการใช้วาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in The News) ของ Jack Fuller ทั้งในแง่ของการ
กำหนดแก่นเรื่องขึ้นเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางโครงเรื่อง การกล่าวถึงบุคคลในข่าวคล้ายๆ
กับตัวละครในนวนิยาย การกล่าวถึงมุมมองการเล่า รวมถึงฉากและบรรยากาศได้อย่างมีอรรถรส
เหมือนกับการอ่านข่าวคือการอ่านนวนิยายนั่นเอง รวมถึงลักษณะการใช้ถ้อยคำที่มุ่งให้ภาพพจน์
เจ้าอารมณ์ความรู้สึกอีกด้วย

รูปแบบการเขียนข่าวในปัจจุบันจึงคล้าย ๆ กับการเขียนนวนิยาย กล่าวคือ มีความสอดคล้อง
คลึงกับแนวทางที่หนังสือพิมพ์ตั้งใจไว้ โดยองค์ประกอบทุกส่วนในข่าวไม่ว่าจะเป็นหัวข่าว
(Headline) หรืองานวิจัยนี้เรียกว่า แก่นของหัวข่าว ความนำ (Lead) หรือที่งานวิจัยนี้เรียกว่า ส่วน
เริ่มเรื่อง จนถึงตัวข่าว (Body) หรือที่งานวิจัยนี้เรียกว่า การเรียงลำดับเนื้อข่าว และการจบเรื่อง
(Ending) ทุกส่วนที่กล่าวมาจะมีบทบาทในการสอดแทรกความหมายให้กับข่าวโดยที่มักจะ
สัมพันธ์กับแนวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

ในเรื่องของความเป็นกลางและถูกต้อง ความตรงไปตรงมาในการนำเสนอข่าว รายงาน
ข่าวในปัจจุบันนั้น พายัพ วนาสวรรณ (2544) แสดงทรรศนะว่า “ท่านลองมองย้อนหลังจะเห็นว่า
สื่อมวลชนกำลังใช้ระบบเศรษฐกิจ ที่เจ้านายเป็นเจ้าของบริษัทยึดถือนโยบาย เพราะฉะนั้นอิสระ
และเสรีภาพของสื่อมวลชน วันนี้อยู่ที่ไหน มันก็อยู่ที่นโยบายของเจ้าของบริษัทเองนั่นแหละ ที่เขา
ต้องการให้สื่อมวลชนไปทางไหน อย่าคิดว่าสื่อมวลชนต่างชาติเป็นสื่อที่เป็นกลาง ไม่มีใครเป็น
กลาง มีแต่ว่าเขาข้างใคร เพราะทุกวันนี้สื่อต้องอยู่ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม”

ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้อธิบายลักษณะของการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์รายวันได้ว่า ข่าวอาชญากรรมในปัจจุบันมีการปรับตัวไปสู่แนวความคิดศิลปะในข่าวมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งลักษณะของข่าวเป็นเหมือนการเขียนนวนิยายหรือบทความ สารคดี ที่ได้นำเอาเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง ๆ มาถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน โดยที่จะถูกถ่ายทอดไปพร้อม ๆ กับความหมายและสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องการนำเสนอและต้องการที่จะสื่อไปยังผู้อ่าน

“หากจะกล่าวได้ว่าข่าวในปัจจุบันไม่มีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) ก็ไม่เชิง เพียงแต่บทบาทของการนำเสนอข่าวสารที่ถูกต้องนั้นยังมีอยู่และพบได้ในหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับ นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเติมในส่วนของการรายงานข่าวในปัจจุบันก็คือ “การเพิ่มกลวิธี” หรือ “การเพิ่มสีสัน” เข้าไปในการเขียนข่าว ซึ่งจากเดิมจะต้องมีการนำเสนอที่ตรงไปตรงมานั้น ปัจจุบันก็ยังตรงไปตรงมาอยู่ เพียงแต่มีการเพิ่มลูกเล่นในงานเขียนข่าว ให้น่าดูและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทคนิคและแนวความคิดศิลปะในข่าวนั้น นิยมนำมาใช้ตั้งแต่การรายงานข่าวอาชญากรรมในอดีต จนถึงปัจจุบันก็ว่าได้ เพียงแต่ พลิกมุมมองอีกรูปแบบหนึ่งในการนำเสนอก็เท่านั้นเอง” (ดร.ณิธิ ธีรบุญรักษ์ สัมภาษณ์ 19 มีนาคม 2544)

ดังนั้นเมื่อมีการนำข่าวอาชญากรรมมาวิเคราะห์ในเชิงการใช้วาทศิลป์ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเขียนเชิงนวนิยาย ภาพที่ปรากฏออกมาจึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการสร้างข่าวให้แลดูเหมือน “นวนิยาย” ที่หนังสือพิมพ์ได้พยายามสร้างขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจมากกว่าเรื่องของรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชน คนอ่านหนังสือพิมพ์ได้รับทราบอย่างแท้จริง

หากจะมองย้อนไปถึงอุดมการณ์ของข่าวคือ ข่าวจะต้องตรงไปตรงมา มีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) เมื่อมีเหตุการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ เกิดขึ้นในสังคมแล้วนั้น หน้าทีของหนังสือพิมพ์ก็คือการรายงานเหตุการณ์นั้น แต่ในปัจจุบันอุดมการณ์หลักของการนำเสนอข่าวได้หายไปแล้ว เนื่องจากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ในขณะนี้จะมีมุ่งเน้นไปที่การใส่อารมณ์ การใส่ความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เขียนข่าวแต่ละคนลงไปในช่วงทำให้ข่าวซึ่งจากเดิมจะต้องมีความเป็นวัตถุวิสัยนั้นกลับกลายเป็นข่าวที่มีแต่ความเป็นภววิสัย (Subjective) เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการรายงานข่าวนั้น อีกทั้งยังสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ รวมถึงการสัมภาษณ์นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและนักหนังสือพิมพ์ ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อความสำคัญของอุดมการณ์ทางวารสารศาสตร์ที่ว่าด้วย เรื่องของความเป็นวัตถุวิสัย

ความตรงไปตรงมาในการนำเสนอข่าวแทบจะไม่มีหลงเหลืออยู่เลย แต่กลับให้ความสำคัญกับเรื่องของธุรกิจมากกว่า

กล่าวคือ การรายงานข่าวในปัจจุบันจะเป็นแบบเพื่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์ และเมื่อคำนึงถึงเรื่องความเป็นธุรกิจค่อนข้างมากก็จะส่งผลให้ ข่าวเป็นแบบอัตวิสัยมากขึ้นตามลำดับ โดยที่ไม่คำนึงถึงความเป็นวัตถุวิสัยของข่าว ซึ่งหากปล่อยให้การรายงานข่าวยังคงเป็นเช่นนี้อยู่แล้ว อุดมการณ์ทางวารสารศาสตร์ในเรื่องดังกล่าว ยังคงจะมีอยู่เป็นหลักในการรายงานข่าวมากหรือน้อยเพียงใดท่ามกลางการแข่งขันทางธุรกิจของสื่อหนังสือพิมพ์กับสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา

การรายงานข่าวโดยใช้แนวคิดวาทศิลป์ในข่าวนั้น เป็นรูปแบบของการเขียนเพื่อการแสวงหากำไรเข้าองค์กรสิ่งพิมพ์ของตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงความรับผิดชอบซึ่งเป็นหน้าที่หลักและเป็นหน้าที่ที่สำคัญของสื่อที่พึงกระทำ ปัญหาดังกล่าวล้วนส่งผลทำให้ลักษณะข่าวที่ดีจากเดิมที่ต้องมีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) ไม่มีการสอดแทรกความคิดเห็นและอารมณ์ของผู้เขียนลงไป ในข่าว กลายเป็นการเสนอข่าวแบบอัตวิสัย (Subjective) มากขึ้น โดยที่หนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันได้ยึดเอาตัวของผู้เขียนเองเป็นศูนย์กลางในการเขียนข่าว ดังนั้นนักข่าวจึงมองข่าวหรือเขียนแบบอัตวิสัยมากกว่าการเขียนข่าวแบบวัตถุวิสัยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

หากแต่การเขียนข่าวนั้นควรไปในทางสร้างสรรค์ และจรรโลงสังคมไม่ได้จรรโลงอารมณ์ของผู้เขียน เป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมองข้ามไปแต่กลับไปมองในจุดของการยึดตัวเองเป็นจุดศูนย์กลางในการเขียนข่าวเพื่อสนองความต้องการของผู้อ่าน และเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ เปรียบเสมือนว่าหนังสือพิมพ์เป็นผู้มีอำนาจในสังคมโดยมุ่งเน้นแต่ทางธุรกิจ และไม่คำนึงถึงเรื่องของการแก้ไขปัญหาสังคมหรือหาทางออกของปัญหาเหล่านั้นเลย

Karl Marx (1972) กล่าวว่า “สื่อมวลชนจะทำทุกวิถีทางเพื่อรักษาไว้ซึ่งอำนาจของชนชั้น” เป็นสิ่งที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับการปฏิบัติของหนังสือพิมพ์ในขณะนี้ ทั้งนี้หากหนังสือพิมพ์สามารถขายได้ก็เท่ากับมีอำนาจ อำนาจในที่นี้คือ อำนาจของสื่อและจะกลายเป็นอำนาจในสังคม และเพื่อดำรงไว้ซึ่งอำนาจในสังคม หนังสือพิมพ์ก็จะรายงานข่าว เขียนข่าวอาชญากรรมในลักษณะต่อไปเพื่อให้ธุรกิจและองค์กรของตนเองอยู่ได้ โดยไม่ได้แก้ปัญหาของสังคมในเชิงโครงสร้างแต่กลับมองว่าวิธีการใดที่จะทำให้ธุรกิจของตนเองอยู่รอดท่ามกลางระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

วัฏจักรของการเขียนข่าวเช่นนี้คงจะมีอยู่ต่อไปในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน ตราบใดที่หนังสือพิมพ์ยังไม่ได้ออกมาจากการครอบงำจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมนี้ ก็เท่ากับว่า ข่าวที่ผ่านสายตาของกลุ่มผู้อ่านในสังคมก็คงจะอยู่ในรูปแบบของอัตวิสัยมากกว่าการเขียนข่าวแบบวัตถุวิสัย และหากหนังสือพิมพ์ยังรับใช้ระบบทุนนิยมอยู่เช่นนี้ ข่าวจะไม่มีความเป็นกลาง หนังสือพิมพ์ก็จะไม่สามารถสะท้อนภาพของสื่อที่ดี ไม่สามารถเป็นกระจกสะท้อนปัญหามากมายที่มีอยู่ในสังคมไทยได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาทำให้เห็นว่าลักษณะของการใช้วาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in The News) ทำให้หนังสือพิมพ์รายวันปัจจุบันมีแนวโน้มไปในทิศทางที่สร้างภาพให้กับเหตุการณ์ข่าว อาชญากรรมเป็นเหมือนเรื่องแต่ง ไม่ว่าจะด้วยเรื่องของการใช้ถ้อยคำภาษาหรือกระบวนการเขียน ซึ่งล้วนมีผลทำให้ข่าวที่ปรากฏออกมาเกินจากความเป็นจริง จุดนี้จึงเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงของหนังสือพิมพ์ ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงควรตระหนักและควรให้ความระมัดระวังในการเสนอข่าว อาชญากรรมมากยิ่งขึ้น โดยพยายามนำเสนอไปในทิศทางที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. จากผลการศึกษานำมาสู่ความจำเป็นในสังคมที่ต้องมีการอธิบายและแสดงความคิดเห็นในเรื่องของอุดมการณ์ของข่าวว่าสมควรจะมีอยู่ในสังคม อีกทั้งยังคงมีความสำคัญและความจำเป็นในการรายงานข่าวมากน้อยเพียงใด ซึ่งหนังสือพิมพ์ควรจะมีการโต้แย้งในเรื่องของทิศทางนำเสนอข่าวอาชญากรรมไปในแนวทางของธุรกิจเพิ่มมากขึ้นแล้วเมื่อไรจะมีจุดสิ้นสุดของการรายงานข่าวแบบนี้
3. การวิเคราะห์ตามแนวคิดวาทศิลป์ในข่าว (Rhetoric in The News) ควรนำไปศึกษากับข่าวประเภทอื่น ๆ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ หรือข่าวกีฬา เป็นต้น ซึ่งจะเป็นตัวช่วยสะท้อนภาพการรายงานข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รวมถึงการหาความสัมพันธ์ของการนำเสนอข่าว ในส่วนของการพาดหัวข่าว ความน่า รวมถึงเนื้อหาข่าวว่ามีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันหรือไม่ในข่าวแต่ละประเภท
4. งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาที่เจาะจงวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงต้นปี 2543 เท่านั้น ผลที่ได้และปรากฏออกมาจึงเป็นการสะท้อนภาพการรายงานข่าวอาชญากรรมเฉพาะช่วงสถานการณ์

ตั้งแต่ปี 2543 ดังนั้นหากมีการนำวิธีวิเคราะห์ตามแนวคิดวาทศิลป์ไปศึกษาในช่วงสถานการณ์อื่น ก็จะทำให้พบปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุลและคณะ การใช้ภาษา เคล็ดไทย กรุงเทพมหานคร 2524

คมกฤช ราชเวียง ผู้ช่วยหัวหน้าข่าวอาชญากรรม สัมภาษณ์ 24 มีนาคม 2544

จงจิต ศรีพรรณ การสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2524

จำนง วิบูลย์ศรี รายงานผลการวิจัยเรื่องภาษากับมวลชน : วิวัฒนาการของภาษาเพื่อการเสนอ

ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ไทย กรุงเทพมหานคร โครงการเผยแพร่งานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลง

กรณ์มหาวิทยาลัย 2527

ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลง

กรณ์มหาวิทยาลัย 2539

ธอาน วุฒิกกรมรักษา หลักการรายงานข่าว ประกายพริก กรุงเทพมหานคร 2536

ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี สัมภาษณ์ 24 เม.ย. 2544

ชวรัตน์ เชิดชัย การบรรณาธิกรณหนังสือพิมพ์และนิตยสาร กรุงเทพมหานคร แผนกวิชาอิสระวาร

สารศาสตร์และสื่อมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2520

ดรุณี หิรัญรักษ์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สัมภาษณ์ 19 มี.ค. 2544

ดิเรกชัย มัททนะสิน ถ้อยคำสำนวน : แนวคิดเชิงภาษาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร สุกัญญา 2529

ถาวร บุญวัฒน์ หลักการหนังสือพิมพ์ กรุงเทพมหานคร มติชน 2538

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางด้านนิเทศศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเล่า –

การเล่าเรื่อง กรุงเทพมหานคร นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2541

ทองสุข เกตุโรจน์ การเขียนแบบสร้างสรรค์ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

2519

นันทริกา คุ่มไฟโรจน์ เอกสารประกอบการสอนวิชาการสื่อข่าวเขียนข่าวเบื้องต้น ภาควิชาการ

หนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532

บำรุง สุขพรรณ ระบบการสื่อสารในสังคม คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2527

ปรีชา ช่างขวัญเย็น ภาษากับการหาความจริง กรุงเทพมหานคร สร้างสรรค์ – วิชาการ 2528

ผอบ ไปชะกฤษณะ ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย : การเขียน การอ่าน การพูด การฟังและราชา

ศัพท์ บำรุงสาสน์ กรุงเทพมหานคร 2526

พรรณพิมล นาคนาวา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2544

พ่ายัพ วนาสวรรณ ผู้จัดการรายวัน บทความแสดงความคิดเห็น 20 มีนาคม 2544

พีระ จิรโสภณ ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร สาขา

วิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2529

เพลินตา โรงเรียนนักเขียน ไรเตอร์ นนทบุรี 2534

มาลี บุญศิริพันธ์ หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น กรุงเทพมหานคร ประกายพริก 2537

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ การวิเคราะห์ผู้รับสาร คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2534

ยุพา สุภากุล การสื่อสารมวลชน โอเดียนสโตร์ กรุงเทพมหานคร 2534

วรนนท์ อักษรพงศ์ ภาษาไทย 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 2534

วัลยา วิวัฒน์ศร การอ่านนวนิยาย สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 2532

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ ภาษาและภาษาศาสตร์:ภาษาในข่าวหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์

กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2540

ศรีลักษณ์ ศิลป์ ปัญหาทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม วิทยา

นิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2533

ศิริชัย ศิริกายะและกาญจนา แก้วเทพ ทฤษฎีสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2531

ส.เชื้อหอม ภาษาสื่อมวลชนมีกี่คนที่ทนรับได้ malıdır กรุงเทพมหานคร 2541

สวณิต ยมาภัย การสื่อสารของมนุษย์ ภาควิชาวาริชวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ งานหนังสือพิมพ์ กรุงเทพมหานคร ประกายพริก 2539

สุกัญญา ตีระวนิช จริยธรรมและความรับผิดชอบของนักหนังสือพิมพ์ เอกสารการสอนชุดวิชาการ

ข่าวและการบรรณาธิการ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วย

ที่ 15 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2535

สุกัญญา สุกบรรทัด เอกสารการสอนเรื่องจิตวิญญาณหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ จุฬาล

งกรณ์มหาวิทยาลัย 2541

สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ การเขียน ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพมหานคร 2525

สุภา ศิริมานนท์ จริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ กองทุนสุภา ศิริมานนท์และอักษรศาสตร์

กรุงเทพมหานคร 2530

สุวรรณณี กัลยาณสันต์ การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวข่มขืนกระทำชำเรา สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2536

อดิสา วงศ์ลักษณะพันธ์ การเล่าเรื่องในข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์ไทย วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2542

อมรรัตน์ เรืองสกุล การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2542

อรวรรณ ปิลาฉนนโอบาท การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ภาควิชาวาทยวิทยา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539

อรุณีประภา หอมเศรษฐี การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออก คณะ

มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2539

อุราเพ็ญ ตริยางค์กุล จริยธรรมของผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมของโทรทัศน์กับการเสนอข่าวความรุนแรง วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

Cleaneth Brooks and Robert Penn Warren, Modern Rhetoric, 3rd Edition New York:

Harcourt Brace & World, 1970

Jack Fuller, News Value: Ideas for an Information Age. University of Chicago Press

:Chicago and London, 1996

James S. Ettema and Theodore L. Glasser, Custodians of Conscience : Investigative

Journalism and Public Virtue; Columbia University Press New York, 1998 Wayne

C. Booth, The Revival of Rhetoric Chicago:University of Chicago Press, 1970

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างการรายงานข่าวอย่างตรงไปตรงมา

ข่าว : คนไข้วางระเบิดคลินิกรักษากามโรค / ปุ่ชชนสนใจ+เพศ (ไทยรัฐ : 4 มกราคม 2543)

นพ.ณรงค์ เอื้ออารักษ์ อายุ 60 ปี เจ้าของคลินิกให้การต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คลินิกของตนเปิดรักษาโรคภายในต่างๆมานานแล้ว สำหรับเหตุระเบิดที่เกิดขึ้น เชื่อว่าเป็นฝีมือของคนไข้รายหนึ่งที่เคยมารับการรักษาโรคเมื่อเกือบปีที่ผ่านมามี คนไข้รายนี้เป็นชายเชื้อสายจีน ผิวขาว ผอม อายุประมาณ 25 ปี มารักษาโรค ตนรักษาอยู่ 5-6 เดือน คนไข้รายนี้ก็หายเป็นปกติ หลังจากที่หายไปก็หายหน้าไป 2 เดือน จากนั้นก็โทรศัพท์มาที่คลินิกต่อว่าตนว่ารักษากามโรคหาย แต่กลับทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ทำให้ครอบครัวแตกแยก คนไข้รายนี้โทรศัพท์มาต่อว่าตนบ่อยมาก จนกระทั่งบ่าย 2 วันเดียวกันนี้ ชายหนุ่มคนนี้ก็มาปรากฏตัวให้เห็นยืนอยู่ที่หน้าคลินิก แต่ไม่ได้พูดจาอะไรแล้วก็หายไป จากนั้นไม่นานก็โทรศัพท์มาบอกว่า “ ระวังตัวให้ดีเดี๋ยวจะโดนบีมแน่ “ ซึ่งตอนนั้นตนก็ไม่ได้คิดอะไร

นพ.ณรงค์ กล่าวต่อไปว่า พอตกค่ำวันเดียวกันตนกับภรรยา กำลังนั่งรับประทานอาหารเย็นกันที่ด้านหลังของคลินิก ส่วน ดญ.วภาพร ลูกสาว กับนางไร สาวใช้เตรียมอาหารอยู่ที่ครัว ก็เกิดเสียงระเบิดดังสนั่นขึ้นในครัว เมื่อไปดูก็พบ ดญ.วภาพร และนางไร ได้รับบาดเจ็บ ดังกล่าว จึงรีบนำทั้ง 2 คนไปส่ง รพ.ศิริราช เพื่อให้แพทย์ตรวจดูอาการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างการรายงานข่าวโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques)

1. ข่าว : นักเรียนเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ / บุญชนสนใจ (ข่าวสด : 27 กุมภาพันธ์ 2543)

นักเรียนจมน้ำตายหมู่ 6 ศพครั้งนี้ เมื่อวันที่ 26 ก.พ. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ชาวบ้านได้พากัน วิพากษ์วิจารณ์และต่างเศร้าโศกเสียใจกับเหตุการณ์นักเรียนหญิงชั้นประถมโรงเรียนวัดสถิตย์ ชลธาร บ้านท่าเสา ต.สทิงหม้อ อ.สิงหนคร จำนวน 6รายจมน้ำเสียชีวิต ขณะเข้าค่ายเนตรนารี

จากการสอบสวนทราบว่า ผู้ตายทั้งหมดเข้าค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารีที่โรงเรียนพร้อมกับเพื่อนๆ นักเรียนคนอื่น และในช่วงเช้าเวลา 08.30น. มีกิจกรรมเดินทางไกลระยะประมาณ 4 ก.ม. โดยแบ่งลูกเสือและเนตรนารีเป็นกลุ่มๆ ละ 8-9คน โดยมีครูของโรงเรียนจำนวน 16 คน เป็นผู้ดูแลเดินทางไปที่บ่อลูกรังดังกล่าว และมีการแบ่งกลุ่มลูกเสือไปปีนภูเขาและไต่เชือก ส่วนกลุ่มเนตรนารีให้ใช้ผ้าพันคอเนตรนารีผูกตาเดินลงน้ำเพราะคิดว่าน้ำไม่ลึก โดยให้เด็กจัดกลุ่มๆ ละ 8คนเดินจับเอวกันลงน้ำ แต่ปรากฏว่าบ่อดินดังกล่าวมีระดับน้ำตื้นลึกต่างกัน ทำให้เด็กกลุ่มหนึ่งจำนวน 8 คนเดินลงน้ำในจุดที่น้ำลึกประมาณ 9-10 เมตร เมื่อตกน้ำทั้งหมด ก็พยายามดิ้นรนเอาชีวิตรอด ร้องขอความช่วยเหลือและว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง แต่เนื่องจากตาถูกผ้าปิดไว้จึงไม่รู้ทิศทาง มีเพียง 2 คนที่เอาผ้าผูกตาออกทันว่ายน้ำขึ้นฝั่งได้ ส่วนอีก 6 คนจมน้ำเสียชีวิตต่อหน้าครูและเพื่อนๆ ทั้งหมด โดยไม่มีครูลงไปช่วยเหลือเลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ข่าว : ฆาตกรรมเสียเจ้าของโรงงานและครอบครัว 5 ศพ / ปุณฺณสนใจ + ชัดแย้ง
(ข่าวสด : 9 เมษายน 2543)

จากคดีสะเทือนขวัญฆ่าล้างครว 5 ศพ กลางกรุง โดยคนร้ายไม่ต่ำกว่า 3 คน บุกรเข้าไปในบ้านของนายกิตติพงศ์ หารยรรยง อายุ 53 ปี ซึ่งเปิดเป็นสำนักงาน กิติวาณิช จำกัด จำหน่ายไม้แปรรูปและธุรกิจให้เช่าคอนโดมิเนียม ตั้งอยู่ในหมู่บ้านเสน โครงการ 1 หมู่ 5 แขวงจระเข้บัว เขตลาดพร้าว กทม. ลงมือสังหารคนในบ้านถึง 5 ศพ ประกอบด้วย นายกิตติพงศ์ นางวัลชนี๋ เหมะประเสริฐสุข เมียหลวง นางเงิน แซ่ตัน ชาวจีนใต้หวัน เมียน้อยของ นายกิตติพงศ์ซึ่งตั้งครรภ์ 8 เดือน ด.ช. อาบี วัยเพียง 3 ขวบ ลูกชายของนายกิตติพงศ์ และ นายสุรศักดิ์ แซ่ตั้ง เพื่อนนางวัลชนี๋ ทั้งหมดถูกจับมัดมือเท้าแล้วใช้ถุงพลาสติกคลุมหัวจนขาดใจตาย นอกจากนี้เจ้าหน้าที่พบ ด.ช.สุวานกร วัย 5 ขวบ ลูกชายคนโตนายกิตติพงศ์ซึ่งรอดพ้นเงื้อมมือคนร้ายได้อย่างหวุดหวิด นั่งกอดศพแม่นานถึง 3 วัน ต้องกินนมกับยาสีฟันประทังชีวิต กระทั่งก่อนพบศพ ด.ช.สุวานกรได้ยื่นเสียงรทชายโอดมเลี้ยวออกมาซื้อด้วยความไร้เดียงสา แต่ไม่มีเงินจ่าย เพื่อนบ้านถามถึงพ่อแม่ ด.ช.สุวานกรก็บอกว่าตายหมดแล้ว ในเบื้องต้นตำรวจสงสัยว่าคนร้ายเป็นพวกแก๊งม้งกรจีน เพราะลงมือฆ่าอย่างเหี้ยมโหด และพบหลักฐานเอกสารโฉนดที่ดินถูกเผาอยู่หลังบ้าน ซึ่งเชื่อว่าจะเกี่ยวข้องกับการทวงหนี้ทวงสิน เนื่องจากพบว่า นายกิตติพงศ์ติดต่อกิจการอยู่กับกลุ่มชาวจีนด้วย ตามที่เสนอข่าวไปแล้วนั้น

จากนั้นพล.ต.อ.พรศักดิ์ กล่าวว่า เท่าที่ทราบนายกิตติพงศ์เดิมที่เป็นชาวจีนมาเก่า แล้วมาอยู่เมืองไทยจนได้สัญชาติไทยเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ตลอดเวลานายกิตติพงศ์ประกอบอาชีพค้าขายไม้แปรรูป ต่อมาได้ทำกิจการคอนโดมิเนียม ซึ่งธุรกิจอันนี้ทำให้มีการหมุนเวียนของแหล่งเงินทั้งนอกและในระบบ ก่อนเกิดเหตุเคยมีคนเห็นชายกลุ่มหนึ่งมาตามทวงหนี้ผู้ตายหลายครั้ง ซึ่งจากสภาพศพที่ถูกรัดคอแล้วใช้ถุงคลุมหน้า ลงมือฆ่าเด็กและฆ่าผู้หญิงอย่างโหดเหี้ยมนั้น น่าจะเป็นการกระทำของชาวต่างชาติ หรือแก๊งทวงหนี้ของต่างชาติ ซึ่งถือเป็นเรื่องสะเทือนขวัญเป็นอย่างยิ่ง เราได้ประสานงานกับหลายหน่วยงาน เช่น ตำรวจนครบาล กองปราบปราม ชุดสืบสวน และ ตม.เข้ามาร่วมทำงานโดยแบ่งงานกันทำเพื่อให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น

เมื่อถามว่าเด็กที่รอดชีวิตออกมาได้อย่างไร พล.ต.อ.พรศักดิ์ กล่าวว่า คาดว่าเด็กคนนั้นถูกทำร้ายจนสลบ และคนร้ายก็หนีไปลงมือหรือค้นทรัพย์สินหรือเอกสารอื่นๆ โดยลี้มไปว่ายังไม่ได้

ฆ่าเด็ก ซึ่งตอนนี้เด็กยังอยู่ในความดูแลของญาติ โดยมีตำรวจดูแลอย่างใกล้ชิด ส่วนเด็กจะจำหน้าคนร้ายได้หรือไม่นั้นตนไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเกรงว่าเด็กจะได้รับอันตราย เชื่อว่าการลงมือฆาตกรรมในครั้งนี้คนร้ายจะต้องมีการเตรียมการมาเป็นอย่างดี เนื่องจากพบอุปกรณ์ในการฆาตกรรมหลายอย่าง เช่น เหล็ก มีด ผ้าเทป และถุงมือยาง ซึ่งก่อนเกิดเหตุ คนร้ายกับผู้ตายน่าจะมีการเจรจากันก่อน เนื่องจากในห้องรับแขก มีร่องรอยของแก้วน้ำ และผลไม้วางอยู่ที่โต๊ะรับแขก และยืนยันได้ว่าเหตุเกิดในช่วงกลางคืนแน่นอน เนื่องจากตอนพบศพมีการเปิดไฟและเครื่องปรับอากาศทิ้งไว้ ซึ่งหลังเกิดเหตุเราได้มุ่งไปที่กลุ่มผู้ต้องสงสัยทุกกลุ่ม และเข้มงวดกับชาวต่างด้าวด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ข่าว : ฆาตกรรมเจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว / บุญชนสนใจ + เงื่อนงำ (ไทยรัฐ : 7 พฤษภาคม 2543)

พฤติการณ์โหดของเดนนรกทูปหัวพระชาเจ้าอาวาสวัดแก้วแก๊งค์ทรัพย์ มีเงินร่วมแสนบาท และทรัพย์สินมีค่าที่ยังสำรวจไม่ได้อีกหลายรายการนี้ เปิดเผยขึ้นเมื่อเวลา 06.30น. วันที่ 6 พ.ค. หลังจากพ.ต.ต.สุวิทย์ ยอดรัก สารวัตรเวร สภ.ต.ราชาเทวะ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ได้รับแจ้งจากนายแทน ช่างประดิษฐ์ อายุ 60 ปี อยู่บ้านเลขที่ 10/8 หมู่ 13 ต.ราชาเทวะ ว่าพระครูวิมลกิจจานุกิจ หรือหลวงพ่อแจ่ม อายุ 83 ปี เจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้วซึ่งเป็นพี่ชาย ถูกฆ่าถึงแก่กรรมภายในกุฏิ จึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แล้วเดินทางออกไปสอบสวนกับผู้บังคับบัญชา ขณะเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางไปถึง พบว่าที่เกิดเหตุเป็นตึก 2 ชั้น กุฏิของพระครูวิมลกิจจานุกิจ เจ้าอาวาสวัดกิ่งแก้ว มีประชาชนและลูกศิษย์ที่ทราบข่าวมาเฝ้ากันอยู่หน้าตึก ประมาณ 300 คน กำลังโห่ระงมถึงเหตุที่เกิดขึ้นด้วยอาการตกใจ แต่ไม่มีใครเข้าไปในกุฏิได้ เพราะทางวัดปิดกั้นไว้เพื่อคอยให้ตำรวจมาสอบสวน และเมื่อตำรวจเข้าไปภายในกุฏิชั้นล่าง เป็นห้องโถงใหญ่ ด้านหลังห้องโถงซึ่งกันเป็นห้องกว้างขนาด 3X3 เมตร มีแท่นบูชา ตำรวจถึงกับสลดใจเมื่อพบว่าพระครูวิมลกิจจานุกิจ ถูกมัดมือไขว่หลังด้วยรัดประคด เท้าทั้งสองข้างถูกมัดด้วยผ้าสีเหลือง นอนคว่ำปราศจากลมหายใจอยู่หน้าห้อง รอยคราบเลือดไหลออกมาจากศีรษะลงพื้นแห้งกรัง สภาพศพหลวงพ่อแจ่มยังมีหัวใจร่ายร้อยดี ตรวจพบบาดแผลถูกตีด้วยของแข็งที่ศีรษะ สันนิษฐานว่ามรณภาพมาแล้วไม่ต่ำกว่า 8-10 ชั่วโมง

จากการตรวจบริเวณชั้นล่าง ที่เกิดเหตุโดยทั่วไปพบว่ากระจกประตูบานเลื่อนหน้าห้องเชิงบันไดชั้นบนซึ่งเป็นห้องทำงานของนายบุญส่ง ธงแดงงาม อายุ 53 ปี ถูกทุบเป็นรู และมีพวงกุญแจเสียบค้างอยู่ที่กุญแจ 1 พวง ลึนชักโต๊ะทำงานถูกงัดจนพัง นายบุญส่ง ถูกเรียกตัวมาสำรวจความเสียหาย เบื้องต้นให้การว่า เงินสดจำนวน 7 หมื่นบาทในลิ้นชักถูกขโมยหายไป และยังมีเงินในตู้บริจาคอีกจำนวนหนึ่งถูกกวาดเอาไปด้วย

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนความนำในข่าวอาชญากรรม

รูปแบบการเขียนความนำ	หนังสือพิมพ์	ความนำ
1. แบบผสมผสานระหว่าง สรุปเรื่องที่เน้นบุคคล + ให้ภาพพจน์	ไทยรัฐ	นางเอกสาวและทนายความอาสาคนดังแหวนที่ เฉียดตายขณะรถแก๊งพลิคว่ากลางถนน ร่าง กึ่งกระแทกอยู่ในรถ นึกถึงพระคุณพ่อแม่และ บุญกุศลที่ช่วยเหลือคนเรื่องคดีเลยรอดตาย ปาฏิหาริย์พร้อมคณะรวม 3 คน ทั้งที่พาหะคู่ ชีพกลายเป็นเศษเหล็ก ระบุไซเฟอร์พาหื้อตะบิ่ง จากกรุงเทพรับไปถ่ายทำสารคดีที่บางสะพาน ท่ามกลางฝนโปรยปรายกลางดึก เกิดหลับใน จนรถเสียหลัก ทะยานพุ่งตกลงข้างทางพลิ คว่าหลายตลบ (26 มิ.ย. 43)
	ข่าวสด	นางเอก-พิธีกรสาว “วิมลเรขา” ศิริวารวรรณ หวิด สิ้นชื่อ ประสบอุบัติเหตุสองที่ประจวบฯกลาง ดึก รถแก๊งแลนเซอร์พลิคว่า 3 ตลบจนพังยับ เยินทั้งคัน แต่นางเอกสาวพร้อมน้ำ และคนขับ รถ รอดตายปาฏิหาริย์ แค่นวดเจ็บ ฟกช้ำนิด หน่อย เผยถ่ายรายการที่สตูดิโอเจเอสแอลจน ดึก แล้วต้องบึ่งกลางดึกต่อไปประจวบฯเพื่อเข้า กล้องเป็นพิธีกรรายการยูพีซี ตอน 6 โมงเช้า ปรากฏคนขับหลับใน สะดุ้งขึ้นมาหักหลบรถ บรทุกจนเสียหลัก แหวนที่รถกึ่งรู้ตัวตลอด แต่ หวัดร้องสุดเสียงด้วยความตกใจ สำนึกรู้ถึง ความตายแค่อ้อมแต่ก็ยังดวงแข็งรอดมาได้ทั้ง ที่รถพังยับทั้งหน้า-หลัง ล้อขาดกระเด็น แพทย์ ยันอาการปลอดภัย แต่มีอาการกระดูกอ่อนที่หู ปวดอักเสบ ขณะที่แฟนละครรู้ข่าวแหไปเยี่ยม แน่นรพ. (25 มิ.ย. 43)

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนความนำในข่าวอาชญากรรม (ต่อ)

รูปแบบการเขียนความนำ	หนังสือพิมพ์	ความนำ
<p>2. แบบผสมผสานระหว่าง สรุปเรื่องที่เน้นเหตุ การณ์ + Punch Lead.</p>	<p>ไทยรัฐ</p> <p>ข่าวสด</p>	<p>นักเรียนสาวม.4 โรงเรียนดังคลัง"ฮิเดะ" นักร้องวงเอ็กซ์เจแปน กระโดดตึกทำอัตวินิบาตกรรม ทั้งเครื่องแบบศพร่างเหล็กเหลืองสุดอนาถ ครอบครัวยุติเหตุติดตามผลงานซูเปอร์สตาร์ชาวอาทิตย์อุทัยอย่างใกล้ชิด ทั้งจากเทปและวีดีโอ แสดงสด ถึงขนาดเคยขอกัดสีผมเลียนแบบแต่ถูกทางบ้านห้าม เพื่อนสนิทแฉหลังการตายของนักร้องขวัญใจ เพื่อนทั้งกลุ่มเคยสวมชุดดำไว้อาลัยเป็นเดือนโดยไม่ยอมฟังเพลงอะไรทั้งสิ้น "กัญญา ศิลปอาษา" รถมช.ศึกษาฯ รู้ข่าวเดินทางไปพบพ่อแม่ถึงนิติเวชฯ แฉสถิติน่าตกใจ ปัจจุบันเด็กนักเรียนมีปัญหาทางจิตสูง40% ประกาศปรับโครงสร้างการเรียนการสอนใหม่ไม่ให้เครียดเกินไป (20 ม.ค. 43)</p> <p>สลดเด็กนักเรียนหญิงจมน้ำตายหมู่ 6 ศพ เผยเป็นด.ญ.ชั้น ป.3-4 โรงเรียนที่จ.สงขลา เข้าค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารี และมีกิจกรรมเดินทางไกล ครูชื้อสิ่งเอาผ้าพันคอปิดตา แล้วให้เดินลงน้ำเพื่อข้ามฝั่งเด็กทักท้วงว่าน้ำเป็นบ่อลึกกลับทำเฉย แถมสั่งให้เดินลงไปชุดละ 8 คน ปิดตาจับเอวลงไปสุดท้ายเด็กก้าวพลาดลงไปจุดน้ำลึก 8 ชีวิต วายน้ำหนีตาย มีเพียง 2 คนที่เปิดผ้าได้จึงว่ายน้ำเข้าฝั่ง อีก 6 วายน้ำไร้ทิศทางก่อนที่จะกอดกันจมนตายเผยครูยื่นบงฝิ่งโดยที่ไม่พยายามช่วยเหลือ ผู้ปกครองแห่ขึ้นโรงพักแจ้งความดำเนินคดียกโรงเรียนรวมว.ศึกษาฯตั้งกรรมการสอบสวนทันที (27 ก.พ. 43)</p>

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนความนำในข่าวอาชญากรรม (ต่อ)

รูปแบบการเขียนความนำ	หนังสือพิมพ์	ความนำ
3. แบบผสมผสานระหว่าง สรุปเรื่องที่เน้นเหตุ การณ์+ ให้ภาพพจน์	<p>ไทยรัฐ</p> <p>ข่าวสด</p>	<p>ฆาตกรรมสะเทือนขวัญเด็กชายวัย 4 ขวบเศษ ตกเป็นเหยื่อสังหารทารุณ ฆาตกรผุดจากนรก จับหัวโขกทุบตีน่วมทั้งร่าง ก่อนคลุมถุงพลาสติก ครอบหัวรัดแน่น 3 ชั้น ยัดศพใส่กระเป๋าเดินทาง โยนทิ้งซอกกำแพงรั้วในแมนชั่นหรูกลางกรุง หนูน้อยผิวขาวหน้าตาคล้ายเด็กเกาหลี หรือญี่ปุ่น ตำรวจอัศจรรย์ศพออกหาเบาะแสที่ยังมืด ชาวบ้านสงสัยหนูน้อยตกเป็นเหยื่อสาวพีเล็ยงเด็ก ขณะที่ตำรวจแตกประเด็นปมคดีโหด เด็กอาจเป็นเหยื่อโจรลักตัวเรียกค่าไถ่ ถูกทรมานก่อนสังหารสุดเหี้ยมเกรียม นำศพมาทิ้งอำพรางในแมนชั่น (6 มี.ค. 43)</p> <p>ฆ่าล้างครวั 5 ศพสงยองกลางกรุง เผยพบศพเสียโรงไม้แปรรูปถูกคนร้ายบุกฆ่าอย่างเหี้ยมโหด พร้อมด้วยเมียหลวง เมียน้อย ลูกชายวัย 3 ขวบ และเพื่อนรวมเป็น 5 ศพ ระบุคนร้ายไม่ต่ำกว่า 3 คน บุกเข้าไปในบ้าน จับมัดมือมัดเท้าแล้วเอาถุงพลาสติกคลุมหัวใช้เทปกาวรัดจนขาดใจตายอนาถ ทิ้งศพเรียงรายไว้ในห้องต่างๆ ของบ้าน ผงะเมียน้อยตั้งครรรภ์แก่ 8 เดือน แต่มีเด็กรอดชีวิตปาฏิหาริย์ 1 คน เป็นลูกชายเสียวัย 5 ขวบ เพราะสลบไปจนคนร้ายคิดว่าตายแล้ว เผยหนูน้อยไร้เดียงสานั่งกอดศพแม่นาน 3 วัน กินนมกับยาสีฟันประทังชีวิต พอได้ยินเสียงรถไอดีมก็วิ่งออกมาซื้อกินตามประสาเด็ก แต่ไม่มีเงินจ่าย คนข้างบ้านมาถามถึงรู้ว่าพ่อแม่ตายไปหมด</p>

รูปแบบการเขียนความนำ	หนังสือพิมพ์	ความนำ
		แล้ว ตร.ตรวจสอบสวนภายในบ้านพบถูกหรือค้ำข้าวของกระจาย มีเอกสารคล้ายโดนดุกเผาทิ้งไว้ในเตา สงสัยโดนปล้นฆ่าชิงทรัพย์ หรือไม่ก็ทวงหนี้ ฟุ้งเป้าฝีมือแก๊งม้งกรจีนเพราะลงมืออย่างเหี้ยมโหด ไม่เว้นแม่ผู้หญิง-เด็ก (9 เม.ย. 43)

ตัวอย่างการเรียงลำดับเนื้อข่าวแบบสรุปความ

ข่าว “ข่มขืน-ฆ่านักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลีย” (ข่าวสด : 5 กุมภาพันธ์ 2543)

“ นักท่องเที่ยวออสเตรเลียเอาชีวิตมาทิ้งดอยอ่างขางครั้งนี้เปิดเผยเมื่อเวลา 08.30น. วันที่ 4 ก.พ. พล.ต.ท.อร่าม จันทร์เพ็ญ ผบ.ช.ภาค 5 ได้รับรายงานด่วนจาก สภ.อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ ว่า มีนักท่องเที่ยวสาวออสเตรเลียถูกปล้นฆ่าเสียชีวิต 1 คน บาดเจ็บ 1 คน เหตุเกิดบริเวณหุบเขาริมห้วย หมู่ 5 ป่าต้นน้ำแม่เมาะ เขตวนอุทยานดอยอ่างขาง ต.แม่งอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ จึงได้รับชุดไปยั้งที่เกิดเหตุพร้อมทั้งรายงานให้กับ ผบ.ตร.และ รมว.มหาดไทย ทราบเป็นการด่วน

เมื่อถึงที่เกิดเหตุ ได้ทราบรายละเอียดว่าเมื่อวันที่ 3 ก.พ. ที่ผ่านมา เวลา 21.00น. รตอ.วีรยุทธ สายจิตรธรรม ร้อยเวร ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ประจำหน่วยจัดการต้นน้ำแม่เมาะ ว่าได้มีหญิงสาวชาวต่างชาติคนหนึ่งถูกทำร้ายร่างกาย ได้รับบาดเจ็บอาการสาหัส โดยถูกข่มขืนมีคมฟันเข้าที่บริเวณใบหน้า คิ้ว ลำคอ และศีรษะ เลือดไหลอาบ อาการสาหัส หนีชมชานมาขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยหม่อมสาวทราบต่อมาชื่อ นางสาวเชอร์รี่ แม็คฟลอเรน อายุ 26 ปี ชาวออสเตรเลีย แจ้งว่าถูกชายจำนวน 2 คน อายุประมาณ 17-18 ปี ทำร้ายร่างกายและพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา ตนต่อสู้ขัดขืนจึงถูกทำร้าย แต่ก็หลบหนีออกมาได้ ส่วนเพื่อนชายอีกคน ถูกคนร้ายยิงตายบริเวณจุดที่พักกางเต็นท์ บริเวณหุบเขาริมห้วย เจ้าหน้าที่ป่าไม้ช่วยเหลือนางสาวเชอร์รี่ส่งรพ.ฝาง เพื่อช่วยชีวิตและรีบแจ้งให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.ฝาง ทราบในเวลาต่อมา”

ตัวอย่างการจบเรื่องแบบเสนอข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในข่าว

ข่าว “อุบัติเหตุรถดาราสาว “วิมลเรขา” พลิกคว่ำ “ (ไทยรัฐ : 26 มิ.ย.43)

สำหรับตุ๊ก วิมลเรขาเป็นนางเอกนิยายดีคนหนึ่งที่คุณในวงการยอมรับ อดีตเป็นเจ้าของตำแหน่งสาวแพรวปี 1998 เคยสร้างผลงานประทับใจแฟนละครมาหลายเรื่อง แต่ที่โดดเด่นและกลายเป็นนางเอกขวัญใจของมหาชน คือ เรื่อง “ขุนศึก” และ “กุหลาบไร้หนาม” นอกจากนี้จะมีผลงานที่สร้างความประทับใจแฟนละครแล้ว เรื่องการศึกษาของนางเอกสาวผู้นี้ก็ไม่น้อยหน้าใคร สามารถคว้าปริญญาบัณฑิตจากรั้วเหลืองแดง คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาครองด้วยความภูมิใจ

ตัวอย่างการจบเรื่องแบบทิ้งประเด็นให้ชวนสงสัย

ข่าว “นักเรียนเนตรนารีจมน้ำตาย 6 ศพ” (ข่าวสด : 28 กุมภาพันธ์ 2543)

และวันเดียวกันนี้ พ่อแม่ของเด็กและญาติๆ เดินทางกลับมาที่หมู่บ้านหรือกันว่า จะดำเนินการอย่างไรต่อไป กระทั่งเวลา 17.00น. จึงพากันไปชุมนุมที่ สภอ. สิงหนคร ประมาณ 100 คนพร้อมส่งตัวแทนขึ้นไปเจรจากับ พ.ต.ท. วิทย์เดช วรดิถก ผกก.สภ.อ.สิงหนคร สรุปว่า วันที่ 3 มี.ค.นี้ทางนายอำเภอและผู้กำกับฯ จะนำคำตอบเรื่องคดีไปแจ้งให้ชาวบ้านทราบที่มีสยดประจำหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงพากันแยกย้ายกลับไป อย่างไรก็ตามวันที่ 29 ก.พ.นี้ นักเรียนยังไม่เดินทางไปเรียนตามปกติ จนกว่าจะดำเนินการเรื่องนี้เรียบร้อยแล้ว

ตัวอย่างการจบเรื่องแบบไม่ทิ้งท้าย

ข่าว “คนขับแท็กซี่ยิง-ชิงทรัพย์ช่างภาพอังกฤษ” (ไทยรัฐ : 7 มีนาคม 2543)

“ทางด้านนายไชยรงค์ เจริญเมือง นายกสสามคมัคคุเทศก์อาชีพ แถลงถึงกรณีไต่สวนร่วมก่อเหตุในครั้งนี้ว่า รู้สึกเป็นห่วงในพฤติกรรมของมิจอาชีพ ผู้ซึ่งอยู่นอกวงการธุรกิจท่องเที่ยวที่เข้ามาทำลายวงการวิชาชีพมัคคุเทศก์ อาจทำให้บุคคลภายนอกที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงเข้าใจผิดได้ ทางสมาคมฯจึงขอเรียกร้องให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกสนามบินและทุกแหล่งท่องเที่ยว ได้เข้มงวดกวด

ขึ้นอย่างจริงจัง โดยเฉพาะความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวได้เข้มงวดมากขึ้น พร้อมทั้งจัดบุคคลไม่หวังดีออกไป ทางสมาคมฯ ไม่ยากเห็นนักท่องเที่ยวถูกทำร้ายจากพวกมิจฉาชีพเหล่านี้อีก”

ตัวอย่างการกล่าวถึงบุคคลในข่าวประเภทแหล่งข่าวให้ข้อมูลหรือชี้แจงข้อเท็จจริง

“ พล.ต.อ.พรศักดิ์ กล่าวต่อว่า จากการตรวจสอบไปยังสนาบบินดอนเมือง ทราบว่าแท็กซี่จะสามารถรับผู้โดยสารในสนาบบินได้มีเพียง 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นที่รู้ดีว่ากลุ่มใดบ้าง ในขั้นนี้จะประสานกับการท่าอากาศยานฯ เข้าไปตรวจสอบและเร่งหามาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก ส่วนการจับกุมคนร้ายมอบหมายให้ 3 หน่วยงาน คือ กองปราบฯ ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจภูธรภาค 1 เข้าประสานเพื่อสืบสวนสอบสวนหาตัวคนร้ายอย่างเร่งด่วน ส่วนการสเก็ตซ์ภาพคนร้ายนั้นยังไม่สามารถทำได้ เพราะคนเจ็บยังให้ปากคำอย่างละเอียดไม่ได้ ต้องรอให้อาการดีขึ้น สำหรับทรัพย์สินที่คนร้ายให้ไปนั้นประกอบด้วย กล้องวีดีโอดิจิตอล กล้องถ่ายภาพพร้อมอุปกรณ์ ”

(ข่าวสด : 1 มี.ค. 43)

ตัวอย่างการกล่าวถึงบุคคลในข่าวประเภทแหล่งข่าวให้คำวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น

“ สำหรับนายสุวัฒน์ เงินน้ำ อธิบดีกรมสามัญศึกษา กล่าวว่า “ได้หารือกับครูประจำชั้นนักเรียน หญิงที่ฆ่าตัวตายแล้ว ซึ่งครูที่ดูแลก็บอกว่ารับรู้ปัญหาของเด็กมาโดยตลอด แต่อาจมีปัญหาลึกลงๆ ที่เด็กไปชื่นชมอะไรแล้วแต่ แล้วทำให้เด็กตัดสินใจชั่ววูบซึ่งตนได้สั่งการให้ ผอ.โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีไปศึกษารายละเอียดทั้งหมดแล้ว และให้ถือว่าเป็นกรณีตัวอย่างที่ต้องศึกษา นอกจากนี้ตนจะสั่งให้โรงเรียนทุกแห่งทำบันทึกส่วนตัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงเก็บไว้ในแฟ้มเพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถนำข้อมูลมาดูได้ และใช้วิธีการแนะแนวเด็ก แก้ไขปัญหาที่มีความจำเป็นมากสำหรับเด็กวัยนี้ และมีการตั้งข้อสังเกตว่าเด็กชอบคุยโทรศัพท์นานๆ และในวันเกิดเหตุเด็กได้โทรศัพท์แล้วร้องไห้วิ่งขึ้นไปฆ่าตัวตาย ผมก็บอกกับผอ.โรงเรียนว่าให้สอบถามกับเพื่อนๆ ของเด็กว่ามีใครโทรศัพท์ไปพูดคุยในระหว่างนั้นหรือไม่” อธิบดีกรมสามัญศึกษา กล่าว (ข่าวสด : 20 มี.ค. 43)

ตัวอย่างการกล่าวถึงบุคคลในข่าวประเภทแหล่งข่าวให้ข้อเสนอแนะ

“ ด้านนายเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (กปช.) กล่าวว่า เหตุการณ์นี้จะต้องมีการตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและจะส่งนิติกรจากส่วนกลางไปช่วยดูแลอีกทางหนึ่ง ซึ่งโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นครั้งนี้เป็นเรื่องที่ร้ายแรงมากและไม่น่าจะเกิดขึ้นเลย และเป็นเรื่องของความประมาทอย่างไม่น่าให้อภัย ที่ผ่านมากการปฏิบัติกิจกรรมเข้าค่ายยังไม่เคยมีเหตุการณ์ที่ต้องสูญเสียเด็กมากขนาดนี้มาก่อน โดยเฉพาะที่ผ่านมา สปช. จะมีการกำชับเป็นพิเศษทุกปี โดยจะรวมไปถึงเรื่องการนำเด็กไปทัศนศึกษาด้วยว่าต้องดูแลในเรื่องของการประกันและเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะจิตสำนึกของความปลอดภัยและต้องรอบคอบ ไม่ประมาท อยากรู้อะไรก็ตาม ต่อไปเรื่องลักษณะนี้คงต้องให้ผู้บริหารสถานศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย “

(ไทยรัฐ : 28 ก.พ. 43)

ตัวอย่างการกล่าวถึงบุคคลในข่าวประเภทแหล่งข่าวแบบพยาน

“ นายศิริ ศุภฤกษ์ชัย เพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน กล่าวว่า เมื่อวันที่ 5 เม.ย. ที่ผ่านมา ได้มีช่างแอร์มาซ่อมแอร์ที่บ้านหลังเกิดเหตุ ซึ่งตนก็ไม่ได้สนใจอะไร กระทั่งเวลา 15.00น.ของวันนี้มีรถไอศกรีมวอลล์ขับมาขาย ผ่านหน้าบ้านที่เกิดเหตุ แล้วลุงๆ ด.ช.ธนากร ก็วิ่งพรวดพราดออกมาจากบ้านเพื่อเรียกรถไอศกรีมให้จอดขอซื้อไอศกรีม แต่ปรากฏว่าด.ช.ไม่มีเงินซื้อ คนขายจึงไม่ยอมหยิบให้ กระทั่งเพื่อนบ้านได้ยินเหตุการณ์จึงตะโกนถามว่าพ่อแม่ไปไหน ซึ่งด.ช.ธนากรพูดว่าพ่อแม่ตายหมดแล้ว พวกตนจึงเข้าไปพิสูจน์ดูในบ้าน จึงผะเมื่อพบว่ามีการฆ่ากันตายจริงจึงรีบแจ้งตำรวจ “

(ข่าวสด : 9 เม.ย. 43)

ตัวอย่างการกล่าวถึงบุคคลในข่าวในสถานภาพตัวละคร

“ ซึ่งในตอนแรกนายสังข์ทอง ให้การปฏิเสธ แต่เมื่อถูกตำรวจพุดจ่าหว่านล้อมชี้ให้เห็นพยานหลักฐานที่ตำรวจสามารถติดตาม จนกระทั่งมีการจับกุมผู้ต้องหา นายสังข์ทองจึงยอมจนมุม รับสารภาพว่าเป็นใช้อาวุธปืนยิงนายเควิน โบลด์ นักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียตาย และร่วมกับ ด.ช.แก้ว อายุ 14 ปี ช่มชี่น นางสาวเชอริรี่ และคั่นเอาทรัพย์สินไปซ่อนไว้ในป่าโดยยังไม่ได้แบ่งกัน“

(ไทยรัฐ : 6 ก.พ. 43)

“ จนเวลาประมาณ 20.30น. ตนจึงย้อนกลับมาฆ่าปิดปากเด็ก โดยอ้างว่าที่ต้องตัดสินใจ ฆ่าเด็กเพราะต้องเดินทางเข้าออกระหว่างไทย-เกาหลีใต้ ไม่สามารถพาเด็กติดตามไปได้ตลอด เวลา และตนก็ยังมีภรรยาและลูกอยู่ที่เกาหลีใต้ด้วย ประกอบกับรำคาญใจที่เด็กร้องไห้งอแงแม่ ตลอด โดยการฆ่าเด็กใช้วิธีโขกศีรษะกับอ่างล้างหน้า แต่เด็กร้องเจ็บปวดไม่ยอมหยุด จึงหันมาใช้ ฤงพลาสติกของห้างอิเซตันคลุมศีรษะมัดแน่น 3 ชั้นจนขาดใจตาย แล้วนำศพใส่ในถุงเสื้อผ้า สำหรับส่งร้านซักแห้ง “ (ไทยรัฐ : 8 มี.ค. 43)

ตัวอย่างการพรรณนาบทสนทนาแบบบอกผ่านบุคคลในข่าว

“ นายแพทย์ณรงค์ กล่าวต่อว่า กระทั่งวันเกิดเหตุ เวลาประมาณเที่ยง ได้มีโทรศัพท์มาอีก ครั้ง คราวนี้ภรรยาตนเป็นคนรับสายและบอกว่า “วันนี้เจอระเบิดแน่” หลังจากนั้นก็วางหูไปจนมา ถึงตอนเย็นก็ได้ยินเสียงระเบิด จึงวิ่งออกไปดูและพบว่า มีลูกสาวแลคนใช้ได้รับบาดเจ็บ “ (ข่าวสด : 4 ม.ค. 43)

“ นายปีเตอร์จะมาเมืองไทยปีละครั้ง และครั้งนี้ก็จะเดินทางต่อไปประเทศลาว เท่าที่ได้ พุดคุย กันก็เค้าไม่ได้ตั้งใจเพราะเค้าเป็นคนมีจิตใจดี ให้อภัยและเข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้น ขณะที่ นายปีเตอร์เองกล่าวกับผู้สื่อข่าวอย่างอารมณ์ดีเป็นภาษาลาวว่า “ คนขับแท็กซี่ 2 คนยิงข้อข้อย แต่บ่ เป็นหยั่ง ” (ไทยรัฐ : 5 มี.ค. 43)

ตัวอย่างการพรรณนาบทสนทนาแบบบอกผ่านคำพูดที่ล้อมรอบบุคคลในข่าว

“ ด้าน พ.ต.ท.อำพล กล่าวว่า “เท่าที่ดูจากหลักฐานเชื่อว่ามีคนร้ายไม่ต่ำกว่า 3 คน และคง มีการออกหมายจับเพิ่มเติมเพราะไม่ใช่กลุ่มแก๊งธรรมดาแต่เป็นชาวจีนที่เข้ามาประกอบธุรกิจใน ประเทศไทยมานานแล้ว ขณะนี้พนักงานสอบสวนมีข้อมูลกว่า 80 % แล้ว “ (ข่าวสด : 13 เม.ย. 43)

“ นายดลละหมาน ดำแหะ บิดาของด.ญ.ดิรัจฉะ ที่เสียชีวิต กล่าวด้วยความเสียใจว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะนี้ยังไม่มีครูออกมารับผิดชอบแม้แต่อำนาจการของโรงเรียนก็ไม่ได้มาติด ต่อและก็ได้ให้การช่วยเหลือต่อครอบครัวของผู้เสียชีวิตแต่อย่างไรจึงอยากเรียกร้องขอความ เป็นธรรมจากทุกฝ่ายด้วย “ (ข่าวสด : 27 ก.พ. 43)

ตัวอย่างมุมมองแบบรู้รอบด้าน (Omniscient)

“ ขณะเกิดเหตุวินาทีหน้าสีหน้าขวานอยู่นั้น บรรดาครูที่ยืนค้อมอยู่ตกใจ รีบวิ่งเข้าไปช่วย ดึงนักเรียนพ้นออกมาจากบ่อมรณะได้กลุ่มหนึ่ง ส่วนที่เหลือตกลงไปในบ่อดินลูกรัง ซึ่งมีระดับน้ำ ลึกจนมองเป็นสีเขียว ท่ามกลางเสียงหวีดร้องขอความช่วยเหลือดังลั่นไปทั่วบริเวณบ่อน้ำ ครูที่อยู่ใน เหตุการณ์ได้พยายามช่วยเหลือนักเรียนและสามารถช่วยรอดมาได้ 1 คน ส่วนที่เหลืออีก 6 คน สำลักน้ำ ดำผุดดำไพล่ ปากก็ร้องขอความช่วยเหลือ จนกระทั่งหมดแรง ร่างค่อยๆ จมหายลงสู่ก้น บ่อไปต่อหน้าต่อตาบรรดาเพื่อนนักเรียนและครูอาจารย์ที่ยืนช็อคอยู่รอบๆบ่อน้ำจนทำอะไรไม่ถูก หลังตั้งสติได้ ครูที่ควบคุมนักเรียนได้รับแจ้งตำรวจ “ (ไทยรัฐ : 28 ก.พ. 43)

ตัวอย่างมุมมองแบบจำกัดหรือมุมมองแบบวัตถุวิสัย (Objective)

“ หลังเกิดเหตุ ตำรวจ สภ.ต.ประจวบฯ จู่ๆพาลงกรณท้องที่เกิดเหตุ ร่วมกับ กก.สส.ภ.1 ตาม แกะรอยล่า จนสามารถรวบตัวนายวิทยา ฐูเหม็นแม่ลา หรือฉายา กบ ดอนเมือง อายุ 33ปี อยู่บ้าน เลขที่ 14 หมู่ 2 แพลตการ์เคหะดอนเมือง เขตดอนเมือง กทม. อาชีพโกตี๋ และรับจ้างเป็นนาย หน้าที่ขึ้นรถแท็กซี่เข้าสนามบินดอนเมือง และนายพงษ์พันธ์หรือตึก สวัสดิผล อายุ 40ปี พักอยู่บ้าน เลขที่ 303/25 หมู่ 6 ต.บางพูน อ.เมืองปทุมธานี คนขับแท็กซี่ไว้ได้ เบื้องต้นนายวิทยาหรือกบให้ การรับสารภาพว่าเป็นคนลวงเหยื่อขึ้นรถแท็กซี่จริง แต่ไม่ได้ลงมือทำร้ายแถมขัดท่อนายพงษ์พันธ์ เป็นคนลงมือคนเดียว และยึดเอาทรัพย์สินทั้งหมดของเหยื่อไปด้วย” (ไทยรัฐ : 7 มี.ค. 43)

ตัวอย่างการเขียนบรรยายและพรรณนาโดยเน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศ

“ เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นบ้าน 2 ชั้น ปลูกอยู่ในเนื้อที่ประมาณ 80 ตารางวา พบบรรดา ไทยมุงจับกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์และยื่นออรรอดูเหตุการณ์สยงอยู่บริเวณหน้าบ้านเต็มไปหมด โดยมีกลิ่นเหม็นเน่าเหมือนซากศพชิ้นอืดโชยคลุ้งออกมาจากในบ้าน ขณะที่นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ต่าง ททยอยมาตรวจที่เกิดเหตุ “ (ไทยรัฐ : 9 เม.ย. 43)

“ ปรากฏว่าที่หน้าอาคารสราญใจแมนชั่นที่เป็นอาคารที่พักอาศัยสูง 26 ชั้น มีห้องพัก ประมาณ 1,000 ห้อง ตรงร่องน้ำในซอกระหว่างกำแพงรั้วคอนกรีต ด้านหน้าติดกับโรงขยะภายใน บริเวณแมนชั่น พบกระเป๋าดินทางขนาด กว้าง 1 ฟุต ยาว 2 ฟุตเศษ สีดำ ยี่ห้อยู่อะไร มีล้อยาก 2 ล้อ ถูกอุดซีเมนต์ปิดออก เห็นถุงพลาสติกสำหรับใส่ขยะปิดบังอยู่ภายใน เมื่อเปิดออกมาพบถุงพลาสติกมี หูรูด เป็นถุงสำหรับใส่เสื้อผ้าสำหรับส่งซักแห้ง มีอักษรพิมพ์ติดถุงเป็นภาษาอังกฤษว่า เอ็กซ์เพรส ดรายคีนนิ่ง ลอนดอนรี เนื้อแกวอักษรดังกล่าวมีตัวอักษรอังกฤษว่า เอสเอส ในถุงพบศพเด็กชาย ผิวขาว ผมดำรองทรง ใบหน้าคล้ายเด็กเกาหลีหรือญี่ปุ่น อายุประมาณ 4-5 ขวบ อยู่ในสภาพของอ พับ อัจฉริยะทะเล ” (ไทยรัฐ : 6 มี.ค. 43)

ตัวอย่างการเขียนบรรยายและพรรณนาโดยไม่เน้นให้ความสำคัญกับฉากและบรรยากาศ

“ ล่าแท็กซี่โจรสล่องฆ่าภรรยาชาวอังกฤษ ซึ่งทรัพย์สินและจ่อยังสาหัสครั้งนี้ เกิดขึ้นเมื่อ เวลา 02.00น. วันที่ 29 ก.พ. ร.ต.อ.เกรียงไกร สาลิกา ร้อยเวร สภ.ต.ประตู่หน้าจุฬาลงกรณ์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี รับแจ้ง มีชาวต่างชาติถูกแท็กซี่ลวงชิงทรัพย์ และถูกยิงได้รับบาดเจ็บสาหัส เหตุเกิดใน ซอยเปลี่ยว ซ้างป้อมน้ำมันเจ็ด คลอง 2 ถ.รังสิต-นครนายก ม.6 ต.ธัญบุรี จึงรายงานผู้บังคับบัญชา ทราบ และรุดไปที่เกิดเหตุ พร้อมกำลังเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่ง ” (ข่าวสด : 1 มี.ค. 43)

“ คดีระทึกขวัญ”บีม”คลินิกรักษากามโรคครั้งนี้ เปิดเผยเมื่อเวลา 19.00น. วันที่ 2 ม.ค. โดย ร.ต.ท.จตุภูมิ รักษาศักดิ์ ร้อยเวร สน.บางขุนนนท์ ได้รับแจ้งว่าเกิดเหตุระเบิดขึ้นที่คลินิก อารักษ์การแพทย์ เลขที่ 107/19 ระหว่างซอยจรัญสนิทวงศ์ 23 และ 25 แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กทม. จึงรีบไปสอบสวนในที่เกิดเหตุ ” (ไทยรัฐ : 3 ม.ค. 43)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายบุญชัย ศรีประทีป เกิดเมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2518 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในปีการศึกษา 2539 และเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2542 ปัจจุบันทำงานที่แผนกบริการลูกค้า ฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย